

تصویر ابو عبد الرحمن الکوردی

دەنگەکانی دێری
کە ناسناڵە خاڵدارە

حاجی قادی کوردی ئەلا کە حەمەد

منتدی اقرأ الثقافی
حاجی قادی کوردی

www.iqra.ahlamontada.com

لێکدانە وێ و لێکدانە وێ:
سەردار حەمەد میران و کەریم موستەفا شەرەزا

لە سەر نووسینی نوێ بە پێی بۆجۆولەکانی
مۆجەمەدی ئەلا کەریم بە پێنووسی:
سەعید کەرەمی

بۆدابهزاندنی چۆرهما کتیب:سەردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پەراي دانلود کتایه‌ای مختلف مەراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (کوردی . عربی . فارسی)

سرشناسه	:	کویی، قادر، ۱۸۱۵ - ۱۸۹۲ م.
عنوان و نام پدیدآور	:	دیوانی حاجی قادری کویی/هونراوهی حاجی قادری؛ لیکولینه‌وه و لیکدانه‌وهی سه‌ردار حمید میران و که‌ریم موسته‌فا شاره‌زا؛ سنندج: انتشارات کردستان، ۱۳۹۰.
مشخصات نشر	:	۲۹۶ ص.
مشخصات ظاهری	:	۹-978-964-980-089
شابک	:	فیپا
وضعیت فهرست نویسی	:	شعرکردی -- عراق -- قرن ۱۹ م.
موضوع	:	۱۳۸۶ PIR/۳۲۵۶/س ۹۷۴۳
رده بندی کنگره	:	۲۱/۹فا۸
رده بندی دیویی	:	۲۴۰۹۳۰۱
شماره کتابشناسی ملی	:	

حاجی قادری کوری مه لا ئه حمه د

دیوانی حاجی قادری کۆیی

لێکۆڵینه وه و لێکدانه وهی:

سهردار هه مید میران و کهریم موسته فا شارهزا

له سه ر نووسینیکى نوێ به پێی بۆچوونه کانی موحه ممه دى مه لا کهریم به پێنووسى:

سه عید که ره می

انتشارات کردستان

سنه

ته‌واوی مافه مادی و مه‌عنه‌ویییه‌کانی ئەم کتییە، بەم شیۆه‌یه، پارێزراوه
 بۆ **بلاو کردنه‌وه‌ی کوردستان (سنه)**، وه‌ هه‌ر شیۆه‌ که‌لک
 وه‌رگرتن به‌بێ ئیزنی ئەم بلاوکه‌ره‌وه‌ هه‌رامه‌ و لاری له‌گه‌ڵ بانه‌ما
 شه‌رعی و ئەخلاقییه‌کاندا هه‌یه‌ و به‌ دواچوونی یاسایی بۆ ئەکرێت.

انتشارات کوردستان

Kurdistan Publication

سنه - پاساژی عیززهی - ته‌له‌فون - ۲۲۶۵۳۸۲

دیوانی حاجی قادری کۆیی

دیوانی حاجی قادری کۆیی	✓ ناوی کتیب (نام کتاب):
حاجی قادری کۆیی	✓ هۆنراوه‌ی (سروده‌ی):
سەردار هه‌مید میران و کریم موسته‌فا شاره‌زا	✓ لیکۆلینه‌وه‌ و لیکدا‌نه‌وه‌ی (شرح و تحقیق):
یه‌که‌م (اول): ۱۳۹۰	✓ که‌ره‌تی چاپ (نوبت چاپ):
۴۰۰۰ دانه‌ (چلد)	✓ ژماره‌ی چاپ‌کراو (تیراژ):
۲۹۶ صفحه‌ی وزیری	✓ ژماره‌ی لاپه‌ره‌و فه‌واره‌ (تعداد صفحه و قطع):
بلاوکردنه‌وه‌ی کوردستان (انتشارات کوردستان)	✓ بلاوکه‌ره‌وه‌ (ناشر):

شابک: ۹-۰۸۹-۹۸۰-۹۶۴-۹۷۸

ISBN: 978 - 964 - 980 - 089 - 9

نرخ‌ی به‌ به‌رگی نه‌رم (شومیز) ۴۸۰۰ تمه‌نه

نرخ‌ی به‌ به‌رگی سه‌خت (مجلد) ۵۸۰۰ تمه‌نه

ناوەرۆك

- ۹..... پېشه كى چاپى نوئ
 ۱۳..... ئەم ديوانەى حاجى قادىر
 ۱۶..... دەستىنووسىكى گرانبەها
 ۱۸..... پېشه كى
 ۱۸..... حاجى قادىر كىيە؟
 ۱۸..... حاجى قادىر، كەى و لە كويى ھاتۆتە دىئاوہ؟
 ۱۹.....
 ۲۱..... حاجى قادىر و خويندىنى مەلايەتى
 ۲۲..... ژيانى حاجى لە ئەستەنبول
 ۲۷..... حاجى قادىر و شىعرى نەتەوہىيى
 ۳۵..... ھىماى سەرچاوى دەقەكان
 ۳۷..... پېتى ئەلف ✓
 ۳۹..... گوتىم بە بەختى خەوالو
 ۴۸..... ئەوہ شاھەنشەھە
 ۵۰..... بەستەيى زولفى نىگارېكم
 ۵۲..... تا لە مەكتەب ئەو مەھەم دى
 ۵۳..... تَمَنِيْتُ مِنَ الدَّهْرِ
 ۵۴..... كە توفانى سىروشكم كەوتە غەوغا
- ۵۶..... دەخىلت بىم وەرە ساقى
 ۵۷..... دل ھىلاكى نازتە
 ۵۹..... پېتى «ت» ✓
 ۶۰..... مەماتىم ھەياتە
 ۶۱..... ماھى سەرچاوى ھەياتىم
 ۶۲..... بە قسەى بى سەرۇپا تالى مەكە
 ۶۴..... جەبەرۋوتى كە شكا
 ۶۷..... پېتى «ر» ✓
 ۶۸..... ئەم ئاھوۋە
 ۶۹..... دەستگىرىت لە عەمەلداكە نەكا
 ۷۱..... پېتى «س» ✓
 ۷۲..... وشكە سۆفى
 ۷۳..... دەستى من دامىتى تۆ
 ۷۵..... پېتى «ك» ✓
 ۷۶..... تابلىتى فەرقى ھەيە
 ۷۷..... لە گاۋان و شۋانى كوردەكان يەك

- ۱۲۶..... ئەى موحەممەد
- ۱۲۷..... ئەو فەلەك رېفەتە تە
- ۱۲۸..... باى وەعدە
- ۱۲۹..... تاگوللى پوخسارى تۆ
- ۱۳۱..... دولبەرم مامزىيە
- ۱۳۱..... تەماشاي قامەتم
- ۱۳۳..... جەھلى ئىشكالى مەسائىل
- ۱۳۴..... پۈستەمى مازەندەران
- ۱۳۵..... عەسا و قامەتم
- ۱۳۷..... خەزەنەيىكە بەيتى من
- ۱۳۸..... غەم مەخۇ بۆنان و خوانت
- ۱۳۹..... قىسسەى شەبى ھىجرانى
- ۱۴۰..... لە سەر شەو پۈژى دانائە
- ۱۴۲..... بە پوخ و زولفى شەو و پۈژى
- ۱۴۳..... لە دەورى خالەكەى كولمى
- ۱۴۴..... لە دوو لائەژدىھاي زولفى
- ۱۴۶..... قسەيىكەم ھەيە
- ۱۴۷..... لە نەزاكەت كەمەرى
- ۱۴۹..... پىتى «ى»
- ۱۵۰..... ئەى بىنەزىر و ھەمتا
- ۱۵۱..... ئاسمانى بى ستوون
- ۱۵۲..... ئەگەر كوردىك قسەى بابى نەزانى
- ۱۵۵..... پەرىشان زولفى تاتارى
- ۱۵۶..... ئاقتابى حوسنى تۆ
- ۱۵۷..... ئىمەش دەمرىن
- ۱۵۹..... سوڧى بە سەر و پىشى
- ۸۱..... پىتى «م»
- ۸۲..... جىھان! بوويتە جەزىرە
- ۸۴..... وەھا مەشغۇوللى تۆيە
- ۸۵..... وەكوو پۈژ و شەو
- ۸۶..... بەشەستى زولف و پۈوى ماھى
- ۸۷..... دوو سەدگوناھى ھەيە
- ۹۱..... پىتى «ن»
- ۹۲..... ئەم سەگانە
- ۹۳..... خاكى جەزىر و بۆتان
- ۱۰۰..... لە پۈماكەوتە بەرچاوم
- ۱۰۲..... پەرچەم و فېسى كەچى تۆ
- ۱۰۴..... فەلەك بە تىر و كەمانى
- ۱۱۱..... پىتى «و»
- ۱۱۲..... ئەگەر لىدانە مەقسوودت
- ۱۱۲..... ئومىدى وەسلى تۆم زانى
- ۱۱۴..... بووكى دنيا
- ۱۱۷..... پىتى «ھ»
- ۱۱۸..... زەمانە
- ۱۱۹..... ئەم خەيمە كە شەمسىيەى
- ۱۲۱..... دالى قەدم
- ۱۲۳..... ئەگەر جورعەى پەقىبت
- ۱۲۴..... باسى باوكى مەكە
- ۱۲۵..... ئەگەر خالت بلىم

- ۲۱۷..... شه‌هسواری به‌لاغه‌تی کوردان
 ۲۲۷..... سلام اللّٰه منّی
 ۲۳۲..... شاعیر و شیخ و خواجه دهر به‌دهرن
 ۲۳۵..... کورده‌کی کوّبی
 ۲۳۹..... له‌جومله‌ی ماجة‌رای
 ۲۴۷..... له‌مه‌یدانی به‌ه‌ارا
 ۲۵۲..... وه‌ره‌سه‌یری بزانه‌لاوی کوّبی
 ۲۵۷..... هه‌رکورد
 ۲۶۰..... هه‌روه‌کوو مه‌ردوم
 ۲۶۱..... ✓ چوارینه و پارچه‌ه‌لّه‌ست
 ۲۶۵..... ✓ شیعرى تاك تاكه
 ۲۶۹..... ✓ به‌شی فارسی (قسمت فارسی)
 ۲۷۰..... ای مرا از عشق رویت
 ۲۷۱..... ای بت سنگ دل
 ۲۷۲..... مژده‌ای دل
 ۲۷۳..... تاریخ وفات حاجی بکر آغا
 ۲۷۴..... ای دوست
 ۲۷۶..... بازم هوای مهر بتان در درون فتاد
 ۲۷۷..... به‌مژگانم مزن
 ۲۸۱..... [فدایت جان من،]
 ۲۸۱..... [بیدیم طاق ابرویت]
 ۲۸۳..... ✓ رباعی
 ۲۸۴..... ✓ فرد
 ۱۶۰..... به‌م نه‌حوه‌یه‌سه‌رفی عیش‌قبا‌زی
 ۱۶۲..... مه‌تنی کوتوبی ئه‌م دووه
 ۱۶۳..... تا سالیکی مه‌سالیکی
 ۱۶۵..... که‌هه‌ستا قامه‌تی به‌رزی
 ۱۶۶..... له‌سه‌ر ته‌نافی که‌له‌رزی
 ۱۶۹..... سه‌د وه‌کوو پ‌وسته‌م
 ۱۷۰..... هه‌موو عومرم
 ۱۷۲..... ئه‌ی سوله‌یمانی زه‌مان
 ۱۷۳..... نه‌ققاشی ده‌می
 ۱۷۴..... مه‌هو میهری به‌غارته‌دا
 ۱۷۵..... له‌عه‌ینی له‌علی‌کانی
 ۱۷۶..... ده‌لّین: یار دّیته‌وه
 ۱۷۷..... گهر خه‌لّقی جیهان
 ۱۷۸..... داغی کردم به‌جه‌فا
 ۱۷۹..... وا دیاره
 ۱۸۴..... حه‌بیبی جان
 ۱۸۷..... ✓ جووت سه‌رواکان
 ۱۸۸..... ئوده‌با چاکه
 ۱۹۶..... یا ئیلاهی
 ۱۹۷..... ئه‌و پ‌وژه
 ۲۰۰..... تا پ‌رێك نه‌که‌ون
 ۲۰۲..... تاجی «بسم الله الرحمن الرحيم»
 ۲۰۹..... شیخ بزه‌ینی
 ۲۱۱..... خو‌ده‌زانن سوله‌یی ئه‌کراد
 ۲۱۲..... حاکم و میرانی کوردستان
 ۲۱۴..... خوسره‌و و که‌یقوباد

✓ دواوشہی منیش ۲۸۵

سہرچاوہ کانی تہم دیوانہ ۲۸۷

سہرچاوہ سہرہ کیہ کان: ۲۸۷

سہرچاوہ کانی دیکہ ۲۸۷

سہرچاوہ عہرہ بیہ کان ۲۸۸

سہرچاوہ فارسیہ کان ۲۸۹

ہندی سہرچاوہی تر ۲۸۹

ہندی مہسل و ئیدیوم لہ نیو شیعہ کانی

حاجیدا ۲۹۱

بە نىۋىس خودا

ۋەتەن چاپى نىۋىس

حاجى قادروەك شاعىرىكى سەدەي نۆزدە توانىۋىيە:

- بە زىماتىك بېيىقى كە جىاۋاز يىت لە زىمانى شاعىرانى تر.

- بىرىك بېيىتتە ئاراۋە كە كەس پىش خۇي بەۋ شىۋە نە يورۇۋاندىۋە.

- لە خەۋى شەمەق و پەروانە و مەستىي مەي و مەيخانە راپەرى.

- زامەكانى نەتەۋەكەي بە زەقى بخاتە بەرچاۋ و نوشتەيان بۇ بنوئى.

- بەرەۋ دىمەنى دەلاقەي شىعرى ئاۋەلا بىكات كە كەس تا ئەۋكاتە پىيدا نە پروانىۋە.

بەم بۆنەۋە حاجى قادىر بە شاعىرىكى پۇشنىر و رچە شكىن و خاۋەنى قوتابخانەيەكى نۇي دەناسرى؛ ئىتر ھەرچى خۇمان بە ساغىردنەۋە و لىكۆلىنەۋەي دىۋانەكەيەۋە زىاتىر ماندوۋ بىكەين ھەركەمە.

كاك سەردار ھەمىد مىران و كاك مستەفا شازە، بە پىياچوۋنەۋەي مامۇستا مەسعود موخەممەد، لىكۆلىنەۋەيەكىان لەسەر دىۋانى حاجى قادىر كىرەۋ و بە سەرىپەرشىتى مامۇستا موخەممەدى مەلا كەرىم لە سالى (۱۹۸۶ ز) بە چاپىان گەياندېۋو. مامۇستا موخەممەد ئەللى: گەيشتە ئەۋەي كە پىۋىستە ھەندى و شەي تىكستەكەي ئەۋان بە گۆپرەي يەكى يان زىاتىر لە تىكستەكانى لاي خۇم بگۆرۇم و گەللى بەيت و پارچە شىعرى تازە بخەمە سەر دىۋانەكە. پاشان ئەللى: لە دەرفەتى تر دا بۇچوۋن و بەلگەي دەستىۋەردانەكانم پروۋن دەكەمەۋە^۱.

---

۱. پروانە دىۋانى حاجى قادىر كۆيى، بە لىكۆلىنەۋەي كاك سەردار و كاك كەرىم شازە،
لاپەرەي ۲۹۲.

مامۆستا موحه ممه د پاش ئه و چاپه ی که ناومان برد له کتییکی جیاوازا دا به نیوی «ههنگاوکی تر به پښگادا به ره و ساغکردنه وهی دیوانی حاجی قادری کۆیی» ته وای بۆچوون و پیشناره کانی خۆی به به لگه وه له چاپ داوه.

منیش بهش به حالی خۆم هاتووم بۆ ئه وهی پرۆژه که ی مامۆستا موحه ممه دم ته واکردبێ ئه و دهسکاری و بۆچوونه تازانه یه که له م کتییه ی دوایدا نووسیوونی له سه ر دیوانه که زیاد کردوه و به کورتی ئه م گۆرپانکاریانه ی خواره وم له سه ر دیوانه که ئه نجام داوه:

۱. لێ زیادکردنی بۆچوون و دهسکاریه تازه کانی مامۆستا موحه ممه دی مه لاکه ریم - که له م دیوانه دا به نیوی خۆیه وه تۆمار کراوه و ئاماژه ی دراوه - له نیوان که وانی گۆشه دار ([I]) دا.

۲. لیکدانه وهی مانای هه ندێ وشه و دهسته واژه له نیوان که وانی گۆشه دار ([I]) دا و ده ربڕینی بۆچوونی خۆم له چه ند شوێندا.

۳. گۆرپینی رینووسی کۆن و هینانه سه ر رینووسی نوی، ئه ویش به گۆرپینی ئه و پیتانه ی که له زمان و رینووسی عه ره بیدان و له زمان و رینووسی کوردیدا نین (ذ، ض، ظ = ز. ث، ص = س. ط = ت).

له کۆتاییدا، هیوادارم توانییتم گۆشه یه ک له مانا و مه به ستی شیعره کانی ئه م شاعیره مه زنه مانم خستییته پروو و تارام له سه ر بووکی رازاوه ی به یته کانی هه لدا یته وه.

سه عیدی که ره می - سنه

۲۷ خه زه له وه ری ۱۳۸۹ ی کۆچی هه تاوی.

سەرچاوه‌کان:

۱. هه‌نگاوێکی تر به پێگادا به‌ره‌و ساغکردنه‌وه‌ی دیوانی حاجی قادری کوئی،
موحه‌مه‌دی مه‌لاکه‌ریم، «دار الحریه»، عێراق ۱۹۸۹ز، چاپی یه‌که‌م.
۲. هه‌نبانه‌ بۆرینه، هه‌ژار، سرووش - تاران ۱۳۸۱ ک، ه، چاپی سی‌هه‌م.
۳. فه‌ره‌ه‌نگی مو‌عین، مو‌حه‌مه‌د مو‌عین، ئادنا - تاران ۱۳۸۱ چاپی یه‌که‌م.
۴. الأعلام، خیرالدین الزرکلی (۱۳۹۶ ه)، دار العلم للملایین ۲۰۰۲، الطبعة الخامسة عشرة.
۵. دیوانی نالی، لیکۆلینه‌وه‌ی مه‌لاعه‌بدولکه‌ریمی موده‌رپرپس، ۱۳۸۰ ک، ه،
بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی کوردستان، سنه، چاپی سی‌هه‌م.

ئەم دىۋانەسى حاجى قادىر

لاى ھەموو شىعرناسىڭى حاجى قادىرى كۆيى، پۈۈن و ئاشكرايە كە وا ئەم شاعىرە مەزنەمان، بەشىڭى زۆرى لە ژيانى مىندالى و فەقىيەتى و مەلايەتى، لە شارى كۆيە و كوردستانى عىراق و ئىران بردۆتە سەر و ماۋەيەكى زۆرىش لە شارى ئەستەنبوولى پايتەختى دەۋلەتى عوسمانلىدا ژياۋە.

شىعرەكانى حاجى لە كۆيە لە لاى شىعر دۆستەكانى و لە ناۋفەقى و مەلايانىش لە مەدرەسە ئايىنىيەكانى كوردستاندا تۆمار كراۋن و بەناۋ خەللكدا بىلاۋ بوۈنەتەۋە و لە ئەستەنبوولىش بى ژن و مال و بى كۆپ و كەس و كار ماۋەتەۋە، سەردەمىك لە گەل پۆلەكانى بىنەمالەى بەدرخان پاشاۋ، سەردەمىكىش لە كۈنجىكى حوجرەيەكى تەنگ و تارىكدا ژياۋە.

ھەر شىعەرىكى لەۋى دانابى، بە ھۆى يەكى لە دۆست و يارانى بۆ كوردستانى ناردۆتەۋە و خەللكە كە لە پروۋى ۋە فادارىيەۋە لە پىڭگەى چىژ ۋەرگرتن لە ناۋەرۆكى شىعرەكانىيەۋە، نوۋسىۋىانەتەۋە و گەلى جارىش ئەزبەربان كىردۈۋە.

لە سالى ۱۸۹۸ دا، لە ژمارە (۳) ى رۆژنامەى كوردستاندا كە لە لاين «مىقداد مەدەت بەدرخان» ۋە، چەند ژمارەيەكى لە شارى قاھىرە دەرچۈۋە و لە لاپەرەى (۳) ى ئەۋ ژمارەيەدا، ھەۋالى كۆچى دۋايى حاجى نوۋسىۋە دەلى: «لە سالى راپوردوۋدا، واتا لە ۱۸۹۷ دا، حاجى مردوۋە» لە لاپەرەى (۴) ى ھەمان ژمارەشدا ھەلبەستىڭى بە ناۋىشانى (زەمانە) بىلاۋ كىردۆتەۋە، ئەمە يەكەمىن و راستىن دەقى چاپ كراۋى شىعەرى حاجىيە و ئىمە راستەوخۇ ئەۋ بىرە شىعرەيمان - دۋاي گۆرىنى بۆ سەر پىنۋوسى ئەمپۇى كوردى - لەۋ سەرچاۋەۋە ۋەرگرت.

له سالی ۱۹۱۳دا، له ژماره (۲)ی گوډاری «پوژي كورد»دا كه له م دواييه داكاك جه مال خه زنه دار ئهركي بلاكړدنه وه و پيشه كي و له سهر نووسيني كيښاوه، پينج هه لېه ستي حاجي بلاكړاوه ته وه و ئيمهش بؤ ساغ كړدنه وه ي ده قي شيعره كاني ئه و هه لېه ستانه ي سوودمان لي وهرگرتن.

له كتيبي «تيگه يشتني راستي و شويي له پوژنامه نووسي كورديدا» ي دوكتور كه مال مه زه هردا، له لاپهړه (۱۸۶) ه وه تاكوو لاپهړه ي (۱۹۸) شهش هه لېه ست و پارچه هه لېه ستي حاجي بلاكړاونه ته وه. ئه مانهش بوون به سهرچاويه كي باش بؤ پوژوي توژينه وه ي ئه م ديوانه.

له سالي ۱۹۲۵دا، خوالي خوشبوو «عبدورپه حمان سه عيد»، «كؤمه له شيعري حاجي قادري كوي» بلاكړدنه وه، ههرچه نده به پړنووسي كوڅ چاپ كړاوه و هه له ي چاپ و هونه ري شيعري زوره، به لام وهك سهرچاويه كي شيعره كاني حاجي سووديكي زورمان لي وهرگرت. له سالي ۱۹۴۱دا، ماموستاي خوالي خوشبوو «ره فيق حيلمى» سهرگوزه شته و هه ندي له شيعره كاني حاجي به شيكړدنه وه وه له بهرگي يه كه مي «شيعر و ئه ده بياني كوردى» دا بلاو كړدنه وه و (۲۰) لاپهړه ي بؤ ته رخان كړدوه و ئيمهش تا راده يهك سوودمان لي وهرگرت.

له سالي ۱۹۵۳دا، ماموستا عه لائدددين سه جادي چاپي يه كه مي «ميژووي ئه ده بي كوردى» بلاو كړدوه و له سالي ۱۹۷۱يشدا چاپي دووه مي ئه و كتيبه ي په خش كړدنه وه. [ههروه ها] هه ندي زانياري له باره ي شاعيره وه خستوته پال زانياريه كاني چاپي يه كه م و بؤ باسي ژبان و شاعيره تي حاجي تا راده يهك سوودمان لي وهرگرت.

له سالي ۱۹۵۳دا ماموستاي خوالي خوشبوو «گيوي موكرياني» چاپي دووه مي «ديواني حاجي قادري كوي» چاپ و بلاو كړدنه وه، دياريشه «كؤمه له شيعري حاجي قادر» ي «عبدورپه حمان سه عيد» ي به چاپي يه كه م داناوه، له سالي ۱۹۶۹شدا چاپي سيپه مي ئه و ديوانه ي ههر له هه ولير چاپ كړدنه وه، ئه م سهرچاوه به نرخه، ههرچه نده هه ندي هه له ي چاپ و هه له ي هونه ري شيعري تي كه وتوه، له گه ل ئه وه شدا بؤ ساغ كړدنه وه ي شيعره كاني حاجي سووديكي يه گجار زورمان لي وهرگرت.

له سالی ۱۹۶۰ دا ماموستا موحه ممه دی مه لاکه ریم لیکۆلینه وه یه کی زانستی به ناویشانی «حاجی قادری کوئی شاعیری قوناغیکی نوپیه له ژبانی نه ته وه ی کورد» چاپ و بلأو کرده وه، بۆ نووسینی پیشه کی ئەم دیوانه سوودمان لی وه رگرت.

له سالی ۱۹۶۱ دا که ریم شاره زاله کتیبی «کۆیه و شاعیرانی» دا هوت لاپه پهی بۆ ژبان و شیعیر و شاعیریه تی حاجی ته رخان کردووه و له باره ی ژبانی شاعیره وه سوودمان لی وه رگرت.

له سالی ۱۹۶۶ دا دوکتۆر عیززه دین مسته فا ره سوول نامه ی دوکتۆرای خۆی به زمانی عه ره بی و به ناویشانی «الواقعية في الأدب الكردي» له به یرووت چاپ کرد. له و لیکۆلینه وه زانستیه یدا شهش لاپه پهی بۆ شیعیره کانی حاجی ته رخان کردووه و ئیمهش سوودمان له بیر و پاکانی له باره ی شیعیر و شاعیریه تی حاجی قادره وه وه رگرت.

هه ره له هه مان سالدأ دوکتۆر ئیحسان فوئاد پوخته ی نامه که ی دوکتۆرای به زمانی پووسی له مۆسکۆ چاپ کرد و ئیمهش سوودمان له هه ندی لایه نی شاعیریه تی حاجی وه رگرت، دوا ی ئەوه ی که خۆی پوخته ی رایه کانی بۆ کردین به کوردی.

دوکتۆر که مال فوئادیش له پیشه کی کتیبه که ی «ده سنووسی کوردی» دا، که له سالی ۱۹۷۰ به زمانی ئەلمانی له شاری «فیزبادن» ی چاپ کردووه، چه ند لاپه پهی که ی بۆ حاجی قادر و شیعیر و شاعیریه تی ته رخان کردووه، ئیمهش به هۆی کاک سه ردار هه مید میرانه وه بۆمان کرا به کوردی و تا راده یه ک سوودمان له بیر و رایه کانی وه رگرت.

له سالی ۱۹۴۱ و ۱۹۷۴ و ۱۹۷۶ ماموستا مه سهوود موحه ممه د سی به شی کتیبه که ی «حاجی قادری کوئی» چاپ کرد و به ۱۱۷۵ لاپه پهی گه و ره، له ژبان و شیعیر و شاعیریه تی حاجی کۆلیوه ته وه و جگه له ساغ کردنه وه ی گه لی لایه نی شار دراوه ی ژبانی، پتر له دووسه د شیعیریشی ساغ کردۆته وه.

بۆ لیکدانه وه و لیکۆلینه وه ی ئەم دیوانه و ساغ کردنه وه ی ده قی شیعیره کانی سوودیکی یه گجار زۆرمان لی وه رگرتن.

جگه له م سه رچاوانه سوودمان له هه ندی گۆفاری ئەده بی و پۆشنیری کوردی وه کوو: هاوار، گه لاویژ، هه تاو و هیوا، بلیسه، نووسه ری کورد، گۆفاری کۆری زانیاری کورد، به یان،

پوشنیری نوی، پڑی کوردستان، گۆاری کۆلیجی ئەدەبیات، پەرەدە و زانست، نووسەری نوێ و کاروان، وەرگرتووە.

دەستنوسێکی گرانبەها

جگە لەو سەرچاوێ چاڵ کراوانە ی باسماں کردن، توانیمان دەستنوسێکی بە نرخ و گرانبەهای «دیوانی حاجی قادری کۆبی» کە لەلایەن خوالی خوشبوو «مەلا پەرەتوونی سەلیم ئاغای حەوێزی» یەو نووسراوەتەو، بە هۆی کاک سەیفەددینی کورپی و مامۆستا ئەمیر عەبدولکەریمی حەوێزی خوارزایەو، چنگ بکەوێ.

ئەم دەستنوسە وەك خوالی خوشبوو مەلا پەرەتووف لە پێشەکیە کەیدا نووسیویەتی، دەبێ لە سالی (۱۹۱۸) وە، دەستی بە نووسینەوێ کردبێ و لە ماوەی چەند سالی کدا هەموو ئەو شیعراوەی کە لە ناو خەڵکدا پەرت و بڵاو بوون کۆی کردوونەتەو و لە داوی ئەمەش دەلی: «جگە لە وانە، لە ناو دەرەقە ی خانووی باپیرم واتە: ئەمێن ئاغای ئەختەر، بە یازێکم دۆزییەو کە هەمووی شیعری حاجی قادر بوون، ئەمانەشم خستە پال شیعەر کۆکراوە کانی دیکە ی و بوون بەم دیوانە دەستنوسە. لە سەر داوی سەعید فەهیمی بام لە سالی ۱۹۲۳ دا بە شێکم دا بە عەبدورپەرە حەمان سەعید و ئەویش لە سەر ئەرکی خۆی لە سالی ۱۹۲۵ دا چاپی کرد و لە داویشدا موحەممەد توفیق وردی و سالح شەمس کۆمەڵە شیعریکی بڵاونە کراوە یان لە سەر نووسیوە و دایان بە خوالی خوشبوو گیوی موکریانی و ئەویش خستە پال شیعەر کانی دیکە ی حاجی و لە سالی ۱۹۵۳ دا لە چاپی دووێمی دیوانە کەیدا بڵاوی کردنەو».

ئێمە سوودیکی یە گجار زۆرمان لەم دەستنوسە بە نرخە وەرگرت - کە سەرچەمی لاپەرە کانی دەگاتە ۲۳۷ لاپەرە ی دەرەقە ی ئاسایی - چونکە زۆرە ی ئەو شیعراوە ی بە هەڵە لە سەرچاوێ چاپکراوە کاندایەن بەرچاو دەبینین لەم سەرچاوێدا بە راستی نووسراون، نەك هەر هەندە، بە لک و چەند هەلبەست و تاکە شیعری تێدایە کە لە هیچ سەرچاوێ کە دیکە دا نەهاتوون و ئێمە ئەم شیعەر بڵاونە کراوانە مان خستە پال ئەم دیوانە ی حاجی قادر.

جگە لەم دەستنوسە ی مەلا پەرەتووف، لە کۆیەو دەستنوسێکی بچووکمان لە مامۆستای خانە نشین «عەبدولمەجید نوورەددین جەلێزادە» پێ گەشت - لەم دەستنوسە دا چاومان

بہراست کردنہ وہی چند ہلہ کی شیعہ کانی حاجی کہوت۔، کہ لہ کاتی خویدا قوتابی قوتابخانہ سہرہ تاییہ کہی کڑہ بوہ و شیخ نورہ ددینی باوکی، ماموستایان بوہ و دوا بہ دوا دہرچوونی «کڑمہ لہ شیعری حاجی قادری کوئی» لہ لایہن عہ بدورپہ حمان سہ عیدہ وہ، لہ سالی ۱۹۲۵ء، شیعہ کانی حاجی قادری بہ قوتاییہ کانی لہ بہر کردوہ و ہلہی چاپ و ہونہری شیعری بۆ راست کردوہ تہ وہ۔ ماموستا عہ بدولمہ جیدیش بہ شیوہ راستہ کہی شیعہ کانی لہ بہر کردوون و ئیستا لہ دہستنووسیکی خنجیلانہ دا تۆماری کردوون و ئیمہش سوودمان لہم دہستنووسہش وەرگرت۔

خویندہ واری بہرپزا! ہر چۆنیک بی وا ئہم دیوانہی حاجی قادری کوئییمان لہ سہر پرولیتانی «ئہ مینداریتی گشتی پۆشنیری و لاوان لیژنہی یاریدہ دانی چاپ و بلاو کردنہ وہ» نامادہ کرد بۆ لہ چاپدان و ہولیکی زۆرمان دا، کہم ہلہ و پۆکوپیک دہریجی، چونکہ ئیمہ لہو باوہرہ داین، ہیچ کاریکی ئہدہبی و ہونہری و پۆشنیری ہەرچہ ندہ خوی پیوہ ماندو و بکری، ہر لہ ہلہ و ناتہ واوی بہ دور نابی۔

لہ کۆتاییدا پرووی داواکاری و تکامان لہ خویندہ واران و شیعردۆستان دہ کہین، کہ ہەر ہلہ و ناتہ واویہ ک لہم دیوانہ دا ہست پی دہ کہن، بالہ پرووی دلسۆزی و خزمہ تگوزاریانہ وہ بۆ زمان و ئہدہبی کوردی، ئاگاردامان بکہنہ وہ و ہلہ کانمان بۆ دہست نیشان بکہن تاکو و لہ دوارۆژیکی نزیکدا لہ چاپی نویی ئہم دیوانہ دا راستیان بکہینہ وہ۔

لہ وانہ شہ ہندی ئہدہب دۆست پیرسن و بلین بۆ ہندی ہلہبہستی دیکہ کہ لہ ناو دیوانہ کانی پیشوودا، چاپ کرابوون و دہ کہوتنہ بہرچاو لہم دیوانہ نوییہ دا بہرچاو ناکہون؟! ہوی ئہمہش دہ گہرپتہ وہ بۆ قہناعہتی ئیمہ و دنیاییمان لہ وہی کہ ئہو ہلہبہستانہی لابراون ہی حاجی قادرین و بہ ہلہ لہ کاتی خویدا خراونہ تہ پالی، بۆیہ لہم دیوانہ دا فریمان دانہ دہرہ وہ۔

پیشہ کی

ئیمہ نامانہ وئ لیرہ دا بہ وردی و دوور و دریژی بکہ وینہ بنج و بناوانی باسی ژیانی حاجی و لیکۆلینہ و ہیکہ گوشاد لہ سہر شاعر و شاعیریہ تی بنووسین و ہہ موو لایہ یتیکی ژیانی تایبہ تی شاعیر مان شی بکہ وینہ و، چونکہ دہستہ یہ ک لہ رخنہ گر و لیکۆلہ ری ئہ دہ بی کوردی بہ دوور و دریژی لہ و لایہ نانہ و دواون و ئیمہ ش پتر مہ بہ ستمان ساغ کردنہ و ہیکہ دیوانی شاعرہ کانیبہ تی، نہ ک بہ دواو اچوونی ژیانی تایبہ تی و ئاشکرا کردنی ہہ موو لایہ نہ شاردراوہ کانی. بۆیہ لیرہ دا بہ کورتی باسی ژیانی تایبہ تی حاجی و شاعیریہ ت و شاعرہ کانی دہ کہین.

حاجی قادر کیہ؟

بہ پیی لیکۆلینہ و ہیکہ رخنہ گرانی ئہ دہ بی کوردی و ساغ کردنہ و ہیکہ ہندئ لایہ نی بوون و ژیانی حاجی قادری کوئی گہ یشتو وینہ تہ ئہ م راستیانہ ی خوارہ و ہ:
ناوی تہ وای شاعیری نہ تہ و ہ ییمان: «حاجی قادری کوپی مہ لا ئہ حمہ دی کوپی مہ لا سالچی کوپی مہ لا ئہ حمہ دی گہ ورہ»^۱ یہ و دایکی ناوی فاتی (فاتم) بووہ ہر وہ کوو خوئی لہ دیرہ شاعر یکیدا ئہ م راستیبہ بہ دیار دہ خات و دہ لئ:

باوکم ئہ حمہ د بوو ناوی فیکرم دی،

خہ لقی لادی بوو، دایکی من فاتی^۲

-
۱. پروانہ نامیلکہ ی مہ لا عہ بدورپرہ حمان لاپہرہ کانی (۳۲۹ - ۳۳۵) ی بہ شی دووہ می «حاجی قادری کوئی» نووسینی مہ سعوود موحمہ مہ د - بہ غدا ۱۹۷۴.
  ۲. عہ بدورپرہ حمان سہ عید «کۆمہ لہ شاعیری حاجی قادری کوئی» بہ غدا ۱۹۲۵، ل: ۴.

حاجی قادر، کس و له کون هاتوته دنیاوه؟

سأل و جیگهی له دایک بوونی حاجی قادر مایه ی هیئان و بردنیکسی زۆره، له هه ندی سهرچاوه ی وه کوو نامیلکه ی «مه لا عه بدورپه حمانی کورپی ئه حمه دی کورپی موحه ممه دی کورپی مه لا ئه حمه دی گه وره» دا هاتوو ه که وا حاجی له گوندی «گۆرقه ره ج» ی^۱ سهر به شاری کۆیه له سالی ۱۲۳۱ ی^۲ کۆچی [م] دا هاتوته دنیاوه، ئه م ساله کۆچییه ش به رانبهر به سالانی (۱۸۱۵ - ۱۸۱۶ ز) ده وه ستی.^۳

که له سهرچاوه ی دیکه شدا به دوا ی سأل و شوینی له دایک بوونیدا ده گه پڕین ده بینین لای ئه وان سالی ۱۲۳۲ ی کۆچی [م] به سالی له دایک بوونی داده نین^۴ و ئه م ساله ش - به پیی هه مان خشته ی گۆرپینی ساله کانی کۆچی بۆ زایینی - ده بینین به رانبهر به سالانی (۱۸۱۶ - ۱۸۱۷) ی زایینی ده وه ستی.^۵

له هه ندی سهرچاوه ی ره خنه ی ئه ده بی کوردیشدا ئه مه هاتوو ه که حاجی قادر له سالی ۱۸۱۵ دا له گوندی «گۆرقه ره ج»^۶ و هه ندیکیش ده لێن له ۱۲۳۲ له هه مان گوند هاتوته دنیاوه.^۷ هه ندی نووسه ری دیکه ش ده لێن: حاجی له سالی ۱۸۱۵ له کۆیه له دایک بووه^۸ و له جیی خۆیدا له گۆرقه ره جه وه هاتوو نه ته ئه و شاره. به لام له م دوا ییه دا زۆریه ی لیکۆله رانی کوردی

۱. گۆرقه ره ج: گوندیکسی ویرانه یه که وتوته خوارووی شاری کۆیه وه.

۲. نامیلکه ی مه لا عه بدورپه حمان «حاجی قادری کوئی» نووسینی مه سهوود موحه ممه د، ب: ۲، به غدا. ۱۹۷۴، ل: ۳۲۹.

۳. یوسف ابگار و فیچ اوربلی «جداول لتحویل السنوات الهجرية الى السنوات الميلادية» ترجمه، د. حسین قاسم العزیز «مجلة المورد» المجلد ۳، العدد ۴، بغداد ۱۹۷۴، ص ۱۳۱.

۴. «گۆفاری هاوار» ژماره (۴) ی سالی ۱۹۳۲ شام، ل: ۷.

۵. اوربلی، جداول... مجلة المورد، المجلد ۳ العدد ۴ بغداد ۱۹۷۴، ص ۱۳۱.

۶. عه لانه ددین سه جادی «میژووی ئه ده بی کوردی» ج ۱ به غدا ۱۹۵۲، ل: ۳۱۰.

۷. ره فیت حیلمی «شاعر و ئه ده بیاتی کوردی» ب ۱ به غدا ۱۹۴۱، ل: ۹۹.

۸. که ریم شاره زا «کۆیه و شاعیرانی»، به غدا ۱۹۶۱، ل: ۲۰.

دہ لائن له سالى ۱۲۳۲ك [م] = ۱۸۱۷ى زاینیدا له دایك بووه و هه ندىكیش له پال ئه و ساله دا ده نووسن له نزيك كوئسنجاق - به بى ناو هینانى شوینه كه - له دایك بووه.^۱

هه ندی لیکۆلهرى دیکه شمان به مه زنده و به پى ته مهنى هاووشینه کانى ده لاین: ئیحتیماله له سالى ۱۲۴۰ى کۆچى [م] دا له دایك بووبى^۲ و ئهم ساله ش به رانبهر سالانى ۱۸۲۴ - ۱۸۲۵ى زاینى ده وه ستى.^۳

به و مه زنده یه ی كه حاجى قادر له گه ل حاجى مه لا «عه بدوللا» ى جه لى زاده دا پیکه وه بۆ گه شتى خویندن چوون بۆ «باله كه تی» و حاجى مه لا «عه بدوللا» ش مه علومه كه له سالى ۱۲۵۰ى کۆچى [م] دا له دایك بووه^۴ و ئهم ساله ش به پى خشته ى گۆرپى ساله کان به رانبهر به (۱۸۳۴ - ۱۸۳۵ز) ده وه ستى و له به ره وه ى هه ردووکيان هاوړپى خویندن بوون، نابى جياوازيه کى وا زۆر له نىوان ته مهناندا بى؛ يه کى کيان له نىوانى ساله کانى (۱۸۱۵ تا کوو ۱۸۱۷ز) له دایك بووبى و ئه وى دیکه يان له نىوانى (۱۸۳۴ - ۱۸۳۵) دا له دایك بووبى، كه نزيكه ى هه ژده - نوزده سالیان به ينه و ئهم ته مهن لىك دووریه ش نایان کات به هاوړپى کاروانى خویندنى فه قیه تيان بۆ ناوچه ى «باله كه تی»، كه به يه كه وه ئه و گه شته يان کردوه، هه روه ك حاجى له دوا دواى ژياندا له ئه سته نبووله وه نامه یه کى شیعری بۆ حاجى مه لا «عه بدوللا» ى هاوړپى خویندنى نووسیوه و گوتویه تی:

به فیکرت دى زه مانى چوینه باله ك به پى خاوسى، نه كه وشم بوو نه كاله ك!^۵
ناوه رۆكى ئهم دپره شیعره ى حاجى و هاوړپیه تی گه شتى خویندنى له گه ل حاجى مه لا عه بدوللا دا، رای ئه و لیکۆلهرانه به هیز ده کات كه ده لاین: له وانه یه حاجى قادر له ۱۲۴۰ى

۱. د. كه مال فوناد «ده ستنوسى كوردی»، فیزبادن ئه لمانیا، ۱۹۷۰ پيشه كى.

۲. مه سهوود موحه ممه د «حاجى قادری كۆبى»، ب ۱ به غدا ۱۹۷۳، ل: ۱۶۴.

۳. اوربلى «جداول لتحويل السنوات الهجرية الى السنوات الميلادية»، «مجلة المورد»، المجلد ۳، العدد ۴، بغداد ۱۹۷۴، ص ۱۳۱.

۴. مه سهوود موحه ممه د «حاجى قادری كۆبى»، ب ۱ به غدا ۱۹۷۳، ل: ۱۰۱.

۵. مه لا په ئووفى سه لیم ئاغا «دیوانى حاجى قادری كۆبى»، ده ستنوس، ل: ۱۸۵.

كۆچى [م]دا له دايك بوويى، چونكه به مه ته مه نى له گه ل حاجى مه لا «عبدالله»ى هاوپريدا نۆ سال ده ساليان به ين ده بى. ثم نزيك بوونه وه يش له ته مه ندا پتر هاوپريه تى گه شتى خويندنيان به هيز ده كات، له چاو جياوازيه كى هه ژده نۆزده ساليدها.

حاجى قادر و خويندنى مه لايه تى:

حاجى قادر هه ر منال ده بى كه باوكى ده مرئ، به لام ده بى ئه و پراستيه ش بليين كه حاجى ته مه نيكي منداليى واى بووه كه باوكى نه ماوه، ناوى له بير بميتى، هه روه ك له ديره شيعره كه ي پيشوويدها گوتويه تى:

باوكم ئه حمه دبوو ناوى فيكرم دى خه لقى لادى بوو، دايكى من فاتى

كه ته مه نى بووه به حه وت سال دايكى له مزگه وتى موفتى له كۆيه لاي مه لا ئه حمه دى ئۆمه رگوبه تى له به ر خويندنى داناوه^۱، ئه و مه لا ئه حمه ده خالوزاي حاجى بووه. پاشى دوو سال دايكىشى ده مرئ و ئيتير مه لا ئه حمه د هه موو مه سه ره فيكى خويندنى ده كيشى^۲.

حاجى كه سه ره تاى خويندنى فه قيه تى له كۆيه فير بووه، له هاوينى سالى ۱۲۷۰ى كۆچى [م] به رانبه ر به سالانى (۱۸۵۳ - ۱۸۵۴ز)دا له گه ل حاجى مه لا «عبدالله»ى جه ليزاده دا گه شتيكى خويندن بۆ ناوچه ي «باله كه تى» ده كات و له گوندى «شيخ وه تمان» له لاي «مه لا موحه ممه د كاك عبدالله» ده خوئين و پاش ماويه ك حاجى قادر له حاجى مه لا «عبدالله»ى هاوپرى داده برى و به ته نه اى ده چيت بۆ كوردستانى ئيران بۆ شاره كانى سه رده شت و سابلاغ و شنۆ^۳.

حاجى تاكوو سالى ۱۲۷۹ى كۆچى [م] به رانبه ر به (۱۸۶۲ - ۱۸۶۳) هه ر له كوردستانى ئيران ماوه ته وه و له و ساله دا ئيجازه ي مه لايه تى وه رگرتوو و به ده شتى لاجان و به رى

۱. عه لئه دين سه جادى، ميژووى ئه ده بى كوردى، چ ۱ به غدا ۱۹۷۱، ل: ۳۴۲.
۲. ناميلكه ي مه لا عه بدورپه حمان، بنواپه: مه سهوود موحه ممه د «حاجى قادرى كۆيى»، ب ۲ به غدا، ۱۹۷۴، ل: ۳۲۹.
۳. كه ريم شاره زا «كۆيه و شاعيرانى»، به غدا ۱۹۶۱، ل: ۲۰.

باله که تیدا - نهك به رینگای سوله یمانیدا وهك له هه ندئ سهرچاوه دا هاتووه - گهراوه تهوه دیوی کوردستانی عێراق و هاتۆ تهوه کۆیه^۱ و ماوه یه کی خوڤ له گهڵ حاجی مهلا «عبدالله» ی دوستی و «ئه مین ئاغای ئه ختهر» ی شاعیر و «حه ماغا» دا له کۆیه به سهرده بات.^۲

پاش ماوه یهك كه حاجی سهرنج ده دات - دوا ی ئه وه موو خه مخۆرییه ی بۆ خه لکه که ی کۆیه - ده بینئ هه مووی ههر پروویان له هه ندئ شیخی وه کوو «شیخ نه بی ماویلی» یه و به رانه ر به شاعیر و خه مخۆری وه کوو خو ی که مته رخه من و ئه م که مته رخه مییه ش له پرووی سۆزی شاعیرانه یه وه به بی حورمه تی داده نئ و بۆیه بریار ده دات کۆیه جئ یئلی و پروو بکاته شاری «ئهسته نبوول» ی پایته ختی سه لته نه ت و خه لیفایه تی عوسمانلی. حاجی که ده که و ئته ئه و ولانی غوربه ته ش له چه ند دپره شیعرێکی پر سۆزیدا ئه وه ههسته ی خو ی دهر برپوه و گوتویه تی:

له غوربه ت به شاهی له بیر نا کرئ زه مانی جوانی و یادی ولات
له «قوشخانه» وه تا ده می «ئێچ قه لا» له «بایزاغه» وه تا مه حه لله ی «قه لات»^۳
هه موو خزمی خو من ده زانم ده لێن له بی حورمه تیمان بوو «حاجی» هه لات^۴

ژبانی حاجی له ئهسته نبوول:

حاجی شاری کۆیه ی بچوکی جئ هیشت و پرووی کرده شاریکی گه وره ی به هات وباتی وه کوو «ئهسته نبوول».

«شاری ئهسته نبوولی ئه و پوژه ش که پایته ختی ده ولته تی عوسمانلی بووه، نوخته ی له یه کدان و به یه کگه یشتنی پوژئاوای پیشکه وتووی سه رمایه دار و پوژه لاتی دواکه وتووی دیلی کۆت و زنجیری دهر به گی و چه وساندنه وه ی نه ته وایه تی و فروفیللی ئایین فروشان بوو، ئه و ئایین فروشانه ی که ئایینیان کردبوو به ده سمایه ی ده ستیان و بۆ ئامانجی سه ته مکاری

۱. بیروپای مامۆستا مه سعوود موحه ممه د له پێداچوونه وه ی ئه م دیوانه دا.

۲. نامیلکه ی مه لا عه بدورپه حمان «حاجی قادری کۆیی»، ب ۲ به غدا ۱۹۷۴، ل: ۳۳۰.

۳. قوشخانه، ئێچ قه لا، بایزاغه، قه لات: چوار شوین و گه ره کی شاری کۆیه ن.

۴. مه لا ره ئووفی سه لیم ئاغا «دیوانی حاجی قادری کۆیی»، ده ستنوس، ل: ۳۵.

خۇيان ئال و وتلىان پى دە کرد.^۱

حاجى لەو شارە گەورە پىشكە وتوودا ماوۋىيە كى دور و درىژ ژيا، [لە ويد] بە بنەمالەى «بە درخانىيە كان» گە يىشت و بوو بە مامۇستاي تايبەتى كورپە كانى ئەو خانەوادەيە، لەلەي ئەوان دىياچەى «مەم وزىن» ى ئەحمەدى خانى خویندەو، لەو دىياچەيە و لە ئەنجامى خویندەنەو ى كىتپى رۆشنىبىرى تازە بابەت كە پەيتا پەيتا لە ئەوروپاي پىشكە وتوودەو دەھاتن بۇ ئەستەنبوول و دەكران بە توركى و بە ناو خەلكدا بلاو دەبوونەو بىر و ھەستى نەتەو ىي لە [ناخىدا] سەرى ھەلدا.

پوختەى مەبەستمان ئەو ىيە بلىين: حاجى قادر لە بەر تەوژمى رۆشنىبىرى ئەوروپادا كوردايەتى لە مېشكىدا گەپرا و لە ھەمان كاتىشدا دۇستايەتى لە گەل بە درخانىيە كاندا بى گومان ھاندەرلەك بوو بۇ سەرھەلدا و مەيىنى ئەو كوردايەتییەى.

ھەرچەندە حاجى لە ژيانى ئەستەنبوولى رازى نەبوو ە ھەو ىيە بە چارەى عوسمانلىيە كان نەھاتو، بەلام ەك گوتمان ئەو ژىنە نوئیەى لەو شارەدا گۇرپانىكى سەرەكى بە سەر بىر و باو ەرى حاجى ھىناو؛ چونكە جگە لەو ى كەوتبوو بەر تەوژمى پروناكېرانى ئەوروپاي پىشكە وتو لە ھەمان كاتىشدا «شارى ئەستەنبوولى ئەو رۆژە جىگەى كۆبوونەو ى ھەموو ئازادى خوازەكانى ولاتانى عوسمانى بوو لە كورد و ەرب و ئەرمەن و نەتەو ىيەكانى ئەوروپاي خوارووى رۆژھەلات كە لەو سەردەمەدا لە تىكۆشان بوون بۇ ئازادى يا خۇيان لە دەستى عوسمانىيە كان رزگار كردبوو».^۲

حاجى لەو كاتەى ئاگادارى تىكۆشانى ئەو نەتەوانەى ژىر چىنگى دەولەتى عوسمانلى بوو [كە] ئاورپىكى لە مىللەتە كەى خۇى دەدايەو، دەيىنى نەك بەرەو رزگارى [نە] دەچو بەلكو ئەو مىر نشىنيانەى كە ھەشى بوون، لە ناوچو بوون ەك:

حكومتى مىرەكانى «بابان» و «سۆران» و «بادىنان» و ئەمارەتەكانى كوردستانى سەروو

۱. موخەممەدى مەلا كەرىم «حاجى قادرى كۆيى شاعىرى قۇناغىكى نوئیە لە ژيانى نەتەو ى كورد»، بەغدا، ۱۹۶۰، ل: ۱۰.

۲. ھەمان سەرچاوەى پىشوو ل: ۱۰.

به ته وای ناوچه کانیان خرابوونه سهر ده و له تی عوسمانی. بنه ماله ی به درخانییه کانش
تیکو شایکی گهر میان ده کرد بو ده ست خستنی مافه نه ته وه بییه کانی گه لی کورد».^۱

جالیره دا به پتی نه و زانیاریانه ی باسمان کردن و به گویره ی بیرو را و بو چوونه کانی خو مان
گه یشتوینه ته نه و راستییانه ی خواره وه و لیره و دوا ده یان خهینه پروو:

یه که م: حاجی تا نه چووه ته نهسته نبوول، بیر و باوه پری کوردایه تی تی نه گه پاوه و شیعی
نه ته وه یی و کومه لایه تی دانه ناوه، چونکه هیچ به لگه یه کی باوه پیکراومان به دهسته وه نییه که
حاجی پیش چوونی بو نهسته نبوول شیعی له سهر ثم جو ره بابه تانه دانایی و بیر له دوا
پروزی نه ته وه که ی خو ی کردیته وه.

دووه م: به زوری شیعی دلداریه کانی حاجی، زاده ی بیر و ههستی ژبانی کوردستانی
عیراق و ئیران بوون، مه گهر به ده گمه ن ده نا له نهسته نبوولدا له شیعی نه ته وه یی و کومه لایه تی
و لاواندنه وه به ولاره، هینده گوئی به شیعی دلدار ی نه دواوه.

سیههم: نه گهر ماموستای کوره کانی به درخانییه کانش بووه، نه وه وانا گه یه نی که هه موو
دهم له مالی نه واندا ژبایی، به لکوو به ده لیلی شیعه کانی خو ی مال و ژووری تاییه تی خو ی
بووه، جا سهر به خو یان له ماله کوردیکی ناسیاری ژووریکی تاییه تی بووه، ژبانیکی
هه ژارانه ی تیدا بردو ته سهر. ههر وهك خو ی له دیره شیعیکیدا که له نامه شیعییه که ی بو
حاجی مه لا «عبدالله» ی جه لیزاده ی کونه دوستی و هاو پنی خویندنی نووسیوه، ده لی:

شهوی دانیشتبووم بی شه مع و میسباح نه تو ی هی ناوه یادم کاکه فه تتاح^۲
چونکه نه گهر له مالی به درخانییه کاند ژبابا، ماله پاشا «شه مع و میسباح» و اتا: «موم و
چرا» یان بووه و حاجی ده یتوانی نامه که ی له بهر پرووناکی چرای به شه وق بنووسی و تاریکی
شه و نه ییته گرفتیک له پیشی.^۳

۱. هه مان سهر چاوه ی پیشوول: ۲۰.

۲. عه بدو پر ره حمان سه عید «کومه له شیعی حاجی قادری کوئی»، به غدا ۱۹۲۵، ل: ۳۲.

۳. بو زانینی زانیاری پتر له م بابه ته وه پروانه: مه سهوود موحه ممه د «حاجی قادری کوئی»،
به غدا ۱۹۲۵، ل: ۳۲.

چوارەم: حاجى قادر «كەيفى جوانرۋىيى» شاعىرى لە كۆيە نەبىنيوھ چونكە سەردەميان جودا بووھ. حاجى زووتر لە كۆيە پۇشستووھ و «كەيفى» یش درەنگتر ھاتۇتە ئەم شارە و ماوھىەكى باش لە كۆيە ژباوھ و لە مەدرەسەى حاجى مەلا ئەسەدى باوكى حاجى مەلا «عبداللە» خوتەندوويەتى و لە گەل شەيخ پەزاي تالەبانيدا گەلى پىرەوھەرى خۇش و ناخۇشيان بەيەكەوھ بووھ، حاجى لە ئەستەنبول وانا: لە غورىەتە بووھتە دۇستى گىيانى بە گىيانى «كەيفى» و ئەو پايە راست نىيەكە دەلى: «حاجى و كەيفى بەيەكەوھ لە شارى كۆيەوھ چوون بۇ ئەستەنبول».

كەيفى ماوھىەك پىش حاجى لە سالى ۱۳۰۰ى كۆچى [م] بەرانبەر سالانى (۱۸۸۲ - ۱۸۸۳) لە ئەستەنبول كۆچى دوايى كردوھ و حاجىش بە ھەلبەستە ناودارەكەى «فەلەك بە تىر و كەمانى لە ئىمە چويتەكەمىن» بە شىۋەيەكى پىر شۆر و سۆزى ئاوارەيى دەيلاوئىتتەوھ و لە دېرە شىعەرىكىدا دەلى:

لە «كوپرەدەي» ىي كە «كەيفى» ى تىبابى فەردەوسە

جەھەننەمەكە نەما «كەيفى»، شارى «قوستەنتىن»^۲

پىنجەم: ھەرچەندە حاجى وەك پروناككىرىكى پىشكەوتەنخوۋازى سەردەمى خۇى سەيرى مەسەلەى نەتەوايەتى كردوھ و ويستوويەتى بە جۆرىكى زانستىانە چارەسەرى فەلسەفەى ژيان بىكات، بەلام لە سنورى فەلسەفەى ئايىنى ئىسلام نەچۆتە دەرەوھ. دەتوانىن بە حاجى بلىين: «شاعىر و مەلايەكى پروناك بىر بووھ» ھەرچەندە ھەندى جار وەك زانايەكى ماترىالىست بىرى لە كاروبارى ژيان كردۆتەوھ و گوتوويەتى:

لازمە خول بخۆى وەكوو بەرداش ھەمووقەرنى دەگۆرى ئەمرى مەعاش^۳

۱. كوپرەدەي: بە دوو مانا دى، يەكەميان بە ماناى دىيەكى بچووك دى و دووھمىشيان بە مەبەستى «كوپرەدەي» ى زايىنگەى «كەيفى» دى.

۲. مەبەستى لە شارى قوستەنتىن: شارى ئەستەمبۇل كە «كەيفى» تىدا ژباوھ و ھەر لەو شارەشدا كۆچى دوايى كردوھ.

۳. عەبدورپەرھمان سەعيد «كۆمەلە شىعەرى حاجى قادرى كۆيى»، بەغدا ۱۹۲۵، ل: ۳۶.

له هه مان کاتیشدا وهك مه لایه کی خواپه رستی ئیماندار به ره ره چى فه لسه فه ی هه ندئ
فه یله سووفی وه کوو ئه فلاتوون (۴۳۰ - ۳۴۷) ی پیش زاین، ده داده ته وه که گوتوویه تی «دنيا
قه دیمه» واتا: «دنيا یا خود ماده کۆنه» و ده لئ:

فه لاتوون تو ده لئى دنيا قه دیمه؟! له خمخانه ت بنین وهك خۆت له خم نا^۱
شه شه م: حاجی تا کۆتایی ژبانى ژنى نه هیناوه و بئ ژن و مال و منال ماوه ته وه و ئه م باره
تایه تیه ی ژبانیشی بووه ته کۆسپک له به رده م کۆ کردنه وه و ساغ کردنه وه ی دیوانی
شيعره کانی، چونکه ئه گه ر ژن و منال و نه وه ی بیوايه، هيج نه بوايه هه ندئ له شيعره کانیان بۆ
ده پاراست و بۆ لیکۆله رى ئه م سه رده مه مان ده بوون به سه ره داوی به دوا دا چوون و هه لکردنی
زانباری راست و ته واو له باره ی ژبان و شيعر و شاعیریه تیه وه.

حاجی له دپره شيعر یکیدا ئه م راستیه ی بئ که س و بئ ژن و مندالییه ی خۆی بۆ خه لکه که
پوون کردۆته وه و خۆی له بئ که سیدا به میراتگری چه زره تی عیسا داناوه و گوتوویه تی:

هه ر منم ئیسته وارسى عیسا   بئ کوپ و مال و بئ ژن و مه ئوا^۲

دیسانه وه هه ر له باره ی بئ که سی و بئ منالی خۆیه وه ده دوئ و ئه وه مان پئ پاده گه یه نئ که
هه رچه نده بئ کوپ بووه، به لام له سایه ی شيعره کانییه وه باوکی کوپانه، واتا: شيعره کانی
جگه رگۆشه ی ئه ون و وجاغی به و شيعرانه یه وه روونه، له م باره یه وه ده لئ:

ئه وى شاعیر نه بئ کۆره وجاغی   له سایه ی شيعره کان، بابی کوپانم^۳

حه وه تم: حاجی ته مه ئیکى درێژى به سه ر بردووه، به حیسابی ئه و نووسه ر و لیکۆله رانه ی
که ده لئین: له سالی ۱۸۱۵ دا له دایک بووه و له سالی ۱۸۹۷ دا کۆچی دوا یی کردووه (۸۲) سال
ژیاوه. به رای ئه و نووسه رانه ی که ده لئین له سالی ۱۸۱۷ دا له دایک بووه، ده بئ ته مه نی هه شتا
سال بوو بئ له کاتی مردنیدا. به مه زنده ی مامۆستا مه سعوودیش وهك له مه و به ر په نجه مان بۆ

۱. گیوی موکریانى «دیوانى حاجى قادری کۆبی»، چ ۳ هه ولیر ۱۹۶۹، ل: ۲۷.

۲. هه مان سه رچاوه ی پيشوول: ۱۰۰. ۳. هه مان سه رچاوه ی پيشوو، ل: ۳۹.

دریژ کرد، ده لئی: ئیحتیماله له سالی ۱۸۲۴ له دایک بووبی. بهم حیسابهش (۱۸۹۷-۱۸۲۴=۷۳) سال ژیاوه و هەر سی ته مه نه که یشی ئه و وه سفانه ی به راست ده گه یه نن که گوتوو یه تی:

سه رو پریشم سه راپا بو ته لۆکه
شه وی هه مراز مه پشمین و کۆکه
هه روه ها گوتوو یه تی:

له بهر پیری ئه وه نده بی چه واسم ده لئی ئه رکانی ئیسلامی ئیناسم^۱
هه روه کوو ساغیش بو ته وه حاجی له سالی ۱۸۹۷ دا له شاری ئهسته نبوول، له ئاواره یی و
بی که سیدا سه ری ناو ته وه و له بهری «ئوسکودار»، له گۆرستانی «قه ره ج ئه حمه د» نێژراوه.^۲

حاجی قادر و شیعری نه ته وه یی

حاجی قادر وهك شاعیریکی كورد، هه ر چه نده به پپی قوناغ و سه رده می سه ره له دانی
خوی له ناو سنوور و باز نه ی قوتا بخانه شیعریه که ی نالی و سالم و کوردیدا ده دۆزیته وه که له
چاره کی یه که می سه ده ی نۆزده هم به ردی بناغه یان بو دانا وه و پیشی ده گوترا «قوتا بخانه ی
شیعری بابان»، ئه م خاسیه تانه ی ئه و قوتا بخانه یه ش به سه ر شیعه رکانی حاجی تا له کۆیه و له
کوردستانی عێراق و ئێران بوو ده سه پاندر، به لام کاتی که چوو ه شاری ئهسته نبوول و بیر و
باوه ری کوردایه تی له لا په روه رده بوو، ورده ورده رپیازی شیعری گۆرا و خوی له بابه تی
غه زه ل و دلداری کیشایه وه و که وته سه ر شیعری نه ته وه یی و کۆمه لایه تی دانان و رپیازیکی
نویی گرت بهر.

هه رچه نده ئه و رپیازه ی به رو خساری شیعه رکانی هه ر له قالبی کۆندا ماوه ته وه، به لام له
باره ی ناوه رۆکه وه، جوړه سۆز و بیریکی نوێ بوون و حاجی دهستی له باسی زولفی دریژ و
چاوی به خه وه لگرت و که وته سه ر چاره سه ر کردنی مه سه له ی نه ته وایه تی کورد و
کۆمه لایه تی میله ته که ی.

۱. مه سه وود موحه ممه د «حاجی قادری کوئی»، ب ۱ به غدا ۱۹۷۳، ل: ۱۰۶.

۲. گیوی موکریان «دیوانی حاجی قادری کوئی» چ ۳ هه ولێر: ۱۹۶۹، ل: ۵.

ئەو کارەى حاجیش پێچکە و پێبازێکى تازەى لە دنیای شیعری کوردیدا خولقاند، چونکە ئەگەر شیعری نەتەوەیی لە سەردەمیکی پێش حاجیش سەرى هەڵدابێ، ئەوا وەك شیعەرەکانى حاجى پێگە یشتوو نەبوون. راستە شاعیری مەزنى کورد ئەحمەدى خانى (١٦٥٠-١٧٠٦) پتر لە سەدەى ئەک پێش حاجى لە ئیش و ئازارى نەتەوەى کوردەووە دواووە و دەرەکانى دەست نیشان کردوون و دەستى بۆ دۆژمنە گەورەکانى ئەوسای کورد درێژ کردووە، کە پۆم (عوسمانلى) و عەجەم (ئێران) بوون و ھەر پۆژە کوردیان بە دەرديك بردووە و ئەم ھەلۆیستەى «خانى» بوو تە سەرمە شقیك بۆ شیعری نەتەوەیی دانان لە لای حاجى و ھەروەھا شاعیریکی گەورەى وەکوو سالمى ساحبقران ھەرچەندە لە چامە درێژە پر سۆزە کەیدا لە سەر شەرى نىوانى عوسمانلى و کوردە بابانەکان سۆزێکى پرچۆششى نەتەوەیی کورد دەنوێنێ، بەلام تەنیا چامەى ئەک نەیکردووە بە شاعیریکی نەتەوەیی و بە شاعیری غەزەل ناسراوە.

ھەرچەندە وەك بۆمان دەرکەوت شاعیری دیکەى کورد پچەى پێبازى شیعری نەتەوەییان شکاندووە، بەلام ھىچ کامیکیان وەکوو حاجى قادر وا بە قوولێ و بەرووبەریکی وا بە دەرەتان پەریان بە شیعری نەتەوەیی کورد نەداوە، ھۆى ئەمەش دەگەرێتەووە بۆ ژيانى حاجى لە دەورووبەریکی بەھات و باتى شارستانیتى وەکوو شارى ئەستەنبولێ سەدەى نۆزدەھەم و سەردەمى شاعیریەتى و ھاتنە ناو مەیدانى ئەدەبى کوردى لە گەرمەى پێگە یشتنى جوولانەووەى ئازادى خوازى نەتەوایەتى میللەتان لە ولاتە دراوسێکانى دەولەتى عوسمانلى و کارتیکردنى لە سەر بزوتنەووەى نەتەوەیی کورد.

نوسەر و پەرخەگرانى ئەدەبى کوردى ھەریەکە بە جۆرێک لە حاجى قادری کۆبى دواون، ھەيە دەلێ: «حاجى قادر بە پێشپەرەى کاروانى ئەو شاعیرە کوردانە دادەنرێ کە پێگەى خەبات و تیکۆشانیان بۆ نەتەوەى کورد کێشاووە و شعیریان کردووە بە بەشیکی جودا نەکراوە لە خەباتى گەل و بە چە کوشە کەى «کاوە» بۆ ورد و خاش کردنى دۆژمنان».^١

حاجى ئەو راستییەى بۆ ساغ بوو بوو وە کە دەردى کوشندەى نەتەوەى کورد دۆژمنایەتى و یەك نەگرتنى دەستە و چین و سەرباکى پۆلەکانى گەلە کە یەتى، بۆیە ھەردەم «ھەستیکی

نەتەوايەتی پیرۆز و خۆشەویستیەکی بە سۆزی بۆ نیشتمان و گەلەکەیی بوو، ئەو هەست و خۆشەویستیەیی بوون بە سەرچاوەی ئەم هەموو شیعەر بەرزانی کە چ ئەوکاتە و چ ئێستاش بە چرایەکی پڕنگا پروون کەرەوێ نەتەوێ کورد دادەنرێن و هەر ئەو هەست و خۆشەویستیەیی بوو وای لێ کردوو کە یەکیەتی هەموو پرووێ کە ژبانی میللەتی کوردی زۆر مەبەس بێ.^۱ هەر وەك لەم دوو سێ دێرە شیعەریدا دەلێ:

لە دەشت و دێی ویلايەت بێنە ئەحباب   وە کوو شەخسێکی وایەد بن لە هەر باب
لە مەولا پاکتان با بێنە سەر وە   لە بۆتان تا بەبان و سەر حەدی پە
هەمووتان بێنە یەك دەستوور و نووسین   جل و بەرگ و زوبان و پەسم و ئایین^۲

وە یاخود لە هەلبەستێکی دیکەیدا چەند بە دلسۆزی داوای پێککەوتن و یە کگرتنی پۆلەکانی هەموو تیرە و هۆزەکانی میللەتی کورد دەکات، تاکوو وەك هێزێکی گەورە و کاریگەر بەرامبەر بە دوژمنانیان بوەستن، هەر وەك دەلێ:

تا پێك نەکەون قەبیلی ئەکراد   هەروا دەبنە خەرابە ئابادا!
ئەنواعی میلەل لە گەورە تا چووک   خەمڵیو مەمالیکی وە کوو بووک
یەك بەرگن و یەك زوبان و یەك پەنگ   بێ غەیبەت و عەیب و عار و بێ دەنگ^۳

نووسەر و پەرخەگری ئەدەبی کوردیمان بە جۆریکی دیکە لە حاجی و شیعەرکانیەو دەدوین و دەلێن: «بە سەیر کردنی بەرهەمەکانی حاجی، [حاجی] بە دامەزرێنەری قوتابخانەییەکی شیعری کوردی لە ئەدەبی کورددا دەژمێردرێ، ئەو قوتابخانەییەش پێی دەگوترێ قوتابخانەی «تنویر = روژن کردنەو» وەیا خود دەتوانین ئێمە پێی بڵێن: قوتابخانەی روژننیری. گرنگترین خاسیەتەکانی ئەم قوتابخانە شیعرییەش نزیک بوونەوێ کە یە گجار گەورە یە لە میللەت و دەرپڕینی هیوا و ئاوات و ئازار و داخوازییەکانی بە جۆریکی

۱. موحەممەدی مەلاکەریم «حاجی قادری کوئی» بەغدا ۱۹۶۰، ل: ۵۰.

۲. مەلا پەڕووفی سەلیم ئاغا «دیوانی حاجی قادری کوئی»، دەستنوس، ل: ۲۰۳.

۳. مەلا پەڕووفی سەلیم ئاغا «دیوانی حاجی قادری کوئی»، دەستنوس، ل: ۱۵۹.

فراوانتر و گه لَی گه وره تر له شاعیره کانی پِشوو».^۱

هه مان نووسەر و لیکۆلەر له شوێنیکێ دیکه ی بابه ته کهیدا نووسیهیه تی ده لَی: «له بهراورد کردنی حاجی له گه ل شاعیرانی جوولانه وهی «تنظیمات» که نوێنهره کانیان له ئه ده بی تورکی عوسمانلیدا «شناسی» و «نامیق که مال» و «توفیق ضیاء الدین» و «ضیا پاشا» و «عبدالحق حامد» بوون، له یه کچوونیکی گشتی ده بینین له نیوانی حاجی و ئه و شاعیره تورکه عوسمانلییه، به لام حاجی وه ک شاعیری نه ته وه یه کی ئازار دراو و چه و ساوه جیاوازی له دوو شتدا له گه ل ئه و شاعیرانه دا هه یه:

۱. باری مرۆفایه تی له شیعره کانی حاجی قادردا پتره.

۲. له هه لۆیشتدا شوێر شگێرانه تر دێته مه یدان هه».^۲

حاجی وه ک تیکۆ شه ریکی قال بووی ناو بۆ ته ی خه باتی نه ته وه بی ده بینین «له شیعره کانییدا وته ی وای گوتوه سوودی میللته تی تێدای، بۆیه ده توانین بِلَین: هه لَ به سته کانی شوێر شیک بوون له دژی کاره سات و خراپه کاری ناو ژبانی نه ته وه ی کورد و شوێر شیک بوون له دژی ئه و شاعیرانه ی هه ر خه ریکی عه شق و دل داری بوون و شوێر شیک له دژی داگیرکه ری و لات ی کوردستان و ئه و شیخ و ده روێشانه ی ئایینیان کرد بوو به هۆیه ک بۆ هه لَ خه لَ تاندنی خه لَ که که و سِر کردیان».^۳

ئه و دوژمنه داگیرکه ره ی کوردستانی سه رده می حاجی قادر هه ر هه مان دوژمنی داگیرکه ری سه رده می "ئه حمه دی خانی" ی مامۆستای بووه و له و کاته ی که خانی «پۆم و عه جه م» وه ک دوژمنی گه وره و داگیرکه ری کوردستان داده نی و ده لَی:

ئه ف پۆم و عه جه م بوان هه سارن کرمانج هه می له چار کنارن
هه ر دوو ته ره فا قه بیلی کرمانج بۆ تیری قه زا کرینه ئارمانج^۴

۱. د. ئیحسان فوئاد «به ره هه می حاجی قادری کوئی و جینگه ی له ئه ده بی کوردیدا»، کورته ی نامه ی دوکتۆرییه که ی به زمانی پوو سی، موسکۆ ۱۹۶۶ (خۆی بۆی کردین به کوردی، ک.ش).

۲. هه مان سه رچاوه ی پِشوو.

۳. د. عزالدین مصطفی رسول «الواقعية فی الادب الكردي»، بیروت ۱۹۶۶، ص ۷۲.

۴. م. ب. پۆدنگۆ، «هم و زین» ی ئه حمه دی خانی، موسکۆ ۱۹۶۲، ل: ۳۲.

دہ بینین لہ سہ ردمی حاجیش ہر ہمان پڑم و عہ جہم دہ ستیان بہ سہر خاکی ولانہ کیدا
گرتوہ و لہ نیوانی خویانیان دابہش کردوہ، ہر وہك لہ دیرہ شیعریکیدا دلئی:

لہ مابہینی «کلاوسور»^۱ و «کلاورہش»^۲ پیریشانین دہ بینہ میسلی گای بہش^۳
حاجی دوا۱ داواکردنی یہ کگرتنی ہموو دہ ستہ و چینہ کانی میللت و دہ ستیشانکردنی
دوژمنی داگیرکری ولانہ کھی، دیتہ سہر مہرجی دووہمی جوولانہ وہی پزگاری خوازی
نہ تہ وہی، ٹہویش مہ سہ لہ ی چہ کہ و لہ گہ لئی جیئی شیعریہ کانیدا ٹم مہ سہ لہ یہ دوو بارہ و سی
بارہ دہ کاتہ وہ و جارٹک دلئی:

سہ لاحتی ٹیوہ ٹیستاکہ «سیلاحہ»

تہ ماعی گہ ورہی، بی «چہك» نہ کەن، نہك^۴

وہ یاخود جارٹکی دیکہش لہ ہلہ ستیکی تریدا ہمان مہ سہ لہ ی گرنگی چہك دوو بارہ
دہ کاتہ وہ و دلئی:

بہ شیر و خامہ دہ ولت پایہ دارہ ٹہمن خامہم ہہیہ و شیر نادیارہ!^۵

حاجی وہك سیاسییہ کی ٹہمپڑ، دہیہ وئی «خامہ و چہك» بہ یہ کہ وہ لہ خہ باتی نہ تہ وہییدا
بہ شداری بکہن، چونکہ بہ تہنیا «خامہ» ی نووسین نایبتہ ہویہ کی کاریگہری خہ بات و
خہ باتی شورپشگیرپیش بہ تہنیا چہك ناکری ٹہ گہر لہ پال ٹہو چہ کہ دا خامہ و نووسین و
پوشنیری و تیگہ یشتنی لہ گہ لدا نہ بی،^۶ ہر وہك لہ نمونہ یہ کی دیکہیدا ٹہمہ پروون
دہ کاتہ وہ و دلئی:

۱. کلاو سور: مہ بہستی لہ تورکہ عوسمانلیہ کان بوہ.

۲. کلاو رہش: مہ بہستی لہ ٹیرانیہ قاجاریہ کان بوہ.

۳. عہ بدورپہ حمان سہ عید «کڑمہ لہ شیعری حاجی کوئی»، بہ غدا ۱۹۲۵، ل: ۱۶.

۴. عہ بدورپہ حمان سہ عید «کڑمہ لہ شیعری حاجی کوئی»، بہ غدا ۱۹۲۵، ل: ۱۱.

۵. گیوی موکریانی «دیوانی حاجی قادری کوئی»، چ ۳ ہولیر ۱۹۶۹، ل: ۱۳۰.

۶. کہرم شازہا «سہرہ لہانی شیعری سیاسی کوردی»، «گوفاری نووسہری کورد»،
بہ غدا ۱۹۸۲، ل: ۳۱، ژمارہ (۹).

سەیف و قەلەم شەریکن لەم عەسرەدا، درێغا

شیرم قەلەم تراشه و کالانییه قەلەمدان^۱

حاجی لەبارەى خەباتى نەتەوايەتییه وە لەمە زیاتر دەروات و لە دێرە شیعریکی دیکەدا مەسەلەى یە کگرتنى پۆلەکانى نەتەو و تەگبیر کردن و مشوور گێرانی بە نەینى و مەسەلەى بوونى چەك دەکات بە بەرنامەى تیکۆشان و دەلێ:

جۆشێك بدهن وە کوو هەنگ تە گبیر بکەن بە بێ دەنگ

ئەسبابى شەرپەیاكەن تۆپ و تفەنگ و هاوان!^۲

حاجی لە هەنگاوى سێهەمیدا سەرکردەىەك بۆ ئەو بزوتنەو نەتەوەییەى کورد دەست نیشان دەکات، ئەو کەسەش «یەزدان شیر» بوو کە لە بنەمالەى بەدرخان پاشا بوو، هەر وەك لە قەسیدە پڕ سۆزە کەى «لە پۆما کەوتە بەر چاوم» دا ئەم راستییەمان بۆ ساغ دەبیته وە کە لە سەرەتای قەسیدە کەدا دەلێ:

لە پۆما کەوتە بەر چاوم کەسێكى هائیم و حەیران

بە هەيئەت تینگەیم کوردە، بە شیوەى ئەهلى کوردستان

کە چوومە خدمەتى پرسیم: برادەر خەلقى کام جینگەى؟

لە کام لا هاتووى؟ گریا! گوتى: بابان! گوتم: بابان؟^۳

حاجی قادر دواى دارشتنى سەرەتای قەسیدە پڕ جۆش و خرۆش و سۆزە نەتەوەییە کەى، دەکەوێتە سەر دلدانەوێ کوردە بابانییه کە و بە گۆییدا دەچرێنێ کە میرێکی کورد ماوێ کە جێی پشت پێ بەستنى میلەت بێ بۆ سەرۆکایەتى ئەو بزوتنەو پزگاری خوازییه نەتەوێ کورد و دەلێ:

۱. گیوی موکریانى «دیوانى حاجى قادری کۆبى»، چ ۳ هەولێر ۱۹۶۹، چ ۳، ل: ۴۵.

۲. مەلا رەئوفى سەلیم ئاغا «دیوانى حاجى قادری کۆبى»، دەستنووس، ل: ۷۱.

[ئەم بەیتە، وە کوو لەمەولا باسى دەکەین، هەلواسراوە و لەوانەى کە شیعری حاجى نەبیىت و خرایتە نیو دیوانە کە یەو. بۆ ئاگادارى زیاتر سەیری پارچە شیعری (خاکی جزیر و بۆتان) ی ئەم دیوانە بکە.]

۳. هەمان سەرچاوەى پیشوو. ل: ۵۷.

له پاشی ئه وه موو گریان و ناله و زاریه پیم گوت:
 عهزیم غم مه خو هینده، له سایه ی په حمه تی په حمان
 ئه میریک ماوه پاشایه، گوتی: کییه؟ گوتم: شیره!
 گوتی: لیره؟ گوتم: لیره! هه تا تاران و هیندستان
 به خو ی شیره وه کوو ناوی، له شهردا دوژمن ئه ندازه
 ته مایان هه ر به ئه و ماوه جه میعی خاکی کوردستان^۱
 هه چی جیگه ی ئومیدمانه و ئه وی دلخوش ده کا ئه مرۆ،
 که سی دی له و به ده ر نابیته غه مخوری گه لی کوردان!^۲
 گه وره یی حاجی قادر - چ وه ک شاعیریکی نه ته وه یی و چ وه ک زانیه کی تیگه یشتوو و
 رابه ریکی گه له که ی - له وه دا نییه که وه ستایانه دهردی کۆمه لایه تی و پامیاری نه ته وه که ی
 ده ست نیشان ده کات، به لکوو گه وره یی حاجی له وه دایه له گه ل دۆزینه وه ی ئه و دهر دانه دا
 دهرمان و چاره شیان بۆ ده دۆزیته وه، ههروه ک له و پیشه کییه دا بینیمان و ساغ بووه وه.

۱. هه مان سه رچاوه ی پیشوو ل: ۵۰

۲. مه سهوود موحه ممه د «حاجی قادری کوئی»، ب ۳، به غدا ۱۹۷۶، ل: ۳۶۹.

خوینەری بەرپێز! بۆیە ئێمە تەنیا کەوتینە سەر لێکۆڵینەووەی شیعەرە نەتەوەییەکانی حاجی، چونکە هەرچەندە هەندئ نموونەیی بەهێز و سەرکەوتووی لە شیعری غەزەل و وەسفیشدا هەبێ، بەلام بە تێکپراپی هەر بە شاعیریکی نەتەوەیی ناسراوە و کە لە ئەدەبی کوردیدا ناوی شیعری نەتەوەیی دئی، ئەوا خەڵکە کە گۆرج حاجی قادر و ئەحمەدی خانیاں دیتەووە یاد. نەشمان وێست پتر بە دواي شیعەرەکانی بکەوین و نموونەیی تریان لێ یێنینهووە، چونکە مەبەستی سەرەکیمان لەم کارە ئەدەبیەماندا زیاتر ساغ کردنەووەی شیعەرەکانی و تۆزینەووەی دیوانەکەیی حاجییه، نەك لێکۆڵینەووەی زۆر بەربلای لەسەر ژیاں و شیعەر و شاعیرییهتی چونکە هەندئ نووسەر و لێکۆڵەری خامەبەهێزمان بەر لە ئێمە زۆر بە فراوانی لەو لایەنەنەیان کۆلیوەتەووە و مافی پەروای خۆیان پێ داووە.

کەریم مستەفا شارەزا

سەردار حەمید میران

۱۹۸۴/۵/۱۴

هێمای سەرچاوەی دەقه کان:

پ. ک: جەمال خەزنەدار «پۆژی کورد» بڵاوکردنەووە و پێشەکی و لە سەر نووسین، بەغدا: ۱۹۸۱.

ت. پ: د. کەمال مەزھەر ئەحمەد «تێگەشتنی راستی و شوێنی لە پۆژنامەنوسی کوردیدا»، بەغدا: ۱۹۷۸.

ع. س: عەبدوڕپەرەحمان سەعید «کۆمەڵە شیعری حاجی قادری کۆیی»، بەغدا: ۱۹۲۵.
گ. م: گیوی موکریان «دیوانی حاجی قادری کۆیی»، چ ۳، هەولێر ۱۹۶۹.
م. پ. س: مەلا پەرەووفی سەلیم ئاغا «دیوانی حاجی قادری کۆیی»، دەستنوس.
م. م: مەسعوود موحمەد «حاجی قادری کۆیی»، ب ۱، بەغدا ۱۹۷۳، ب ۲، ۱۹۷۴، ب ۳، ۱۹۷۶.

پ: کوردستان: گۆڤاری پۆژی کوردستان، ژمارە (۱) سالی (۲) بەغدا ۱۹۷۲.
ع. م. ن: عەبدولمەجید نوورەددین جەلی زاده، هەندئ لە شیعەرەکانی حاجی قادری کۆیی، دەستنوس.

م. ع. ق: دەقه کانێ موحمەد عەلی قەرداغی لە گۆڤاری بەیانی ژمارە (۵۳) و (۵۵) و (۶۶) و نووسەری کوردی ژمارە (۶) ی خولی دوووەم.

خوینہری بہر پڑ! لہ ساگر دنہ وہی دہ قی شیعہ کانی حاجیدا زمانی ئەدەبی کوردی
 سەدەئ نۆزدەھەممان رەچاو کردووہ، ئەو زمانەئ کە «نالی» بەردی بناغەئ بۆ دانا و
 قوتابخانەئە کئ شیعری لە سەر بنچینەئ ئەو زمانە داناو «سالم و کوردی» یش بە شدارییان
 لە گەلدا کرد و گەلئ شاعیری دەرەوہئ مەلەندئ «بابان» پەپرەوئ ئەو قوتابخانەیان کرد و
 حاجی کویش یە کیلک بوو لەو شاعیرانە. زمانی شیعری ئەو ساییان پڕ بوو لە وشەئ ینگانە و
 وەکوو ئیستاپوخت نە کرابوو جا ئە گەر لە ناو شیعەرەکانیدا چاوت بە وشەئ ئاوہا کەوت ئەوہ
 لەبەر رەچاو کردنی ئەو زمانە ئەدەبییەئ سەدەئ رابوردووہ وا حاجی وای گوتووہ.

پیتی ئه لف

(I)

گوتم به بهختی خه والوو

گوتم به بهختی خه والوو: بهسه ئه تو بی و خودا
 له خه وه لسته زه مانی بجینه وه ئه ولا^۱
 گوپه ی به هاریه، ئیستیکه شاخ و داخای ولات
 پپره له لاله و نه سرین و نه رگسی شه هلا^۲
 له گرمه گرمی سه حاب و له هازه یی باران
 چیا یه پپر له ههرا و نواله پپر له سه دا^۳
 پپره له سه یل و له گولاو و کانی پرووی زه مین
 پپره له بهرق و بریقهی برووسکه جهووی سه ما
 شکوفه دره می، شاباشی بایی وه عده ده کا
 له شهوقی مه قده می خه ملیوه داروبه ردی چیا^۴
 پیاله یی زه پری نه رگس له سه رکه فی سیمین
 پپره له شه بنمی وهك دورر و لوئلوئی لالا^۵

۱. له هه ندی ده قدا «وتم» نووسراوه. له سه ر دهقی ده ستنووسی «م. پ. س» «گوتم» مان نووسی. له دهقی «گ. م» دا له جیاتی «بهسه» وشه ی «وه ره» هاتووه.
۲. گوپه: هه پره، گهرمه، کات. نه رگسی شه هلا: نه رگسی کال.
۳. له هه ندی ده قدا «نه وال» نوال یا نه وال: زه وییه کی به رزی و نزمی هه بی. (پروانه فهرهنگی خال، ل: ۶۱۴).
۴. شکوفه: خونه ی گول. مه قده م: مقدم، هاتن. خه ملیوه: رازاوه ته وه.
۵. سیمین: زیوین. له دهقی «گ. م» دا «شه ونم» نووسراوه. لوئلوئی لالا: نایابترین جووری مروارییه. له دهقی «ع. س» دا «لوئلوئی لاله» هاتووه.

گۈلش به پهنجهيى فەيرووزە جامى ياقوتى
 له بۆ نيسارى موھەييابه پەر له زەرپرى تە^۱
 له شادى وەك سەفى شايى له كىو و كەژ ئەزھار
 ھەژا بە خەلەتتى گۈلگۈون و كەوتە پەقس و سە^۲
 چەمەن له لالە ميسالى خەتتى روخى دولبەر
 سياه چادى لى بۆتە خالى سەرگۈنا
 له كن بەنەوشە و خاو و ھەلّال و بەيىوونى
 ھەلّالى پىستەيى خاوە ەبىر و موشكى خە^۳
 چيا له تەوقەسەرى دارزاوہ تاكەمەرى
 چوزولفى سونبولى دەرھەم، چوپەرچەمى بەرەزا^۴
 بە جوڭشى ئاگرى گۈلنارى كانى ھەلّەقولى
 ميسالى ديدەيى وامىق له ھەسرەتتى ەزرا^۵

۱. فەيرووزە: پىرۆزە، رەنگ بەوز، ياخود رەنگ شىن. [مەبەست له پەنجهيى فەيرووزە: ساق و تەنەي گۈلە كە سەرى گۈلە كەي كە وەك جامى شەراب سوور و ياقوتىيە، لەسەر دەستى گرتوۋە و پىشكەشى دەكا]. نيسار: پەخش كردن، بلاقردنەوہ. موھەييابه: ئامادەيە. تە^۱ = «طلا»: وشەيەكى فارسييە بە ماناي زىر (ئالتۇن) دى.
۲. ئەزھار: كۆكراۋەي «زەر» بە ماناي گۈل دى. له دەقى «ع. س» و «گ. م» دا له جياتى «أزهار» وشەي «إظهار» نووسراۋە. له دەقى «ع. س» دا «هوژا» ھاتوۋە، له «گ. م» يشدا «ھوزار» ھاتوۋە. خەلەتتى گۈلگۈون: خەلاتتى گۈل رەنگ.
۳. [خاو و ھەلّالە و بەيىوون: سى جۆرە گۈلى بۆنخۇشن]. موشكى خەتا: جۆرە ميسكىكى نايابە، خەتا: ناۋچەيە كە له توركىستانى چىنى كە بە مېشك بە ناۋبانگە.
۴. چو: ۋەك ۋە چەشنى. سونبول: جۆرە گۈلىكە، سونبولى دەرھەم: سونبولى بە يەكاچو. بەرەزا: جۆرە گيايەكە، بارپزە.
۵. گۈلنار: گۈلى زەر ھەنارە، رەنگىكى سوورى ئاگرىنى ھەيە. وامىق و ەزرا: دوو عاشق بوون ۋەك ۋە «مەم و زىن» و «شىرىن و فەرھاد».

قهلاتی زیوی پوخواوه ههرهس به توپی نه سیم
 سوپاهی لاله و گول، چادری له جی هه لدا^۱
 له گوله شینی که قاز و مراوی دین و ده چن
 نه زیری ماه و ستارهن له قولزوومی مینا^۲
 شنهی نه سیمه سه دای ئاوی سافی سه رقه لبه ز
 به ورشه ورشی گیا شه نگه بی بووه شهیدا^۳
 خرینگ و هوپی قولینگ و قه تاری سی له سهران
 ده ییت و که و ده فریت و شه هین چریکه ده کا
 له پیره پیر و له سمکولی پیره گاکوی
 ده لهرزی گاوی زه مین و ده ترسی گاوی سه ما^۴
 له دهنگ و دووکه لی شینی تفهنگی نیچیره وان
 میسالی سونبولی زولفی که تیک بجی به سه با^۵

۱. ههرهس: په له به فریکی زورگه ورهیه به قه د چیاوه برمیته خواره وه.
۲. له هه ندی ده قدا «گومه شین» هاتووه، [موحه ممه دی مه لاکه ریم نه لی: گومه شین باشته، تا ئامازه بیته به دی «گومه شین»؛ چونکه حاجی له دووره ولات دایه و جهز ده کا به شیوهی تهوویه به ناوی شوینه کانی لای شاره کهی ئامازه بکات - هه نگاوئ تر: ۴۰]. قولزوومی مینا: ئاسمانی مینایی، [ئاسمانی شین].
۳. قه لبه ز: تافگهی ئاو. [ورشه ورش: بریقه و ترووسکه]. شهیدا: عاشق، شیت.
۴. [پیره پیر: دهنگی گا. سمکول: سم و پی به زه ویدا کوتانی ئازه ل]. گاوی زه مین: نه وگا نه فسانه بییهی که ده لین گوی زهوی له سه ر پشتی وه ستاوه. گاوی سه ما: «برج الثور»، که لروی گا.
۵. له ده قه کانی «ع. س» و «گ. م» دا نووسراوه «له بیست و دووکه لی» به لام ئهم ده قه مان له ده ستووسه کهی «ع. م. ن» وه رگرت و تو مارمان کرد. [موحه ممه دی مه لاکه ریم، دواي

چیاہ شیخ و کہوای سہوزہ، میزہری بہفرہ
 سیواکی چووزہرہ پڑواسہ، تہیلہسانی گہلا^۱
 چہمہن لہ لالہ و پریحان و نہستہرہن ٹیمپو
 سوپیہر و سوبح و شہوہ و ٹافتابی و ہختی زوحا^۲
 چنار و عہرہرہ دہفزن ہزارہ نہغمہسہرای
 گیاشی زاگیرہ تہسیحی شہبنمی لہ ملا^۳
 لہ ژووری میگلہلی ہورہ، لہ ژیری میگلہلی مہر
 شہبیہی گولشہنی خہزرایہ، توودہیی غہبرا^۴
 لہ کیو کہژ کہ سہر ئیوارہ دپتہوہ مالات
 لہ دہوری چادری ساحیبی مہوجی دا، وہستا^۵

﴿﴾

تنگیرائیکی زور لہ گہل کاک عہبدوپرہزاق بیماردا، دہگاتہ ٹہو قہناعہتہ کہ «لہ بستو» - کہ بہ
 مانای تہپولکہیہ - دروستہ، نہک «لہ دہنگ و» ہورہ کوو چوں لہ دہستووسہکانی لای خویدا
 وہا ہاتوہ۔ ہورہہا دہلئ: دہبی وشہی «زولفی کہ» بہسہریہ کہوہ (زولفیکہ) بنوسریت،
 چونکہ مانای شیعہ کہ ٹاوہایہ: دووکہلی شینی تفہنگی نیچیرہوان کہ لہ بستو ٹہچی بہ
 ٹاسمانا، وہک سونبولی زولفیک وایہ بای سہبا تیکی دابی۔ - ہہنگاوئیکی تر: ۵۳، ۵۴.]

۱. تہیلہسان: جبہی سہوز۔ ۲. سوپیہر: ٹاسمان۔ [زوحا = ضحیٰ].

۳. [ہزار: بولبول] نہغمہسہرا: گورانی بیژ۔ لہ دہقی «گ. م»، «شہونم» ی ٹہم سہردہمہی
 ٹیستا نووسراوہ۔

۴. [خہزرا = خضر: سہوز۔ میگلہ: پان، گہلہ]. توودہی غہبرا: گردولکہی بؤر، یا خود
 عہردی بؤر۔

۵. [مالات: مہرو مالات]. دہقی ٹہم نیوہ دپڑہمان لہ سہر باسیکی ماموستا مہسعوود
 موحمہد، لہ گوفاری «کاروان» ی ژمارہ «۷» ی سالی ۱۹۸۳ء، راست کردہوہ۔ لہ دہقی «گ.
 م» دا نووسراوہ: «مہوجی دا وٹستا»۔

له حيله حیلی که حیّل و له باره بارى مه‌پان
 له ده‌نگی قۆره‌یی گاجووت و بۆره‌یی مانگا^۱
 له گورگه‌ لوور و چه‌په‌ی سه‌گ، له قاره‌ قارى بزى
 له عه‌کسى ده‌نگی دوباره‌ی که دیته‌وه له چیا^۲
 له ئۆحه‌ ئۆحه‌یی گاوان و قیره‌ قیرى شوان
 له بگره‌ به‌رده‌یی کابان ده‌بیته‌ چه‌شر و چه‌لا^۳
 مه‌لائیکه‌ی سه‌رى تاق و په‌واقى مینایی
 ده‌یینه‌ جونبوش و له‌رزین، ده‌که‌ونه‌ چه‌وله‌وه‌لا^۴
 که هه‌لکرا شه‌وى ئاگر له کوللی په‌شماله‌ک
 خجل ده‌بن له زه‌وايایی خه‌یمه‌یی والا^۵
 عوتارید و زوحه‌ل و ئافتاب و ماهی ته‌مام
 خولاسه‌، سابیت و سه‌یياره‌ تا ده‌گاته‌ سوها^۶

۱. که حیّل: ئه‌سپی په‌سه‌ن.

۲. [وشه‌ی «دوباره» ده‌بوا به‌ واوی جووت (دوباره) بنووسرایه، به‌لام له‌به‌ر کیشی شیعه‌که به‌یه‌ک واو نووسیمان. (هه‌نگاوێکی تر).]

۳. [کابان: خاتوون، که‌ییانووی مال. چه‌شروحه‌لا: زله‌ و قه‌ره‌بالغی، چه‌شره‌لا].

۴. مه‌به‌ست له «ره‌واقى مینایی» ئاسمانه. له هه‌ندێ ده‌قدا «ره‌قس و سه‌ما» هاتووه. [چه‌وله‌وه‌لا: گوته‌ی لا حوّل و لا قوّة إلاّ باللّه. ئه‌م پرسته‌یه له کاتى سه‌ر سوورماندا ده‌گوته‌ی].

۵. خجل ده‌بن: شه‌رمه‌زار ده‌بن. خه‌یمه‌یی والا: خه‌یمه‌ی به‌رز و بلند، که مه‌به‌ستی ئاسمانه. [زه‌وايا: کۆی «زاویه» به‌ مانای گۆشه‌ و سووچه‌].

۶. عوتارید و زوحه‌ل: دوو ئه‌ستیره‌ له کۆمه‌له‌ی خۆر. ئافتاب: رۆژ، هه‌تاو. ماهی ته‌مام: مانگی ته‌واو مانگی پر. سوها: ئه‌ستیره‌یه‌کی کزه‌ له کۆمه‌له‌ ئه‌ستیره‌ی چه‌وته‌وانه‌دا.

سہبا! دہزانی ژیانم له دووریان مہرگه!^۱
 دہسا وەرہ به کزہی خوټ خجل بکہ عیسا^۱
 ئەگەر منم، ئە فیراقیان کزەم له جەرگەوہ دئ
 ئەگەر دلە، وەکوو جەرگم دەلئی ئەوا سووتا
 له پاشی ئەم ھەموو داستانە بەختی خواب ئالوود
 میسالی ئەژدەری نوستوو بەرق له خەو ھەستا^۲
 جەوابی دامەوہ ئەمما جەوابەکی وا پەرەق
 نەما مەجالی مەقال و موباحەسە لەم لا^۳
 گوتی: ھەتا کوو خەزان و بەھار و زستانە
 مەداری عەیشی مەوالیدی عالەمی غەبرا^۴
 بەھاری وا ھەموو سالیکی دیتەوہ ئەمما
 ئەوانی دەچنە دیاری مەمالیکی عوقبا^۵

۱. کزە: کزەیی با، شەنەیی با. [واتە: ئەی بادی سەبا تۆ وەرە من زیندوو کەرەوہ وەکوو چۆن حەزەرەتی عیسا فووی لە مردوو دەکرد زیندوو ئەبرونەوہ].
۲. خواب ئالوود: فارسییە بە مانای خەوالوو دئ. ئەژدەر: ئەژدەھا، عەزیا.
۳. [موحەممەد مەلا کەریم لای وایە کە «لەم لا» ھەلەییە و دروستە کە «لیمە لا = لِمَ لا» یە کە دوو ئامرازێ زمانی عەرەبین (لیمە = لِمَ) واتە: بۆچی، (لا) بە مانا نای نەفیە، سەرچەم واتە (بۆچی نە) یە کە لە وتووێژدا زۆر دووبات ئەبیتهوہ].
۴. [مەداری عەیش: چەرخێ ژیان. مەوالیدی عالەمی غەبرا: سەك و زا و بەرە و بەرچەیی ئەم دونیا تۆزاوییە].
۵. ئەم نیوہ دێرەمان لە سەر باسیکی مامۆستا مەسعوود موحەممەد لە گوټقاری «کاروان» ژمارە (۷) ی سالی ۱۹۸۳ دا پراست کردەوہ. لە دەقی «ع. س» و «گ. م» دا، «ئەمانە دەچنەوہ» ھاتووہ. عوقبا: پوژی قیامەت.

یہ کیکی نایہ تہ وہ، چوونیان ہر تہ و چوونہ
 لہ شیخ و عالیم و جاہیل، لہ پادشاہ و گہدا
 مہ کانہ، شہوقی بہ عیلاتہ، پہشمہ کوونہ ہوار
 حہ یاتہ، زہوقی بہ تہ حبابی، بایہ تاب و ہہوا^۱
 رہ فیقی کوونہ نہ ماون، جوانہ کان پیرن
 بہ شق دہرؤن و لہ داری دیارہ شہ ققی عہسا^۲
 لہ دووسہ دی یہ کہ کی زہ حمہ تہ بناسیہ وہ
 مہ گہر بہ ناو و نشان و بہ خزم و باب و برا^۳
 کہ بی و بچیہ وہ ئیستا «کائنہ» دیسان
 سہ فہر دہ کہ ی لہ وہ تہن دہ چیہ شاری جابولقا^۴
 خولاسہ یی قسہ ئیستیکہ مہ سلہ حہ تہ مہ یہ
 بلیی بہ وہ جہی نہ سیحہ ت، بہ کاغہز و ئینشا^۵
 تہ مان! کورانی رہ فیک و برادہ رانی ولات
 بہ ئیوہ ہر کہ گہ یی تہم کہ لامی بی سہروپا

۱. [عیلات: کوئی عیل، خیل کو چہری کہ گہرمیان و کوستان دہ کہن]. پہشمہ، پہشم: ہیچ، بی کہ لک. تہم دپہ شیعہرہ شمان لہ سہر دہ قی «کاروان» ی ژمارہ «۷» راست کردہ وہ.
۲. جوانہ کان: جاحیلہ کان، گہنجہ کان، لاوہ کان. لہ دہ قی «گ.م» دا نووسراوہ «لہ دووری دیارہ شق و عہسا».
۳. [یہ کہ کی: یہ کیکی].
۴. [کائنہ: وشہ یہ کی عہرہ بیہ کہ بڑ چواندن بہ کار دیت، واتہ: وہ کوو تہ وہ وایہ]. تہم نیوہ بہ یٹہ لہ ہہ ندی دہ قدا بہم جڑرہ یہ: «گہر بی و بچیہ وہ ئیستا کہ بڑ وہ تہن دیسان». جابولقا: شارنکہ ناوی ہہ یہ و خوی نیہ. بڑ یہ کہم جار لہ داستانہ کانی ہہ زار و یہ ک شہودا ناوی ہاتوہ.
۵. موحمہ مہ دی مہ لا کہ ریم لای وایہ - وہ ک چؤن لہ دہستنووسہ کانیشدا ہہ یہ - وشہ ی «تہ وہ یہ» لہ نیوہ بہ یٹی یہ کہ مددا دروستہ لہ جیاتی «تہ مہ یہ»، چونکہ شوینہ کہ جیئی ناماژہ ی نادیارہ.

له پاش ئه وهى كه ته سحيه و موتاله عهى بكرى
 به يادى من له بهرى كه ن له پرووى ميه ر و وه فا^۱
 هه تا له خيته يى بيگانه فه خرى پيوه بكه م
 له به ينى زومره يى ئه حيا و مه جمه عى مه وتا^۲
 ونى مه كه ن وه كو و ئاسارى «نالى» و «كوردي»
 له سه هوى ديدة بپوشن، گوزهر بكه ن له خه تا^۳
 نيه له مومكىنى ئيمكان خه تا و سه هوى نه بى
 به غه يرى خواجه يى ديوانى «عَلَّمَ الْأَسْمَاءُ»^۴
 ئه وى حه سوود و جه هوولن، له ئيم و په خنه گرن
 له عه يب و په خنه يى عاليم به رى ده بن ئوده با^۵
 ئه مانه زاده يى ئه فكار و خو شه ويستى منن
 ئه گهر قه بيح و كه ريهن، ئه گهر شهل و ئه عما^۶

۱. ته سحيه: «ته صحيح»، راست كردنه وه. ميه رو وه فا: خو شه ويستى و وه فادارى.

۲. [خيته = خيطه]. خيته يى بيگانه: يا خوته يى بيگانه، ماناى خاكى بيگانه يه. زومره يى ئه حيا: كۆمه لى زيندوان. [مه جمه عى مه وتا: جى كۆبوونه وى مردوان].

۳. ديدة بپوشن: چاو بپوشن، له ده قى «گ. م» دا «چاوى بپوشن» هاتووه. گوزهر بكه ن له خه تا: به سه ر خه تا كانى تپپه رن، چاو له خه تا كانى بپوشن.

۴. [لام وايه نيوه به يتى يه كه م ئاوه ها راستتر بىت: «نيه له مومكىن، ئيمكانى خه تا و سه هوى نه بى»، واته: «يى» يه كه له باتى ئه وه بلكيتر بىت به مومكىنه وه بنووسىتر بىت به ئيمكانه وه، چونكه ماناى نيوه به يته كه ئاوه ها يه: له ئيو مومكىناتدا ئيمكانى نيه هه ل و سه هوى نه بى. به م شيوه نيوه به يته كه هه م له بارى ماناوه و هه م له بارى كي شه وه له بار تره. مومكىن: زاراوه يه كى عيلمى كه لاه به رانه ر به «واجيب» ه. مه به ستى له «خواجه يى ديوانى عَلَّمَ الْأَسْمَاءُ»: خودا يه. ئيشاره ته بۆ ئايه تى «وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا» به قه ره: ۳۱.

۵. جه هوول: نه زان. [له ئيم: پژد، چرووك]. له ده قى «گ. م» دا نوو سراوه: «عالم».

۶. قه بيح و كه ريهن: ناشرين و په رها قورس. ئه عما: «الاعمى»، كوژ و ناينا.

میسالی فہرخہ یی «ژیشک» کہ پیی دہ لئی دایکی:
 ٹیلاہی! قاقومہ یا خہز، سہ موورہ یا دیبا؟!^۱
 شہ بیہی جو لہ کہ رازی نہ بی بہ سہ ردی خوئی
 مہ لئن فہ ساحہ تی کوردی بہ فارسی ناگا^۲
 بہ لاغہ تیکی ہہ یہ، ہیچ زوبانی نایگاتی
 لہ بی تہ عہ سسوبی کوردانہ بی پڑہ واج و بہا^۳
 کہ خوئی تی نہ گہ بیینی، لہ نیکتہ کانی نہ گہ ی
 دہ لئی ہہ موو ہہ زہ یانہ خودا بہ لای لی دا!^۴
 بہ لام ئەوانی کہ سہ پرانی زیپر و زیوی قسہن
 بہ شہ پڑہ وایی دہ زانن، چ سککہ یہ کہ پڑہا^۵
 چ حکمہ تی کہ کہ ئاساری کوردہ ناموسی
 نہ کیمیایہ، نہ عہ نقا، لہ بہینی ئیمہ نہ ما^۶

۱. [فہرخ: بیچوو، بہ چک. ژیشک: ژہ ژوو، گیان لہ بہ ری کہہ درکاوی]. لہ دہ قی «گ. م» دا لہ جیاتی ژیشک «ژووشک» ہاتووہ. خہز: ئەمەش گیانہ وەرئیکی وەك سمۆرہ یہ، کہ وئیکی نہ رمی ئاورئشمینی ہہ یہ. قاقوم: قائم جوړہ گیانہ وەرئیکہ لہ سمۆرہ دہ چئی و کہ وئیکی نہ رمی ہہ یہ. دیبا: جوړہ قوماشیکی پڑہ نگا و پڑہ نگی ئاورئشمینہ.
۲. سہ ردی: جل و بہرگی چنراوی دہ سکر دی جو لا. [جو لہ کہ: ئەوہ ی ئیشی جو لایی دہ کا، واتہ: شال و بہر مال دوور. مامۆستا ہہ ژار لہ ہہ نہانہ بۆرینہ دا لہ سہر و شہی «سہ ردی» ئەم بہ یتہ ی بہم شیوہ ہینا و تہ وہ: «وہ کوو جو لایی کہ رازی... ہتد»].
۳. بہا: نرخ، قیمہ ت. ۴. ہہ زیان: «ہذیان» ہور پڑہ.
۵. [شہ پڑہا: دوو مانا دہ بہ خشئی، یہ کہ م: بہ شایانی پادشایانی دہ زانن؛ دووہ م: بہ «شہ پڑہا» ی ئەزانن کہ ناوی دراویکی میرنشینی کورد بووہ لہ ناوچہ ی بۆتان. - ہہ نگا وئ تر: ۱.۵]. پڑہا: حەلال، حەق.
۶. عہ نقا: جوړہ بالندہ بہ کی خہ یاللیہ، ناوی ہہ یہ و پڑہ نگی نیہ. [مہ بہ سستی ئەوہ یہ بلئی: خو ئاساری کوردی کیمیا و عہ نقا نین، کہ دوو شتی نایابن، ئەی بۆچی لہ بہین چوون؟!]

ئىلاھى نەيخەيە بەر چەنگى مەندەبوورى لەئىم
 نقوودى «حاجى» كە نەيدىوہ خوشرو و دارا^۱
 ئومىدى وايە نەسىبى كەرىمە كى وابى
 بە خىرى دايكى و بابى لە رىي خودا بىيا^۲
 گەلى قسەم لە دلا بوو حىكايەتم مابوو
 كەچى لە بەختى كەچم خامە نووكى لىرە شكا

(۲)

ئەوہ شاھەنشەھە

ئەوہ شاھەنشەھە بوۋ عەبد و پاشا
 موعەللەق خەيمەيى ئەفلاكى ھەلدا^۳
 ئەتۆ مەسنووعى، چىتداوہ لە سانەي؟
 لە زانىنى ئەوہ نادانە دانا

۱. مەندەبوور: وشەيەكى فارسىيە بە ماناى بەدبەختى غەمگىن دى. نقوودى حاجى: ھەرچەندە بە ماناى پارەكانى حاجى دى، بەلام لىرەدا مەبەستى شىعرەكانىيەتى، لە پرووى بەھادارىيەوہ شوبھاندوويە بە پارە.
۲. ئەم نىوہ دىپرە شىعرە لە دەقى «گ. م» دا بەم جۆرە ھاتتوۋە: «ئەمىن بە وايە نەسىب و گەر يەكئى وابى». لە دەقى «گ. م» دا لە جياتى «لە رىي خودا»، «لە رىي خىرا» ھاتتوۋە. لە دەقى «م. پ. س.» و «ع. س» دا «بىدا» ھاتتوۋە، بەلام ئىمە دەقى «گ. م» مان لا پەسند بوو «بىيا» مان نووسى.
۳. [موعەللەق: ھەلواسراو، دالۆسكە. خەيمە: تاول، رەشمال و چادر. ئەفلاك: كۆي فەلەكە واتە: ئاسمان. واتە: بەبى ئەستوون و كۆلەكە چادري ئاسمانى ھەلداوہ].

موعه مایه جیہان ئیسمی موعه ماما
 مه کانی ئیسمه نهك جيگه ی موسه ماما^۱
 به بی دینی جه مالی بی قهرینی
 خه لایق سه ره به سه ر ئیمانی هیئا!^۲
 به با زولفی که له رزی تا به تا بوو،
 له گه ل له رز و له گه ل تا بوونه هه متا^۳
 موتالای دهوری زولفهینی موسه لسهل
 نه وهندهم کردووه لیم بو به سه ودا^۴
 له دهوری دورپی دندانی به قیمهت
 ددانی کهندووه لولوویسی لالا^۵

۱. موعه ماما «معنی»: لوغه ز، نه و قسه ی مانای نادیاره، [مه ته لۆك]. له دهقی «گ. م» دا نووسراوه: «جیگه ی موعه ماما»، به لام ئیمه به پیی دهقی «م. پ. س» و مانا که ی، کردمان به «موسه ماما».
۲. دینی: به مانای دیتنی دئ. بۆ کیشی شیعره که به م جوړه هاتووه و له دهقی «م. پ. س» دا نووسراوه «دیتنی» و کیشه که ی تیکداوه. بی قهرین: بی هاوتا.
۳. [تا]: له نیوه بهیتی دووهه مدا به مانای یاوه، واته له رز و تا].
۴. [موتالا]: موتالهعه، خویندنه وه. زولفهین: زولف + ین که نیشانه ی جووته (ته سنیه) له عهریدا به مانای دوو تال مووه، وادیاره کنایه بیته له دوو پرشته ی «عله و معلول» که به شیوه ی زنجیر، (موسه لسهل) دهروا تا له نه نجامدا نه بریت و خودای پی سابت ده کری. سه ودا: عه شق، نهوین. موحه ممه دی مه لاکه ریم نه لی: «هه رچه ند ده سخه تیکم بۆ پالپشتی قسه کم نه دۆزییه وه، به لام لام وایه «لیم بوته سه ودا» راستره». ههنگاوئ تر: ۱۵۹].
۵. دندان: ددان، دان. له دهقی «م. پ. س» دا دوندان هاتووه. وه له دهقی «گ. م» دا نووسراوه: «لوه لوه ئی لالا» به لام ئیمه له سه ره دهقی «م. پ. س» وه کوو ناو هه لبه سته که مان نووسی چونکه راستره. [لولوویسی لالا: مرواری ترووسکه دار و به ورشه].

له لای من په شمه ئەم زه خمه هه تاکه ی
 به زایع ناچیی ئەم سه بره له لای خوا^۱
 زه مانى حاله «حاجى» حاسلى تو
 ده بیه دوینی ئەمرو، میسلى فەردا^۲

(۳)

به سته یی زولفی نیگار یکم

به سته یی زولفی نیگار یکم په سەن بازى ده كا
 سه ففى موژگانى له تابوورى سوپای غازى ده كا^۳
 سامیری گۆساله یه، توپرە ی كه ته پرارى ده كا
 ساحیری ئەسلى هه یه غه مزه ی كه غه ممازی ده كا^۴

۱. هه رچه نده وشه ی «هه تاکه ی» هیچ واتایه کی گونجاو به پیی شوینه که ی نادا به ده سته وه، به لام له هیچ سه رچاوه یه کیش وشه یه کی راستتر مان نه دۆزیه وه.
۲. فەردا: وشه یه کی فارسییه به مانای سبه ی، سبه ینی دئ.
۳. له ده قی «گ. م» دا له جیاتی «سه ففی موژگان»، «تیپی موژگانى» هاتووه. [په سەن باز: ته نافاز، ئەو که سه ی به سه ر ته نافدا ده روا و یاری به پەت ده کات. سه ففی موژگان: پیزی برژانگ و مژۆل. تابوور: ریز و سه ف. غازى: شه رکه ر].
۴. سامیری: ناوی سیحربازیکی سه رده می هه زه رته ی مووسایه. گۆساله: گۆلک. مه به سته ی له و گۆلکه یه که سامیری له زپری دروست کردبوو داواى له مووساییه کان کرد بیپه رستن. [توپره: پرچی شۆرپه وه بوو به سه ر ناوچاواندا. ته پرار: ته رده ست، ئەو که سه ی که به ده ستورده له سیحردا، مه به ست ئەوه یه که له دل بردنا ده ستیکی بالای هه یه. غه مزه: لار و له نهجه، ناز و کرشمه].

ههروه کوو عیسا له سهر به حری ههوا کهوته سه ما
 هه رچی مووسایی نه بی چون نه فیی ئیعجازی ده کا^۱
 من فه قیّم و غه یری سیپاره م له باخه لدا نییه
 ئه و که سه ی ساحیب قرانه ئیددعای غازی ده کا^۲
 ساغی له م پښگایه دا کاری له دین چی؟ سادیه
 هه ر که سیکی عاشیقه ئه لبه تته ئه نبازی ده کا^۳
 دل که دهر به نندی حه یا و نه نگ و نام و عارییه
 ئه و قسووری کردووه دی ئاره زووی نازی ده کا^۴
 سه یری له و ته ننازییه قازی به موفتی ناکری،
 سوونی ئیمانی ده دا «حاجی» به گیان رازی ده کا^۵

۱. له ده قی «گ. م» دا به م جوړه هاتووه: «هه رچی مووسا نه بی». دیسان له هه مان ده قدا ئه مه ش به م جوړه هاتووه: «نه فسی ئیعجازی ده کا».
  ۲. غازی و قران دوو جوړه پاره ی کۆن. [سیپاره: سی تیکه، به شیك یان جزمیک له قورئان].
  ۳. ئه نبازی: دوستایه تی، هاوکاری.
  ۴. [قسوور = قسوور: که مکاری، کوئیایی کردن له کاردا].
  ۵. ته ننازی «طناز» ی: وشه یه کی عه ره بییه به مانای سوخریه ت و گالته جاری دی.
- [به بوچوونی موحه ممه دی مه لاکه ریم «مفتی» دروسته نه ک «موفتی»، چونکه لیره دا مه به ست مفت و خوړایی بوونه، نه فتوادهر. حاجی، به گویره ی پښووسی کۆن «مفتی» له پوآله تدا له به رانه ر «قاضی» داناوه که ویستویه تی هه م مانای مفت و خوړایی بی و هه م مانای موفتی. هه نگاوئ تر: ۶۱].

(۴)

تالہ مکتبہ تھو مہم دی

تالہ مکتبہ تھو مہم دی مہشقی ٹلف و بیّ دہ کا
 چاوه کھم بوویتہ دویت و گریہ سورخی تیدہ کا^۱
 لیّ مہ پرسہ مہ سٹہ لہ ی نوقتہ ی دہم و موویّ کہ مہر
 مووشکافہ، بووعہ لی باسی پیری و جین چّی دہ کا^۲
 تھم ہموو دنیاہ خاسسی حوکی دوو دیوانہ یہ
 من لہ شام غایہ تی مہ جنون ہہوای لادیّ دہ کا
 قہ سری عومرم داتہ پی داری لہ سہر بہردی نہ ما
 بانئی توولی تھمہل ئیستیّ کہ دہستی پیّ دہ کا^۳
 خواجہ خوئی پیرہ، وہ جاغی کویرہ، مالی بیّ حساب
 پیّم بلّین - ئیشکالمہ -: تھم کوّششہ ی بوّ کیّ دہ کا؟

۱. سورخ: سوور، مہرہ کہ بی سوور، کہ مہ بہستی لہ خوینی چاویہ تی.
 [موحہ مہدی مہ لاکہ ریم تھلّی: ئیستا لام وایہ دوور نیہ وشہی «دی» یش لہ نیوہ ی یہ کہ می
 تھم بہیتہ دا «دی» بیّ، بہ مانا: دیتہ وہ. واتہ: تا دؤست لہ مکتبہ دیتہ وہ کہ چووه مہشقی
 تھلفوبیّ تھ کا لہوئی، دیدہم لہ خہ فہ تا بوّی بووہ بہ دویتی مہرہ کہب تیکردن و گریان لہ جیاتی
 مہرہ کہ بی سوور - کہ لہ حوجرہ ی فہ قی «سورخ» یان پیّ تھوت - فرمیّسکی خوینینی خوئی
 تی تھ کا. - ہہ نگاوئی تر: ۶۵.]

۲. مووشکافہ: مووشکاف، مووقہ لّیش. [چّی کردن: راست و ساغکردنہ وہ].
 ۳. [واتہ: کۆشکی تہ مہنم پروخا (پیر بووم)، کہ چّی ٹارہ زووی دوور و دریژ تازہ خہریکہ
 بنہرہ تی دیواری ہہوہس و رابواردنی دہنی. ئیشارہ تہ بوّ حہ دیسی پیّغہ مہر (دخ) کہ
 تھ فرموئی: «یشیبُ ابنُ آدم و یسُبُ فیہ خصلتان: الحرصُ و طولُ الأمل» واتہ: مروّف پیر دہ بیّ
 بہ لام دوو رپہ وشتی تیا لاو دہیتہ وہ: چاوچنۆکی و ٹارہ زووی دوور و دریژ] لہ ہہندی دہ قدا
 سہرہ تای تھم نیوہ دیرہ بہم جوّرہ ہاتوہ: «بانی بیّ توولی تھمہل».

شیخی من بهو غایه ته پستی له عالم کردوه
 سووره تی خوشی له نیو ئاوینه پستی تی ده کا
 ماچی دهست و پیی ئه میری دهستگیری حازره،
 شیته «حاجی» ماچی لیو و دهستی دهست و پیی ده کا^۱

(۵)

تَمَنِّیَتْ مِنَ الدَّهْرِ

«تَمَنِّیْتُ مِنَ الدَّهْرِ نِدَائِي أَرْمِنَا نَادِي»
 گوتی: هه چچی ته مه ناکه ی له دنیا غهیری من نادا^۲
 له سایه ی زولفی ئه فشانی په ریشان دی خه تی مانی
 له ته سویری ئه گهر جاری به وه ستایی قه له م دادا^۳
 خه تی دهوهری روخی داوه وه کوو مووری سوله یمانی
 خه یالی کردوه زولفت به حيله خاته می لادا^۴

۱. دهست و پیی: به مانای خزمه تکار دی. له دهقی «گ. م» دا نووسراوه: «شیته حاجی ماچ له لیو و دهست و پیی ئه ده کا».
۲. [واته: ئه من ئاواته خواز بووم له زه مانه، بانگ و جاریشم له میژه هه هاوار ده کا]. اَرْمِنَا: جمع زمان، کوکراوه ی زه مانه. له دهقی «گ. م» دا رپنوسه که ی نیوه ی به کوردیه و نیوه شی به عه ره بییه، که چی نیوه ی دپره که عه ره بییه ده بی هه مووی به عه ره بی بنووسری.
۳. ئه فشان: بلاو په خشان. مانی: وینه کیشیکی زور ناودار بووه.
۴. له دهقی «گ. م» دا نووسراوه: «دادا». [موحه ممه دی مه لاکه ریم «مووری» به لاه هه له یه و ئه لی: له م چاپه دا له بیرم چوو راستی که موه و دروسته که ی «موری» یه واته: موهر، مۆر، ههروه کوو چۆن «خاته م» له دپری دووه مدا به لگه یه له سه ر ئه مه. جا مانای به یته که به م شیوه یه: که روخساری خو شه ویستی شوبه ی تراوه به نه خشی ناو مۆره وه و مووی ده ور و پستی

له ژېر قافى فيراقيدا وهها فەرسووده يە جىسم
له گەلّ عەنقا قەرىنم من له ئىسمى بى مۇسەممادا^۱
خەدەنگى دىققەتى «حاجى» قەسىمى جەوھەرى فەردە
كەچى وەسفى دەمى ھەر ما له ژېر پەردەى موعەممادا^۲

(۶)

كە تۆفانى سروشكەم كەوتە غەوغا

كە تۆفانى سروشكەم كەوتە غەوغا
بە مەھماھى گوتى: «يا حافظ اللّٰه»^۳
ئەمن عەنقاترم بۆچى زەبوونم
لەلام وەك قافە بارى تەنكى ئەسما

پرووى بە نووسىنى پەشى سەر كاغەز بە دەورى مۇردا كە ئەنرى بە كاغەزەو. (ھەنگاوتى تر:
۶۶). پىويستە ئەوھش بلىين مەبەست چ «موور» يا مۇر بىت، حاجى ئامازە بە چىرۆكى
خەزەتى سولەيمان لە گەل مېروولەدا دەكات، ھەروھە باسى ئەنگوستىلە كەشى دەكات كە
مۇرىشى پىوھ بووھ.

۱. فەرسوودە: ھاردراو ھىلاك. قەرىن: ھاوتا، ھاوپرى. [عەنقا: بالندەيە كى خەيالپىھ، سىمورغ.
ئىسمى بى مۇسەمما: ناوى بى خواھن ناو].

۲. [خەدەنگ: تىر. دىققەت وردبۇونەوھ. قەسىم: ھاوبەش. جەوھەرى فەرد: بە بچووكترىن
ماكى كە لەو ئەم دىنا دروست بوو (جزء لايتجزئ) واتە: سەرنج و وردبۇونەوھى حاجى
وەكوو جەوھەرى فەرد وردە. لە دەقى «گ. م» دا نووسراوھ: «مۇسەممادا».

۳. سروشكەم: فرمىسكەم. غەوغا: ھەراو ھۆرىا. [بە بۆچوونى موحەممەدى مەلاكەرىم
«مەھ» ھەلپە و «ما» دروستە، چونكە حاجى ئەيەوئ بلى: كە فرمىسكەم لافاوى كرد، لافاوه كە
ئەوھندە زۆر بوو، ماسى كە لەناو ئاوا ئەژى و لە ئاوا ناترسى، پىي وتىن: خودا بتانپارىزى لەم
ئاوھ. - ھەمان سەرچاوھ.

ده زانن من که بی دار و دیارم
 سه گی مه جنوونم و غه مخواری له یلا^۱
 له دنیا هه رکه سی مه قسوودی عیشقه
 بکا وهك من به کوللی ته رکي دنیا
 که دایهینا و هه لی نا چاوی مهستی
 ره وان فیدا ده کهم دل چاکی هیئا^۲
 فه لاتوون تو ده لی دنیا قه دیمه؟!
 له خمخانه ت بنین وا خوت له خم نا^۳
 ته دی بوچی زه مینیش بوته گه ردوون؟
 له سه یلی ته شکي توندی بی مو حابا^۴
 موسولمانان! سوخه ن سه ره بته تاکه ی؟
 له ده ست ته و کافری بی دینی ته رسا^۵
 له هه ردوو لاوه زولفی که وته گه رده ن
 نه له م لا ده رده چی «حاجی» نه له ولا

۱. بۆراستکردنه وهی ئەم نیوه دێره پشتمان به دهقی «م. پ. س» بهست.
۲. [ره وان: گیان]. بۆ ساغکردنه وهی ئەم نیوه دێره ش هه ر پشتمان به دهقی «م. پ. س» بهست.
۳. [فلاتوون: ئەفلاتوون، قه دیم: ئەزەلی. واته: ئەفلاتوون تو ئەلی: دنیا قه دیمه و هه ر بووه و هه ر ده مینی. خم: ده فریکی گه وره یه له قور دروست ده کری که شه راب یا سرکه یا... تیده که ن].
۴. ئەشک: فرمیسک، ئەسرین، پۆندک. [بی مو حابا: بی په روا، نه ترسانه، بی خوشه و بستی].
۵. ته رسا: دیان، گاور، مه سیحی. [سوخه ن سه ره بته: قسه ی به پیچ و په نا].

(۷)

دهخيلت بم وهره ساقی^۱

دهخيلت بم وهره ساقی «أدِرْ کَأْساً وَ ناولها»
 غم و غوسه‌ی دلم کهم بوو «ولی افتاد مشکل‌ها»
 نومیدی میسکی موشکینم «صبا زان طره بگشاید»
 که چی نه‌مزانی بهم ده‌رده «چه خون افتاد در دل‌ها!»^۲
 له هیجرانی ته‌تو بۆ من «چه أمن عیش؟ چون هر دم»
 ته‌جه‌ل بانگمان ده‌کا زووکهن «که بر بندید محمل‌ها»
 بللی بم‌ره ده‌بی بمری «گرت پیر مغان گوید»
 که چونکه خووی خه‌به‌رداره «ز راه و رسم منزل‌ها»
 له به‌حری عیش و به‌حری مه‌وج و «گردابی چنین هائل»
 به‌هاواری دلم ناگهن «سبکباران ساحل‌ها»
 له ته‌ووئل عیشقی ون کرد و «به بدنای کشید آخر»
 چلون په‌نهان ده‌بی سیرپرئ «کزو سازند محفل‌ها»
 ته‌گه‌ر تو موخلیسی عیشقی «ازو غائب مشو حافظ»
 که «حاجی» بۆ سه‌فه‌ر برپوا «دَعِ الدُّنْیا وَ أَهْمِلْها»^۳

۱. نه‌مه تی‌هه‌ل‌کیشی‌کی حاجیه له‌گه‌ل شیعری «حافظی شیرازی». اترتیبی نه‌م به‌یتانه‌م به‌گویره‌ی دیوانی حافظ ریز کردووه، تاله باری ماناوه رینک بیت، ئیدی نازانم چون موحه‌مه‌دی مه‌لاکه‌ریم و کاک سه‌ردار و که‌ریم نه‌م جیه‌جیه‌یان نه‌نجام نه‌داوه!!

۲. له ده‌قی «گ. م» دا نه‌م ده‌قه فارسییه به‌م جوړه هاتووه: «گر صبا زان طره بگشایه». به‌لام ئیمه له‌سه‌ر ده‌قی «م. پ. س» راستمان کرده‌وه. شیعره فارسییه که خویشی هر به‌م جوړه‌یه.

۳. له ده‌قی «گ. م» دا نه‌م پرسته عه‌ره‌بیه به‌م جوړه هاتووه: «دعی الدنیا و أهملها» لیره‌دا «دعی» بۆ میینه‌یه و «أهمل» یش بۆ نیرینه‌یه، بۆیه راسته بنووسری «دع الدنیا و أهملها»

(۸)

دل هیلاکسی نازته

دل هیلاکسی نازته با غمزه ته دبیری نه کا
 هر ده بی بمری مه گهر خه للاق ته قدیری نه کا^۱
 ئه ی قیامت قامه تی «تووبا» قیام ههسته تا
 داعیه ی بهرزی له گولشه ن سه روی کشمیری نه کا^۲
 من خهوی ئه و چاوه عهرزی ئینوسیرینم ده کرد
 نووست و فهرمووی هیچ که سی ته فسیر و ته عبیری نه کا^۳
 من له سایه ی ئه م دهره ناروم هه تا روم نه یی
 با به که یفی خوی بکا به دکار و ته قسیری نه کا
 چونکه نرخی ماچی توی گوپی هه موو دهسته و دوعان
 خه تتی نه وخیزت وه کوو زولفت خودا پیری نه کا^۴

ههروهك له شيعره كه ی «حافظ» يش دا هه روا هاتوه و هه ر دوو فرمانی داخوازی «دع» و «أهمل» بۆ كه سی نیرن.

۱. [موحه ممه دی مه لاکه ریم «خه للاق» له «خه للاق» پی پاستره، چونکه ئه گهر جیناوی «ی» بۆ دل پرواته وه ماناکه ی جواتر دینه وه، سه ره رای ئه وه ی کیشه که ره وانتر ده بی. -ههنگاوئێ تر: ۷۰].

۲. «تووبا»: ناوی دره ختی که له به هه شتدا. [واته: ئه ی خوشه وستم! تو ههسته سه رخوت و بالای بهرز و بلند ی خوت دهرخه که وه کوو داری تووبا وایه، با ئیتر سه روی کشمیری ئه وه نده لافی بالابه رزی لی نه دا].

۳. ئینوسیرین: زانایه کی ئیسلام بووه، له لیکدانه وه ی خه وندا به ناوبانگ بووه. [به بروای موحه ممه دی مه لاکه ریم بۆ ئه وه ی کیشی نیوه به یتی دووه م پێک و پێک ییت، پیوسته له سه ر وشه ی «هیچ» دا سووکه وه ستائیک بکریت. -ههنگاوئێ تر: ۷۴].

۴. نه وخیز: تازه هه لچوو.

پی بلی بادی سه با غم لیږه بی کهس که وتووہ
 دل بوو غه مخواری نه مانه، له حزه یی گیری نه کا^۱
 ناحه قه نه و ده رحه قم که ی ده یگری میزانی حه ق؟
 کاتبی نه عمال نه گهر بیت و تهره فگیری نه کا^۲
 غه یری دل ماویژه کهس تیرت له پوچی من که وی
 تا به جوشی خوینی «حاجی» سینه که وگیری نه کا^۳

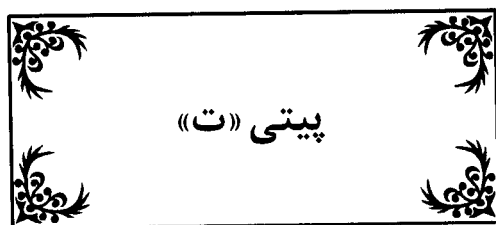

۱. له ده قی «گ. م» دا نووسراوه: «بابی صه با».

۲. له ده قی «گ. م» دا، «طه یی فیکری» نووسراوه، به لام «ته ره فگیری» راسته، چونکه به مانای «لایه نگیری» دی و له گه ل ټیکرای مانای شیعه که جوان ده گونجی [کاتبی نه عمال: نه و پهریانه ی که کرداری مروث ده نووسن و له سهرشانی راست و چه پ دان. موحه ممه دی مه لا که ریم لای وایه «ناحه قی» له «ناحه ق» باشتره، چونکه حاجی نه یه وی بلی: نه گهر فرشته ی بنووسی کرده وی مروث که چاکه و خراپه ی ئاده میزاد له ده فته ری کرده وه ده نووسی و هه لی نه گری بۆرؤژی قیامه ت، لایه نگیری نه و نه کا و به لای نه ویا نه شکینیتته وه، ترازووی کیشانی حه ق و ناحه ق چۆن زولم و ناحه قی نه و ده رحه ق من نه گرېته خو ی؟ - هه نگاوی تر: ۱۷۵.]

۳. ماویژه: مه هاویژه، مه هاوی.

(I)

مہماتم حہیاتہ

مہماتم حہیاتہ، حہیاتم مہمات
 کہلیم توند دہبیؑ تھو دہمی ئیلتیفات^۱
 لہبی «نازہنین» ی بہ خہتتی «جہلی»
 لہ «ئیران» ہوہی گرتوہ تا «ہیرات»^۲
 «عمر گونہتی» لہرزہ تی داتہ پی
 «تہ کہلتوو» ی شکا زینی تہسپی حہیات^۳
 تہماعم بوو دونیا و عوقبا بخوم
 تہم چوو لہ دہست و تہوم بو نہہات^۴
 لہ غوربہت بہ شاہی لہ بیر ناکریؑ
 زہمانی جوانی و یادی ولات^۵

۱. سہرہتای تہم ہہلبہستہمان لہ سہر دہقی «م. ر. س» راست کردہوہ. [مہمات: مردن. حہیات: زیندوو بوون. ئیلتیفات: ئاور لیدانہوہ و سہرنج دان].
۲. ہیرات: ناوی شاریکہ لہ ولاتی تہفغانستان. [لہب: لیو، لیوار، لچ. خہت: ہیئل. جہلی: پرووناك، دیار. «نازہنین، جہلی و ئیران» ناوی سی گوندن لہ ناوچہی خوشناوہتی کہ حاجی بہ شیوہی ئیلتیفات ئاماژہی بویان کردوہ. جا لہبہر تہوہی حاجی تہیہوئی لہ وشہی ئیراندا تہوریہ بکا، وا باشترہ «ئیران» بنوسریؑ تا «ئیران»، تا ہم مانای دیہ کہ بدا و ہم مانای ولاتی ئیران. -ہہنگاوئی تر: I.۷۸.
۳. «عمر گونہت»: بہ دوو مانا بہ کار ہاتوہ: یہ کہمیان بہو مانایہ دیؑ کہ پیر بووہ و گونہتی خوشی تہمہنی داتہپیوہ، لہم حالہدا وشہی «عمر» بہ «عومر» دہخوئیریتہوہ. دووہمیشیان بہ مانای ناوی دیؑ «ئومہر گونہت» دیہ کہ کہوتوتہ خوارووی کوہیہ. لہم حالہدا وشہ کہ «عومہر» ہ. «تہ کہلتوو»: دیسان بہ دوو مانا بہ کار ہاتوہ، یہ کہم: تہ کہلتووی زینی تہسپی ژیانی خوؑ و دووہمیشیان: ناوی گوندیکہ لہ خوارووی روظہلانی شاری کوہیہ.
۴. عوقبا: قیامہت.
۵. زہمانی جوانی: سہردہمی جاحیلؑی و لاویتی.

له «قوشخانه» وه تا ده می «ئیچ قه لا»

له «بایزاغه» وه تا مه حه لله ی «قه لات»^۱

هه موو خزمی خو من ده زانم ده لئین:

له بی حورمه تیمان بوو «حاجی» هه لات

(۲)

ماهی سهرچاوهی حه یاتم

ماهی سهرچاوهی حه یاتم که وته به ند و داوی شه ست

پشتی دهستی خو م له حه یوانی و له بی عاری نه گه ست^۲

کامه لو قمان که وته چه نگی پیری، دهستی بانهدا

کامه روسته م تووشی بوو نه یخست و ده ست و پی نه به ست^۳

هی نده سوورته زور بووه، مه عنا له به ینا ون بووه

ئیسته کی بی سوورته و مه عنایه عه یی بت په رست^۴

۱. قوشخانه و ئیچ قه لا و بایزاغه و قه لات: چوار شوین و گه په کن له شاری کویه، هه روه ک له پیشه کییه که دا مانامان لئدانه وه.

۲. له هه موو ده قه چاپ کراو و ده ست نو سه کاند ا سهره تای ئه م غه زه له به ۱۱ بر گه یی و ناته واوی هاتووه، که چی ئیمه له سهر ده قئکی ماموستا مه سعوود موحه ممه د وه کوو سهره وه راستمان کرده وه. وشه ی «شه ست» فارسییه به مانای قولایی زولفی دی.

۳. [موحه ممه دی مه لا که ریم پاش ئه وه ی له چاپی پیشووی ئه م دیوانه دا وشه ی «قولی» له به یتی یه که مدا، به کاک سهر دار و کاک که ریم گزریوه و کردوویه به «ده ستی»، ئیستا ئه لئ: لام وایه «قولی» باشر بی. - هه نگاوئ تر: ۸۰.]

۴. [واته: ئه وه نده بایه خدان به رواله ت و زاهیر زور بووه، مه عنه ویات له به ینا نه ماوه، عه یی بوت په رست، زوو ئه وه بوو که سهر یی رواله تی ئه کرد و گوئی به مانا نه ئه دا، به لام ئیستا بوت په رست په خنه ی لی ناگیرئ چونکه هه ر مه عنا نه ماوه تا ئه و گوئی پی نه دات.]

غەیری چاوی نووستووی بیداری تو نه م دیتووه
 بو نه زه رکردن به سیر و مهردومی هوشیار و مهست^۱
 زولفی بو ده فعی هوجوومی له شکری سولتانی خهت
 کهوته خاڪ و سه رکهشی دانا وه کوو عه هدی «ألست»^۲
 با وجوودی نه وجوانی خهتتی سهوزی ده رکهوی
 عه هدی و په یمانی نه بوو موو بویه پشتی پی نه بهست
 داوه موو یه کی به دنیا و به «مافیها» نه دهی
 «حاجی» گهر ئه حبابه کی جانی به جانیت کهوته دهست^۳

(۳)

به قسهی بن سهروپا تالی مه که

به قسهی بی سهروپا، تالی مه که له ززه تی خوټ
 بی موبالات مه سووتینه چرای فیکره تی خوټ
 حاله نه قدینه یه، موسته قبل و مازی په شمه
 بی ئه مهل سهرفی مه که سیم و زه ری فورسه تی خوټ^۴

۱. [به سیر = بصیر: دل ږووناك. مهردوم: خه لك، یان مهردومهك و گلینهی چاو که له
 عه ره بيشدا پی ئه لئین: ئینسان]. بیداری: هوشیار، ئاگاداری.
۲. له دهقی «گ. م» دا ئه م نیوه شیعه به م جوړه یه: «کهوته خاڪ سه رکهوشی داوه وه کوو
 عه هدی (ألست)». له م دهقه شدا دهست بو ئه وه درېژ کراوه که به له نگی چنگ کهوتووه.
۳. [داوه موویهك: تاله موویه کی لولول. «مافیها» ئه وهی له نئو دنیا یه. جانی به جانی: گیانی به
 گیانی، واته ږاست و بی گهر د].
۴. [مازی = ماضی: ږا بردوو. حال: ئیستا. موسته قبل: داها توو ئه مهل: ئاره زوو هیوا. له نیوان

ئەى سوله یمانی زەمان! ئاخىرى دەى گېرپىيەو
 بە حىكايەت وە کوو خۆت سەلتەنەت و حىشمە تى خۆت^۱
 مەن بە پەيغام و بە قاسىد مۆتەسەللى نابم
 تا کوو بانگم نە کەيە بارە گەھى حەزەرە تى خۆت^۲
 وەرە ئەى دۆلەت سەيە، بىدە سەگانی دەرى يار
 دۆلەت کۆت کۆت مەن يا جگەرى لەت لەت تى خۆت^۳
 زولفى سەد دەفعە گوتى: خانە خراب پرووى مەدەرئ!
 حەيفە بەربادى مە کە شانى مەن و شەو کەوتى خۆت^۴
 بۆچى يارانى وە تەن دۆلەت شەكىنى «حاجى»؟
 «ظاهراً» ناچىيە وە تۆ، باسى مە کە غوربە تى خۆت

وشەى «حال و مۆستەقەل و مازى و سەرف» دا مۆراعاتى نەزىر ھەيە. وە لە وشەى
 «سەرف» دا ئىھام ھەيە، چونکە ھەم بە ماناى خەرج کردن و ھەم بە ماناى ئالوگۆرى کردارە کان
 لە سۆى زەمانى رابوردو و ئىستا و داھاتو دا ھاتو ھە. [

۱. ئەم نىوہ دېرہ شيعرە مان بە پېى دەقى «م. ر. س» نووسى.

۲. [قاسيد = قاصيد: نامە بەر،]. پەيغام: پەيام، نامە. [مۆتەسەللى نابم: دۆلەت سوکناى بۆ نايى،
 ئۆقرە ناگرئ].

۳. لە دەقى «گ. م» دا لە جياتى «کۆت کۆت»، «کۆن کۆن» نووسراوہ.

۴. ديسان ھەر لە دەقى «گ. م» دا لە جياتى «سەد دەفعە»، «سەد کەرپە» نووسراوہ. بەربادى
 مە کە: ويرانى مە کە، مەى فەوتىنە.

(۴)

جہ برووتی کہ شکا

جہ برووتی کہ شکا دلّ له حوزووری مہلہ کووت
 ہاتہ ٹہم عالہ می ناسووتہ غہ ریپکی نہ سووت^۱
 ناحقہ شہ کوہ له بی عہدی و بی پہروایی
 کہی وہ فایکی ئەدا کردوہ؟ سہد دفعہ زمووت^۲
 بہ گولّ و لالہ بہ ہاری پوخی پازاوہ تہوہ؛
 غایہ تی کویری وەرہ ہیچ نہ بی سہیری کہ بہ لووت^۳
 وہ کوو دہریاہ نہ سیمی سہ حہری سہ بزہ بی گولّ
 پیکہوہ مہوج و حوبابی دہہژا و دہزووت^۴
 ئەشعہس و باقلی و حاتہم و گہر حہ سسانہ
 دہولہ تی تۆ بہ فہنای نہ فسہ، سکوونت بہ سکووت^۵

۱. جہ برووت: ہیژ و زہر. [مہلہ کووت: پاشا و میر، یان عالہ می پوچانی. ناسووت: عالہ می
 ئینسانی و سروشت. ئاماژہ بہ چیرۆکی حەزەرەتی ئادەم و دەرکرانی لە بەھەشت کہ عالہ می
 مہلہ کووت پوچانیہ و ہاتنہ سہرزہ مین کہ عالہ می ناسووتی و غہیرہ پوچانیہ].
 ۲. شہ کوہ: سکالا کردن و شکایەت کردن. [بی پەروا: بی باک. زمووت: کورتکراوی «ئەزمووت»
 واتە: تاقیت کردوہ ئەزموونت لی وەرگرتوہ]. ئەم نیوہ دپەرہ لە زۆرتری سەرچاوہ کاندای بە
 لەنگی ہاتوہ.

۳. ئەم دپەرہ شیعەرہی سیہم تەنہا لە دەقی «م. پ. س» دا ہاتوہ.

۴. مہوج و حوباب: شہ پۆل و بلقی ئاو. [ہەژان: شکاندنہوہ: دہزووت: دہجوولایہوہ].

۵. ئەشعہس: کوری قہیسی کوری مہعدی کہ ربہ، پالہوائیکی ئیسلا م بوہ. باقلی: پیاوێک
 بوہ ناوبانگی بہ گیللی و نہ قامی دەرکردوہ. حاتہم: مہبہستی لە حاتہ می تہیہ کہ بہ
 بەخشندہ بی بہ ناوبانگ بوہ. حەسسان: (حەسسان کوری سابت) کہ شاعیری پیغەمبەر «د.
 خ» بوہ.

هەرچى لەو لاوه نهى من لەوى نايناسمەوه
ئەوى ناسيوتە مەئموورە بە ئەمرى جەبەرەوت
"نانى خۆى تاكوو بە تەندوورى گەرم پيۆەنەدا"
ناروا «حاجى» ئەگەر چاوى دەريئن بە بزەوت!

---

۱. ئەم غەزەلە مان بە شپۆەيەكى گشتى لە دەقى «م. پ. س» وەرگرت چونكە لە دەقەكانى دىكەدا دىپرى سېھەم نىيە و پىنچەمىش زۆر شپۆاوە. [نانى خۆدان بە تەندوورى گەرمەو: برىتيە لە كەلك وەرگرتن لە ھەل و دەرفەت. بزەوت: چلۆسك، دارى كە سەرەكەى سووتابى].

پیتی «ر»

(I)

نہم ٹاھووہ^۱

نہم ٹاھووہ مومکین نییہ نہ خجیری بہ تہ دبیر
 ھل ناغہ لہ تی باو کہ سہ گی پیرہ لہ تہ زویر^۲
 چاہی زہ قہ نی مہ ھل کہ ئہ ی دل بہ گوریسی
 ئہ و زولفہ ئہ گہر سیلسیلہ یہ خوت مہ خہ نیو بیر^۳
 ئہ ی بادی سہ با من ببہ سوودی نییہ نامہ
 تہ شریحی زہ عیفی من و غہم نایہ تہ تہ حریر^۴
 جہ یشی حہ بہ شی زولفی لہ گہل خہ تی بہ شہ رہات
 سو فی دلّی بی چارہ لہ بہر پی بووہ ھہنجیر^۵
 بہم موہری سولہ یمانی زہ مان ھہروہ کوو خورشید
 دونیا بگرہ بی مہدہ دی خہنجہر و شہ مشیر
 بی دیتن و بی واسیتہ چاتر لہ من و تو
 ھیچ کہ س نییہ نہ یناسی ئہ گہر شی تہ ئہ گہر ژیر

۱. نہم غہزہ لہ مان لہ دہستنووسی «م. پ. س» وەرگرت چونکہ لہ دہقی «گ. م» دا تہنہا چوار دپڑہ، کہ چی لیڑہ دا ھہر حہوت دپڑی غہزہ لہ کہ تہواوہ.

۲. ٹاھوو: مامز، ٹاسک. نہ خجیر: نیچیر. [تہ زویر: فریودان، فیلبازی].

۳. چاہی زہ قہ نی: چالی چہ ناکہ ی. مہ ھل کہ: جیگہ ی بہ ھیلاک چوون و مردن. [سیلسیلہ: زنجیر].
 ۴. تہ حریر: نووسین.

۵. [جہ یشی حہ بہ شی: لہ شکر و سپای حہ بہ شی واتہ: رہش. مہ بہ ست دہستہ مووی رہ شی زولفیہ. سو فی دل: دل ناسک لہ دیتنی ژنی نامہ حرہ مدا، کینایہ یہ لہوہ کہ وہ کوو چوون سو فی لہ دیتنی ژنی جوانی نامہ حرہ مدا تیک دہ چی، ھہروا دلّی منیش حالّی لہ دیتنی ئہودا تیک چووہ].

بئ میننه ته گهر خوانی وهلی نيعمه تی «حاجی»
 ئەم شیخه چییه؟ "قونچکی پیوازه، سه ری سیر"^۱

(۲)

دهستگیریت له عه مه لدا که نه کا

دهستگیریت له عه مه لدا که نه کا مورشیدی پیر
 دهستی تۆی گرتووه، پیی بهستوی مانندی ئەسیر^۲
 ریشی وهك شیر به شیرت، ئەوه جه لادی ئەجهل
 قۆلی ماییه ته وه، دهستی له تۆ داوه ته شیر^۳
 ئەو ده می هاتمه سه ر شه کوه له خزم و که سی خۆم
 رۆسته م و یووسفی گۆل پیره هه نم که وته وه بیر^۴
 مار و ماسین ده بنه ئەژده ری سه حرا و نه هه نگ
 دهست و پای بئ سه رو پای زالمه ده یکه ن به وه زیر^۵

۱. دهقی ئەم دێره شیعه ره مان له سه ر دهقی «م.م» راست کرده وه. [وهلی نيعمه ت: سه ره رشت، مشوورخۆر. قونچکی پیواز و سه ری سیر: کنایه یه له هیچ کاره بوون].
۲. [مانه ند: چه شن، وهك، وینه] له دهقه کانی «م. پ. س» و «گ. م» دا ئەم وشه یه «دهستگیرت» نووسراوه که چی ئیبه له سه ر دهقی «م.م» راستمان کرده وه و کردمانه «دهستگیریت».
۳. [به شیر: مزگیانی ده ر. شیر: شمشیر]. ئیشاره ته بۆ حه دیسی پیغه مبه ر «دخ» که فه رمویه تی: «رسول الموت الشیب».
۴. [شه کوه: گازنده، گله یی]. پیره هه ن: پیراهه ن، کراس، مه به ستی له کراسه که ی حه زره تی یووسفه که بۆ یه عقووبی باوکی نارد و بۆنی کرد چاوه نایناکانی پرون بوونه وه.
۵. ئەژده ر: ئەژدیها. دهست ویا: دهست وپی، خزمه تکار، نۆکه ر. [بئ سه رو یا: لات، سه ره ری، خوێری]

چوومه پاریزی، که موژگان و برۆم دی له کهمین
 تیری من بوو به کهمان، پشتی کهمانم بووه تیر^۱
 خه فیه نایه ته لای ئیمه له تاریکی شهوا
 پوژی پروونا که ده ترسی له عهوام و له گزیر^۲
 «حاجی» وهك دل تۆ به گریه به شوینی مه کهوه
 ئاسکیکه به بهزین و به ههرا نایه ته گیر!^۳

-
۱. له دهقی «گ. م» دا نووسراوه: «که موژگانی برۆم دی» به لام ئیمه له سههر دهقی «م. م» راستمان کردهوه و کردمان به «موژگان و برۆ». [پاریز: کهمین، خۆحهشاردان، چوونه پاریز: خۆداگرتن و مڵاس بردنهوه].
۲. [خه فی: ئهوی خۆی بشاریتهوه. عهوام: خه لکی په مه کی و ئاسایی. گزیر: پیاوی بهردهستی خان و کوێخا].
۳. ئهم نیهو دپره شمان ههه له سههر دهقی «م. م» راست کردهوه. [بهزین: غاردان و راوانان].

پیتی «س»

(۱)

وشکه سوئی

وشکه سوئی! بلیٰ به شیخی تهرهس
 با به سه رما نه بی میسالی ههرهس!^۱
 عهجه با! شاعیری نه ناسیوه
 شیر و عه نقا ده کاته موور و مه گهس^۲
 کهر نه بی! کام پیاوی پی غه له تا،
 بهن گریدان و تا برین و نه فهس^۳
 فهرقی ناکهس له گهل سه گان ناکه م،
 ها! به عه کسی بخوینه وه «ناکهس»^۴
 هه زده کی تی بگهی له بی دینی
 بیه ده رویشی شیخه کان به هه وهس

۱. [تهرهس: زلی بی هونه ر، ناشرینی خو پری، ثم وشه یه بو جنیودان به کار دی. سه رما: لیره دا به دوو مانا هاتووه؛ یه که م: بانه بیته به سه رماندا، دووهم: سه رما و کپیوه].
۲. ثم به یته له ده ستنووسه کانی لای مندا هه بوو له کاتی سه ربه رشتی کردنی چاپدا تو مارم کرد، «موحه ممه دی مه لاکه ریم».
۳. تا برین: جوړه نوشته یه که بو نه خو ش ده نووسری تاکوو له رزوتا به ری بدا. [بهن گریدان: نه و تاله ده زووه ی که دو عانووس گرپی ده دا و فووی پیدا ده کا. کهر نه بی: هه لده گری «کهر نه بی» بیته و مه به سستی شیخ نه بی بیته که حاجی زور رقی لینی بووه و له هه ندی له شیعه کانیدا به راشکاوی جنیوی پیداوه].
۴. [واته: نه گهر وشه ی «ناکهس» پیچه وانه بکه یته وه ده بیته «سه گان»، سائه منیش جیاوازیه کی وه ها له نیوان ثم دوو وشه یه دا نابینم، له نووسینی کوردی کوندا کاف و گاف وه که یه ک نووسراون].

ھەر زەمانى كە گویت زرينگاوه،
 پیت دهلی: باری خوت بیهسته جهرهس^۱
 چهنه پوولی نه گهر بهینی نه تو
 قهسرت خوشتر دهبی له ئی ھەر کهس^۲
 بوچی «حاجی» نه خوینی وهك تووتی
 نههم زوبانه هه زرای خسته قهفهس^۳

(۲)

دهستی من دامینی تو^۴

دهستی من دامینی تو ئه ی خامهیی موشکین نهفهس
 با بنووسین ماجه رای هیجرانی یاری بولهه وهس^۵
 دهنگی مورغی دل دهیی هه ردهم له داوی زولفی نهو
 وهك له تار ی عه نکه بووتا زیرهیی بالی مه گهس

۱. [جهرهس: زهنگ. واته: زهنگی گویت په یغامی کوچت پی دهدا].

۲. نههم نیوه دپره شیعره له هه ندی ده قدا بهم جوړه هاتووه: قهسره کهت خوشتره له هی ھەر کهس.

۳. هه زار: به هه ردوو مه عنای ژماره و بولبولیشه. دهقی نههم نیوه دپرهش له لای «گ. م» بهم جوړه هاتووه: «نههم زه مانه هوزار ده خاته قهفهس».

۴. نههم پارچه هه لبهسته له هیچ سه رچاوه یه کی چاپکراو و دهستنوسدا نه هاتووه، تاکوو ماموستا موحه ممه د عه لی قه ره داغی بو یه کهم جار له گوڤاری «به یان» ی ژماره ی (۵۵) ی سالی ۱۹۷۹دا بلاوی کرده وه و ئیمهش وا بو یه کهم جار له پال شیعره کانی دیوانه کهیدا په خشی ده کهین و دلنیاين که شیعی قادره.

۵. [خامه: پیتنوس، قه لهم. موشکین نهفهس: بونی وه کوو بونی میسک، بوخنخوش. ماجه را: چیرۆک. بولهه وهس: کورت کراوی «أبوالهوس» ه واته: زور به حهز و شه هوه ت].

ئەى خودا چ بکەم؟ ئەجەل لەملاو قەسدى جانیه
 دلبەريش ناردوو يەتى: جان مالمە نەيدا بەکەس!
 تووتى ھات و ئیددەى شەککەر فشانى تۆ بکا
 حەققى ئەو دوو لیوہ گرتى ھات و کەوتە نیو قەفەس^۱
 تۆ دەزانى خو ھەتیویت سەبر بى «حاجى» نییە
 بوچى مەنعى لى دەکەى؟! گەووادى بى دین، ھەى تەرەس!^۲

۱. شەککەر فشان: شەکر پەخش کردن، شەکر بلالوکردنەوہ. [حەققى ئەو دوو... واتە: تووتى لە تۆلەى ئەو ئیددەا درۆیینە کە کردى، حەققى لیوى تۆ گرتى و کەوتە ناو قەفەس، یانى: تووتى کە بە شەککەر فشانى مەشھوورە، قەت ناگات بە دوو لیوى شەکرینى تۆ].
 ۲. ھەر لە دەقەکەى لای مامۆستا موحمەد عەلى قەرەداغیدا مانای ئەم نیوہ دێرە شیعەرە بە ناپیکى ھاتووە. [گەوواد: بى نامووس، نامووس فرۆش].

پیتی «ك»

(۱)

تابلایی فہرقی ھہیہ

تابلایی فہرقی ھہیہ میہری من و ماہی فہلہک
 لہ «سہرا» تا بہ «سورہیا» لہ «سہما» تا بہ «سہمہک»^۱
 ھەر کہ لای کردہوہ عوقدہی سہری زولفی لادا
 لہ ھہموو لاوہ سہدای «صَلَّ عَلَیْ» گہییہ مہلہک
 گوئی لہ واعیز مہکہ ئەمشہو تہک و تہنہا وەرہ لام
 پوژی مہحشہر بہ مہ گہر بمخہنہ دۆزہخ بہ دەرہک^۲
 کوت کوت و تیکہ بہ تیکہم بکہن و بمدہنہ سہگ
 جیگہمہ لہم دەرہ نارۆم بہ جنیو و بہ کوتہک
 خالیسہ سیککہیی ئیخلاسی دلی موخلیسی من
 بیخہ نیو بۆتہ چ حاجت بہ مہ بیدہی لہ مہحہک^۳
 ئەی مہہی چاردہ سہیری مہہی دوو ھہفتہ بکہ
 وہک منی دابنی چاوی من و تو ناگہنہ یہک^۴

۱. میہر: پوژ، خۆر. ماہ: مانگ. ماہی فہلہک: مانگی ئاسمان. سہرا «الثری»: خاک، عارد.
 سورہیا «الثریا»: کۆمہلہ ئەستیرہی کۆ (پیروو). [سہما: ئاسمان. سہمہک: مہبہست ئەو
 ماسییہ کہ عورہفای قہدیم پییان وابوو دنیا لہ سہر پشتی گایہ و گاکہش لہ سہر پشتی
 ماسییہ].

۲. بەدەرہک: چش. «الدرك»: «الدرك الاسفل من النار»: جیگایہ کہ لہ قوولایی جہہننہمدا.
 ۳. [خالیس، ئیخلاص، موخلیس = خالیص، ئیخلاص، موخلیص]. لہ دەقی «گ. م» دا
 نووسراوہ: «سککہیی خالیس ئیخلاسی دلی موخلیسی من». بۆتہ: دہفریکہ، یاخود جامیکی
 پتہوی ئەستورہ زیرو زبوی تیدا دہتوینریتہوہ. لہ دەقی «ع. ن. م» دا نووسراوہ «مہیخہ نیو
 بۆتہ».

۴. ئەم دیرہ شیعہر تہنہا لہ دەقی «م. پ. س» دا ھاتوہ.

له نو قووشی غەزەلم چین و خەتا داماون
کی دەلی ئەمتیعی کورده کە لاش و کە پەنەك؟!^۱
بۆ تەماشای بەلەك و زەندی سپی و چاوی بەلەك
نیشتووە لەم دەره عاشق وە کوو حاجی لەكەك^۲

(۲)

لە گاوان و شوانی کورده کان یەك

لە گاوان و شوانی کورده کان یەك
بەسە بۆ لەشکری سەد کەرپرە دوو لەك^۳
فیدای جووتیارتان بئی حاتەمی تەی
بە قوربانی سەپانتان ئالی بەرمەك^۴

۱. [چین و خەتا: ئەو ولاتە ی کە بە نەخش و نیگار کێشان بەناوبانگە. ئەمتیعی، کوئی مەتاع: شت و مەکی کرپن و فروشتن، کالاً. کە پەنەك: فەرنجی، پەستەك].
۲. لە هەندێ دەقدا لە جیاتی «بەلەك» «کەمەر»، وە لە جیاتی «زەندی»: «کولمی» هاتوووە. [بەلەك: پوز. زەند: نیوان ئەنیشك و مەچەك. چاوبەلەك: چاوپرەشی سپی پیست]. لەكەك: بە دوو مەعنا هاتوووە: یەكە میان بە مانای حاجی لەكەكە و دوو هەمیشتیان: خانە یەکی ژمارەییە و دە کاتە سەد هەزار.
۳. دوو لەك: لە دوو وشە پێك هاتوووە، دوو لە گەل «لەك». «لەك» ییش وەك لە مەو بەر گوتمان بە مانای «سەد هەزار» دئی، کە واتە دوو لەك دە کاتە دوو سەد هەزار.
۴. لە دەقی «مصطفی صائب» دا ئەم نیو دە پەرە شیعەرە بەم جۆرە یە کە لیژە تۆمارمان کردوووە. بپروانە: موحەممەد عەلی قەرە داغی، «هەنگاوێکی تر بۆ راستکردنەوێ شیعەرەکانی حاجی قادری کوئیی»، گۆڤاری «بەیان» ی ژمارە ی (۶۶) ی سالی ۱۹۸۰. لە گەلی دەقی تردا: «بە فیدایی شوانتان حاتەمی تەی» هاتوووە. هەر وەها دیپری دوو هەم لە دەقی «گ.م.» دا بەم جۆرە ی خوارەووە هاتوووە:

مَریشکی ئیوہ سہیادی شہہینہ
 لہ کن عنقا فرووجہ حاجی لہک لہک
 شوانی میگہلی کوردان لہ شہردا
 وہ کوو قہ سسابہ، دوشمن میگہلی شہک^۱
 لہ بہر حیزہ بخوئی و ناتہ بابی
 لہ ژیری حیزی حیزان بووینہ دوشہک^۲
 ہہتا وہک "ئاگری بن کا"ن لہ گہل یہک
 تہ گہر توفان بی لہ شکر تان بہ پووشہک^۳

«فیدای گاوان و شوانتان حاتہ می تہی

بہ قوریانی سوباتان ئالی بہرمہک»

[سہ پان: بہو و ہرزیرانہ ئیلین کہ زہوی ہلڈہ گرن بہ دہ یہک یان پیئنج یہک. ئالی بہرمہک:
 بنہ مالہ یہکی فارسن کہ لہ سہردہ می عہباسیہ کاندہ پلہی و ہزارہ تیان لہ ژیر دہستدا بووہ و بہ
 نوابانگن بہ دہست و دلّازی، یہ کیکیان «خالد کوری بہرمہک» کہ و ہزیری ہاروونہ رہشید
 بووہ. - «الأعلام للزکلی، خالد برمک»: ۲/۲۹۵.]

۱. لہ دہقی «مصطفی صائب» دا تہم نیوہ دپڑہ شیعہ بہم جۆرہ ہاتووہ: «وہ کوو قہ سسابہ،
 دوشمنی نیرہ، گہل شہک». پروانہ «م.ع.ق»، سہرچاوہی پیئشو.

[موحہ مہدی مہلا کہ ریم ئیل: لام وایہ وشہی «نیرگہل» لہ «میگہل» پہ سہندترہ و تہبوو
 منیش تیکستہی شارہزا و میرانم بہم جۆرہ بگورپایہ؛ چونکہ بہرانبہرکی پیئ کردنیکی جوانی
 «میگہل» و «نیرگہل» ی پی دیتہ دی لہ بہیتہ کہ دا و شہرکہ ریش دوژمنی تہ کوژی و شہک نیریش
 بۆ سہرپرین رائہ گیرئ. - ہہنگاوئ تر: ۹۵. ماموستا موحہ مہد بۆیہ چوہو تہ سہر تہم باوہرہ؛
 چونکہ وشہی شہک بۆ بہرخی نیری دوو سالان بہ کار دیئ و وشہی «میگہلی» لہ گہلدا ناجۆرہ.]

۲. تہم دپڑہ شیعہ ی پیئجہم لہ دہقی «گ.م» دا نییہ و لہ کۆمہ لئی «ع.س» و دہستنووسہ کہی
 «م.ر.س» ہاتووہ.

۳. لہ دہقی «ع.س» دا «ژیرکا» ہاتووہ و لہ دہقی «گ.م» یشدہ «نیوکا» نووسراوہ. بہ لام ئیمہ
 لہ سہر دہقی «م.ر.س» مان نووسی چونکہ باشتر لہ گہل زمانی شیعہی حاجی دہگونجیت.

"لہ گوئی گا نوستون" بویکے پڑوی
لہ سہر ئیوہ وہا شیرگیرہ وہك سہگ^۱
سہلاحی ئیوہ ئیستاکہ سیلاحہ
تہماعی گہورہیی بی چہك نہك نہك
کراوہ ئینتخابی وشکہ سوؤفی
لہ دیوانی کہری بی نوقتہیی "شہك"^۲

---

۱. شیرگیر: ئوہی شیر دہگریٹ، کینایہ تہ لہ توورہیی و ہہلچوون. لہ واتای ئازاییہ وہ ہاتوہ.

۲. مہبہستی لہ «کہری بی نوقتہیی شہك» ئوہیہ، نوختہکہی سہر پیتی شینہکہی «شہك»
ہہلگیرئ وشہکہ دہبیٹہ «سہك = سہگ».

پیتی «م»

(I)

جیہان! بوویتہ جہزیرہ

جیہان! بوویتہ جہزیرہ ی بہ حری گریہم
 بہ بی بوہتان ئەتۆ زین و ئەمن مەم^۱
 لە جینسی ئادەمی وەك تۆ نەزاوہ
 پەری پوویەك لە ئادەم تا بە خاتمە
 ئەمن شیخم، سەرم شاخە، ھەناسەم
 نەسیمە، دیدە کانێ، میژەرەم تەم^۲
 دەلێن: مەعشووقە دیتە سەر سەریئم
 دەزانم وا نییە، «وَاللّٰهُ اَعْلَمُ»^۳
 لەبی زەححاک ی فەرمووی ماری زۆلفم
 جەمی کەللە ی کە یە، مووچە ی سەری جەم^۴

۱. لە دەقی «گ.م» دا نووسراو: «جیہان بۆتە». لە دەقی «م.ر.س» دا وەکوو ناو ئەم ھەلبەستە نووسراو و لە دەقی «گ.م» یشدا نووسراو «بە حری ئەکرەم» و لە دەقی «ع.م.ن» دا نووسراو: «بە حری پر غەم».

۲. ئەم تیکستەمان لە دەستنووسیکی پۆستەم ھەوێزی وەرگرتوو. لە دەقەکانی تردا «ئەمن کیوم، کە لەم شاخە» ھاتوو. مانای ئەم دێرە بەم جوورە یە و دەلێ: «من شیخم و کەللە ی سەرم شاخی رەقە و ھەناسەم بای نەسیمە و چاوہ کانم «کانی» یە و تەم و مژێ لووتکە ی چیاش میژەری سپی منە».

۳. ئەم بەیتە لە دەستنووسی مەلا رەسوولی توربەیدا ھەبوو کە فۆتۆیەکی لای موحمەد عەلی قەرەداغییە. «موحمەدی مەلا کەریم».

۴. لە دەقی «گ.م» دا «ماری زۆلفی» نووسراو. ەلب: لیو. زەححاک: ئاماژە یە بە چیرۆکی زەححاک زالم کە وامەشوو رە لە شارەزورددا پاشا بوو و لەسەر شانی (بە پێی ئەو ی کە لە شانامە ی فیردەوسیدا ھە یە) دوو مار پواوہ کە خوار دنیان میشکی سەر بوو، بەم بۆنەوہ ھەموو پۆژی لاویکیان بۆ سەر بریون و میشکە کە یان داو نەتی تا لە ئاکامدا بە دەستی کاوہ ی

مه لئى كه ززابه سوڤى، ساغه واعيز
له لای من وهك يه كن بئى كه يف و بئى كه م^۱
موريدى ساديق و شيخي كه رامه ت
حه ريسى قانيه و عوش شاقى بئى غه م
سه وادى ئه عزمى «قوسته نته نيه»
گه لئى بئى ناوى كرده سهدرى ئه عزم^۲
به ده ستور و به قانون و نيزامى
خودا وای كرد كه سوورى كرد به ماته م^۳
كورانى دوو هه وین دنیا و عوقبا
ميسالى داكيانن ئه و له گه ل ئه م^۴

ئاسنگه ده كوژرى. يان مه به ست له زه حكاك: لئوى دهم به بزه يه. «جه م» ى يه كه م: زهم واده ى
نان خواردن. «جه م» ى دووهم: جه مشيد پاشاى كوڤنى ئيران. كه ى: مه به ست زنجيره شاهانى
كيانيه (كه ى قوباد و كه ى خه سره و و كه ى كاوس و...) مووچه: جيره، به ش.

۱. [كه ززابه: هه ره درۆزن. واعيز: وتاريڤڤ]. بئى كه يف و بئى كه م: بئى چۆنيه تى و بئى چه ندى.
۲. [سه وادى ئه عزمه: زۆرينه ى خه لك كه وهك ره شايى ئه نوڤتى. وه رگيراوه له هه ديسيكي
پيغه مبه ر (د.خ) كه ئه فهرموئى: عليكم بالسواد الأعظم: له سه رتانه په پره وى له زۆرينه ى
موسلمانانه وه بكن]. له ده قه كانى «ع.س» و «گ.م» دا ئه م نيوه دپره شيعره به م جوړه هاتووه:
«گه لئى به دناوى كرد ئه و سهدرى ئه عزمه».

۳. سوور: [وشه يه كى فارسى به ماناى جه ژن و ميوانيش به كار دئ. به لام] ليره دا به ماناى
شادى و خوشيه. ماته م: شين، شيوه ن. مه به ستى ئه و هيه بلئى: شادى بوو به شين... له ده قى
«گ.م» دا ئه م نيوه دپره شيعره به م جوړه هاتووه: «خودا دايئاوه سوورى بوو به ماته م» له ده قى
«ع.س» يشدا به م جوړه يه: «خوا وای ياوه سوورى بوو به ماته م».

۴. [هه وئى: ژنانى يهك ميړد ده بنه هه وئى يه كتر كه زۆربه ى ئه م هه وئيانه پيكه وه هه لئاكه ن،
واته: دنيا و ئاخيره ت ئاوه هان]. ئه م نيوه دپره له ده قى «گ.م» دا به م جوړه يه: «مناللى داكيانن
ئو له گه ل ئه م».

به يهك ناچن په قيب و «حاجی» قادر
خودايا! نه و په زيل كه و نه م موكه پرهم^۱

(۲)

وه ها مه شغوولی تویه

وه ها مه شغوولی تویه جيسم و جانم
به روح كيښانی خوم زه حمهت بز انم^۲
په قيب و سه گ چ لازم تا نه من هم؟
به روژي ده رگه وان، شه و پاسه وانم^۳
ميسالی روڼی زهيت و میوی شانه
گه لی زاهیر بوو سووتانی نیهانیم^۴
په ریشانی دل و جه معی په قیبه
له سه ودای زولفی تو سوود و زیانم
بلین: قادرا! ده لیم: ناوم حه بیبه
به زیگری ئیوه وا فیړه زوبانم^۵

۱. نه م نیوه دپړه له ده قی «گ.م.» دا به م جوړه هاتووه: «خوایا نه م په زیله، نه و موکه پرهم».

۲. له ده قی «گ.م.» دا «جيسم و گیانم» هاتووه، به لام له ده قه کانی دیکه دا هر «جيسم و جانم» نوو سراوه، چونکه کیښی سوو کتړه.

۳. لږه قیب بو دوو مانا به کار نه هیتریت: یه که م: ململانی کړ و نه وکه سه ی وا کیښه رکي له گه ل که سیکی تر بکات. دوو هم م: چاو دیر، ده رگاوان و ئیشکچی. واته: نه گه ر تو منت بی هم کاری سه گت - که پاسه وانی به شه ودا - بو نه که م و هم کاری ده رگاوانی - که چاو دیری به پوژا - I.

۴. [موحه مده دی مه لا که ریم ده لی که «وه ها مه علوومه» باشته له «گه لی زاهیر بوو»، وه نه لی: به رانبه رکي «زاهیر» و «نیهان» منی به هه له بر دوو. - هه نگاوی تر: ۱۰۲ I.

۵. له ده قی «گ.م.» دا نوو سراوه «وافیری زمانم».

ئەوی شاعیر نەبئی کۆرە و جاغی
 لە سایە ی شیعەرە کان بابی کورانم
 مەلّین: بئی کارە بوو «حاجی» لە پۆما
 ئەمن پیاوم لە نیو شاری ژنانم^۱

(۳)

وەکوو پۆژ و شەو

وەکوو پۆژ و شەو فەرقي گودازی شەمع و سووتانم
 کە ئەو هەر شەو دەسووتی من هەموو دەم گەرچی ئینسانم^۲
 بە تەخمین، وەسفی فیردەوس و جەهەننەم بۆچ دەکا واعیز؟
 لە سایە ی وەسل و هیجران تە خۆم دیتوو، دەیزانم^۳
 لە سپرپی حیکمەتی چاوت گەیشتم باعیسی رووحە
 تەبەسسوم ماو، تێناگەم لە فەهمی پەمزی حەیرانم
 کزە ی جەرگم دەخیلتبم، فیراقم کرد، ئەوا مردم
 دەسا دە ی بیڕە لام ساتی نەماوە تاب ی هیجرانم^۴
 ئەبوو زەیدی دەکا پۆحم لە گەل ماچی دەمت ئەمما
 دەترسیم وەک نیشانم دا بلّی: هیچە و پەشیمانم

۱. ئەم دوو دێرە شیعەری شەشەم و حەوتەم بئی مندالی حاجی دەگەیهنن و دەلّی: کە لە
 سایە ی شیعەرە کان بابی کورانم و دێری حەوتەمیش هەر مەسەلە ی بئی ژنی و بئی مندالی حاجی
 دەگرێتەو. ۲. گودازی شەمع: سووتانی مۆم.

۳. [تەخمین: گۆترە و قەرساندن]. فیردەوس: بەهەشت.

۴. [تابی هیجران: تاقەتی دووری]. لە دەقی «گ.م» دا لە جیاتی وشە ی «هیجرانم» وشە ی
 «حەیرانم» هاتووە.

که دوونی هاتی فہرموت بی و نہ ہاتم، مہ سلہحت و ابوو
 ئہ ویستہ چاوه کہی من چی دہ فہرموی؟ بہ ندہ فہرمانم^۱
 ئہ گہر بہ غذا شکا سہ ددی نہ ما داری لہ سہر بہ ردی
 لہ دہ جلہی ناگرن «حاجی» دیارہ جو شہی گریانم

(۴)

بہ شہستی زولف و پرووی ماہی

بہ شہستی زولف و پرووی ماہی وہ کوو ماہی گرفتارم
 گہی دلگہستہیی مارم، گہی گیان خہستہیی نارم^۲
 سہ گی دہرگات و مہ جنوون و نجوومی ئاسمان یہ کسہر
 مہ گہر ہہر خوٹ بزانی چوٹ گہواہن من کہ بیڈارم^۳
 بہ یادی نہ خلی بالآت ئاو لہ چاوما بی قسوور ہہردہم
 دہ جو شہی، غایہ تی دوورم دہ زانی من وہ فادارم^۴

۱. [دوونی: دوینی، بہ شیوہ ئاخوتنی کوہ] دیسانہ وہ لہ دہ قی «گ.م» دا لہ جیانی «چی» وشہی «ہہر» ہاتوہ.

۲. شہستی زولف: قولابی زولف، مہ بہستی لہ ہہ لگہ پانہ وہی تالہ کانی زولفہ. [ماہی یہ کہم: ماہ، مانگ. مانگی دووہم: ماسی، یان مانگی، وہ کوو مانگی. دہ قی ئہم نیوہ دیپرہی دووہہ ممان لہ سہر گو فاری «ر. کوردستان» را ست کردہ وہ.

۳. ئہم نیوہ دیپرہ شمان لہ سہر دہ قی «ر. کوردستان» راست کردہ وہ، دہ نا لہ سہر چاوه کانی دیکہ دا نوو سراوہ: «سہ گی دہرگات و مہ جنوونی و نجوومی ئاسمان یہ کسہر». گہواہن: شاہیدن.

۴. [نہخل: داری خورما. بی قسوور: بی پانہ وہ و کہم و کووپی. غایہت: ئہوپہر]. لہ دہ قی «گ.م» دا نوو سراوہ: «سہروی بالآت».

له به حر و بېشه و سه حرا، نه ههنگ و زه یغهم و پرووبا
 وه کوو سه گ هه لده یین ئیستا له ئاه و ناله یی زارم^۱
 نه میش جارن نییه قوربان! توفه یلی بېمه سهر خوانت
 خه تت میهمانییه نه مسال نه ماوه له ززه تی پارم^۲
 به گریانی ریا واعیز به سه رما هات و نه یزانی
 که واه من ئاشنام ناگاته قاپیم مهستی هو شیارم
 عیراقی بی نه وان، مه شره ب مو خالیف، وهك سه با ههسته
 مه قامی راستی «حاجی» حیجازه گهر ده چی یارم^۳

(۵)

دوو سه د گوناھی هه یه^۴

دوو سه د گوناھی هه یه خه لق با وجودی که ریم
 نه می که داویه ده یدا چ رازیقی که که ریم!^۵

۱. زه یغهم: «الضیغم» شیخ. پرووبا: «روبا»، ریوی. نه دپره شیعه ره مان له سه ره ده قی «م.ر.س» تو مار کرد.

۲. [توفه یلی = طفیلی: به و میوانه ده لئین که به بی بانگهیشت ده روا بو مالی خه لکی. خوان: سفره]. میهمانییه، میهمان: میوان.

۳. له ده قی «گ.م» دا له جیاتی: «حیجازه» وشه ی «کویه» نوو سراوه. [بی نه واه: هه زار و داماو. مه شره ب مو خالیف: ته بیعه ت جیاواز و یه كنه گر]. مه بهستی حاجی له ناوه یینانی «سه با» و «راست» و «حیجاز» باس کردنی ناوی مه قامه کانه، نهك مه بهستی له «مه قام»، «مه کان» بی و له جیاتی بلێ: جیگه ی راستی حیجازه یان کویه یه.

۴. نه هه لبه سه ته ی حاجی له هیچ سه رچاویه کی چاپ کراودا نه هاتوو، ته نها له ده قه ده ستنوو سه که ی «م.ر.س» دا هه یه و ئیمهش لیمان وه رگرت و واه بو یه که م جار بلاوی ده که ی نه وه.

۵. که ریم: مه بهستی خودایه به مانای سه خی و به خشنده یه.

مه پر سه دهردی غه ربیی و له ززه تی وه ته نم
 نه وی له دهستی ده گریام نه میسته بوی ده گریم
 سه وادی سیبه ری تویان هه تا نه کرده میداد
 نه نووسرا وهره قی نه مری «کُنْ فکان» ی قه دیم^۱
 نه میسته بویه نه زیرت له مه جمه عی ئیمکان
 میسالی سایه یی «طوبی» خه رامی تویه عه دیم^۲
 له لای مه عاریجی تو ته لغراف و به رق و شیهاب
 نه زیری ره وتی ته نافبازه فیکری تهبعی عه قیم^۳
 جودایی باسی مه که فه سلّی «قَابَ قَوْسَین» ت
 که مانی نه بروی تو بوو له به زمی خاسی عه لیم^۴
 خه لاتی عزیزه تی «لَوْلَاک» و تاجی «أَرْسَلْنَاکَ»
 به سه سه نایی جه لال و که مالی خولقی عه زیم^۵

۱. سه وادی سیبه: ره شایی سیبه. میداد: مه ره که ب، خبر [میداد له زمانی فارسیدا به مانا پینووسیش هاتوو. «کُنْ فکان» ئاماژه به وه ده ستوراتانه ی خودای مه زن که بو نه نجام بوونی کارێک هه ر که فه رموو بیستی «کُنْ» واته: بیه «فکان» نه ویش خیرا بووه. قه دیم: نه زه لی واته: نه و ده ستوراتانه ی که له نه زه لدا دراوه. واته: تا خودا نیوی توی نه هینا پیشه وه، کائیناتی خه لق نه کرد، ئاماژه به وه که خوی گه وره له بهر پیغه مبه ر ته وای کائیناتی خه لق کردوو.

۲. «طوبی»: دره ختیکی به هه شتییه. خه رام: لاروله نجه.

۳. [مه عاریج: کزی میعراج به مانای په یژه و ئامرازی سه رکه و تنه، که مه به ست میعراج و به رز بوونه وه ی پیغه مبه ره بو ئاسمانه کان. ته لغراف: ته لگراف. ره وت: شیوه ی به رێگا روشتن. تهبعی عه قیم: زه وق و تهبعی نارێک]. عه قیم: نه زۆک.

۴. «قَاب قَوْسَین»: نه ندازه ی دوو که وان. ئاماژه به ئایه تی: «فَكَانَ قَابَ قَوْسَینِ اَوْ اَذْنٰی» ی سوره تی «النجم»: ۹، که باس له میعراجی پیغه مبه ر ده کا.

۵. «لَوْلَاک»: ئاماژه به وه پرسته مه شه وره ی که ده لێن هه دیسی قودسییه که خودا

خولاسە، نېۋى نبوۋەت لە پاش رېسالەتى تۆ
مىسالى مارگەزىدەى مولەققەبە بە سەلىم^۱
بەبەر شەفاعەتى خۆتى ئەگەر نەخەى «حاجى»
لىياسى كەعبە لەبەر كا، دەبىي بېچىتە جەحىم

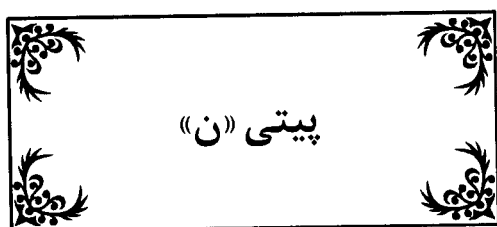

﴿

فەرموۋىەتى: «لَوْلَاكَ لَمَا خَلَقْتُ الْأَفْلَاكَ» واتە: ئەگەر لەبەر تۆ نەبوایە هیچم دروست نەئەکرد.
«أَرْسَلْنَاكَ»: ئاماژەىە بە ئایەتى ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾. بەسە سەناى... ئاماژەىە بە
ئایەتى ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾.]

۱. نبوۋەت: پېغەمبەرايەتى. رېسالەت، «الرسالة»: ئەو پېغەمبەرايەتییەى پەيامى خودایى
لەگەل بى. [واتە: چەندە راستە بلېن بە مارانگەستە، تۆ ساغیت، ھەر ئەو ەندەش راستە بە
كەسى كە ئىددىعائى پېغەمبەرايەتى بكا لە پاش تۆ، بلېن: تۆ پېغەمبەرىت].

(II)

نہم سہ گانہ

نہم سہ گانہ ی کہ لہ لای ئیمہ و ہزیر و وکھ لان
 بینہ لای تو - بہ خودا - نایکہ یہ گاوان و شوان^۱
 ئہمہ کہ رمیزہ دہ لّین وارسى شہرعى نہ بہ وین
 ھہموو عہ بدی سہ نہ من، باسی مہ کہ گہ ورہ کہ یان^۲
 ھہر ئہ دیبیک بووہ ساخوا لہ دہ می ناوہ بلّی:
 دہ ولّہ تی داوہ بہ کہر، نیعمہ تی داوہ بہ سہ گان^۳
 ھہر کہ سیکی کہ سہ، ناکہ س نییہ، ھہر فیکی بہ سہ
 وەرہ سہر باسی خہت و خالی ھہ تیوی خوّمان^۴
 ئہ ی فدای خاکی دہرت تاجی کہ ی و مہ سہ دی جہم
 وہ ی بہ قوربانی سہ روفیسی کہ چت تاجی کہ یان^۵

۱. لہ دہ قی «گ.م.» دا لہ جیاتى «وہزیر و وکھ لان»، «وہ کیل و وکھ لان» ھاتووہ و دہر پرنی «کہ لہ لای» لہ کاتى چاپکر دندا پەرپوہ و کیشى دپّہ شیعہ کہ ی لہ نگ کردوہ.
۲. [سہ نہم: بوت]. حاجی مہ بہ ستى لہ «وارسى شہرعى نہ بہ وى» سولّتان عہ بدولحہ میدی دووہم بووہ کہ کہ لہ سہ ردمہ ی ژبانى حاجى لہ ئہ ستہ مبولّ ئہو سولّتان بووہ و خوّی بہ میراتگری شہر یعہ تی پیغہ مہر داناوہ و بہ خوّیان دہ گوت: خہ لیفہ ی ئیسلاّم.
۳. لہ دہ قی «گ.م.» دا نووسراوہ: «دہ ولّہ تی داوہ بہ سہ گ».
۴. لہ دہ قی «گ.م.» دا وشہ ی «ھہر فیکی» بہ «پیتیکى» ھاتووہ و نووسراوہ: «پیتیکى بہ سہ».
۵. [کہ ی: عینوائیکہ بۆ پادشاکانى کہ یانى، چہ شنى کہ ی قوباد، کہ ی خوسہرہ و وکھ ی کاوس. مہ سہ نہ: تہخت و بارہ گا، دہ سہ لات و پلہ ویاہ. جہم: کورتکراوہ ی جہ مشیدہ پادشای بہ ناوبانگی ئیرانى. فیس: کلّوی سوور کہ تابیہ تی توورکان بووہ].

خۆم به "دارا" و به "ئەسکەندەر" و "خوسرەو" نادەم
 گەر بزائەم لەبەر ئەم دەرگە یە دەبمە سەگەوان^۱
 عاشقانی تۆ ھەموو تیری نیگاہیکی بەسە
 وەرە دەرگانی کەمان زامینی تۆم بمکە نیشان^۲
 بە ئومێدی ئەسەری حوسنی پەزا دەچنە ولات
 شیعەرەکانم کە سەرپا وەکوو خۆم بئێ سەرپان^۳
 "نالی" و خاکی بەبە، «حاجی» و کۆیە بە مەسەل
 عەینەیی "حافیز" و شیرازە، "کەلیم" و ھەمەدان^۴

(۲)

خاکی جەزیر و بۆتان

خاکی جەزیر و بۆتان، یەعنی ولاتی کوردان
 سەد حەیف و سەد مخابن دەیکەن بە ئەرمەنستان^۵

۱. لە دەقەکانی «م.ر.س» و «ع.س» دا ئەم دێرە شیعەرە بەم جۆرە ی خوارەو ھاتووە:
 خۆم بە دار و بە سکەندەر و خوسرەو نادەم گەر بزائەم لەبەر ئەم قاپییە دەبمە سەگەوان.
۲. لە دەقی «م.ر.س» و «ع.س» دا ئەم نیوێ دێرە شیعەرە بەم جۆرە ھاتووە: «عاشقانت
 ھەموویان تیری نیگاہیکی بەسە».
۳. [ئەسەری: بەرھەم. حوسنی پەزا: دلخۆش کردنی راستەقینە و دل بەجی ھێنان.] لە دەقی
 «م.ر.س» دا لە جیاتنی «بە ئومێدی»، «بە تەماعی» ھاتووە.
۴. [بەبە: کورتکراوی بابانە، ئیوی ھۆزێکی بەناویانگە لە شاری سلیمانی (کە ئیبراھیم
 پاشای کۆری سلیمان پاشای بابان بنەرەتی داناو) و دەورووبەری سلیمانیدا حاکم بوون.
 عەینەیی: دەقاودەق، راستەوپراست.] لە چەند دەقی کدا لە جیاتنی «عەینەیی»، «ھەرۆھ کوو»
 ھاتووە.
۵. مخابن: حەیف.

واړېگه تان ده به سړی عیلاتی جاف و بلّباس
 گهر مردوون له گهرمین مه منووعه بچنه کوښتان^۱
 کامی کچ و هه تیوی شیرین بی، رای ده کیښین
 هاوار ده به نه بهر کی؟ په شمه، ده خیل و ئامان^۲
 مه سجد ده بیته دیره ناقووسیان موئه ززین
 مه تران ده بیته قازی، موفتی ده بیته ره هبان^۳
 هیچ غیره تیک نه ماوه سه دجار قه سهم به قورئان
 په یدا بی ئه رمه نستان نامینی یه که له کوردان
 سه رتان له قور هه لینن، ئه حوالمان ببینن
 چو نین له دهستی زولمی بی دینی دوور له ئیمان
 وه لّلاهی سوممه بیللا، ته لّلاهی ئهم به لایه
 هه ر هیندی پی ده زانن ئیقلمی کرده توفان^۴
 توفانی ئاو نییه هیچ، ده رچی له کیوی "جوودی"
 به حری تفهنگ و توپه، ئینسانه به حری "عوممان"^۵

۱. له ده قی «ع.م.ن» دا له جیاتی «گهر مردوون له گهرمین» نووسراوه: «گهر مردوون له گهرمیان» و له ده قی «م.ر.س» یشدا «که مردبن له گهرمین» نووسراوه.
۲. له ده قی «گ.م» دا له جیاتی «کامی» وشه ی «کامه» هاتووه.
۳. [مه تران: زانای ئایینی فه له، پله بالآتر له قه شه و ئه سقه ف. دیره: جیی خواپه رستی فه له. موئه ززین: بانگوئز. ره هبان: خو پاریز و چله کیښ بو عیاده ت.] له ده قی «گ.م» دا له جیاتی «مه سجد ده بیته دیره» بهم جوړه نووسراوه: «مزگوت ده بیته دیر و...».
۴. [سوممه = «ثم»: له پاشان. ئیقلم: ولات].
۵. ئهم ده قه مان له ده ستووسه که ی «ع.م.ن» وه رگرت دنا له ده قی «گ.م» دا نووسراوه: «توفانی ئاو نییه تا ده رچی له کیوی جوود» [جوودی نیوی کیو ټکه (به پیی هه ندی سه رچاوه له نزیکي شاری موسلدا)، که گه میکه ی نووحي پیغه مبه ر دوا ی توفانه که له سه ری له نگه ری گرتووه].

ئەم قیسسەیی که کردم ناگاتە چەند سالی تر
 ئەم حالەتە دەبین یەك یەك بە چاوی خۆتان^۱
 حال ئیستیکە وەهایە مەگەر خودا بە سووکی
 تیکیان بدا وەئیللا دوورە لە عەقلى ئینسان^۲
 هەرچی وەکوو بەیانم بو کردوون بە تەحقیق
 پەیدا دەبن سەگانه، کام قور بکەین بە سەرمان^۳
 لەم بەینە ئیتتیفاقی پەیدا بکەن بە مەردی
 فەرقی نەبی شوان و جووتیار و میر و گاووان
 [سویندیش بخۆن بە دین و ئیمان و سى تەلاقە
 بو حیفزی دین و میللەت خۆتان بکەن بە قوربان]^۴
 گەر هیچ نەبی بە ئوین تابیع بە دەولەتى بن
 بیگانه چاکە دوشمن نەك دوشمنی لە خۆتان^۵

۱. ئەم دەقەمان لە چاپی «گ.م» وەرگرت کە لەویدا نووسراوە: «ئەم قەسەییە کە کردم». لە دەقی «م.م» دا نووسراوە «ئەم قیسەیی کە کردم».

۲. [سووک: زوو. بە سووکی: بەم زوانە]. لە دەقی «گ.م» دا لە جیاتی «حال ئیستیکە وەهایە» نووسراوە: «کار ئیستیکە وەهایە».

۳. موخەممەدی مەلا کەریم لای وایە «سەگانه» هەلەییە و «سى گانه» واتە: سى قات، یان سى جۆر راستە، چونکە وا مەعنا ئەدا بە دەستەو. سى گانه: وشەییەکی فارسییە و لە شیۆه نووسینی فارسیدا «سەگانه» ئەنووسرێت. -هەنگاوئى تر: ۱۱۵.

۴. [موخەممەدی مەلا کەریم ئەللى: لەو بەیازەیی کە لەبەر دەستما بوو ئەم بەیتەم لەبەرچوو بوو بیخەمە ئیو تیکستە کە کەریم و کاک سەردارەو. -هەنگاوئى تر: ۱۲۱. ئەوا ئیمە بە

گۆڕەیی ئەو جینگەیی خۆی بۆی دیاری کردبوو لێرە زیادمان کرد].

۵. ئۆین: وشەییەکی تورکییە بە مانای فیل، حیلە، یاری، گەمە دى.

رۆمی وه کوو بهنی موون کهس پشتیان پی نه بهستی
 که وتوونه داوی خوئیان، سه رگه شته ماون و هه یران^۱
 کوا والیی سه نه ندوج، به گزاده یی ره واندوز
 کوا حاکمانی بابان، میری جزیر و بو تان^۲
 ئەو ئایه تهی «فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ» خوا که فه رموی
 ئیجرای ده کهن سه گانه «بِالْأَنْفُسِ» شاهی خوئیان^۳
 کوا ئەو ده مهی که کوردان ئازاد و سه ربه خو بوون
 سولتانی مولک و میللهت، ساحیبی جه یش و عیرفان
 جو شێک بدهن وه کوو هه نگ، ته گبیر بکهن به بی ده نگ
 ئە سه بابی شه ر په یدا کهن توپ و تفه نگ و هاوان^۴

۱. سه رگه شته: سه رلی تیکچوو.

۲. سه نه ندوج: شاری سنه ی کوردستانی ئیران.

۳. «فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ» نه حل: ۳۶. واته: له زه ویدا گه شت بکهن].

۴. [هاوان: خومپاره هاویژ. موحه ممه دی مه لا که ریم ئەلی: له م به یازه ی به رده ستمدا له باتی
 «ته گبیر»، «ته دبیر» نوو سراوه، ئەمه ش به راست ده زانم، چونکه له گه ل شیعری کلاسیکی
 کوردیدا جوژتره. هه روه ها پی وایه وشه ی «په یا» دروسته و «په یدا» هه لیه. موحه ممه دی
 مه لا که ریم ئەلی: من له گه ل دوکتۆر که مال مه زه ردا هاوده نگم که پی وایه ئەم به یته هی
 حاجی قادر نییه ده ستکاری کراوه، چونکه توپی «هاوان»، هه رچه ند له سه ده کانی ناوه راستدا
 دروست کراوه، به لام له بهر ئەوه ی زیانی له قازانجی زۆرتر بووه بۆ هه ر لایه نی به کار هیترابی،
 پشت گوئ خراوه و له بیر چووه ته وه، دووه مجار، چه ند سأل پاش مردنی حاجی قادر، واته:
 له شه ری پرووسیا و ژاپۆندا (۱۹۰۴ - ۱۹۰۵) دووباره به کار هیتراوته وه. هه روه ها ئەلی: ئەم
 به یازه ی به رده سیشم پاشماوه ی به یته که ی ناوه ها تو مار کردووه: «ئە سه بابی شه ر په یاکه ن،
 ئەرکانی هه رب و لێدان». - هه نگاوئ تر: ۱۱۶، ۱۱۷.

پارانه‌وه و تەوہ ككول لەم عەسرە پارە ناكا
 تیرە دو‌عای «جەوشن»، پەیکانە «حیرز» ی مەیدان^۱
 بۆچی بەشیری ئیّمە - یەعنی پەسوولی ئەکرەم -
 هیچ ئەدعیەى نەزانی پۆژی کە دەچوو مەیدان؟^۲
 وهك «خێوه» و «بوخارا»، بەلا ناپاروا بە ھیممەت
 پەفەمى بکەن مەشاىخ، دەفەمى بکەن مەلاتان^۳
 ھەر شىخى کەوتە شوینى یەك دوو کەسى پەش و پروت
 خەلکى بە موور دەزانى، خوێ حەزەرەتى سولەیمان^۴
 یەكستان نەچوونە گەردش وا تى دەگەن لە دنیا
 ھەر پادشاهی پۆمە و شاھى عەجەم لە تاران^۵

۱. جەوشن: وشە یەکی عەرەبییە بە مانای زەر، زربى ئاسن دى. لە دەقى کتیبە کەى «حاجى قادرى كۆيى...» مامۆستا موحمەدەدى مەلاکەریم دا لە جیاتى «حرزى» وشەى «حزبى» بە کار ھاتوو، «حرز» یش، بە مانای جۆرە نووشتە یەك دى، حزبیش جۆرە دوایە کە. لە دەقى «گ.م» و «ع.س» یشدا «حیرس» بە کار ھاتوو. ئیّمە لە سەر دەقى «م.م» «حرز» مان تۆمار کرد.
 ۲. [بەشیر: مزگینى دەر. ئەدعیە: کۆی دو‌عا واتە: پارانەوہ لە خودا].
 ۳. [خێوہ و بوخارا: نۆی دوو شارن لە ئوزبەکستان کە شوینى کۆبوونەوہى پیاوچاکان و شىخانى تەریقەت بوو]. لە دەقى «گ.م» دا نووسراوہ: «دەفەمى بکەن مەشاىخ» ئیّمە لە سەر دەقى دەستونوسە کەى «ع.م.ن» کرمان بە «رەفەمى بکەن مەشاىخ دەفەمى بکەن مەلاتان». چونکە جووت وشەى «پەفەم و دەفەم» جوان لیکتری دەوہ شینەوہ نەك ھەردووکیان ھەر «دەفەم» بن.

۴. [موور و سولەیمان: ئاماژە یە بەو چیرۆکە قورئانییە کە لە بارەى حەزەرەتى سولەیمان و میلوورەوہ ھاتووہ. موحمەدەدى مەلاکەریم ئەللى: لەم بەیازەى بەردەستەدا لە جیاتى «شىخى» «میرى» ھاتووہ کە ئەمە زۆر لەبارتەر، چونکە لەگەل باسى سولەیماندا کە میر بوو جۆرتەر و بە تەواوى گلەبى حاجى، لە میرانە، ھاوچەرخی، خۆی دەگەبەنێ. - ھەنگاوی ت:

قوتبی زه مانه «خالید» ئاواره بوو وه کوو من
 بی قه در و قیمهت و شان، بی خان و مان و بی نان^۱
 شیر و قه لهم شه ریکن لهم عه سره دا دریغا
 شیرم قه لهم تراشه و کالانییه قه لهمدان^۲
 ئەم مه سئه له مه شهووره گهر قور ده که ی به سه رتا
 ئیکسیره خاك و خوئی ده رمالی گه وره مالان^۳
 ته نها ئیمه وه هانین، دیباچه یی "مهم و زین"
 حالیت ده کا چلونه ئەحوالیان سوخه ندان^۴
 خو تان ده ئین: - ئەگه رچی مه شهووری خاس و عامه -
 ههر ریوییه ک گه رابی ئازاتره له شیران
 سه د قائیمه و قه سیده کهس نایکری به پوولی
 رۆزنامه و جه ریده که وتوته قیمهت و شان^۵

۱. مه به سستی مه ولانا خالیدی شاره زووری نه قشبه ندیییه (۱۷۷۷ - ۱۸۲۶ ز). له دهقی «گ.م» دا نووسراوه: «وهك من بووه ئاواره».
۲. له هه ندی ده قدا نووسراوه: «سه یف و قه لهم شه ریکن».
۳. ئیکسیر: وشه یه کی یۆنانییه، به و مادده یه ده ئین که به ههر مه عده یتکی تریدا بکه ن ده یکات به زیر.
۴. دیباچه یی مهم و زین: مه به سستی پیشه کی مهم و زینی ئەحمه دی خانیه [سوخه ندان: قسه زان].
۵. [قائیمه: لاپه ره ی کتیب که هۆنراوه یا په خشایێکی تیدا نووسرابی. جه ریده: وشه یه کی عه ره بییه به مانای رۆژنامه یه]. ئەم دێره شیعره ته نیا له ده قه که ی «م.ر.س» دا هه یه و ئەوا بۆ یه که م جار بـلاو ده کرێته وه.

بنوارە سەئى و غىرەت ئىستالە دەولەتى رۆم
 خۇيان خەزىنەدارن، خۇيان تەبىب و سولتان^۱
 ھەر دوينى ئەھلى "سوودان" ھەستانە پىئ وە کوو شىر
 ئىستىكە موستەقىللن مەحسوودى كوللى ئەدىان^۲
 "بولغار" و "سىرب" و "يۇنان"، ھەم "ئەرمەن" و "قەرەتاغ"
 ھەر پىنجىيان بە تەعداد نابىن بە قەددى بابان^۳
 ھەر ئىكە موستەقىللن، كوللىكى دەولەتلىكن
 ساحىبى جەش و رايەت، ئەركانى ھەرب و مەيدان^۴
 ھەم ھەققىيانە ئەرمەن، غىرەت كەشى يەكترن
 وەك ئىمە نىن لەگەل يەك دەعوا بکەن بە شىران^۵
 بۆفەننى ھەرب و سەنئەت، بۆزەبت و رەبتى مىللەت
 دەينىرنە ئوروپا گەورە و بچووكى خۇيان^۶

۱. لە دەقە چاپكراوھە كاندا لە جياتى «دەولەتى رۆم»، «لە نىئو ئوروپا» ھاتوۋە.
 ۲. ئەم نىوھ دىرپە شىعەرە لە دەقى «گ.م» دا بەم جۆرە ھاتوۋە: «ئىستىكە موستەقىللن مادوونى
 كوللى ئەدىان» لە دەقى «ع.م.ن» ىشدا بەم جۆرە ھاتوۋە: «ئىستىكە موستەقىللن وە كوو جەمەئى
 دەولەتان». بەلام ئىمە لەسەر دەقى «م.ر.س» وە كوو سەرەوھەمان نووسى چونكە گونجاوترە.
 ۳. سىرب: خەللى ولاتى «سىربىيا» ن كە ئىستە ولاتىكى سەرەخۆيە و لە يوگسلافيى پىشوو
 جىابۆتەوۋە. قەرەتاغ: ئەمىش بەشىكە لە يوگسلافيى پىشوو. لە دەقى «گ.م» دا لە جياتى
 «تەعداد» وشەى «ئەژمار» نووسراوھە.

۴. [ئىكە: يەكە. جەش: ھىز، لەشكر. رايەت: ئال].
 ۵. غىرەت كەش: غىرەت كىش، بەغىرت و ئازا. لە دەقى «گ.م» دا «غىرەت كىش» نووسراوھە.
 بەلام لە دەستىنوسەكەى «م.ر.س» دا «غىرەت كەش» ھاتوۋە و ئىمەش پىشمان بەو بەست،
 چونكە لەگەل زمانى شىعەرى سەدەى نۆزدەھەمدا دەگونجى.
 ۶. [زەبت = «ضبط»: كۆكردنەوھە. رەبت = «رېط»: پىكەوھە لكان].

«حاجی» کەسیکە بێکەس بو ئیوه قور دەپۆی
گویی لێ دەگرن زەریفه، ناگرن بە لا له خۆتان

(۳)

له رۆما کەوتە بهر چاوم

له رۆما کەوتە بهر چاوم کەسیکی هائیم و حەیران
به هەیهت تیگهیم کورده به شیوهی ئەهلی کوردستان^۱
که چوومه خدمهتی پرسیم: برادر خەلکی کام جیگای؟
له کام لا هاتووی؟ گریا! گوتی: بابان! گوتم: بابان؟^۲
دلم داوه گوتم: باوکه هەموومان بێ کەسین لێره
چ قەوماوه؟ گەلێ حەیفه، مەگریی هەروەکوو باران
گوتی: بو غوربەت و پرووتی نییه ئەفغان و هاوارم
له داغی حاکمی خۆمه، له شان و شهوکهتی تورکان^۳
گەلێکم بیستوو هەستی و بلندیی دەولەتان ئەمما
جیهان نەیدیوه هەستی و میسالی حالی کوردستان^۴

۱. مەبهستی له رۆم، شاری ئەستهنبول. [هائیم: سەرگەردان و پەرۆش]. له دهقی «گ.م» دا له جیاتنی «به هەیهت تیگهیم»، «له رەنگا تێی گهیم» هاتوو.
۲. له دهقی «گ.م» دا [له جیگای «له کام لا هاتووی»]، «له کام جی هاتووی» نووسراوه.
۳. له دهقی «گ.م» دا له جیاتنی «ئەفغان» واتا هاوار «گریان». وه له جیاتنی «تورکان» وشە «کوردان» هاتوو.
۴. [موحه مەدی مەلا کەریم «حاکمی کوردان» ی له «حالی کوردستان» پێ راسته].

له وه قتى خۆى هه موو شا بوون، سه راپا بئى غه م و شا بوون
 له جوودا حاته مى تائى، له شه ردا پۆسته مى مه يدان^۱
 له پيشا خاكى مه لانه ي پلنگ و شيرى ئازا بوو
 نه ميستا مار و ميروو گورگ و ريوى لئى ده كه ن سه يران^۲
 له كوي ما نه عره ته ي ته قله و جلوت و رمب و رمبازى؟
 له كوي ما ده نگى زورنا و ده هول و شايى و سه يران؟^۳
 له هاره ي شه شپه رو نه پره ي سوار و به رقى شه شخانه،
 له ته ققه ي نال و شه ققه ي سم، له په ققه ي توبز و قه لغان^۴
 ده هاته جونبوش و له رزين له ماهى بگره تا ماهى
 له سه حرا چه نده وه حشى بوون له ترسان چوونه سه ركيوان^۵
 له ريزى زه بر و زه نگى وان كه سيكى تر نه بوو هه رگيز
 به شيرى حيشمه تى كورده كه ماوه ده وله تى ئيران^۶
 سه را و ئه يونيان ئيستا كه لاوه ي كونده بوو و جوغده
 نه گهر مه يدان و ديوانه سه راپا بوويته جيى دو مان^۷

۱. [تائى = طائى. «شا» ي يه كه م: پاشا و مير. «شا» ي دووهم: شاد و كه يف خو ش].

۲. نيوه دپري يه كه مان له سه ر ده قى «م.ر.س» تو مار كرد.

۳. [نه عره ته: گوران دن. ته قله و جلوت: به و يارييه ده لئى كه سواركاران به سه ر ئه سپه وه له گو ده ده ن (چه وگان)].

۴. [شه شپه ر و شه شخان: دوو جو ره چه كى كۆنن. توبز: كوته كى بزمار پيژ كراو (گورز). قه لغان: سپه ر].

۵. ماهى يه كه م: ماسى. ماهى دووهم: به ماناى مانگه.

۶. له ده قى «گ.م» دا نوو سراوه: «به شير و حيشمه تى وانه ده ميئى ده وله تى ئيران».

۷. جوغده: [بايه قوش] جو ره كونده بوويه كه. [دۆم: هۆزىكى كۆچهرى كوردن كه به پيشه ي

له پاشی ئه وهه موو گریان و ناله و زاریه پیّم گوت:
 عهزیم غه مەخۆ هیّنده، له سایه ی پهحمه تی پهحمان^۱
 ئه میریک ماوه پاشایه، گوتی: کییه؟ گوتم: شیره!
 گوتی: لیّره؟ گوتم: لیّره! ههتا تاران و هیندستان
 به خۆی شیره وه کوو ناوی له شهردا دوژمن نه ندازه
 ته مایان هه ر به ئه وه ماوه جه میعی خاکی کوردستان^۲
 هه چی جیگه ی ئومیدمانه و ئه وی دلخۆش ده کا ئه مپو،
 که سی دی له وه به ده ر نایته غه مخۆری گه لی کوردان!^۳

(۴)

په رچه م و فیسی که چی تو

په رچه م و فیسی که چی تو ئه ی جوان
 تاجی که یانه و عه له می کاویان^۴

خه راتی و کلاش چنینه به ناویانگن. موحه ممه دی مه لا که ریم به پشت به ستن به گوڤاری ژین و
 جوانی و له باری مه عناوه، پپی وایه به جیی «جوغد» «مشکه» باشته، تا دوو جار کونده بوو
 دوویات نه بیته وه. - ههنگاوئ تر: ۱۲۹.

۱. له دهقی «گ.م» دا نیوه دیّری یه که م به م جوّره هاتووه: «له پاشی ئه م هه موو گریان و زاری و
 ناله یه پیّم گوت:». له جیاتی «عهزیم» وشه ی «براده ر» هاتووه.

۲. له هه ندی له دهقه کاندایه جیاتی «جه میعی»، «ته واوی» هاتووه.

۳. ئه م نیوه دیّره له دهقه که ی «م.م» مان وه رگرتووه. «بنواره: مه سهوود موحه ممه د، حاجی
 قادری کوئی، به غدا ۱۹۷۶ ب ۳، ل ۳۶۹».

۴. له دهقی «گ.م» دا له جیاتی «که چی» وشه ی «که چیت» هاتووه. [په رچه م: مووی سه ر
 هه نیه. فیسی: کلاو. که یان: زنجیره پاشایانی که ی وه ک: که ی کاوس، که یخه سه ره و که یقوباد

من له غه مت پڙگه يه کم که و ته بهر
 خوانی به هه شته و سه فیری هه فت خوان^۱
 بیژهنی چاهی زه قه نی تو یه دل
 راهی نه جاتی فه له ک و پڙسمان^۲
 تیری موژت بو دلی ئه سفه ن دیار
 تیری گه زی پڙسته می مازهنده ران^۳
 فیرقه تی تو له شکری ئیرانییه
 سه بری منیش له شکری تو و رانیان
 به سیه تی سا خوینی سیاو هه نییه
 جان و دلت بر دووه هه م دینمان
 «حاجی» یه فیرده وسیی کورد، سا ئه تو ش
 گوئی وه کوو مه حمود مه ده قه ولی به دان^۴

﴿﴾

- و...]. عه له می کاویان: ئالای کاویان، ئه و که ولای که کاوه ی ئاستگه ر کردی به ئالای
 شوپشه که ی له دژی ئه ژده هاك و بوو به ئالایه کی میژوویی.
۱. [هه فت خوان: هه وت قوناغی دژوار و گران، یه کیکه له چیرۆکه کانی شانامه ی فیرده وسی
 که بریتیه له وه کاتی پڙسته م بو نه جاندانی که ی کاوس ده روا بو مازهنده ران، تووشی هه وت
 کاره ساتی دژوار ده بی و به چالاکی لیان پزگار ده بی. ئیستا ئه م هه وت خوانه بووه به په ند بو
 ئیشی تووش و ئه سته م. وا مه شه ووره ته نیا پڙسته م و ئه سفه ن دیار توانیویه ئه یی ده رباز بین].
۲. [بیژهن: یه کیك له که سایه تییه کانی شانامه ی فیرده وسییه]. چاهی زه قه ن: چالی چه نا که.
۳. [گه ز: جوړی داره که له شانامه دا ده لی: سیمورخ تیریکی لی دروست کرد و له نیو ئاوی
 زه هر دا کولان دی و هیئای بو پڙسته م تا چاوی ئه سفه ن دیاری پی بنگوئی، چون ته نیا ئه مه
 چاره ی کوشتنی بوو].
۴. فیرده وسی: مه به سستی له ئه بولقاسمی فیرده وسی دانهری شانامه یه، له سه ر داوای سولتان
 مه حمود دی غه زنه وی ئه و داستانه ی به شیعر هونییه وه. مه حمود: مه به سستی سولتان
 مه حمود دی غه زنه وییه، که به قسه ی به دکاران له جیاتی پاداشت، فیرده وسیی ده ربه ده ر کرد.

(۵)

فہلہک بہ تیر و کہمانن^۱

فہلہک بہ تیر و کہماننّ لہ ئیمہ چوویتہ کہمین
 شکارگاہی زہمینہ، لہ چہنگی کیوہ دہچین^۲!
 دہخاتہ گہردہنی ئیمہ میسالی دابہستوو
 گوریسہکی بہلہکی سوبح و شام و ناترسین^۳
 بہ حوققہبازی و لہعبی زہمانہ ناغلہتیین
 ئەمیستہ پیّ دہکہنین و لہ ئاخرا دہگرین^۴
 ئەمین مہبہ لہ سبہیننّ ئەمەت بہسەر دیننّ
 حوادیساتی زہمانہ کہ نایہتہ تەخمین
 وجوودی ئیمہ کہ رۆژی حەیاتی ئاوا بوو
 یەقین بزانیہ کہ شەولیگہراو و دہربہدەرین^۵

۱. [ھەر وەك چۆن لە پیشەکیە کەدا ئاماژە ی پێ کرا حاجی ئەم پارچە شیعەرە ی بۆ لاواندنە وە ی شاعیر پێکی کوردی داناو بە ناوی (کەیفی) کە ھاوەڵی خوێ بوو لە شاری ئەستەنبۆل و لە ویدا فەوتی کردوو].

۲. بۆ کیشی شیعەرە کە ئەبێ وردە وە ستانێک لە سەر «ر» ی «شکارگاہ» بکری. شکارگاہ: بە مانای شوین و جیگە ی ڤاو دی. [لە چەنگی کیوہ دەچن: واتە: هیچ پێگە ی دەر باز بوونمان نییە].

۳. [دابەستوو: بە و گاجووتە ئەلێن کە نیر و ئامووری لە مل دەکن و بۆ جووتکردن ئەبیەن]. سوبح و شام: سبەیننّ و ئیوارە.

۴. حوققەبازی: وشە یەکی فارسییە بە مانای فیلبازی یاخود فروفیل دی.

۵. [شەولیگہراو: شەو لی شیواو، شەو بە تال بەسەر بردن].

ئەم ئەر زە كۆنە ھەوارە، خەلايقىش كۆچە
 تەماعى سوورى نەبى كەس لە ژىرى چادىرى شىن^۱
 دوو گەز زەمىن و سى گەز جاو و مستە خوئىكە
 لىياسى پىخەف و رايەخ ھەتا دەگاتە سەرىن^۲
 سەبا موسەللەمى ئافاقە قاسىدى غورەباى
 ئەنىسى يارى و ھەمرازى عاشىقى غەمگىن^۳
 سبەينى ھەستە، مەو ھەستە خەبەر بگەينە ولات
 ديارە چەندە ھەزىن و غەرىب و بى كەيفىن^۴
 كە چوويە سەرحەدى «بابان» و عىللەكەى «جافان»
 بگىرىي ھەروە كوو بارانى ماھى فەروەردىن^۵
 لە قور بىنشە بلى: قەوم و قىلە ھاوارە!
 ئەسىرە «كەيفى» لە رۇما لە ھەبسى زىرى زەمىن^۶

۱. [سوور: جەژن، ئاھەنگ و شادى]. تەماعى سوورى: ھىواى شادى و خوئىشى. چادىرى شىن: مەبەست لە ئاسمانى شىنە.
۲. [جاو: خام، پارچەيەكى سىي كە بە زۆرى بۆكفن بە كار ئەھىنرىت. رايەخ: ئەو ھى بۆ خستە ژىر بىشى، راخەر].
۳. [قاسىد: نامەبەر. ئافاق، كۆى ئوفوق: ئاسۆ: سۇما. ئەنىس: ھاودەم و ھاوئل].
۴. لە دەقى «گ.م» دا لە جياتى «خەبەر» وشەى «وہلام» بە كار ھاتوۋە. لە دەقى «ع.س» دا نىوہ دىرى يەكەم بەم جوړە نووسراوہ: «سبەينى مەوئستە خەبەر بگەينە ولات». [لە وشەى «بى كەيفىن» دا تەوريە ھەيە، ھەم بى كەيف و شادى دەگەينەنى و ھەم بى كەيفىن واتە «كەيفى» شاعىرمان لە دەست داوہ].
۵. فەروەردىن: ناوى يەكەمىن مانگى بە ھارى ئىرانىيە.
۶. [رۇم: ئەستەمبۆل. ھەبسى زىر زەمىن: زىندانى ژىر زەويىيە، واتە: مردوۋە و ئىژراوہ].

له کوردی بگره هه تا تورك و عاره ب و عه جه می
 له ناخ و داخی ده سووتین و شین ده کهن ده گرین^۱
 له «کویره دی» یی که «که یفی» ی تیابی فیرده و سه،
 جه هه نه مه که نه ما «که یفی»، شاری قوسته نتین^۲
 هه زین و دهره می ئەم شاره زۆری بیگانه ن
 له هه سه رته تی عه جه با! شاره زووری چهن ده گرین!^۳
 گهلئ هه ناسه ی کیشا و چاوی خوئی گیرا
 که سی نه دی له عه شیرت، له داخی چۆن نه مرین!
 زوبانی کوردی و تورکی و فارسی و عه ره بی
 وه های ده زانی وه کوو به یتی خوسره و شیرین
 ئەمه ش ده لیلله له ته ئسیری مه رسیه ی که گوتم:
 چوار زوبانی تیدایه قه سیده یی ره نگین

۱. ئەم دپره شیعره له هیچ سه رچاوه یه کی چاپ کراودا نییه، ته نیا له ده ستنوسه که ی (م.ر.س) هاتوو ه ئیمه ش وا بۆ یه که م جار ب لاوی ده که ی نه وه.
  ۲. [وهك چۆن له پیشه کیه که یدا ئاماژه ی پیکرا «کویره دی» ئەو دپه یه که زیدی که یفی بووه که حاجی به شیوه ی جوان ئاماژه به و دپه ئە کات].
  ۳. دهره م: شیواو په شوکاو. له ده قی «ع.م.ن» دا نووسراوه: «له هه سه رته تی شاره زووری عه جه با چۆن نه گرین».
- [موحه ممه دی مه لا که ریم ئەلئ: له ده سنووسی کدا له جیات ی «شاره زووری» نووسراوه: «شه هره زووری»، ئیستا لام وایه ئە بوو له کاتی به راورد کردنی تی کسته کاند «شه هره زوور» م بنووسیایه، چونکه له شیعر ی کلاسیکی کوردیه وه نزیک تره له «شاره زووری». هه نگاوئ تر:
- ۱۴۰.

«دریغ و حسرت ازان شاهباز سدره نشین
به دام مرگ فتاد و به خاک گشت دفین»^۱

«ز لوحه‌ی خط موزون و قطعه‌ی منظوم
خجل شد "ابن هلال" و روان "ابن متین"»^۲

به کیّ بلّیم که به «که یفی» بلّی به که یف و سروور:
غهمی نه بیّ له فه لهك عاكفانی چله گوزین»^۳

«جُنُوبُهُمْ تَتَجَافَى عَنْ مَضَاجِعِهِمْ،
يَسْتَغْفِرُونَ لَكَ بِالْغُدُوِّ حَتَّى حِينَ»^۴

«عَلَى تَعْلُو بِأَعْلَى الْجَوْدِ عَبْرَتُنَا
مَدَى الزَّمَانِ أَتُوحُ نِيَا ح مُنْتَدِبِينَ»^۵

۱. [داخ و که سهر بوّ ئەو شابازە که ئەوەندە بەرزە، دارى سیدرەى بەهەشت، جیّی نیشتنەوہى بوو ئەو مەزنە کەوتە داوى مەرگ و لە دلّی خاکدا نێژرا].

۲. [لەبەر لاپەرەى خەتى پێك وێپێكى هەلبەستى كێشەدارى ئەو سەر شۆر بوو «ئینوو هیلال» و زوبانی بەربوو «ئینوو مەتین». لەوانەى ئەم ئینوو مەتینە هەلەى پوونوو سکەر بێ و ئینوو یەمین دروست بێ، چونکە پاشتریش ناوى ئینویه مین دینیتهوہ].

۳. [عاکفانى چله گوزین: چله کیش، ئەو پیاوچاکانە کە بە نییەتى عیبادەت چله دەگرن و تا چل پۆژ لە مزگەوت یان چله خانەدا بە پۆژدا پۆژوو دەگرن و بە شەویشدا عیبادەت دەکەن، یان مەبەست پەریانی ئاسمانە].

۴. [ئەو چله کیشانەى کە خەویان لە خۆیان حەرام کردوو و دوو پالوویان جیگە خەو بە خۆ ناگرن و خەریکی عیبادەتەن و شەو تا بەیان داواى لێبوردن لە خوا بوو ئەو دەکەن. ئەم بەیتە ئاماژەى بە ئایەتى: «تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا» سەجدە: ۱۶].

۵. [ئەسرىنى چاوەکانم بە لێزمە دەپۆژین بەسەرمدا، ئەمنیش شین و پۆرپۆمە وەکوو شیوەنکەران]. ئەم دێرە شیعەرە عەریبیەى حاجى لە هیچ سەرچاوەیەکی چاپکراویدا نەهاتووە، تەنها لە دەقى دەستنووسە کەى «م.ر.س» دا هاتووە، ئێمەش تۆمارمان کرد.

«اوگون که اسب کلامی زمانه ایلدی زین
 کف کفایتی کیفیه ویردیلر دزگین»^۱
 «بوگیجه کیفی افندی گورندی رؤیادیه
 جنانده زمره غلمان و حوره اولدی یقین»^۲
 «کسلدی ماتم نظمنده زههره نك تارى
 طاغلدی حسرتی نثرنده عقده ی پروین»^۳
 «کبیر در بو مصیبت، عظیم واقعه در
 «صغیر» یازینه تأریخی، خامه ی مشکین»^۴
 له یهك دوولاوله هه تیوی له پاش به جی ماوه
 یه کیکی بیکری مه عانی، دوانی تیقلی هه زین»^۵

۱. [واته: ئەو پۆژه که زمان ئەسپی کهلامی زین کرد، که فی (له پی دهست) کیفایه تی جلّه وی دا به دهست که یقییه وه.]
۲. [ئەمشه و که یقی گۆبا به خه و دیتراوه، له جیناندا زومرە ی غیلمان و حۆرییان لێان یه قین بو.]
۳. [واته: تارى زوهره له ماته می نه زمیدا، گرێ پی پروین له هه سره تی نه سیریدا کرایه وه و هه لۆه شا.] ئەم سی دێره شیعره تورکییه ی حاجی له هیچ سه رچاوه یه کی چاپ کراودا نه هاتوه ته نها له دهستنووسه که ی «م.ر.س» دا نه بی. ئیمه ش خستمانه پال ئەم لاواندنه وه یه.
۴. [واته: گه وره یه ئەم موسیبه ته! واقیعه یه کی عه زیمه! «صغیر» ی بنووسه ته ئریخه که ی دیسان، خامه ی موشکین! مانای ئەم چوار به یته تورکییه موحه ممه دی مه لاکه ریم له مامۆستا شوکر موسته فا که لێزانی ئەم بواره یه - گێراوه ته وه. - هه نگاوئ تر: ۱۱۴۱.]
۵. [واته: «صغیر» به حیسابی «جومه ل» ده کاته سالی ۱۳۰۰ ی کوچی [م] که سالی کوچی دوایی «که یقی» یه و به رانه بر به سالی ۱۸۸۳ ی زاینی ده وه سستی به م لیکدانه وه ی خواره وه یه: ص = ۹۰، غ = ۱۰۰۰، ی = ۱۰، پ = ۲۰۰، صغیر = ۱۳۰۰ ه.
۵. [بیکری مه عانی: مانای دهست نه خواردوو و کهس پی نه زانیو. بیکر: کچی شوو نه کردوو. تیقل: منالی ورد.]

ئەمن کە مامی ئەوانم دەیاندمە ئۆدەبا،
 کچانی زادهیی تەبعی لە تیفی حەجلەنشین^۱
 وەلێ کورانی پەزانین بە خاکی پۆم و دەلێن:
 لە لای ویلایەتەو چاوەنۆری مامی تەیین^۲
 قەلەم شکا و مۆرە ککەب پڑا و نامە نەما
 لە داغی قافیە تا خۆی گەیاندم ئاھ و ئەنین^۳
 ئەدیب و عاقلی لەم بەحرە وەك "تەری بن گۆم"
 گەلێکی ون بوو «حاجی» وە چاکە لێی دەرچین^۴

۱. حەجلە: ژووری رازاوەی بووک و زاوايە، حەجلەنشین: ئەو بووکە ی کە لە ژووری بووکێنی دانیشتی بەتایبەت لە یە کەم شەویدا.
۲. لە دەقی «گ.م» دا لە جیاتی «چاوەنۆری» وشە ی «چاوەدێری» هاتووە.
۳. ئەم بەینە لە یە کێ لە دەستنووسە کانی لای مندا هەبوو لە کاتی سەرپەرشتی کردنی چاپدا تۆمارم کرد «موحەممەدی مەلاکەریم».
۴. «تەری بن گۆم» یا خود «وەك تەری بن گۆم پۆشت» ئیدیۆمیکی کوردییە بە مانای بە فیرۆ و بە بێ دەنگ پۆشتنە. حاجی ئەمە ی لەم شیعەریدا بە کار هێناوە. «بنواری جەلال مەحمود، ئیدیۆم لە زمانی کوردیدا، بەغدا ۱۹۸۲، ل: ۴۷۵».

پیتی «و»

(۱)

نه گهر لیدانه مه قسوودت

نه گهر لیدانه مه قسوودت بفرموو
 وه گهر قه تلّه مه رامت ها! ده سا زوو
 له پږی خوا مه یکه ته حسیلداری ئیمه
 ره قیپی کافر و بی دین و به دخوو
 شهو و پوژئی ده برژیم و ده قرچیم
 به سووتن ئیکتیفا ناکه م وه کوو موو^۱
 گه لاویژه گه لاویژی دوو چاوت
 دره وشاوه، سهر و ریشم سپی بوو
 که خوځیان خسته به حری نه شکی خوځین
 دل و جان بو ته وافی خالی هیندوو
 به قه ولی تاجری ده ریایی نه خبر
 دلی دیوانه تی چوو پوځی ده رچوو^۲
 نه گهر دیققه ت بکه ن «حاجی» ده زانن
 له به رچی شیخه کان وا بوونه کهندوو!

(۲)

نومیدی وه سلی توّم زانی

نومیدی وه سلی توّم زانی نیشانه ی بی نیشانی بوو
 نه وه ی ئیمه ی فریب دا ئیلتیفاتی سهر زوبانی بوو^۳

۱. وشه ی «سووتن» له ده قی «گ.م» دا به م جوړه هاتووه: «به سووتان».

۲. له ده قی «گ.م» دا له جياتی «تاجیری ده ریایی»، «تاجیر و ده ریایی» هاتووه.

۳. ئیمه ی فریب دا: ئیمه ی تهره دا.

له سهر تووری پوخت مووسا که فیرعهونی خه تی لادا
 له سپرپی زاری توی پرسى جهوابی «لَن تَرانی» بوو^۱
 ته گهر "مووسا" و "دارا" بی له دنیا بههره وهر نابی
 ده زانی مه نسه بی هه ردوو شوانی و ئاشه وانی بوو
 له سایه ی لیو و دندانی له بهرچاوم نه ما شانی
 ته گهر له علی یه مانی بوو وه گهر ئه لماسی کانی بوو
 مه گهر بیستویه تی خه تت له نیو چاهی زه نه خدانت
 نه سیری یووسفه بویه نزوولی کاروانی بوو^۲
 نهوی تو هه تبوو و من نه مبوو: قه رار و سه بر و عیز زهت بوو
 نهوی من هه مبوو و تو نه تبوو: وه فا و میهره بانی بوو
 زه مانی حال و سه رمایه ی بهد و نیکت نه بوو که لکی
 له موسته قبل بللی: «حاجی» له مازیدا زه مانی بوو^۳

۱. [توور: ئه و کیویه که هه زره تی مووسا له سه ریدا له گه ل خوادا و توویژی ده کرد. «لَن تَرانی»: واته: قهت نامبینی، ئه مه وه لامی خودای مه زن بوو بۆ ئه و داواکاریه ی که مووسا له خوا ی کرد که خو ی پێ پیشان بدا].

۲. [زه نه خدان: چه ناکه]. له ده قی «گ.م» دا له جیاتی «نزوولی کاروانی بوو»، «نزوولی کاردانی بوو» هاتوو ه.

۳. بهد و نیکت: خراب و چاکت. [حال: ئیسته. مازی: رابردوو. موسته قبل: داهاتوو. موحه ممه دی مه لاکه ریم ئه لێ: له بیرمان چوو ه و شه ی «که لکی» بگۆرین به «سوودی». و شه ی سوودی نزیکتره به شیعری کلاسیکی کوردیه وه. - ههنگاوێ تر: ۱۴۳].

(۳)

بووکی دنیا

بووکی دنیا - وهك دهلین - وا بی حهیا و بی فەر نه بوو
هینده دامنه هه لکراو و حیز و مالان گهر نه بوو^۱
ری نیشانی ئیمه دا ئه و پوژه ئاده م ده رکرا
بویه کی ئه م عاله مه بی شوړش و بی شه ر نه بوو
سو فی به م ره نگه که وا گوشتی براکانی ده خوا
حیکمه ته ریشی وه کوو جارن دریژ و پر نه بوو^۲
نیه ته تی ئیمه و ئوروپا قه تره یی ده ریا نیه
بوچ ئولولعه زمیک به عزمی به عسه تی پی ته ر نه بوو؟!^۳
کی گهری پی کردبووی تووشی به لای خو تم بکه ی
ئه و ده مه باسی عه زاب و دوزه خ و که وسه ر نه بوو^۴
ئه ی مه هی دوو هه فته! تا شه مس و قه مه ر تو یان نه دی
دانه گیرسان ئه و میسالی ئاگر، ئه میان گر نه بوو^۵

۱. هه ر چه نده نیوه دیږی یه که م له ده قی «گ.م» دا به م جوړه هاتووه: «دو نیا هه روهك دهلین و
بی حهیا و بی فەر نه بوو!»، به لام که سه رنجه مان دا ده قی «م.ر.س» بینیمان به ناو نیشانه ی
«بووکی دنیا» نووسراوه و ئه م سه ره تایه باشت له گهل ناوهر وکی هه لبه سته که ږیک ده که وئ. له
ده ستنووسی کی لای روسته م هه ویزیدا «دایکی دنیا» نووسراوه.
۲. ئه م نیوه دیږه مان له سه ر ده قی «ر. کوردستان» نووسی چونکه سه رواکه ی راسته.
۳. له هه ندی ده قدا له جیاتی «پی ته ر نه بوو»، «تیپه ر نه بوو» هاتووه.
۴. ئولولعه زم: ئه و پیغه مبه رانه ن که خوا ئه رکی گه وره ی خو ی وه ئه ستویان خستووه که بریتین
له: نوح، ئیبراهیم، موسا، عیسا و موحه ممه د- دروودی خویان له سه ر بی -.
۵. [مه هی دوو هه فته: مانگی چواره]. له ده قی «گ.م» و «م.ر.س» دا له جیاتی «گر نه بوو»،
«گه ش نه بوو» نووسراوه.

بہم ہمموو تہجریدہ وا «حاجی» دلی خوشی نہدی
تا لہ ئہتوار و قسہی ئہم دہورہ کویر و کہر نہبوو^۱

---

۱. [تہجرید: قسہی بی کوئکل، واتہ: رپ و راست و بی پروودہ ریاسی قسہ کردن، ہر وہا زار اوہ ییکہ لہ زانستی بہ یاندا. ئہتوار: کوئی تہور = «طور» شیواز و جوڑی قسہ کردن.]

پیتی « ھ »

(I)

زەمانە^۱

زەمانە پەسمی جارانی نەماوە
چراغی نازم و مونشی کوژاوە^۲
لە دەوری ئییمە پۆمان و جەریدە
ئەگەرچی مەقسەدە، زانینی باوە^۳
ئەمان قەدری بزانی ئەم کتیبە
لە دنیا ئیستەکی هەمتای نەماوە
لە ئەییامی حەياتی شیخی خانی،
لە سەر نوسخە ی خەتی ئەو نووسراوە
لە لای ئەربابی خۆی بۆ قەدر و قیمەت
خەزینە ی گەوهەرە و کیسە ی دراوە
لە مەجمووعی دووێ: "سۆران" و "بۆتان"
لە سایە ی ئەم کتیبە ناسراوە
لە کوردان غەیری «حاجی» و «شیخی خانی»
ئەساسی نەزمی کوردیی دانەناوە

۱. ئەم هەلبەستە ی حاجی یەكەم جار لە «رۆژنامە ی كوردستان» ی ژمارە ۳ ی سالی ۱۸۹۸ لە قاهیرە بڵاو كراوەتەوێ. بڕوانە دوكتۆر كەمال فوئاد، كوردستان، یەكەمین رۆژنامە ی كوردی (۱۸۹۸ - ۱۹۰۲) كۆكردنەوێ و پێشەکی و لەسەر نووسین. بەغدا ۱۹۷۲.

۲. [نازم = ناظم: هۆنەر. مونشی: نووسەر، یان ئەوێ لە ناخی خۆیەوێ شیعر دینیتە دی و ئینشا دەكا].

۳. [جەریدە: رۆژنامە].

(۲)

نہم خیمہ کہ شہمسیہ یی^۱

نہم خیمہ کہ شہمسیہ یی شاہ نشہ یی نہر زہ
 تا چادری نیلووفہری سہر تہ پلہ کی بہر زہ^۲
 نہ تنابی وہ کوو توولی نہمہل لاموتہ ناہی
 نہ وتادی وہ کوو کیوی ئوحد مہر کہ زی فہیزہ^۳
 سہ قفی وہ کوو گہردوونہ، شکافی وہ کوو نہ نجوم
 پہردہ ی وہ کوو نہ دواری سہما نہ تلہ سی سہوزہ^۴
 ہہر وہ ک نہ لیفی "جانہ" ستوونی لہ سکوندا
 نہ ک تابعی غہیرہ موتہ حہر پریک وہ کوو ہہمزہ^۵

۱. نہم قہ سیدہ یہ مان لہ دہ قی «م.م» دا وەرگرتوہ کہ لہ بہ شی دووہمی کتیبہ کہی «حاجی قادری کوئی» دا لہ لاپہرہ کانی ۲۴۶ و ۲۴۷ بلاو کردو تہ وہ.
۲. [نیلووفہر: گولی لاولاو نیلووفہری: پہنگی شین وہ ک گولی لاولاو مہ بہ ست ئاسمانہ. تہ پلہ ک: بہر زترین خالی ہہرشتی، تہ ختہ یہ کہ لہ نیوان کو لہ کہ و میچدا]. شہمسیہ: چہ تر، سہیوان. لہ دہ قی «م.ر.س» دا نووسراوہ: «تا چادری نیلی سہری».
۳. نہ تناب: «أطناب» کوکراوہی «طنب» ہ، بہ مانای گوریس، پہ تی دریز. [توولی نہمہل: دریزی ہیوا و ئاوات. لاموتہ ناہی: بی پرا نہ وہ]. نہ وتاد: «أوتاد»، کوکراوہی «وتد» ہ، وانا [میخ و] سنگی رہ شمالہ کہ. [نہ وتاد: لہ زاراوہی زانستی نہ ستیرہ ناسیدا بریتیہ لہ چوار مز لگہ لہ دواز دہ مز لگہی «منطقۃ البروج» کہ بریتین لہ «الوتد الطالع» و «الوتد الغائب» و «وتد السماء» و «وتد الأرض». - المنجد: ۲۱۳۸].

۴. شکاف: وشہ یہ کی فارسیہ بہ مانای درز دی.

۵. [واتہ: ہہر وہ کوو چؤن پیتی نہ لف لہ وشہی «جان» دا ساکن و نہ جمہ، کو لہ کہ کانی نہم رہ شمالہ ش وایہ، نہ ک وہ کوو پیتی ہہمزہ (کہ ہہر نہو نہ لہ فہیہ) بزئو بیٹ شوینی غہیر بکہوئ، چونکہ ہہمزہ بریتیہ لہ نہ لفی بزئندار].

ئەوسافى ۋە كوو خەتتى دوو زولفە بە چەپ و راست
 ۋەك مارى مۆتەلسم كە تەلىسمى سەرى كەنزە^۱
 ۋەسفى چ بكم؟ نىۋەنى گول، دامەنى سونبول
 شاىستە سەناخوانى بكم ھەر ۋە كوو فەرزە
 لاي ژوورى سەمەن نىۋەنى گول دامەنى سونبول
 لەو سوورەت و مەعنایە كە سەد جەننەتتى لەغزە^۲
 فىلجولمە ۋە كوو خالى روخى دولبەرى «حاجى»
 دل پەستە، دەسا بادی سەبا ھەستە مەلەرزە^۳
 ھەر لىرە ھەتا دەشتى بەھەشت ئاينى "لاجان"
 ئاھىستە بېرۆ نەك ۋە كوو دىۋانەيى ھەرزە^۴
 تا داخىلى خەلۋەت دەبى ئەمجا بە ۋە كالەت
 خاكى قەدەمى ماچ بكم بەم تەرزە كە تەرزە^۵
 مەنزۋونى ئەۋەندە ۋە كوو ئاھم بە نەزاكەت
 لادەى سەرى زولفى نەۋە كوو بىخەيە لەرزە
 ئەم نەۋە گولە ھەلدە كەۋى سالى لە قەرنى
 نەك ۋەك گوللى بازارىيە ھەر سالە كە سەۋزە^۶

۱. له دهقی «م.ر.س» دا نووسراوه: «ئوسافی وه کوو خه تتی جه داوایل به چه پ و راست».
۲. [سه مهن: گولۍ یاسه مهن. نیوهن: نیوهن د ناوه پراست. جه ننه تی له غز: دهشت و باخی مه تل، واته: په مز و رازی زوری تیدایه] له دهقی «م.ر.س» دا له جیاتی «جه ننه تی له غزه»، «جه ننه تی له فزه» هاتوه.
۳. [فیلجومله، «فی الجملة»: به کورتی.].
۴. به ههشت ثابین: ئوهی له شیوهی به ههشت دایه، لاجان: دهشتیکه که وتووه ته دیوی کوردستانی ئیران. ئاهیهسته پرۆ: له سه رخۆ پرۆ. دیوانه: شیت. هه رزه: زور بلۍ.
۵. [ته رزی یه که م: شیوه، جۆر. ته رزی دووه م: جوان و له بار].
۶. له دهقی «م.ر.س» دا نووسراوه: «نهك وهك گولۍ بازاریه مه وجود هه موو له حزه».

(۳)

دالى قەدم^۱

دالى "قەدم" كە ئەلفى عەساي گرت بە دەستەوہ
 تىروكەمانە، سەيدى جەوانىم نەبەستەوہ!^۲
 ئەي پەيكى نالە بېنى سەرى زولفى بېنە چىڭ
 گەر خاكى پېنى دەلىي، ھەموو دەم وا بە دەستەوہ^۳
 گاوى فەلەك بە بارى غەمى زگ دەھىنتە ئەرز
 من چوومە ژىرى بى گەلە بەم جىسمى خەستەوہ^۴

۱. ئەم غەزەلەى حاجىمان لە بىلاوكراوہى «رۆشنىرى نوئى» ى ژمارە ۱۲ ى رېكەوتى ۱۹۷۴/۳/۱۱ ۋەرگرت كە بۆيە كەم جار لە لايەن كاڭ كەمال مستەفا مەعرووفەوہ بىلاوكراوہ تەوہ ۋ ئەويش لە مامۇستا پۇستەم ھەوتىرى ۋەرگرتبوو پاشان لەسەر دەستىووسىكى لاي كاڭ عبدالرزاق بىمار كە كاڭ «موحەممەدى مەلاكەرىم» لە پرووى نووسىبووہ ۋ ساغى كىردبووہ، راستمان كىردەوہ. لە ديوانە دەستىووسە كەى «م.ر.س.» ىشدا لە لاپەرە ۹۹ دا ھاتوہ، ئىمەش ۋا بۆيە كەم جار دەيخەينە پال ديوانە كەى.

۲. [موحەممەدى مەلاكەرىم ئەلى: ئەشگونجى «تىروكەمانى» بى ۋ مەعنای بەيتە كە ۋاى لىيىنەوہ: ھىشتا تىروكەوانى راوى سەردەمى جوانى ۋ لەزەت لى ۋەرگرتىم ئامادە نە كىردبوو، پىر بووم ۋ بالاي ۋەك تىپى «د» چەماوہم دارى عاساي ۋەك تىپى «ا» راستى بە دەستەوہ گرت. -ھەنگاوى تر: ۱۴۹].

۳. [موحەممەدى مەلاكەرىم ئەم بەيتەى بەم شىۋەيە مانا لىداوہ تەوہ: ئەى فرستادەى من بۆلاى يار كە ھاوار ۋ نالەمە لە جەور ۋ ستەمى، بپۆ بە پرويا ھاوار بكە ۋ بىرۋوزىرەوہ، بەلكو بۆنى عەترى سەرى زولفت چىڭ كەوئى، خۆ ئەگەر باسى دەسختىنى خاكى بەرى پى ئەكەى، ئەوہ زەحمەت نىيە دەسى خەى؛ چونكە خۆم ھەمىشە لە ژىر پىيدا كەوتووم ۋ خاكى بەرى پى بە دەس ئەماشمەوہ ۋ ئەيكەم بەسەرما. -ھەنگاوى تر: ۱۵۰].

۴. دەقى نىوہ دىرى يەكەمان لە سەر دەستىووسە كەى «م.ر.س.» راست كىردەوہ. [موحەممەدى مەلاكەرىم ئەلى: لام ۋايە «دەيتە» ھەم لە «دینە» ۋ ھەم لە «دەھىنتە» راستىرە ۋ لەسەر زمان سووكتىرە ۋ پر مەناتىرە. -ھەنگاوى تر: ۱۵۱].

بۆ قەسری وەسفی ئەو مەھە میعماری فیکرەتم
 وەستاو کوللی لە حەزە بە خۆی و کەرەستەو
 قوربان! پەقیی سەگ سەر و چاوی شکاندووم
 چۆن بتگەم بە پپی شەل و دەستی شکەستەو؟!^۱
 ئەو نەو پەسە ئیجارەیی مسکینەکان دەکا
 حەججاگە گەرچی سەیدە بەم خورج و هەستەو^۲
 تا سوبحی گەردەنی لە شەوی زولفی هەل نەیی
 «حاجی» مەلّی بە تالیعی نوستوو: هەلستەو^۳

۱. لە هەندێ دەقدا لە جیاتنی «قوربان»، «دەستی» و لە جیاتنی «بتگەم»، «پیت بگەم» هاتووە. [موحەممەدی مەلاکەریم ئەلّی: لە کاتی بەراوردکردنی دیوانە کەدا لە دەستنووسی مەلا پەئوفا دیبوم کە لە بانێ «سەر و چاوی»، «دەس و پپی» هاتبوو، بەلام پشتگویم خست، بەلام ئیستا «دەس و پپی»م لا راستترە، چونکە شکاندن، زیاتر، بۆ دەست و پپی ئەک بۆ سەر و چاو. -هەنگاوی تر: ۱۵۲.]

۲. لە دەقی «ع.م.ق»دا لە جیاتنی «بەم خورجی هەستەو» نووسراوە: «بەم خەرچ و هەستەو». بنواری: «نووسەری کورد» ی ژمارە ۶ سالی ۱۹۸۱ خولی دووهم، ل: ۹۵. هەر و لە دەستنووسە کە ی لای بیماریش «بەم خەرچ و هەستەو» یە. هەستە: هەستە و پیتاک.

[وێ کوو موحەممەدی مەلاکەریم ئەلّی: وشە «هەستە» لە هیچ فەرھەنگیکی کوردیدا بە مای پیتاک نەهاتووە. کە وابوو لەوانە یە لە سەرەتادا وشە کە «دەستەو» بێ، جا لە بەر شیوە نووسینی کۆنی کوردی گۆرابی، ئیتر تیکستی «بەم خورجی» راستە و ئاوەهای لێ دێ: «بەم خورجی دەستەو» کە مەبەست لە خورج، خورجی سۆلکەرە. -هەنگاوی تر: ۱۵۵.]

۳. نیو دێری یە کە مەمان لە سەر دەقەکانی «م.ر.س» و «م.م» راست کردووە، چونکە لە «رۆشنیری نوێ» دا بەم جۆرە نووسراوە: «تا سوبحی گەردەن لە شەوی سوبحی هەلنەیی» سوبحی یە کەم راستە چونکە بۆ گەردەن، بەلام سوبحی دووهم هەلە یە چونکە نووسراوە: «لە شەوی سوبحی هەلنەیی» و راستە کە ی «لە شەوی زولفی هەلنەیی» یە.

(۴)

نہ گہر جورعہی رہ قیبت^۱

نہ گہر جورعہی رہ قیبت لا گولاولہ
 نہ کہی بیخویہ وہ پیس و گلاوہ
 لہ نہ غمہی مو تر ب و مہی دانی ساقی
 برینم کہ و تہ سو، داغم کولاولہ^۲
 لہ رہ گہی تو ئہوی بی پا و سہر بی
 پلوقہی کہوشہ، فہرقی بی کلاوہ^۳
 مہ لیٰ نایخوینستہ وہ نامہی فلانی
 لہ برژان و لہ سووتانا کولاولہ
 بہ یادی کونجی تو «حاجی» وہ کوو بووم
 لہ مہ عمورہ دہ چیتہ ناو کہ لاولہ

۱. ئەم غەزەلەش لە ھەمان بڵاوکراوەی «رۆشنیری نوێ» دا لە لایەن کاک کەمال مستەفاوە بڵاو کراوەتەوہ کە ئەویش لە مامۆستا پۆستەم حوێزی چنگ کەوتووہ و لە ژمارە ۱۳ی ریکەوتی ۱۹۷۴/۳/۲۱ دا چاپ کراوە و لە لاپەرە ۸۹ دەقی دەستنوسی «م.ر.س» یشدا ھەیە. گەلی شوینی ئەم غەزەلەشمان لە پرووی دەستنوسە ناوبراوہ کە کاک «عبدالرزاق بیمار» و بە گوێرە ی بۆچوونی مامۆستا مەسعود موحمەد راست کردوہ.

۲. لە دەقی «رۆشنیری نوێ» و «م.ع.ق» و «عبدالرزاق بیمار» دا نووسراوە: «مەیدانی ساقی». ئیمە بە رای مامۆستا «م» راستمان کردوہ و کردمان بە «مە ی دانی ساقی»، بەلام بە «مەیدانی ساقی» یش دی.

۳. [پلوقە: بلوق، پۆرگ، تلوق. موحمەدی مەلاکەریم ئەم بەیتە ی ئاوا مانا لێداوەتەوہ: ئەوی لە رپی خوشەویستی تۆدا ھەموو شتیکی دانابی و خاوەنی پی و سەری خۆی نہبی، ھەمیشە ویل و شیت و عەودال ئەبی و تلوقی پی بە ھۆی گەرانی زۆرەوہ بۆی ئەبی بە پیللاو و کلاویشی بەسەرەوہ نابێ. - ھەنگاوی تر: ۱۵۶].

(۵)

باسی باوکی مہکے

باسی باوکی مہکے ئارامی نیہ ئہو تہرہسہ
 رپوڑی جاسووسہ، بہ شہو تا بہ سبہینی عہسہسہ!^۱
 ناکری مہدح و سہنای تو بہ زوبان و بہ قہلہم
 حہقہ مہدحت نہکہم و قافیہزانیم عہبہسہ^۲
 شیر، وہ کوو موورہ لہ لای زولفی کہمہند ئہندازی
 فیلہ میثولہ یہ، لی لابدہ، عہنقاش مہگہسہ^۳
 عادہتی گرتوہ عوششاقی نہبی ہلناکا
 وہرنہ بو کوشتیان نیمہ نیگاہیکی بہسہ^۴
 لیوی وہ کقہندہ موکہرپرہ لہ دہما شیرینہ
 بویہ تہکرارہ وہ کوو نالہ ئہنسی نہفہسہ
 چوونہ ژیر باری ریاسہت کہری و ئہحمہقیہ
 لہ قہتاریش ئہوی پیشہنگہ علوہی جہرہسہ^۵
 بوومی ویرانہ بہ رپوڑ و سہگی ئہو کوئیہ بہ شہو
 ہردووی خزمی یہکن «حاجی» بہ بی خزم وکہسہ^۶

۱. عہسہس: پاسہوانی شہو. ۲. عہبہس: «عبث»: بی ہوودہ، بی سوود.

۳. موور وشہیہ کی فارسیہ بہ مانای میروولہ دی. [عہنقا: بالندہیہ کی خہیالیہ، سیمورغ].

۴. نیوہ دیپری یہکہمی ئہم شیعہرہ لہ دہقی «ر. کوردستان» دا بہم جوڑہ ہاتوہ: «عادہتی گرتوہ عوششاقی نہبی نازی ئہبہد». بہلام ئیمہ بو راستکردہنہوہی پشتمان بہ دہقہکہی «م.ر.س» بہست و وہ کوو ناو پارچہ غہزہلہ کہمان نووسی.

۵. عہلاوہ: «العلوۃ»: سہربار.

۶. [کؤ: کووی، کہ لہ فارسیدا مہبہست کؤلان و بہردہرگایہ. موحمہدی مہلا کہریم وہہا

(۶)

نہ گہر خالت بلیم

نہ گہر خالت بلیم میشکی خہ تايہ
 عہ زیزی من ئەمەم عہینی خہ تايہ^۱
 لہ بہر نہ وخیزی سہ بزہی دەوری لیتوت
 تہنم کاہیدہ میسلی بہرگی کایہ^۲
 دەلین عہناب و شہ ککەر چاکہ بو دەرد
 گولای لیوی تو بو من شیفایہ^۳
 تہبیم ہاتہ بالینم وہای گوت:
 دریغ! دەردی عیشقہ، بی دەوایہ^۴
 ئە گہر کوفرہ بلیم من موبتہ لاتم
 وەرہ سا بملکوژہ، بیللا غہزایہ
 ئەوہ خالہ لہ سەر گونای شہ ریف ت؟
 وہ یاخود دانہیی داوی بہ لایہ؟

❧

- ئەم بەیتە ی لیک داوہ تەوہ: تەنانەت ئەو بایە قوشەش کە بە پوژ بە سەر کە لاوہوہ ئەنیشیتەوہ و ئەو سەگە ی بە شەو پاسی مال ئەکا، هیچ نەبی لەبەر ئەوہ کە تەنیان، بوون بە خزمی یەک، ھەر «حاجی» یە کە سی نییە و بی کەس و دەردە. - ھەنگاوی تر: ۱۵۸.]
۱. خەتا: ناوچە یە کە لە ولاتی چین بە جوړە مامزیک ناودارہ کە بونی میشکیان لە ناوک دەردە ھینن، ھەر وەک لەمە و بەریش لە پەر او یزی قەسیدە کە ی «گوتەم بە بەختی خە والوو» دا باسماں کرد. خە تا ای دووہم: لیژە دا بە مانای ھەلە و خە تا کردن دی.
۲. کاہیدە: لاواز، بی ھیز، لەر.
۳. عہناب: بەری جوړە درەختیکە، دہنکی بە قەدر دانہ ی زہیتوون دەبی و پەنگیکی سووری نایابی ھە یە.
۴. [بالین: سەرین، سەردان لە نەخۆش].

خه‌میده قامه‌تی داوی خه‌می توّم
 ئەمه‌نده‌ی راسته «حاجی» بی‌پریاه^۱

(۷)

ئەبى موحه‌مه‌د^۲

ئەبى موحه‌مه‌د! وه‌ی ئەمینودده‌وله‌! ئیمرو کۆی تو
 جه‌ننه‌تیکه‌ که‌وته‌ دۆزه‌خ هه‌رچی لێی دوورکه‌وته‌وه
 مودده‌تیکه‌ ده‌ربه‌ده‌ر گه‌ردی دیاری غوربه‌تم
 به‌نده‌ یادی ئاستان‌بۆسیی ئەتۆی کرد هاته‌وه^۳
 چونکه‌ توحفه‌ لازمه‌ هه‌ر که‌س له‌ غوربه‌ت بێته‌وه
 به‌م دوو فەرده‌ من قه‌زای سه‌د‌گۆنه‌ توحفه‌م کرده‌وه^۴
 قاوه‌چی به‌زمی ئەتۆ دنیا‌یه، سینی ئاسمان
 ئافتابی زه‌رفه‌، فنجانی مه‌هه‌، قاوه‌ی شه‌وه
 ئەو شه‌وه‌ بۆ هه‌ر که‌سی دونه‌یا بکاته‌ پوژی روون
 شه‌و له‌ خیتته‌ی عومری ئەو عه‌نقایه‌ ده‌ربانی خه‌وه^۵

۱. خه‌میده: چه‌ماوه، خوار.

۲. [سه‌ره‌تای ئەم غه‌زه‌له‌ وا پيشان‌ئه‌دا که‌ شيعرێک يا چەند شيعرێکی له‌ ئەوه‌له‌وه‌ فه‌وتابێ].

۳. ئاستان‌بۆسی: ده‌رگه‌ی ده‌رباری پاشا ماچکردن.

۴. توحفه‌: دیاریی نایاب.

۵. [خیتته‌: مه‌ل‌به‌ند، هه‌رێم]. ده‌ربان: ده‌رگه‌وان.

(۸)

ئەو فەلەك رېفەتە

ئەو فەلەك رېفەتە ھەر لە حەزە نىقابىكى ھەيە
 كى دەزانى وەكوو من خانەخەرابىكى ھەيە
 راستە دل خەستە و بى چارە وەكوو نەرگسى تۆ
 نەرگسى مەستى ئەتۆ بەس نىيە خواپىكى ھەيە^۱
 شەمەى من سەرزەنشى قەت مەكە پەرۋانە ئەگەر
 ئىستە خامۇشە، شەو ئەلبەتتە جەۋابىكى ھەيە
 شىعرە كانم كە غەرىبى ۋەتەن و نەو سەفەرن،
 ۋەرە بىخوونەۋە ئەم نوقتە سەۋابىكى ھەيە^۲
 قەدرى «حاجى» بگرن، مەقسەدى ھەر دىدەنىيە
 ۋەرنە ھەرچى بگرى نانەك و ئابىكى ھەيە!

۱. خواب، خوابىكى: خەۋىكى [خواب، وشەيە كى فارسيە] لە كاتى خويندەۋەدا بە «خاپىكى» دەر دەپرى.

۲. مەبەست لەم نوقتەيە ئەۋەيە، گەر لە وشەي «سەفەر» نوقتەيەك زىاد بىكەن دەيتتە «سەقەر» واتا: جەھەننەم. ئەۋەش بۆيە بە «ئواب» دادەنرى، چونكە ئىسپاتى خۆشەۋىستى ۋەتەن دەكات، چونكە «حَبِّ الْوَطَنِ مِنَ الْإِيمَان».

[مۇھەممەدى مەلا كەرىم ئەللى: ماناى ئەم شىعرە بەم شىۋەيە: خويندەۋەى شىعرە كانم لە ھۆكىمى دلدانەۋەدايە بۆيان، كە لە نىشتەمان دووركە وتوونەتەۋە و تازەيش لىي دووركە وتوونەتەۋە و ھىشتا ئولفەتيان بە غەرىبىيەۋە نەگرتوۋە و لەبەر ئەۋە دلدانەۋەيان، لە دلدانەۋانەى شىعرى كەسىكى تر خىرترە كە دەمىك كەۋتيتتە غەرىبى و ئولفەتى بە نامۆيىيەۋە گرتبى. - ھەنگاۋى تر:

(۹)

باي وەعدە

باي وەعدە بە فری بردەو، یەخبەندی کردەو
 گۆل شەمعی پی کرا، شەرەری جەمرە مردەو^۱
 ئەسپی رەش و سپی بە گرەو غاردەدەن بە تاو
 وەك پۆژ و شەو دیارە لە شەو پۆژ دەباتەو^۲
 بولبول دەخوینی، با لە دەفی بەرگی گۆل دەدا
 غونچە لە باتی گوی بگری، دەم دەکاتەو^۳
 نەرگس لە میڤغوزار دەزانی بەچی دەچی؟
 بنواری ئەسمان لە شەوا عەینەیی ئەو^۴
 تامی نەماوە قیسسە و فورسەت غەنیمەتە،
 مەعلوومی خاس و عامە هەچی چوو نەهاتەو^۵

۱. یەخبەند: سەھۆل، شەختە. [شەرەر: پزوو سکە، ئاورینگ. جەمرە: سکل، ژیلەمۆ]. نیو
- دیری دوو مان لە دەقی «م.رس» وە وەرگرت.
۲. ئەم نیو دێرە مان لە سەر دەقی «ر. کوردستان» تۆمار کرد.
۳. [موحەممەدی مەلاکەریم ئەلێ: شاعیر و یستووبەتی حەلقەییکی تەواو زیکر یا کۆرێکی گەرمی بەزم و سەما پیکەرە بێ، لە لایە کەو بولبول بخوینی و لە لایەکی تریشەو "با" لە دەفی گەلای گولان لی بیدا و غونچە ی مل کە چیش لە باتی ئەو ی گوی بۆ ئەم گۆرانی و بەزمە شل بکا، دەمی هاوار دەکاتەو و دەپشکوێ. پاش ئەم لیکدانەو یە، ئەلێ: ئەی هەزار ئافەرین حاجی قادری هونەر مەند! لە کوێن ئەو بێ ئاگایانە ی کە هەر بە شاعیری سیاسەت و کۆمەلایەتیت لە قەلەم دەدەن و دان بە هونەری شیعرتا نایێ؟. - هەنگاوئێ تر: ۱۶۵.
۴. ئەم دێرە مان لە سەر دەقی «م.م» راست کردەو.
۵. ئەم نیو دێرە شمان هەر لە سەر دەقی «م.م» راست کردەو.

میسلی شہراری کاغہ زہ سووتاوہ عومرمان
 رومی کہ دفع بوو گریئی دل دفع دہ بیتہ وہ^۱
 لم وہ قتہ ہرکہ سئی وہ کوو «حاجی» لہ گولشہ نا
 دہستہ گولی بہ دہستہ وہ یہ دہستی بردہ وہ^۲

(۱۰)

تا گولی روخساری تو

تا گولی روخساری تو وہك من ہہ زاری عاشیقہ
 راستی قہ ددت لہ سہر سہرو و سنہ وہر فائیقہ^۳
 بالہ ہہ ردوولا بہ زولفت باوہ شیئی لی نہ کا
 میشی خالت نافرئی پابہ ندی شہ ہدی رائیقہ^۴
 بوچی گول پی ناکہ نی ئاھم سہ حاجی باغیہ
 گریہ بارانی بہ ہارہ، نالہ رہ عدی باریقہ^۵

۱. [موحہ ممہ دی مہ لا کہریم ٹہ لئی: نیوہی دووہ می ٹہم بہیتہ ہہرچی لی بکہی ہہر لہ نگہ،
 لہ ٹہو سئی نوسخہ کہی تریش دا کہ بہم شیوہ یہ: «ہہروا یہ کیککی درہ وشاوہ مردوہ» ہہر
 لہ نگہ۔ -ہہنگاوئی تر: ۱۶۷.]

۲. ٹہم دوو دپڑہی شہ شہم و حہوتہ مہ تہ نیا لہ دہقی «ع.س» دا ہاتوہ. (نیوہی دپڑی یہ کہ می
 بہیتی حہوتہم بہ گوپڑہی دہستنو و سیکی لای منہ. لہ تیگستی ٹہ سلیدا بہم جوڑہ بوو:
 «ہہرکہس لہ وہختی گولشہ نا ہہروہ کوو حاجیہ». «موحہ ممہ دی مہ لا کہریم».)

۳. ہہزار: بہ مانای ہہزار کہس و بہ مانای بولبول دی ہہروہك لہمہ وہریش گوتراوہ.

۴. شہ ہدی رائیقہ: ہہنگوئی ساف.

۵. [سہ حاجی باغیہ: ہہوری پڑہش و بہ بارانی توند، یان ہہوری باغی ٹہوہ. رہ عدی باریقہ:
 چہ خماخہی برووسکہ ہاوڑ و بہ تیشك.]

شهو له داغی عاریزت پریشی سپی بوو ئاسمان
 گهر ده لئی که ززابه ها بورهانی سوبحی سادیکه^۱
 سونبولی زولفت پهریشانه، قه دی سهروت بلند
 دل پهریشانی په سنده ناله باری لائیکه
 حاصلی وه سفی گولم نایته سهر حه دد و به یان
 شیرنی فرهاده، له یلای قه یسه، عه زرای وامیکه^۲
 من ئه بی بمرم ئه گهر مه نعم نه کا «حاجی» له خوئی
 با جه وابی «لن ترانی»، «خر موسی» ساعیکه^۳

۱. [که ززاب: دروژن، مه به ست کازپوهیه که بن ئاسمان پرووناک ده بیته وه و پاشان زووش تاریک ئه بیته وه. سوبحی سادق: جاری دوو ههم که قه راخی ئاسمان پرووناک ده بیته وه و ئیدی تاریک نابی. بورهان: به لگه]. عاریز: پروومەت، پوخسار.
۲. [حه دد: پیناسه. له یلای قه یس: له یلای دلداری قه یسی عامیری مه شهوور به مه جنوون. عه زرای وامیق: عه زرا دلداری وامیکه، چیرۆکی ئه و دوو دلداره ده گه پرته وه بۆ زه مانئ هه سکه ندری مه گدوونی (پرومی) پینش له ئیسلام].
۳. [ئهم به یته ئاماژه یه به ئایه تی: ﴿وَلَقَدْ جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ تَرَانِي وَلَكِنْ أَنْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي، فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا﴾ واته: کاتئ موسا هات بۆ جئ ژوان و له گه ل خوائی و تووژی کرد، گوئی: ئه ی پهروهردگار! خۆت بده نیشانم با بروانم بۆت، خوا فره مووی: تو قه ت من نابینی، به لام سهیری ئه و کیوه بکه ئه گهر له جیی خۆی قه راری گرت ئه وه من ده بینئ، کاتئ خوا نووری خۆی خسته سهر کیوه که، کیوه که ی پریش پریشه وه کرد و موسا ده س به جئ له سهر خۆی چوو و پما].

(II)

دولبرم مامزیہ

دولبرم مامزیہ، بازی بہ پرفتاری کہ وہ
 ئی دلی خہستہ! وہ کوو گورہ، بہ شوینی مہ کہ وہ^۱
 داغدار پوخیہ لالہ یی ہمرا لہ چہ مہن
 نہرگسہ چاو لہ بہری غمزہ یی غہ ممازی ئہ وہ
 چی لہ من داوہ ئہ جہل حہ ققی نییہ بیٹہ سہرم
 خوم ئہ سیرم، دلہ نہ زرہ، ئہ وہ جانشینی گرہ وہ^۲
 حہ زدہ کہی سوبجی قیامت لہ شہوا دہر بکہ وئی
 پیی بلئی: دوگمہ یی ئاویئہ یی سینہت بکہ وہ
 سہ فہری زولفی مہ کہ «حاجی» شہوت لی دہ گہ پئی
 با وجود پوژہ لہ لات وایہ کہ تاریکہ شہ وہ^۳

(IP)

تہ ماشای قامہ تم

تہ ماشای قامہ تم پیری چلون تیری عہ سای دایہ!
 دروئہ "داری گہ ورہ وک نہ مامی تازہ دانایہ"^۴

۱. گورہ: وشہ یہ کی فارسییہ، بہ مانای پشیلہ دی.

۲. ئہم دیپرہ شیعرہ تہ نہا لہ دہ قی «م.ر.س» دا ہہ یہ.

۳. ئہم دیپرہ شیعرہ ی کوٹاییش تہ نہا لہ دہ قی «م.ر.س» دا ہہ یہ.

۴. لہ دہ قی «ع.م.ق» دا نیوہ دیپرہ شیعرہ یہ کہم بہم جوڑہ ہاتووہ: «تہ ماشای قامہ تی پیری چلون تیری عہ سای دای». پروانہ: گوٹاری «بہ یان» ی ژمارہ «۵۳» ی سالی ۱۹۷۹. دانایہ: دانایی، ناچہ میٹہ وہ ئہ مہ پہ ندیکی پیشینانہ حاجی بہ کاری ہیٹاوہ، ل: ۲۰۴ خال.

رقی لیّمه فلهك، ساقی كهره م فهرموو رهقی بیّنه
 رقی وشکی له تۆ نایه ئەمان موتریب! له تۆ نایه^۱
 له دنیا ئەمتیعهی وهسلی له گەل من ناکرئ سهودا
 هه موو چین و خه تا له م لا له زولفی لام هووهدایه^۲
 که لیمه ئەو ده مه، زولفی عه سایه، خه تتی فیرعه ونه
 یه دی به یزایه تی گهردن، جه بینی تووری سینایه^۳
 سوله یمانیکه «نالی» خاوه نی دیوان و فهرمانه
 نییه که س بیته مه یدانی مه گهر «حاجی» خودئاسایه^۴

[مه به سستی حاجی ئەوه یه بلئ: ئەم مه سه له درۆیه؛ چونکه ئەم گه وره م و داهاتووم و چه ماومه ته وه].

۱. [موتریب: زه نیار، گۆرانی بیژ]. نایه: نایی، نای ئامیریکی مۆسیقایه. دیسان له دهقی (م.ع.ق) دا ئەم شیعره به م جوړه ی خواره وه نووسراوه:

«رقی لیّمه فلهك ساقی كهره م فهرموو ریفی بیّنه
 رقی وشکه له تۆ نایی ئەمان موتریب له تۆ نایی!!». بڕوانه گۆفاری «به یان» ی ژماره ۵۳ ی سالی ۱۹۷۹.

۳. [حاجی له م شیعره یدا ئەندامی دولبه ره که ی شو به اندووه به چه زره تی مووسا و ئەو شتانه ی په یوه ندیان به وه وه هیه، به م ره نگه: ده می وه کوو ده می که لیمی ئەوه، زولفی وه کوو گۆچانه که ی ئەو ده بیته مار و موعجیزه، خال و خه تی وه کوو فیرعه ون زالم و خوین پرێزه و گهرده نی وه کوو ده سستی نوورینی ئەو سپی و نوورانییه و ناوچاوانی وه کوو کیوی توور پۆشن و پیروژه].

۴. ئەم نیوه دێره مان له سه ره دهقی (م.م) راست کرده وه. [موحه ممه دی مه لا که ریم له سه ره بۆ چوونی کاک عه بدو پر ره زاقه، پیتی وایه وشه ی «خاوه ن» ده سکرده و له جیی «ساحیب» دانراوه؛ چونکه ئەمه له گەل شیعره ی کۆنی کوردیدا جوړتره].

(۱۳)

جەھلى ئىشكالى مەسائىل

جەھلى ئىشكالى مەسائىل وا خەتى زانىنمە
 زولفى تۆ قەيد و حەواشى سىلسىلەى ئاھىنمە^۱
 دەخلى خەرجى خۆمە بارانى نەباتاتى زەوى
 ھەورى پايز رووى سووتان خوسرەوى ھاوينمە
 خامە داخوازى دەكائەبكارى مەعنا، پىي دەلى:
 رووسىياھى دوو زمان، قەتەى سەرت كابينمە^۲
 رۆزى ھىجران مەيلى ئەغيارى ھەبوو ھا بىمكۆزە
 ھامىلى بارى غەمت ھەر گيانە چاۋ خائىنمە
 ەزىمى تابوورى سەفى موژگانى تۆ بۆم ھات بە تاو
 ھىرشى بۆ قەلەيى ئىمانە يا ئايىنمە^۳

۱. ئاھىن: ئاسن، سىلسىلەى ئاھىن: زنجىرى ئاسن.

۲. [خامە: پىنووس. كابين: مارەيى بۆ ژن ھىنان. ئەبكار، كۆى بىكر: كچ، دەست نەخواردوۋ قەتەى سەرت: سەرپرېنت. موخەممەدى مەلا كەرىم ئەلى: واتە: قەلەم خوازبىنى كچى مەعناى لەۋەپىش بە بىرى كەسانە ھاتوۋ ئەكا، بىدرېتتى بە سەر نووكيا بى و بىخاتە سەر كاغەز. ئەۋىش لە ۋەلەما پىي ئەلى مارەيى ئەم مەعنا لەۋەپىش بە بىرى كەسا نە ھاتوانە كە كچى بىكرى مەن ئەۋەيە سەرت بېرم. مەبەستى بە يتە كە دېتە سەر ئەۋە كە بۆ ئەۋەى مروۋ بتوانى مەعناى ورد و تىژى بە بىرى كەسا نە ھاتوۋ بىخاتە سەر كاغەز ئەبى نووكى قەلەمە قامىشە بە مەرە كەب رەش ھەلگەپراۋە دوو زمانە كەى دابدا و تىژى بكا. ھەنگاۋى تر: ۱۷۵]. لە دەقى «گ.م» دا نووسراۋە: «رووسىياھ و دوو زمان»، بەلام كە ئىمە سەيرى دەقى «م.ر.س» مان كرد بىنيمان «رووسىياھى دوو زمان» نووسراۋە و وا توۋمارمان كرد، چونكە دوو ئاۋەلئەۋ بە ئامرازى پىۋەندى (ى) بخرىنە پال يەك رەۋانترە تا بە ھۆى ئامرازى بەستەنەۋە (عطف) كە «ۋ» يە.

۳. [تابوور: رېزى لەشكر و سپا].

سہیری «حاجی» کردووه یارہات و ئیستا دیکوژئ
یا خودا وابئی ئەمن چەند سالہ وا ئامینمہ^۱

(۱۴)

پۆستەمی مازەندەران

پۆستەمی مازەندەران ئەو وەقتە دەستی بردەوہ
ہاتە پئی «دیوی سپی» ئازانہ دەستی کردەوہ
ہەر وہ کوو شارانی تر کہس ئاشنای کوئی نہبوو
شوہرەتی ئەبیاتی من خەلکی لەسەر کو کردەوہ
ہەر کہ سیکی دایہ بہر شەق زالی دونیایی دەنی
گۆی لە مەیدانی جەوانمەردانی عوقبا بردەوہ^۲
ئەم ھەموو زولمە ی پەقیب کردی لە ئاخیر دولبەرم
مالی ئاوا بی بە ماچی لیوی تۆلە ی کردەوہ
داستانی ھیجری من شەرحی بہ نووسین ناگری
پیٹ دەلیم: چۆنہ ئەگەر چاوم بە چاوت کەوتەوہ
ئاهی من سوورہ، چیا وەك لۆکە ھەللاجی دەکا
عوقدەیی زولفی گریی موینہ با نایکاتەوہ^۳

۱. ئامینمە: دوامە، یاخود ھەر داوا ی دوعا کردن و دوعا قبول کردن دەکەم.

۲. [دەنی: پەست]. جەوانمەردان: کوکراوہی جەوانمەردە و بە مانای بەخشنە و بەخشنەکان، یاخود مەردی ئازا [و جوامیر] دئ. عوقبا: قیامەت، پۆژی دوا یی.

۳. سوور [صور]: ئەو پۆرییە ی کە پۆژی قیامەت لی دەدرئ و چیاکان وەکوو لۆکە پەرە دەکرین.

هه ركه بېستم پيم ده لي: «حاجی» سه گي ده رگانه مه
من له ترسي گورگي به دكارم كه ري خوځم به سته وه^۱

(۱۵)

عسا و قامه تم

عسا و قامه تم تير و كه وانه
كه چي دل تالبي په وتي كه وانه^۲
نه گهر جه معي وه كوو عه قدي سوره يا
په ريشانت ده كه م وهك حه فته وانه^۳
هه تا كه ي هه روه ها شه ققه ي سمت دي
غم و غوسه ي جيهان باري گرانه
ددان و مووي سهری وهك كوهنه پيران
نیشانه ي داوه شان و هه لوه رانه^۴
جه واني وهك جواني كه وته داوي
لغاوي ريشيه، زيني په وانه^۵

۱. [واته: هه رگويم لي بوو يار قسه يه كي لوتفي ده رباره كردم و به سه گي به رده رگای خوځي دانام، زانيم كه به دكار له داخا نه كه وپته ته قه لای زبان پيگه ياندن و لي ټيكدانم، له بهر نه وه له ترسي كار و باري خوځم پيڅخست نه وهك بتواني ده سټيكم لي بوه شينئ. - هه نغاوي تر: ۱۷۸].
۲. له ده قي «گ.م.» دا له جياتي «په وتي كه وان»، «پروويي كه وان» نووسراوه. به لام ئيمه له سهر ده قي «م.م.» وه كوو سهره وه مان نووسي.
۳. [حه وته وانه: هه وت نه سټيره ي نزيك به يهك، هه وت براله]. سووره يا: كومه له نه سټيره ي كو «پيرو» ه.

۴. له ده قي «گ.م.» دا له جياتي «كوهنه پيران»، «كو نه و پير» هاتووه.
۵. جه واني: جه خيلی، گه نجيته ي. جواني: جوانوي ماین. [موحه ممه دي مه لا كه ريم نه لي: له بهر سه نكي به يته نه بي وشه ي «جواني» به «جواني» بخوځنرته وه. - هه نغاوي تر: ۱۸۱].

به سه رچوو خه تتی سه بزی، مژده ئه ی دل
 ده می دروینه یه و خه رمان و دانه
 ئه وی خووشم ده وی میسلم نه دیوه
 به غه یره ز خووی له ژیر ئه م ئاسمانه
 له به ینی زولف و خال و نوونی ئه برۆ
 به ئه لفی قامه تی جانی جیهانه
 له هه ردوو لامه وه زولفی دوو لانه
 ئه سیری کورد و بی ئاشیانه^۱
 له پۆما گهر مه تاعی بی ته ماعی
 به خو پرای بی بده ن هیشتا گرانه
 "ئه بووزه پ" مالیکی دنیا یه لیڤه
 ئه وی "غازی" هه یه ساحیب "قرانه"^۲
 ئه گهر تو ججاری «حاجی»! پاره بی نه
 مه تاعه نیک و به د، دنیا دوو کانه^۳
 له بو عوقبا بزانه کام به که ل دی
 ئه تو موختاری ئیستا له م میانه^۴

۱. له هه ندی ده قدا «دوولاته» هاتووه. ئاشیانه: هیلانه. [واته: چ له به رانه بری یارا دانیشی و چ لای راستی و چ لای چه پیا، زولفی له به رانه بری، یان پالیا یه تی و دیلی ئه کا].
۲. ئه بووزه پ: مه به ستی له ئه بووزه ری غه فاریه که سه حابه یه کی بی پاره و پوول و هه ژار بووه. غازی و قران: دوو جو ره پاره ی کۆنن. دوو وشه ی «ساحیب» و «قران» پیکه وه به «ساحیب قران» یشر ئه خو ینر یته وه و به و جو ره ش مه عتایه کی ناسکی تر پیکدی.
۳. نیک و به د: چا ک و خراب.
۴. به که ل دی: کورت کراوی «به که لک دی» یه.

(۱۶)

خەزنەییكە بەیتی من

خەزنەییكە بەیتی من دوو میسرەم داخستووہ
 كەس تەماعی تئەكە رینگای دزم لئ بەستووہ^۱
 بیكەبەر دیبایی نەزمم تا قیامت نادری
 چونكە ئەبكارى مەعانى تار و پۆیى پستووہ^۲
 زاهیرەن بەیتم لە «نالى» و «كوردی» زۆر كەمتر نییە
 تالەم بەرگەشتەیه، بەدبەختە بەختم نوستووہ
 باسى حوور و باسى غیلمان و پەرى بو من مەكەن
 وەك مەهى بئ مېهرى خۆم نەم دیتووہ و نەم بیستووہ^۳
 نیوہشەو گەر دەرکەوئ وەك ماھى سەرکەل تەلەتئى
 وادەزانن ئافتاب و موشتەرى سەر بستووہ^۴
 دەست و پئى ئەو پادشاھى حوسنە كوئلەم پئ دەلئ
 ھیندە ئەنگوستى پەشیمانیم لە حەسەت گەستووہ^۵

۱. میسرەع: «المصراع»، لادەرکەى زوور، لئەدا بە نیوہ دپەر شیعەر دەگوترئ. [لئەدا «بەیتی» ھەم بە مانا مال و ھەم بە مانا دوو نیوہ شیعەر بە کار بردووہ، میسرەعیش ھەر وہا].
۲. [بیكەبەر: لەبەرى بکە وەکو کراسى ھاویشم، یان بیخوئینەوہ و لەبەرى بکە. دیبا: پارچە یەکی ھەویشمە کە زۆر پتەوہ و نەدرە، ئەبکاری مەعانى: مەعنا و وردە کارییە کى تازە کە کەس پئى نەزانوہ].
۳. [حوور: ئەو ژنە جوانانەى کە خودا لە قورئاندا باسى جوانیانى کردووہ و تەبارى کردوون بو بە ھەشتیان. غیلمان، کۆى غولام: مەبەست گەنج و لاوانى بە ھەشتە کە زۆر جوانن].
۴. ئافتاب و موشتەرى: ئافتاب پۆژە، موشتەرىش ئەستیرە یەکی گەرۆکە لە کۆمەلەى خۆر بو دوورى لە زەوى ئیمەوہ لە دواى مەریخەوہ دئ. بستوو: لئەدا بە مانای ئاسۆ دئ.
۵. دەست و پئى: خزمەتکار، نۆکەر. کوئلە: بەندە، عەبد.

دل له کونجی سینه داگر خوین دهنۆشی و غه م دهخوا
«حاجی» بۆ قوربانی عیدی وهسلّی توّ دایبهستوه^۱

(IV)

غهم مهخۆ بۆ نان و خوانت

غهم مهخۆ بۆ نان و خوانت خهلقی هیشتا نوستوه
زاله که ی دنیا ته نووری مه شریقی داخستوه^۲
بی خهویم دایی نهخۆشیم لی کپی چاوی که چی
وهك من و بهختی سیاهیم هه ر نهخۆش و نوستوه
لیت دهشیوی هه ر که زولفهینی پهشیوی لابدا
ماهتابی سه رکه له یا پۆژه که ی سه ر بستوه^۳
دولبه رم بهرمامکی دابوو له بهر ئیشی ددان
واده زانن پرومه تیم ئه مشه و له خه ودا گهستوه
تاقت و سه برم ئه گه ر پرویین ته نی "ئه فراسیاب"
"پۆسته م" ی هیجری له ئه رزی داوه دهستی بهستوه^۴

۱. له دهقی «گ.م» دا له جیاتی «خوین» وشه ی «خوینی» هاتوه، بۆیه گه پینه وه سه ر دهقه کانی «م.ر.س» و «ر. کوردستان» و پشتمان پی بهستن. چونکه کێشه که ی له م دوو سه رچاوه دا ته واره.
۲. لزال: سه رسی، لیره مه بهست پیره ژنی سه رسییه، هه ر چه ند موحه ممه دی مه لا که ریم ئه لی مه بهست پیره پیاوه، به لام به قهرینه ی ته نوورداخستن - که کاری ژنانه یه - و دنیا که به موئه نه سی هاتوه، وادیاره پیره ژن مه بهست بی.]
۳. [بستوو: کهل، گه رده نه، یال].
۴. پرویین ته ن: ئه و پالّه وانه به هیزیه که تیغ کار له جهسته ی ناکات. [ئه فراسیاب: که سایه تیه که ی ئه فسانه یی شانامه ی فیرده وسییه].

ئەي سەبا يارم ئەگەر پىرسى لە حالىم پىيى بلى:
 مابوو تائەو وەقتە هاتم وادەزانم مردووه
 غەم مەخۇ قوربان لە بۇ قوربانى عىدى وەسلى تۆ
 موددەيىكە بەو ئومىدە «حاجى» خۇي دابەستووه!^۱

(۱۸)

قىسسەى شەبى ھىجرانى

قىسسەى شەبى ھىجرانى مەكە باسى سبەينە
 لەو شامەوہ تا سوبحى دوو سەد فەرسەخى بەينە^۲
 مەورووسى تووہ خولقى حەسەن، حوسنى خەلايق
 چونكى كە موسە غغەر بکرىن ھەردوو حوسەينە^۳
 "قانون"ى "شيفا" بەخشى نىگاھت بە "ئىشارات"
 جەللادى رمووزى كوتوبى حىكمەتى عەينە^۴
 زاھىر مەكە دەللاكى بە "موسا"ى يەدى بەيزات
 بۇ خەتتى يەھوودى كە شەپرى بەدر و حونەينە^۵

۱. لە ھەندى دەقدا لە جياتى «تۆ»، «خۆت» ھاتووه.

۲. شام و سوبح: ئىوارە و سبەينە.

۳. [مەورووسى: مىرات. خولقى حەسەن: ئاكار و پەوشتى جوان. حوسنى خەلايق: خوو و عادەتى رىك و پىك يان تاييە تمەندىەكى سروشتى]. موسە غغەر بکرىن: بچووك بکرىنەوہ. [لەم شىعەرەوہ وا دەرئەكەوئى كە حاجى ئەم پارچە شىعەرەى بۇ حوسەين ناوئىك نووسىيى چونكە ئەلى: حوسەين، بچووك كراوہى حوسنى خەلايق و خولقى حەسەنە، كە وشەى حەسەن و حوسن ئەگەر بچووك بکرىنەوہ ھەردوو كيان دەبنە: حوسەين].

۴. [قانون، شيفا و ئىشارات: نىوى سى كىيى ئەبوو عەلى سىنان].

۵. [دەللاك: سەرتاش. يەدى بەيزا: موغجىزەيەكى حەزەرەتى موساىيە، كە وەك ئىدىيۇم

تا ساده بوو جانی نه ده ویست ئیستیکه له علی
 دوو شاهدی مهستی خه تی هیئاوه که بهینه
 دل گهرمه به دهوری قه مهری گهردشی چهرخی
 خورشیدی زه مانه که هه موو موو جیبی بهینه^۱
 یار هاتهوه فهرمووی خه تم هیئاوه به سهوقات
 پیتم گوت: نه گهر ئه م توحفه یه بو «حاجی» یه مهینه^۲

(۱۹)

له سهر شهو پوژی داناوه

له سهر شهو پوژی داناوه، مه ئین فیسی له سهر ناوه
 له بهر با جامی یاقووتی به میشکی وشکی داداوه^۳

که لکی لی وه ره ئه گیریت بو هه لمهت و ده ستوبرد و لیزانی. موحه ممه دی مه لاکه ریم سه بارهت
 به م به یته ئه لئ: ئه م به یته تابلویه کی چری تیدایه. له لایه که وه بهر چا و گرتنی یه دی به یزای
 مو عجزیه ی مووسای پیغه مبه ر - که «مووسا» به تیغیش ئه وترئ - دهستی چه قو هه لگرتووی
 دۆست، به مه بهستی لابر دنی مووی رهشی پرووی، شوبه یئراوه به یه دی به یزای مووسای
 پیغه مبه ر، به لام نه ک بو به تال کردنه وه ی سیحری فیرعه ون، به لکوو بو کوشتنی جووله که که
 دهسته ی حه زره تی مووسا خوینی، وه ک چۆن مووه کانی پرووی دۆست هی خوینی.
 له لایه کی تریشه وه کاری تاشینه که خو ی شوبه یئراوه به شه ری به در و حونه یین که دوو شه ری
 پیغه مبه ری ئیسلامن، یه که م دژی کافره کانی قورپه یش و دووه م دژی کافره کانی هه وازین و
 سه قیف. - هه نگاوی تر: ۱۸۹.]

۱. گهردشی چهرخه: سوورانه وه ی گهر دوون. [موو جیبی بهینه: هو ی جیا بوونه وه و فیراقه].
۲. ئه م ده قه له لای «گ.م.» دا به م جو ره هاتووه: «پیتم گوت: نه گهر ئه م دیاریه بو حاجیه مهینه».
۳. [فینس: کلای سووری تورکه کان]. له ده قی موحه ممه د عه لی قه رداغیدا «مه لئ» نووسراوه
 و له جیاتنی «یاقووتی»، «یاقووته» نووسراوه. پر وانه: «گو قاری به یان» ی ژماره «۵۵» ی سالی
 ۱۹۷۹.

له دامينى چيا بو خه رمه نى گول خيوه تى خارا
 به دوو ته ستونده كه ي زيوين ته نافي زولفى هه لداوه^۱
 له به رقى رهنگى شه پروالى حه يا دامينى هه لمالى
 له ته ققه ي دهنگى خلخالى له گه ردوون زوهره داماو^۲
 له ته ققه ي نال و شه ققه ي پانى به رزى ئاسمان له رزى
 ته ق و توق كه وته سهر ئه رزى، ده ليى مه حشهر هه لستاوه^۳
 له ناوه ي هه لگه پراوه ي زولفى خالى رهش ته ماشا كه ن
 بو ته يري دل بيعه ينيهي ده ليى ئه م دانه ئه و داوه^۴

۱. خيوه تى خارا: به خيوه تيك ده گوتري له جوړه ئاوريشميك دروست كرابي. [واته: له داوينى چياى سه ري هوه تا خه رماني گولي سنگ و مه مكى، خيوه ته كه يش سوخمه كه ي به ري هه تى. - هه نكاوي تر: ۱۹۰. موحه ممه دى مه لا كه ريم ئه لي: لام وايه «ئه ستونده كي» راستره له «ئه ستونده كه ي»].

۲. له ده قه كانى «ع.س» و «گ.م» دا له جياتى «شه پروالى» وشه ي «شه لواري» هاتووه و له ده قى «گ.م» دا له جياتى «دامينى» و شه ي «داوينى» هاتووه و له ده قى «ع.س» و «گ.م» دا له جياتى «خلخالى» وشه ي «خرخالى» هاتووه.

۳. له ده قى «گ.م» دا ئه م نيوه ديږه شيعره به م جوړه ي خواره وه هاتووه: «ته ق و توق كه وته نيو ئه رزى ده ليى مه حشهر هه لستاوه».

۴. ئه م به يته له يه كي له دوو ده ستووسه كه ي لاي مندا هه بوو ليږه دا نووسيمه وه «موحه ممه دى مه لا كه ريم».

[ما موستا جه ميل روژ به يانى له باره ي ئه م به به ته وه و توويه: «له ناوه ي» نيه و «له تاويه» و «زولفى خالى» نيه و «زولف و خالى» يه، ئينجا خه لق له ناو زولفى ره شا بوچ ته ماشاى خالى رهش بكه ن؟! خال رهش بي يا شين، كاتى جوانه به سهر گوڙنايه كي سپيه وه بي. موحه ممه دى مه لا كه ريميش ئه لي: ئه م بوچوونه م به دل به م مه رجانه: وشه ي «هه لگه پراوه ي» بكري به «هه لكراوى» يان «هه لگه پراوى» و «زولفى» بكري به «زولف و» تا مه عناى نيو به يته كه واى لي يته وه: «سه يري تالى هه لكراوى و پيچراوه ي»، يان تالى هه لگه پراوه و لوول خوار دووى زولفى يار و خالى رهشى بكه ن. - هه نكاوي تر: ۱۹۳].

به سهد خوونی جگهر فیّری نیاز و ناز و عیشوهم کرد
 که چی ئیستا که ده‌مگاتی ده‌لی: سا لاچو به‌ولاه
 له ته‌سویری قه‌له‌م مووی که‌وته به‌رده‌م نوقته‌کی دانا
 ئه‌وی کرده که‌مه‌ر نه‌ققاش ئه‌می بو زاری داناوه^۱
 ده‌ری تو «که‌عبه» بوو «حاجی» ته‌وافی کرد و نه‌یزانی
 چ قه‌وما که‌عبه که‌چ بوو «مه‌سجیدولئه‌قسا» یه‌ پروخواه^۲!

(۲۰)

به‌روخ و زولفی شه‌و و روژی

به‌روخ و زولفی شه‌و و روژی هه‌تا روژ و شه‌وه
 گرپه‌یی ده‌م به‌ده‌مم دوژمنی خوونینی خه‌وه
 فیتنه‌یی غه‌مزه و نازی نیگه‌ه و چاوه‌که‌وا
 هات و هاوار و هه‌را و گیچه‌ل و تالان و په‌وه
 دل له‌فیکری ده‌هه‌نت هالیک‌ی ریگه‌ی عه‌ده‌مه
 یا موقیمی سه‌ری زولفی تووه‌یا راه‌په‌وه^۳
 له‌گه‌ل ئه‌م ئاهووه‌دی ئه‌م سه‌گی ریش‌کۆن و نوئی
 دیته‌سو دیته‌وه‌سوو ریشی که‌که‌ونه‌جده‌وه^۴

۱. ئه‌م دپره‌له‌ده‌قی «ع.س» دا‌نبیه.

۲. له‌ده‌قی «گ.م» دا‌به‌م‌جوړه‌هاتووه: «ده‌ری تو که‌عبه‌یه».

۳. ده‌هه‌ن: وشه‌یه‌کی فارسییه‌به‌مانای ده‌م‌دی. هالیک: هالک، وشه‌یه‌کی عه‌ره‌بییه‌به‌مانای
 مردوو‌یا‌فه‌وتاو‌دی. راه‌په‌وه: رېښوار، «عابر‌سیل».

۴. ریش: لیره‌دا‌به‌مانای زام، برین‌دی. [جده‌وه: له‌کار‌که‌وتوو، یان‌ولاخه‌به‌رزه‌ی پشت
 بریندار. -هه‌نگاوئ‌تر: ۱۸۱].

له به‌های موژده‌يى وه‌سلى قه‌ده‌مى چت بده‌مى
دل ئه‌نيسى سهرى كۆي دولبه‌ره جانيش گره‌وه^۱

(۲۱)

له ده‌ورى خاله‌كه‌ى كولمى

له ده‌ورى خاله‌كه‌ى كولمى كه مارى زولفى داناوه
له سهر ته‌سویره‌كه‌ى ئاده‌م مه‌له‌ك سهد عوزرى هيّناوه
شه‌وى ميعراجى سوبحانه به‌قه‌ددى سهروى تۆى زانى
له «سيدر» جوبره‌ئيل بۆيى له نيوه‌ى رېگه‌ لايداوه^۲
كه شه‌يتان تاقي ميحرايى برۆى تۆى دى وتى: «يارب!»
له سه‌جده‌ى هه‌زهره‌تى ئاده‌م سهرى خۆم بۆچى باداوه!
به‌لام ئه‌ى وشكه‌ شيخانى زه‌مانه پيّم‌بليّن ئاخىر
له‌به‌رچى په‌رچه‌مى ساقى له سوبحى جه‌به‌هه‌ تۆراوه
به‌غه‌يره‌ز باسى ئه‌و زاره موهيممه‌ ده‌ركى ئه‌وزاره
ئه‌وى بيستومه‌ بيستومه‌، ئه‌وى ديتومه‌ دامناوه^۳
چ سه‌يياډي‌كه‌ سه‌يياډى بووه سه‌يياډى ئوستادى!
چ هه‌ستى كردوو هه‌ستا چ بازى به‌ست و وه‌ستاوه^۴!

۱. له ده‌قى «گ.م» دا له جياتى «جان» وشه‌ى «گيان» هاتوو.

۲. سيدر: مه‌به‌ستى «سدره‌ المنتهى» يه و دره‌ختي‌كه‌ وه‌ك له سووره‌تى «النجم» ى قورئان هاتوو، له ئاسمانى هه‌وته‌مينه‌.

۳. له ده‌قى «گ.م» دا له جياتى «ئه‌و زاره»، «ئه‌و ده‌مه» هاتوو.

۴. [موحه‌مه‌دى مه‌لاكه‌ريم ئه‌لى: ماناى ئه‌م به‌يتم بۆ راست نه‌بۆته‌وه، به‌لام له پاش چاپي

وهره «رہبع» ی دَل و چاوم بههشتی پوبعی مهسکونه
 ههتا دَل حهز دهکا باغه ههتا چاو بردهکا ئاوه^۱
 نیهایهت بمکوژن وهللا له ماچی لیوی خووش نابم
 ئهوی خوا حهز نهکا نابیی، ئهوی قهوماوه قهوماوه
 له حهقی مهقدهمی «حاجی» قوری کوی کهم بهسهر خووما
 دلیکم بوو له دنیاذا ئهویش بهینیکه توراه

(۲۲)

له دوو لا ئهژدیهایی زولفی

له دوو لا ئهژدیهایی زولفی له گهنجی حوسنی ئالاه
 له لایهك عاقلَم ئه ماما له ئهولاه ته مهع خاوه
 له بۆ مهردوم وهها چاکه که مالی خووی له بهرچاوبی
 وهکوو چاوم له دنیاذا ئه گهر مهحسولی ههر ئاوه^۲

﴿

دیوانه که له دهستنوسه که ی مهلا په ئوفدا ئه م پارچه شیعره م له شوینیکی تریشا ههر به
 خهتی مهلا په ئوف بهرچاو کهوت که خهتی به سهر کیشرابوو و لی نووسرابوو (تکرار)،
 له ویدا ئه م نیوه به یته بهم جوړه بوو: «چ سه ییادیکی سه ییادی، که بۆ سه ییادی ئوستادی»،
 بهم جوړه هیچ گری له ری مه عنای شیعره که دا نامینی. - ههنگاوئ تر: ۱۹۶.]

۱. [لرابعی مهسکون: به چوار یه کی زهوبن ئه لاین که وشکانیه و جی ژینی ئینسانه]. له دهقی
 «م.ر.س» دا له جیاتی «رہبع» وشه ی «بهین» هاتوو «رہبع = الرّبع» یش وشه یه کی عهره بییه به
 مانای «مال یا گهره ك یا خود ولات» دی. مه بهستی نیوه دپره که ش ئه مه یه: «وهره ناو مال و
 خاکی ولاتی دَل و چاوم چونکه بههشتی سهر دنیا به».

۲. [مهردوم: ناسککارییه کی جوانی تیدا به دی ئه کری، چونکه هه م هه لده گری به مانای
 ئینسان و مروف یی و هه م به مانای گلینه ی چاو، دیسان له عهره ییشدا پیی ده لاین ئینسان.

لہ ژووری ئاوی مووسایہ، لہ خواری ئاگری توورہ
 عہ جایب خہ تتی فیرعہ ونی نہ خنکاوہ و نہ سووتاوہ^۱
 ئہ گہر چاوم لہ دور باری نہ عہینی ما نہ ئاساری
 لہ دینی ناکہ وئی چونکہ نیشانہی خالی ہہرماوہ
 ئہ میستی مووری خہ تتی ماچ بہ وہ جہی توحفہ گہر بیئی
 ئہ گہر لاقی کولہی پیدا سولہیمان خاتہ می داوہ^۲
 بہ سہر پووما دہی تابووری ئہ شکم بو مہدہ دکاری
 کہ دیتم قہلہیی حوسنت سوپای خہت مہ حسہرہی داوہ^۳
 یہ قین مورغی دلم «حاجی» لہ داوی زولفی دہرناچی
 ہہ تا ئہم خالہ موشکینہ مہ کانی عہنہری خواہ^۴

﴿﴾

واتہ: مرؤف حہز دہ کا مالی لہ بہر چاوی بی، ہہروا بہرہ می چاویش کہ ئہ سرینہ لہ پیش
 چاودایہ.]

۱. [ژووری ئاوی مووسایہ: مہ بہستی چاویہ تی. ئاگری توور: مہ بہستی دہ میہ تی کہ ہہ ناسہی
 ئاورینی لی دیتہ دہر. خہ تتی فیرعہ ون: بوژ بوونی سمیلہ تی.]

۲. [ئاماژہ بہ وہ و چیرۆکہی حہز رہ تی سولہیمان کہ ہہ موو گیانلہ بہرہ کان دیاریان بو ئہ برد،
 میلوورہ بہ کیش لاقہ کولہیہ کی بو برد. لہ حہ یاتولحہ یواندا (۵۱۶/۲) ئہم شیعہ عہرہ بیہ
 ہہیہ:]

جائت سلیمان یوم العید قبرۃ   اتت برجل جراد کان فی فیہا
 ترمت بفسیح القول و اعتذرت   ان الہدایا علی مقدار مہدیہا

واتہ: رۆژی جیژن میلوورہیہ ک ہات بو خزمہ تی سولہیمان و لاقی کولہیہ کی بہ دہ مہ وہ گرتبوو
 و دہنگی ہہ لبری و داوی لیبور دنی کرد و وتی: دیاری بہ ئہ ندازہی توانای دیاری ہینہرہ کہیہ.]
 ۳. [مہ حسہرہ: پەرژین، دہورہ دان.] ئہ شکم: فرمیسم، پوندکم.
 ۴. مورغی دلم: تہیری دلم.

(۲۳)

قسه ییکم ههیه

قسه ییکم ههیه ده یکه مەلّی بئ ته جره بهیه
 باوجودی ئەوی نادانە لە لای وەك گەمەیه
 موخته زای ئاب و ههواى خاكى دیاری پۆمه
 ئەهلی سووتاوی مهیه، بهستیی ئاوازی نهیه^۱
 حاکمی ریگری مەعموورهیه، قازیی دزی پۆژ
 وزه را و وکەلای گورگه، په عییهت گەلهیه^۲
 سالیکی ریخه ئەگەر شیخه ئەگەر میخه، لهوی
 شیخه هەر کامی نه دا تا دهمری هەر ددهیه^۳
 زانی و شاریب و لۆتی ده گرن، والی دهلّی:
 بهری دهن پارهیی خوئی دایه، چ عهییکی ههیه^۴
 هینده بیگانه له ئیسلامن و ئەحبابی فەرەنگ
 موتهقی دیوه له لایان، موته شه پریع شه وهیه^۵

۱. دیاری پۆم: ولاتی پۆم، مەبهستی له ولاتی عوسمانلییه.

۲. [مەعمووره: ئاوه دانی. واته: حاکمی له ئاوه دانیدا ریگری ده کات].

۳. [ریخ: شیاکهی ئاژەل. موحه مەدی مەلاکه ریم وای لیک داوه ته وه: له ولاتی پۆم، ئەوی شوین شتی پیس که وتبئ و پیس و بۆخل بئ، شیخ بئ و میخ بئ، به شیخی دائه نین، ئەوی نهیداتی و پئی نه به خشی تا ئەمرئ به شیئی له قەلەم ئەدەن. - ههنگاوی تر: ۱۹۹].

۴. شاریب: مەبهستی له عەرەق خۆره.

۵. [ئەحباب، کوئی حەیب: خۆشه ویست، موتهقی: له خوا ترس، موته شه پریع: گۆپرایه لی شهرع. شه وه: میژ ده زمه، مۆته که].

زولمیان عامه له سهر عاممه، په عییهت فهوتا
 تو مه که مه نعی عه وامل، که خه تای گای بنه یه^۱
 ههر له شاتا به گهدا تووشی یه کیکی نابی
 لئی بپرسی به حه قیقهت بلئی: جه ددم ئه مه یه
 لازمه ئهم غه زه له وهك غه زه لئی بیکه نه بهر
 ههر وه کوو «حاجی» ئه گهر شاره، وه گهر دیه که ده یه^۲

(۲۴)

له نهزا کهت که مه ری^۳

له نهزا کهت که مه ری وهك خه تی ئه هلی حیکه مه
 له نه بووندا ده هه نی بی قسه عه نی عه ده مه

۱. [عاممه: خه لکی په شوکی و په مه کی. عه وامل، کوئی عامل: کار به ده ست، کریکار. گابنه:
 ئه و گایه له گیره کردندا له نیوان دایه و گا کانی تر به ده وریدا ده سووړینه وه.] له ده ستنو و سه کانی
 لای مندا ئهم دوو به یته هه بوو. له ده قه ئاماده کراوه که ی ماموستانیان شاره زا و میرانشدا ئهم
 دوو به یته بوو:

«هینده بی قه ولن و خوینخوړ و نریکن له فه ساد
 فورسه تی بوو ده کوژئی حه ققی برای دینی نییه
 ئه و گهر و گپیچه لئی بو په عیه تی خوئی داناوه
 زه جرو ته و بیخی مه که چونکه خه تای گای بنه یه»

من ټیکسته که ی سهره وه م پی ورد تر بوو. «موحه م مه دی مه لا که ریم»

۲. دیه که ده: وشه یه کی فارسییه به مانای گوندی بچوړك دئی.

۳. ئهم پارچه هه لېسته ی حاجی له ژماره ۳۵ ی روښنیری نوئی و نوو سه ری کوردی ژماره
 ۶ ی خولی دوو هم و له ده ستنو و سه که ی (م.ر.س) دا هیه و ئیمه ش خستمانه پال ئهم دیوانه ی
 شیعه کانی حاجی.

چین یه کیکه که چی زولفی که چی عاجزه، بو؟
 دلی سهودایی خه تای کردووه بویه نه ده مه^۱
 ماچی نه و غونچه ده مه بی حه قی جان موهری ده مه
 سالیکی راهی عه ده م بی ده می نه قشی قه ده مه^۲
 گهر ره زای بی چیه بو ماچی ده می جانی عه زیز؟!
 ته جرو به م کردووه عیشره ت به ده مه نه ک به ده مه^۳

۱. [چین و خه تا، له م به یته دا ته وریه یان تپدایه، چین: ولاتی چین، چین له سه ر چین و په پکه خواردن. خه تا: شاریکه له چین ئاسک و میسکی به ناوبانگه، هه له و سه هوو.] له رۆشنیری نویدا نووسراوه: «عاجزه بو» و له ده قی «م.ع.ق» یشدا وه کوو ئه م ده قه نووسراوه «عاجزه بو».
- نه ده مه: نه دامه ته، په شیمانییه.
۲. له ده قی «م.ع.ق» دا له جیاتی «موهری»، «مه هری» هاتوو. موهری ده مه: مۆری ده م و زاره.
۳. عیشره ت: دۆستایه تی و به یه که وه رابواردن به خوشی. ده م: به دوو مانا هاتوو: یه که م، به مانای ده م و زاره، دووه میشیان، وهخت و سه رده م.

پیتی «ی»

(I)

نہی بن نہ زیر و ہمتا

نہی بن نہ زیر و ہمتا ہر توئی کہ بہر قہراری
 بی دار و بی دیاری، بی دار و پایہ داری^۱
 بو باغی مہردی باغی سہرمایہ کہی خہ زانی
 بو مہ زرعہی فقیران سہرمایہ کہی بہ ہاری
 تو پادشا نیشانی بو ہر سہوادی ئە عزم
 بی سہدر و شانین، بی پەردہ پەردہ داری^۲
 خہ للاق بی فتووری، سولتانی بی قسووری
 پەرزاقی مار و مووری، ئاودیری دیمہ کاری^۳
 فہیرۆزہ تہختی گہردوون مہسنووعی نہ قشی تویہ
 یاقووت و لەعلی پۆزہ ئەستیرہ کان دہاری^۴
 جی و مہکانی تویہ بی جی و بی مہکانی
 لەیل و نہ ہاری تویہ بی لەیل و بی نہ ہاری^۵

۱. بن نہ زیر و ہمتا: مہبہستی لە خودایہ کہ هیچ ہاوتای نییہ. لە دەقی «گ.م» نووسراوہ:
 «ہر توئی کہ بن قہراری».
۲. [سہوادی ئە عزم: پەشایی گہورہ کہ مہبہست شار و ولاتہ، یان پاتہخت. پەردہ دار:
 دہرگاوانی شا، حاجب].
۳. [بن فتوور: بن سستی، بن باک. قسوور: کہم و کووری]. لە ہندی دەقدا نیوہ دیری یہ کہم
 بہم جۆرہ ہاتووہ: «جہبیری بن فتووری، سولتانی بن قسووری».
۴. لە دەقی «گ.م» دا نووسراوہ: «فہیرۆزی تہختی گہردوون». [فہیرۆزہ تہختی گہردوون:
 سہ قفی شینی ئاسمان]. دہاری: کۆکراوہی «دُریۃ»ی عہرہ بییہ. واتہ: وہ کوو دور وانہ.
۵. لە دەقی «گ.م» دا لە جیاتی «جی و مہکانی تویہ» نووسراوہ: «جیگہ و مہکانی تویہ».

هەر ئەمرى تۆمەدارە بۆكار و بارى عالەم
 ھەرچەندە بىۋەزىر و بىۋەسەدر و كار و بارى
 سەحرانە و ھەردى شەوقت خورشيد و ماھى تابان
 دوو جاريەن شەو و پۇژ بىۋەمەل و ەمارى^۱
 مەعلومە بۆچى «حاجى» مەدحت دەكا بە كوردى
 تا كەس نەلى: بە كوردى نەكراو ەمدى حاجى بارى^۲

(۲)

ئاسمانى بىۋەستون

ئاسمانى "بىۋەستون" ەك "خوسرەوى" مېھرى ەلەت
 ھىندى شەو تىك چووشكا ەك موويى زەنگى لەشكرى
 ئىتتفاقەن ئىتتفاقم بوو لەگەل «نالى» ەكوو
 تاجر و گەوھەر لەگەل گەوھەر فروش و موشتەرى^۳
 چەند غەزەل بوون تازە بافتى كارگاھى موشتەرى
 تاجير و گەوھەر مەتاع و شامى غوربەت تاجيرى^۴
 يەك يەكى ھىنايەدەر، گەردى كەسادى لى تەكاند
 دايە من فەرمووى درىغا كەس نىيە سەوداگەرى^۵

۱. سەحرانە و ھەرد: گەپرىدەى دەشت و سەحرا. ماھى تابان: مانگى پرووناك. [مەمەل و ەمارى: كەزاو، ئەو ەى لەسەر و لاخ دايدەيتىن بۆجى بەجى كەردنى بىيادەم].
۲. نيو ەپرى يەكەم لە دەقى «ع.م.ن» دا بەم جۆرە دەست پى دەكا: «ئىستىكە بۆيە حاجى...».
۳. ئەم نيو ەپرى ە دوو ەممان لە سەر دەستىن و سەكەى «م.ر.س» تۆمار كەرد.
۴. بافت: قوماشى چنراو. كارگاھ: كارگە. نيو ەپرى دوو ەممان لە دەقى «م.ر.س» ەرگەرت.
۵. سەوداگەرى: كەپيار.

دهست به دهستی خستم و هم دایه بهربا مه جمه عم
 "ئاسه فی" من بای له جه معی تو که «حاجی» قادری

.....—●—.....

(۳)

ئەگەر کوردیك قسەى بابى نەزانى

ئەگەر کوردیك قسەى بابى نەزانى
 موحه ققەق داکى حیزه بابى زانى^۱

وهره با بوّت بکەم باسى نیهانی
 تەفەننۆن خوڤه گەر چاکى بزانی

سەلاحەددین و نوورەددینی کوردی
 عەزیزانى جەزیر و مووش و وانى

موهه لهههه، ئەردەشیڕ و دەیسەمى شیڕ
 قوباد و باز و میرى ئەردەلانى^۲

ئەمانە پاکیان کوردن، نیهایت
 لە بەر بى دەفتەرى ون بوون و فانی^۳

کتیب و دەفتەر و تەئریخ و کاغەز
 بە کوردی گەر بنووسرایه زوبانى^۴

۱. لە دەقى «ر.ك.» و «ت.ر.» دا لە جياتى «موحه ققەق»، «موعه ييهه» هاتووه.

۲. نيوه دىرى يەكەممان لە پرووى دەقى «ت.ر.» راست كردهوه، لە دەقى «گ.م.» دا بەم جوړه هاتووه: «موهه لهههه ئەردەشیڕ و دىسمى شیڕ».

۳. ئەم نيوه دىپره لە دەقى «ت.ر.» و «ر.ك.» دا بەم جوړه يه: «لە بەر بى دەفتەرى و نووسينه فانى».

۴. لە دەقى «گ.م.» دا «زەمانى» نووسراوه!

مهلا و شیخ و میر و پادشامان
 هه تا مه حشر ده مانا و نیشانی^۱
 به زیددی میر و پاشامان برپاوه
 به سه با بیینه سهر رپی میهره بانی^۲
 که ده یگوت شیخی من: من ده ستگیرم
 له لام و ابو و له بهر جه هل و جوانی^۳
 که پیر بووم تیگه یستم ده سستی گرتم
 له که سب و کاری ته حسیلی مه عانی
 به لئی شیخ قوتبه ئه مما قوتبی ئاشه
 به ئاو و نیعمه تی خه لقه گهرانی^۴
 له بو ژن دی له کوّلان وهك سه گی هار
 له ژن هه لدی به میسلی که ره له خانی^۵

۱. له زۆربهی سه رچاوه کان «مهلا و پیر و شیخ و پادشامان» هاتووه. ته نها له ده قی «ر.ك» دا نه بی «مهلا و میر و شیخ و پادشامان» هاتووه. به رای ئیمه ئهم ده قه راسته که نووسیومانه، چونکه ناوی شیخ یهك جار هاتووه و نه چووه «شیخ و پیر» دووباره بکاتهوه، چووه شه خسیه ته کانی کوردی وه کوو «مهلا و شیخ و میر و پادشا» ی له شیعره که یدا به کار هیئاوه.
 ۲. [زیدد = ضد].

۳. له ده قی «گ.م» دا له جیاتی «شیخی من»، «پیری من» هاتووه. [موحه ممه دی مه لا که ریم ئه لئی: «پیری من» له «شیخی من» م به لاوه راستره. -هه نگاوئێ تر: ۲۰۴].
 ۴. «قوتب» ی یه که م: پله یه کی به رزی ته ریه ته. «قوتب» ی دووهه م: ته وه ره، خر و گرووه رێك که به رداش له سه ری ده گهرئێ.

۵. له ده قی «گ.م» دا ئهم نیوه دێره شیعره به م جوړه یه: «له ژن هه لدی له کوّلان وهك سه گی هار» و ئهم نووسینه ش چ واتایه کی روون و ئاشکرای وه کوو نیوه دێره که ی ناو قه سیده که نادا.

بلّی به و سهر کزۆلهی کوزپه رسته
 به چاوی کلدراو و ریشی پانی
 که نه فعیکت نه بیّ بو دین و ده ولّت
 به من چی «نه قشبه ند» ی یا نه «مانی»^۱
 که سیّ پیاوه که دانّی وهك «حه ماغا»
 له بوّئه بنایی جینسی نان و خوانی
 وه یا خود وهك «ئه میناغا» به هیممهت
 بکا بوّقه سری میللهت پاسه بانی
 بلّی له م به حسه هه رکهس مونکیری تۆن
 بفرموو سه هله ریگهی ئیمتیحانی
 به ئوممیدی دووسی دانایه «حاجی»
 به هه رزانی ددها، دورپی گرانى^۲

۱. [نه قشبه ند: نازناوی ریبازیکی سوْفیانه یه که خواجه به هائه ددینی بوخارایی بنه رتهی دانا و شیخ مه ولانا خالیدی شاره زووری له کوردستاندا بره وی پّیدا. مانی: وینه کیشتیکی به ناو بانگه، هه ندیکیش ده لّین پیغه مبه ر بووه. مه به سستی حاجی له شیخ و مه لا ئه وانه یه که چه قه لی چه من و به تالّن، به به لگهی ئه وهی که ئه لّی: که نه فعیکت نه بیّ بو دین، نهك ته واوی شیخ و مه لا کا ن].
 ۲. [مامۆستا جه میل رۆژبه یانی ئه م به یته ی به پیی پیتی ئه بجه د جوان لیكداهه ته وه که له ئه نجامدا ئه کاته (۱۹۰۰)، به لام موحه ممه دی مه لا که ریم هه ر له سهر حیسابه که ی مه لا جه میل بو ی چووه، به لام زۆر رینک و پیکتیر لیکی داوه ته وه، به چه شنّی ئه م به یته ئه باته ته شقی ئاسمان. ئه لّی: حاجی قادر که به ته مای پاداشی خوا بی، ئه بی له و سنوره دا به ته مای بی که خوا خۆی دیاری کردووه، جا که خوا له قورئاندا فرمویه تی: ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَثْمَالِهَا﴾ واته: هه ر کهس چاکه یهك بکا خوا ده قات پاداشی ئه داته وه، حاجیش و توویه: به هیوای پاداشی (دوو سی) له لای خواوه دورپی گرانبه های شیعی خۆم داناوه و به هه رزان پیشکه شی خوینده واران ی کوردی ئه که م.

(۴)

پہریشان زولفی تاتاری

پہریشان زولفی تاتاری میسالی ئه ژدیهای جهنگی
 نه زیری سه روی کشمیری، قیامت قامه تی شهنگی
 له شهوقی شه معی پوخساری له بیمی ته عنی ئه غیاری
 له کولبه ی سینه یی ناری ده سووتی دل به بی دهنگی^۱
 له ئه ولای که س قوتار نابی، چ موئمین بی، چ کافر بی
 له ئه م لاش که س خه لاس نابی له هیند و ده یله م و زهنگی^۲
 ته ماشام کردووه نه قشی ده راهیم سه رفی مه منووه
 که چی قازی نیزافه ی کرد به مفتی هاته بهر چهنگی^۳

﴿

ئه توانین (دوو سی) به حیسابی ئه بجه د والیک بده یته وه: (د = ۴)، (و = ۶) ئه مه (۱۰)، (س = ۶۰) و (ی = ۱۰) ئه مه (۷۰) واته (۷۰۰ = ۱۰ × ۷۰) ئه مه ش که به گویره ی ری و شوینی پاداشی چاکه دانه وه ی خوا به ده ق له گه ل ئایه تی: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَتَتْ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِثَّةٌ حَبَّةٍ، وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ واته: نمونه ی ئه وانه ی له ری خوادا خه رج ئه که ن وه که دانه و ئله یه که حه وت گولی لی روابی و له هه ر گولیکا سه د دانه که هه بی، خوا بو هه رکه سی بیه وئ ئه مه دووقات ئه کاته وه، خوا به خشش فراوان و به ده س و ده هه نده یه و به هه موو شتی ئه زانی. بویه ش له گه ل ئه و ئایه ته یه که ئه گر ئه وه چونکه له ویشا دانه که دانه و ئله حه وت گولی گرت و هه ر گولی سه د دانه کی تیابوو که ئه کاته (۷۰۰). - هه نگاوئ تر: ۲۰۷.]

۱. کولبه: کۆلیت، خانووی بچووک. له ده قی «گ.م» دا نوو سراوه: «سینه یی تاری».

۲. [مه به ست له ئه ولا: قیامه ته و ئه م لاش: دنیا به].

۳. [«ممنوع الصرف» له ریزمانی عه ره بیدا به و وشه یه ئه لێن که ژیره (-) و ته نوین (-) -] نه روا ته سه ری مه گین به هو ی «اضافه» یان ئه لف و لامه وه. وشه ی ده راهیم (کۆی دره هم) له و

دوو ماری زولفی شه برهنگی که بیّ بو له علی زه حاکسی
له ترسان پیی ده دا «حاجی» فهره یدوون ته ختی هو شهنگی

(۵)

ئاقتابی حوسنی تو

ئاقتابی حوسنی تو پوژه که دی و ئاوا ده بی
قامه تیشته وهك هیلالی یهك شه وه ئاوا ده بی^۱
کامه دانا میزه ری دانا و فیسی کرده سهر
بی حه یا و سهر پهل و سهر خوش و بی پهر وا ده بی
پادشاهیکم هه یه گهر من بکاته ده رگه وان
حاجیب و خه ددامی من "ئهسکه ندهر" و "دارا" ده بی^۲

و شه «ممنوع الصرف» انه یه، قازیش چونکه ئیزافه ی کردووه بو لای خو ی (دراهمی) واته:
دره مه کانم، ئیدی له «ممنوع الصرف» ی ده رچوووه و ئه کریت سهر ف بکری. جا حاجی هه م
ئه و یاسا پیزمانیییه مه به ست بووه و هه م ئه وه ی که سهر فی واته: خه رچ کردنی دروسته و
قه ده غه نییه، یان سهر فی واته: گۆراندنه وه ی قه ده غه نییه. دیسان هه لئه گری مه به ست له مفتی
فتواده ر بی که ئه م جار ده راهیم بۆلای ئه و ئیزافه بکری (دراهمی مفتی). به مفتی: به
به لاش، به خو رایی.

۱. له ده قی «گ.م» دا نیوه دیپری یه که م به م جو ره هاتوو: «ئاقتابی حوسنی تو پوژ که دی و ئاوا
ده بی». [به بۆچوونی موحه ممه دی مه لا که ریم «ئاوا ده بی» هه لئه و «ئاوا ده بی» راسته،
چونکه حاجی ویستوو یه بلێ: به ژنیشته وهك مانگی یه کشه وه باریکه که ئه ویش کینایه یه له
جوانی].

۲. [حاجیب: په رده دار. خه ددام: خزمه تکار. ئهسکه ندهر و دارا: دوو پادشای ناودارن].

داوی ناوه زولفی دوولانه له هەردوو لامهوه
 دل گەرفتارە ئەگەر لەم لا نهی لەولا دەبی^۱
 شەو لە بەزمی دولبەرم بەم تەعنه و سووتاندمی
 چاوی دا پەروانە فەرمووی: عاشیقی هەروا دەبی^۲
 واسیفی قەددی ئەتۆ خامە ی دەبی تە نەیشە کەر
 ئەلفی قەددی موستەقیم قافیە ی بالا دەبی^۳
 سەر سپی و دل ڕەش بوو «حاجی» تافەقی بوو ئیستە کەش
 ڕوورەشی کە ڕیش سپی خوا عالیمە هەروا دەبی^۴

(٦)

ئیمەش دەمرین

ئیمەش دەمرین دەبینە خاکی سەرەری
 ئەم ڕۆژ و شەو تەنووری سوبحی دەگری^۵
 دەسگا و دووکانی شارەکان دادەنری
 ئەمیان دەفرۆشیت و ئەوێتر دەکری
 ئەم باوکی مردوو یەخە ی دادەدەری
 ئەو بووکی نووی هەیه کەوای بو دەبری^۶

۱. لە هەمان دەقدا نووسراوە: «داوی تاو زولفی دوولا».

۲. هەر لە هەمان دەقدا نووسراوە: «چاوی دایە دوا».

۳. نەیشە کەر: قامیشی شەکر.

۴. [مەبەست لە سەر سپی ئەو یە کە جامانە و میژرە ی سپی بە سەرەو بوو].

۵. ئەم نیو دەپەر لە دەقی «گ.م» دا بەم جۆرە هاتوو: «ڕۆژ و شەو تەنوویری سبەینی دەگری!».

۶. [نووی: نووی].

بی بستہ فہلہک ئاشہ کی وای ناوہ تہوہ
 بو ہاردنی ئیمہ چ عہ جایب دہ گہری^۱
 لادیش پہزی ئاودہ دات و وہ ردی دہ بری
 حہ یوانہ دہزی، سہ گ دہوہ ری، کەر دہزہ ری
 لوقمان لہ مہ دا شوانہ گہر خوئی بکوژی
 گاوانہ فلاتون لہ غہ ما گہر بدری^۲
 ئەم دەستە کە چوو دەستە یەکی تازە یە دی
 مە علووم نە بوو ئەم کە شمە کە شە کە ی دہ بری^۳
 عالم ھەموو مردن لہ غہ می زانینی
 ئەم حکیمە تە یان نە زانی هیچ لیی مہ گہری^۴
 لہم لاوہ ھەتا «حاجی» نە چیتہ ئەولا
 مومکین نییہ تی بگا لہوہ گہر بفری^۵

۱. [بستہ: تہوہ ری بہر داش، ئاسنی نیوان گہرووی دوو بہر داش. مو حہ ممہ دی مہ لا کہ ریم پیی وایہ «ئیمہ تا قیامت» لہ «ئیمہ چ عہ جایب» راستترہ، لہ بہر ئەوہی لہ نیوہی بہیتی پیشوودا «ئاشہ کی وای» ہاتوہ پیویست بہ عہ جایب ناکا. مہ عنای ئەم نیوہ بہیتہ لہ گہل ئەوہی دہ سنوو سیکیش ھا لہ پشتیہوہ ئاوہ ھا جوائترہ۔ ھەنگاوئ تر: ۲۱۴.]
۲. دیسان لہ ھەمان سہرچاوہ دا، ئەم نیوہ دپڑہ بہم جۆرہ ہاتوہ: «گاوانہ فہلاتون کە یە خہی دابدری».
۳. ھەر لہو سہ چاوہ یە دا نووسراوہ: «ئەم دەستە کە چوو دەستە یەکی نوپی تر دی».
۴. [مو حہ ممہ دی مہ لا کہ ریم ئەلی نیوہ بہیتی یە کەم برگہ یەکی ناتہ واوہ و بہ گویرہی ھیچ کام لہ دہ سنوو سہ کان بۆم ساغ نە کرایہوہ. لام وایہ وشہی «مردن» یا «مردوون» یان «مردنہ» بی، ئە گہر وایی لہنگی نامینتی.]. لہ دہقی «ع.س» دا نووسراوہ: «ئەم حکیمە تە یان نە زانی ھیچ کەواتہ مہ گہری».
۵. لہ دہقی «ع.س» دا ئەم نیوہ دپڑہ بہم جۆرہ ہاتوہ: «مومکین نییہ تی بگا گہر بفری»

(۷)

سوئی به سهر و پیشی

سوئی به سهر و پیشی، بهم خه رقه یی سهر دوشی
 چند چیله گهل و بز نه گهل و میگه لی دوشی^۱
 فهرمانی که دا کوشتمی جه لادی نیگاهی
 خوونی منی بیچاره عه دوو نووشی به خووشی
 له و وه عده ره قسیم گوتی: بی عهد و وه فایه
 مه علووم نه بوو له م عاله مه دا راست و دروشی
 ته شخیصی ده واکه م مه که ئه ی بوو عه لی سینا
 له و چاوه که بوم بوو به شیفای عهینی نه خووشی
 ئه و چاوه وه کوو مه سته له یی کو حله سه وادی
 شازه وه کوو نه رگس نییه بی فه زلی برووشی^۲

﴿﴾

[موحه ممه دی مه لا که ریم ئه لئ: نیوه ی به یتتی یه که م پرگه یه کی که مه، ئه گهر «ئه ولا» بکریته
 «ئه وه لا» هیچ ناریکی نامیینه وه. - هه نگاوئ تر: ۲۱۶.]

۱. [خه رقه یی سهر دوشی: جبه ی سهر شانی. چیله گهل: کۆی چیله، واته: مانگا به رانه به به
 گاگهل، میگهل: ران]. له ده قی «گ.م» دا نیوه ی دپری سهره تای هه لبه سته که به م جو ره یه:
 «سوئی به سهر و پیشی به خه رقه یی سهر و دوشی».

۲. [مه سته له ی کو حل: به و مه سته له ریزمانیه ئه لئ له زمانی عهره بیدا که «اسم التفضیل» کار
 له سهر «اسم ظاهر» ناکا مه گهر به و مه رجانه ی که له میسالی «ما رأیت احداً أحسن فی عینه
 الکحل منه فی عین الحبيب» دا هه یه، ئه م میساله ش ناوبانگی به مه سته له ی کو حل دهر کردووه.
 واته: که سم نه دیوه کله له چاویدا جواتر بی له و کله ی وا له چاوی یاره که مدایه. سه واد:
 ره شی. شاز: بی وینه، تاک، له یاسا دهر چوو]. له ده قی «گ.م» دا له جیاتی «شازه» وشه ی «شانه»
 هاتوو وه له جیاتی «بروشی» وشه ی «برووشی» هاتوو. مه سته له که ش له سهر «چاو و برویه»
 نه که «شان و برووش»!! بۆیه ئیمه پشتمان به ده قه که ی گو فاری «ر. کوردستان» به ست و وه کوو
 ناو هه لبه سته که تو مار مان کرد.

موشعیر به وه فاتی منی میسکینی فه قیره
 وارووته له خهت بهرگی سیای ماته می پووشی^۱
 «حاجی» له ته وافی هه جه رولته سوه دی خالی
 گریان هه "سه فا" به خشی نه وهك "سه عی" و خرووشی^۲

(۸)

بهم نه حو هیه سهرقی عیشقبازی^۳

بهم «نه حو» هیه «سهرق» ی عیشقبازی
 موسته قهلی که متره له مازی^۴
 یه عنی له مه دا که بیکوژه زوو
 بی فهرقه حه قیقهت و مه جازی^۵

۱. [موشعیر: بیدار و وریا که ره وه و پیشانده ر].

۲. [هه جه رولته سوه د: نه و بهرده ره شهیه له په نای مائی کابه دا که حاجی له عاستی نه وه وه دهست به گه ران و ته واف نه کات. حاجی له گهل باسی خو شه و یسته که یدا ئاماژه به مه ناسیکی هه ج، وه کوو: سه عی (هاتوچۆ) سه فا و مه پروه، ته واف، ده کا].
 ۳. نه مه له بهسته له سهرچاوه چاپکراوه کانداهوت دپره به لام له دهقی «م.ر.س» دا بووه به «۹» دپره.

۴. [سهرق و نه حو: دوو زانستی زمانی عه ره بین و ههروه ها «نه حو» مانای شیوه و جوړ و «سهرق» مانای گوړان نه گه یه نن. واته: بهم شیوه (نه حوه) گوړانکاری (سهرق) له فه رمانی عه شقبازیدا بکه ی زه مانای داهاتووی له رابردوو که متره و به ره و ته و او بوون ده چی]. بۆ ساغکردنه وه ی سهره تای نه مه له بهسته پشتمان به دهقه کانی «م.ر.س» و «م.م» و «ع.س» بهست و تو مارمان کرد.

۵. [کوشتن به دوو مانا دی یه کئی مانای راسته قینه یه (هه قیقهت) واته: تیدابردن، دووه مانای ناراسته قینه (مه جاز) واته: لیدانی توند و زۆر]. له دهقی «گ.م» دا نوو سراوه: «یعنی له مه دا که بین بیکوژه زوو!!».

ئەم شیعەرە زەریفە خەتتە چاکە
 نووسىومەتەوہ لە پرووی بەیازی^۱
 "کەششاف"ی پرمووزی ئایەتی تو
 "تەفسیری کەبیر"ی فەخری پازی^۲
 بوۆ قەددی زراوی بیژراوہ!
 نیزە و عەلەم و مەسافە غازى^۳
 نەیداوہ تە من خودا بە مفتی
 بەم مەشرەبە خوۆت مە کە بە قازی^۴
 ئەم قافیە شایە گانە ئەمما
 عەببى نىیە جاھیلی بە پازی^۵
 ئەو رزقى موقەررەرە بە خوۆی دى
 سەد دەفعە بخوازی یا نەخوازی

۱. [بە یاز: پاک نووس، بەرانبەر بە چلک نووس (مسودە)].

۲. [کەششاف: وەدەر خەر و وەرپووخەر، کتیبیکى بە نرخى زومەخشەرییە لە زانستى تەفسیری قورئاندا. کەبیریش واتە: گەورە، ھەرەوا تەفسیری کەبیری ئیمام فەخری پازیش دەگرێتەوہ].

۳. [مەساف: جیی ریز بەستن]. قەددی زراو: قەددی زراف، قەددی بارىک.

۴. بە مفتی: بە خوۆپایی. [ھەر وەھا حاجی بە وشەى «مفتی»، سووکە ئیلتیفاتیکیشى بە «موفتى» بە مانای فتوادەر، بوو؛ چونکە بە پیتی پڤنووسی کۆن ھەردووکیان وەك یەك نووسراون]. دپړی پڤنجم و شەشەم تەنھا لە دەقى «م.ر.س» دا ھاتووہ.

۵. قافیەى شایەگان: ئەو جوۆرە قافیەى کە پیتی عەرەبى وە کوو: «ض.ظ.ذ» لە گەل پیتی غەیرە عەرەبى وە کوو «ز» یەك حیسابیان بۆ بکړئ ھەر وە کوو لەم ھەلبەستەدا وشەى وەك: «ماضى» و «قاضى» لە گەل وشەکانى «مەجازى» و «غازى» و «دەنازى» بوون بە قافیەى ھاوکیش و ھاودەنگ.

قیرتاسی و شه هره وایه «حاجی»
نه قدینه بی تو به چی ده نازی!^۱

(۹)

مه تنی کوتوبی ئەم دووه

مه تنی کوتوبی ئەم دووه با شه رحی کرابی
ئیشکالی رمووزی مه سه له ی قازی ما بی^۲
قازی هه پۆ سینت سوپه ری تیری قه زای
وهك دینی ره وافیز به دهنه بی سه روپا بی^۳
خۆت حاکمی ئەم مه سه له یه که ی ده بی وایی
پیری وه کوو تو «ماهی» هه بی و ماکه ری گابی
بی مروه تی به م مروه ته قه ت مروه تی نابی
سه د ده فعه که ریش هه روو کوو تو مروه تی گابی^۴

۱. [قیرتاس: کاغه ز، شه هره وای: به و پاره یه ده لێن که نرخ ی له و ناوه ی که هه یه تی که متر بی، جا له بهر نه وه، بیجگه له و ولاته ی که لێی دراوه، له هه یچ ولاتیکی تر بایه خ و بره وی نییه].
۲. [وه کوو موحه ممه دی مه لا که ریم نه لێ: ئەم پارچه شیعره ی حاجی بو لیدوانی رووداو یکی نیتوان قازی شوینیک و ئافره تیک که «مروه ت» ی ناو بووه، داناوه. «قازی ما» فارسییه واته: قازی ئیمه، هه روو ها له و قازییه که گوایه قازی مییان بووه، یان قازی بی حورمه تی وهك ماکه ر بووه. -ههنگاوئێ تر: ۲۲۰].

۳. له دهقی «م.ر.س» دا به م جوړه هاتووه: «قازی سه ر و سینت سوپه ری تیری قه زای بی».
۴. له دهقی «گ.م» دا نیوه دپری یه که م به م جوړه هاتووه: «به م مروه ته بی مروه تییه قه ت بلی: نابی». [موحه ممه دی مه لا که ریم به نابه دلی مانای ئەم به یته ی کردووه ته وه نه لێ: لێی دلنیا نیم، واته: هه یچ که سیك له خو یا بی مروه ت و نامه رد، به هو ی ده س به سه را گرتنی ئەم ئافره ته

«حاجی» ده لئی ئەم میسرە عە تەئریخیە قازی
«انصافی نیە، عاری چیه، مروەتی گابی»^۱

(۱۰)

تا سالیکی مەسالیکی

تا سالیکی مەسالیکی مولکی قەناعەتی
باکت نەبی لە ڕیگر و ئەهلی شەقاوەتی^۲

سوؤفی عیبادەتی هەموو مەکرو ڕیوہیە
گەر "شیری نەر بە گوئی بگری" پەشمە تاعەتی^۳

□

(مروەت) ناوہوہ نابیی بە مەرد و خاوەن مروەت. با بلیین کە ریش سەد جار لەم مروەتە بپەرێ و سواری ببی، ئاخۆ بەوہ لە کەریی خۆی ئەکەوئ و ئەبی بە بنیادەم و خاوەن مروەت؟
- هەنگاوئ تر: ۲۲۲.]

۱. لە دەقی «گ.م.» دا نیوہ دیڤری یە کەم بەم جوۆرە یە: «هەر «حاجی» دەلئی ئەم قسە... تاد»
تییینی: بۆ زانینی حیکایەتی دانانی ئەم شیعەرە ی حاجی، برۆانە پەراوێزی لاپەرە «۸۴» ی
دیوانی حاجی قادری کوئی چاپی گیوی موکریانی، هەولێر ۱۹۶۹.

[ئەم میژووہ بە پێی حرووفی ئەبجەد دەکاتە (۱۲۸۵) جا لەبەر ئەوہی حیسابی ئەبجەد
دروست دەریت پۆیستە بە شیوہ ڕینووسی کۆنی کوردی بنووسری].

۲. لە دەقی «گ.م.» دا لە جیاتیی «مولکی» نووسراوہ: «ریگەیی» وە لە جیاتیی «باکت نەبی»
نووسراوہ: «عاجز مەبە».

۳. ڕیوہ: فیل. شیری نەر: شیری نیڤ، نیڤ شیر. دیڤری نیوہ شیعری دووہم بیروپرای حاجی
دەردەبرئی بەرامبەر دینداری تورکە عوسمانلییەکان و شیخەکانی سەر بە ئەوان.

«شیر بە گوئی دەگری» یاخود «شیری نەر بە گوئی بگری» ئەمە ئیدیۆمیکی کوردییە و بە مانای
ئازایەتی دی، حاجی لەم شیعەرە دا بە کاری هیناوہ. بنواری: جەلال مەحمود عەلی، ئیدیۆم لە
زمانی کوردیدا، بە غدا ۱۹۸۲، ل: ۳۴۲. [پەشمە تاعەتی: واتە: بێ کەڵکە خواپەرەستیە کە ی.]

ئیخلاسه ئه سلی مه قسه د و خورا شه قی ده بی
واتیده گابه سه رمه قولاته سه عاده تی^۱

بی مه عریفه ت مه به له ته ریقی حه قیقه تا
سه رمه نزیلی شه ریه ته جیگه ی سه لامه تی

ناگه ن به حیز و پڠری ئیمه له مولکی رۆم
عه للامه یی ویلایه ت و شیخی ویلایه تی

مه فهوومی دوو حه دیسی سه حیحم له به یته کا
جی کرده وه نه زه ر بکه کوردی و فه ساحه تی

دونیا سه گی له ئوغلّه مه تۆقیوه تالیبی
نه یماوه هه ر وه کوو سه گی پی سووتوو راحه تی^۲

سه د قوبه یی خه ورنه ق و سه ددی سکه نده ری
ناگاته به یته کا ولی «نالی» و مه تانه تی^۳

ساقی که ریمه باده یی به زمی «أَلَسْتُ» ییه
«حاجی» له جامی قه لبی شکاوه شیکایه تی^۴

۱. [شه قی: به ده بخت و تاوانبار].

۲. [ئوغلّه مه: شه ر به یتک چرژان و پرژانه سه ر یه ک].

۳. [خه ورنه ق: ئه و کۆشکه یه بۆ به هرامی کورپی یه زدگرد له په نای چۆمی فوراتدا کراوه ته. سه ددی سکه نده ر: دیواری چین، به یت: مال، یان دیڤی شیعر. مه تانه ت: قایم و پته وی، یان حورمه ت و مرووه ت].

۴. [ئاماژه یه به ئایه تی: «أَلَسْتُ بِرَبِّکُمْ قَالُوا بَلَى» که خوای مه زن له عاله می رۆحدا ته واوی رۆحه کانی بانگ کردووه و ئه م پرسیاره لی کردوون: «ئایا من په روه ردگاری ئیوه نیم؟» ئه وانیش ټیکرا وتوویانه: به لئ تۆ خوای ئیمه ی].

(II)

کہ ہستا قامہ تی بہ رزی

کہ ہستا قامہ تی بہ رزی لہ فہرقی تاوہ کوو ئہ رزی
 پەریشان زولفی سہد تہ رزی بہ یہ کدا داپڑا و لہ رزی^۱
 لہ دہوری تابہ تا و ہستا لہ تہ شبیہی دلی و ہستا
 موہ تہل بوو گوتی: ئیستا لہ چین و پیچش و تہ رزی
 سہدای «یاحی»ی دہرویشان لہ ترسی زولفی پەر چینی
 لہ عیسا عہ رسہ یی گہ ردوون بہ تہنگ ہات ہرہ کوو دہ رزی^۲
 لہ سہودای زولفی پەرچینی لہ نیو چینی نومایان بوو
 خہ تا و چین و خوتہن یہ کسہر گرفتار بوون لہ ژیر قہ رزی^۳
 ہلیدا زولفی چہ وگانی کورہی خورشیدی دا بہر شہق
 کہ دایدا چی مہ لایک بوو لہ گہ ردوون ہاتہ سہر ئہ رزی^۴
 حہ یای چوو چہ تری تاووس بارہ گاہی شہ عشہ عہی خورشید
 کہ مہندی پیلہ تہن، زنجیری داود، گورزی گودہ رزی^۵

۱. فہرق: تہوقی سہر، واتا لہ تہوقی سہری تا دہ گاتہ عہرد. لہ چہند دہ قیکدا ئہم بہ شہ دپڑہی دووہ مہ بہم جؤرہ ہاتوہ: «بہ سہر یہ کدا پڑا و لہ رزی».
۲. [ناماژہ بہ بہرز بوونہوہی حہزرتی عیسا بو ئاسمان و چوونہ خزمہ تی خوشہ ویستی راستہ قینہی].
۳. خہ تا و خوتہن: دوو ناوچہ و شارن لہ تورکستان بہ جؤرہ مامزیک ناسراون کہ لہ ناوکیان نایابترین بؤنی میشکیان لی و ہردہ گیرئ.
۴. [چہ وگان: گؤچان، ئہو دارہ سہر خوارہی کہ پیی لہ گؤ ئہ درئ لہ یاری چہ وگاندا].
۵. [شہ عشہ عہ: تیشک و ترووسکہ. پیلہ تہن: ہیکلہ وک فیل، نازناوی روستہ می پالہ وانہ. داود: داودی پیغہ مہر کہ لہ گہل جالووتدا شہری کرد. گودہ رزی: پالہ وائیکی ئیرانیہ چیروکی لہ شانامہی فیردہوسیدا ہاتوہ].

دەقیقەك بى سەرى موویەك لە زولفی وەرگەرێ مەودا
لە گەل سوبحی قیامەتدا دەکا بى تەقیە سەربەرزى^۱
مریدان مەست و سەرخۆشن لە نەشئەى بادەكەى دەستى
مەلایىك جوملە بى هۆشن بە نازى چاوى پەرەمزی^۲
مرادى من مریدى خالیسە خەبیاتییه کارى
مەلایىك سوورەتە، ئاهوو نیگاھە، «حاجى» یە تەرزى

(۱۲)

لەسەر تەنافى كە لەرزى^۳

لەسەر تەنافى كە لەرزى هەتیوى سەندووسى
شكا مەتاعى زەریفى و قىمەتى لووسى^۴
تەنافى پردى سیراتە موناظران مەحشور
مەكانى مەلەبە حەشرە لە موئمنین و پووسى^۵

۱. [تەقیە: ترس و خۆشاردنەوه، یان «طاقیە» واتە: کلاو].

۲. [موحەممەدى مەلاکەریم ئەلێ: بە ھەلە نووسیویومان: «بادەكەى دەستى» لە کاتی کدا لە دەسنووسەکاندا «بادەبى دەستى» یە. - ھەنگاوی تر: ۲۲۷].

۳. ئەم قەسیدەى حاجى لە دەقى «ع.س» و «گ.م» دا ھەوت دێرە شیعەرە، بەلام لە دەقى «م.ر.س» دا ھەقەدە دێرە و ھەندێ دێرى بە ھەرەیین و بەداخەوہ شلۆق و ناپێکن.

۴. لە بارەى جیگای دانانى ئەم قەسیدەى، خوالێ خۆشبوو مەلا پەرەئووفى سەلیم ئاغا نووسیویە ئەلێ: کاتى خۆى تەنافاز ھاوونەتە کوێ و ئەمین ئاغای ئەختەر و حاجى قادر بە یەكەوہ چوونەتە سەیری و ئەمین ئاغا داواى لە حاجى کردوو ئەم قەسیدەى لەسەر ئەو بەزەمە بنووسى. بەلام کاک مەسعوود موحەممەد بەلگەى بەھیزی بە دەستەوہى بۆ ئەوہى حاجى قەسیدەكەى لە سەندووس یان لە جیگەى کى تری کوردستانی ئێران داناوہ؛ بڕوانە: مەسعوود موحەممەد، حاجى قادری کوئی، ب، ۲، بەغدا ۱۹۷۴ ل: ۳۱۴-۳۱۵.

۵. موناظران: تەماشاکەرەن.

سہ ماہ عہ رسہ یی بازی گوریسی کاہکشان
ستارہ نازیر و ماہیش ہیلالی مہ عکووسی^۱
شوعاعی شہ عشہ عہ یی شہ معہ مہ شعلی ماہی
لہ شہ رمی تلعلہ تی ٹہ و شہ و دہ ییتہ جاسووسی
دوو چاوی عہ ینی نہ خوشی لہ نیو سہ ری زولفی
گران و سووکہ لہ ترسی رہ قیبی کابووسی
لہ کونجی خانہ قہ سوئی خزا و نہ یزانی
تہ ماعی دینی نہ بی یا ٹہ مانی نامووسی^۲
وا حہ شرہ سوئی بفہ رمو و ہ تا لہ دونیاد
سیاہ پروو ببی و خہ لق بزانی سالووسی^۳
عیونی تنقطع من نعمة اللہ
أَذَقْنِي دَمْعِي إِلَى مَا تَبَلُّ مَلْبُوسِي^۴
و عیینی عاد لبتکی فما استطال لنا
علی فراق من أهوى یكون مأیوسی^۵

۱. بازی: یاری، گہمہ.

۲. ٹہم بہ یتہ لہ تیگستہ کہ ی کاک کہ ریم و کاک سہ رداردا نہ نووسراوہ. موحہ ممہ دی مہ لا کہ ریم.

۳. سالووس: فروقیل.

۴. [ہہرچہ ند ماموستا موحہ ممہ د فہ رموی بوم راست نہ بڑتہ وہ، بہ لام پیم وایہ ٹہ کری بہم شیوہ مانای لی بدریتہ وہ: چاوہ کانم نیعمہ تی خودایان، کہ فرمیسکہ و وہ کوو باران وایہ، لی براوہ، ٹہ دی توش فرمیسکی چاوم برژینہ و بمہینہ گرین تا جلو بہ رگم دہ خووسی. ٹہ مہ لہ کاتیکدایہ کہ «أَذَقْنِي» بہ ہہ لہ دابینین و «أَرَقْنِي» راست بیت.]

۵. بہش بہ حالی ٹہم دوو بہ یتہ کہ لہ تیگستہ کہ ی کاک کہ ریم و کاک میراندا نہ نووسراوہ تہ وہ ٹہ بی بلیم بومنیش ساغ نہ کراوہ تہ وہ، لہ بہر ٹہ وہ ی وک خویمان نووسینمہ وہ، بہ لام ٹہ بی

فیدایی له نگه‌ری دهستی سینانی "که‌یکاووس"
 دره‌فشی "کاوه"، پرمی "گیو" و نیزه‌یی "تووسی"^۱
 که هات و که‌وته سه‌ما عیسه‌وی شکا و نه‌ما
 هه‌لا هه‌لایی کلیسا، سه‌دایی ناقووسی
 که هاته‌خه‌نده و فره‌مووی: یه‌لانیجی ماشه‌للا
 به سادیقی بووه عیسایی میله‌تی مووسی^۲
 هه‌چی که هاته‌ته‌ماشا به نووکی موژگانی
 «فَهْؤَلَاءِ عَبِيدِي» ی له‌سه‌ر دلی نووسی^۳
 به وه‌سفی قه‌تره به ده‌ریا‌یه شاعیری وه‌کوو من
 نه‌گه‌ر به قافیه دانیم لوغات‌ی قامووسی

ئه‌وه‌نده بلیم دوور نییه له به‌یتی یه‌که‌مدا «عیونی تنقَطْ دمعاً» بووبی و له به‌یتی دووه‌میشدا
 ئه‌بی «عادت لتبکی فما استطاب لنا» بووبی. «موحه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم».
 [ئه‌م به‌یته هه‌روه‌ک مامۆستا موحه‌مه‌د ئاماژه‌ی پی‌کرد، هه‌ندێ گرفت و ناپێکی ریزمانی
 تێدا‌یه، به‌لام سه‌رحه‌م ئه‌کرێ ئاوه‌ها مانای لی‌بدرێته‌وه: چاوه‌کانم پاش ئه‌وه‌ی وشک بوو
 بوون دیسان هاتنه‌وه‌گرین، ئیدی که‌وابوو نا ئومیدی ئیمه‌ بوو دووری خۆشه‌ویسته‌که‌مان
 زۆری نه‌خایاند.]

۱. [حاجی له‌م به‌یته‌دا ئاماژه‌ی به‌ چه‌ند که‌سایه‌تییه‌ک و ئه‌و شتانه‌ی ئه‌وان پی‌به‌ناوبانگ
 بوون، کردووه، وه‌ک: که‌یکاوس: پادشایه‌کی ئێرانییه له‌ پاشا (کیانیه‌کان). سینان: سه‌ره‌رم.
 دره‌فشی کاوه: ئه‌و له‌ته‌چه‌رمه‌ی که‌کاوه‌ی ئاسنگه‌ر وه‌کوو ئالایه‌ک کردیه سه‌ر په‌که‌یه‌وه و
 چوو بۆ شه‌ر له‌گه‌ڵ زه‌حکا‌کدا. گیو: کوپی گو‌ده‌رز و زاوای پۆسته‌می زاله. تووس: ئییو
 نه‌وزه‌ر، یه‌کیکی تره له‌ قاره‌مانانی شانامه. شاری تووس = مه‌شه‌د.]

۲. ئه‌م به‌یته‌ش هه‌روا له‌ تیکسته‌که‌ی کاک که‌ریم و کاک میراندا نه‌نوو‌سراوه: «موحه‌مه‌دی
 مه‌لا که‌ریم».
 ۳. [هۆلاء عییدی: ئه‌وانه کۆیله‌ی من.]

له قافیه شوعه را عهیه لایدهن ئەمما
 به یادی چاوی ئەمن لادە دەم به مه خسووسی^۱
 جەبینی ماھ و پڕوخی میهره، زولفی شه و دەهه نی
 سه به ب به قافیه تهنگی بوو «حاجی» نهینووسی^۲

(۱۳)

سەد وە کوو پۆستەم

سەد وە کوو پۆستەم به دڵ قەمچی له پەخشی دا، بهزی
 وەك گەیشته خەندەکی پایانی عومری دابهزی^۳
 پۆژتە ئەی بادی نهوڕۆزی له بن بهفری گران!
 کانی پێی سربوو چناریش دەستی چوو پەنجەیی تهزی^۴
 سونبولی زولف و گۆلی پڕوخسار و سهروی قامەتی
 مانگی نیسان و گولان نهیدی له نیو باغ و پەزی
 دولبهرم تهنها که بوو لهو بهینه خۆی پرووت کردەوه
 من دلم خوش بوو که چی دووباره دایپۆشی کهزی

۱. له دهقی «ع.س» و «گ.م» دا نیوه دێری شیعی یه کهم، بهم جۆره نووسراوه: «له قافیهی شیعر عهیه لایدهن ئەمما».

۲. نیوه دێری یه کهم له دهقه کانی «ع.س» و «گ.م» دا بهم جۆره هاتوو: «جەبینی ماھ و پڕوویی میهره، زولفی دهیجوری» به لام ئیمه راستیه که مان له سه دهقی «م.م» وه رگرت.

۳. [ره خش: ئەسپه کهی پۆستەم]. له دهقی «گ.م» دا له جیاتی «پایانی» وشهیی «دوامینی» هاتوو.

۴. دیسانه وه له هه مان ده قدا له جیاتی «بادی نهوڕۆزی»، «بایی نهوڕۆزی» هاتوو. هه ر چەند «بایی» له چاو «بادی» کوردی تره، به لام ئیمه لهو پرایه داین حاجی به پێی زمانی ئەدهبی سەدهی نۆزدهههه م گوتوو بهتی «بادی نهوڕۆزی...».

غهمزه دهستی کرده ناز و ماری زولفی داخزی
 دلّ له بهر پیی که وتبوو ئهم دهیدزی و ئهو دهیگهزی
 چاکی سینهم بوچی ئهو خهییاته نایدرویتهوه
 چاوی بیماری وجودی کردم ده رزی و دهزی^۱
 حاجیب و «حاجی» هموو روژی به گزیه کدا ده چون
 بی حهیا بوو ئهو سه گه عاری نه بوو «حاجی» بهزی^۲

(۱۴)

هموو عومرم

هموو عومرم له پیی هات و نه هاتی
 به سه رچوو ئهی ئه جهل هر تو نه هاتی
 له دهستی حاجیت چاوم غولامت
 به راتی قهبره، پهیکانه خهلاتی^۳
 به روخ فهرزه غوباری سوممی ئه سبت
 بمالم شاهی پیل ئه فگن به ماتی^۴

۱. له دهقی «گ.م» دا له جیاتی «چاکی سینهم»، «چاکی سینگم» نووسراوه.
۲. ههر له ههمان دهقدا نووسراوه: «عاری هه بوو» کهچی مهبهستی حاجی سه گه و سه گیش دياره بی حهیا یی لی دهو شهتوه. و راسته بنووسری «عاری نه بوو» [حاجیب: بهرده دار و درگاوان، ئهم ئیشه وه کوو ئیشی سه گان وایه، به مانای برۆش هاتووه].
۳. له دهقی «گ.م» دا له جیاتی «قهبره» وشهی «قیره» هاتووه.
۴. [حاجی لهم بهیتهدا وهك شوینه کانی دیکه به یهك تیر و دوو نیشان دوو مانای پیکاو، یه کهم: ئامازهی کردوو به هندی له که رهستهی شه ترهنج، دووه م: مانا راسته قینه کانیه تی بهم

له تاوی خوسره وی سه ییاره نه نجوم
هه لاتن، یاری من تو هه نه هاتی^۱

له په هنی وی ده بی سو فی وه کوو من
بکا پیشکش هه موو سهوم و سه لاتی

ده زانم «رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ» ی
له به ده ختی منه کهم ئیلتفاتی^۲

چ گه نجیکه ئیلاهی گه نجی حوست
له هیچ دینی نه بوو واجیب زه کاتی

له تووشی خوم بوو هه رچی تووشی خوم بوو
له دهستی خو یه تی «حاجی» شکاتی^۳

شیوه یه: روح: پوخسار، پرومهت. قه لا: مؤریه که له م سهر و له و سهری شه تره نجه وه
دانه نری و راست نه گه پری. نه سب: نیرینه ی مابین، مؤریه کی تری شه تره نجه که به شیوه ی
(L) ده گه پری. شاه: پاشا، مؤریه ئه سللی شه تره نجه که به کیش و ماتی یاری ته واو نه بی. پیل:
فیل، مؤریه که سووچا و سووچ ده گه پری. مات: مه لول و سهر گه ردان، بردنه وه و ته واو بوونی
شه تره نجه. هه ر له هه مان ده قدا له جیاتی «بالم» نووسراوه: «به بالم». پیل نه فگه ن: نه و
پاله وانه ی که فیل له عه رد ده دات. دیره شیعی دووهه م و سیهه م له ده قه کانی «م.ر.س» و
«گ.م» دا هه نه و له ده قی «ع.س» دا نه هاتوون.

۱. [خوسره وی سه ییار: هه تاو. نه نجوم: کوی نه جم، نه ستیره. هه لاتن: راکردن و بزربوون،
یان خو ره لاتن]. له ده قی «م.ر.س» دا له جیاتی «هه ل نه هاتی»، «هه ر نه هاتی» هاتووه.

۲. له ده قی «گ.م» دا نووسراوه: «له به ختی من بوو واکه م ئیلتفاتی».

۳. تووش: تووشی یه کهم: توو پری و سهر گه رمی، [به دفه ری و بی ئاکاری] به، و تووشی
دووهه میش: به مانای به سه رهات و تووشبوون دی.

(۱۵)

ئەبى سولەيمانى زەمان^۱

ئەبى سولەيمانى زەمان و شەيخولئىسلامى ئەنام
 قاسىدى رېگەي ھىدايەت ھودھودى دانا دەبى^۲
 من ھومام و قوللەيى قافى قەناعەت جىگەمە
 لايقى پەيغامى ئەو پەرويزەيە غەنقا دەبى^۳
 بوۋ حوزوورى قادرى بوۋچى دەنيرى ماكيان
 ماكيان ئەمرى لە سەر شاھىن لە كوي ئىجرا دەبى^۴
 ۋەختى پەيغامت خورووسىكى ھەزار پۆپەم ھەبوو
 دايە بەر شەق قاسىدىۋا بى جەۋابى ۋا دەبى^۵
 تا ھەللىنى زاغى شەب تاۋوسى ھىلكەي سوبحدەم
 مەزرەئەي چەرخىش لە توخمى نەجمى تاۋاۋا دەبى^۶
 دانەيى خەرمانى عومرى تۆ لە مېنقارى ئەجەل
 دوورە، سەر سەۋز و مۇتەپرا بى ھەتا دۇنيا دەبى^۷

۱. ئەم ھەلبەستە تەنیا لە سەرچاۋەي «گ.م» دا ھەيە.
۲. ئەنام: «انام»، خەلك. ھەلبەستەكە لە دېرى دووھەمى دەست پى دەكا. چونكە نيۋە دېرى يەكەمى بى سەرۋايە.
۳. ھوما: بالندەيەكى خەيالىيە، تەيرى بەختىشى پى دەللىن. [قوللەي قاف: نيۋى لووتكەي چىايەكى خەيالىيەكە ھومايان سىمورغ لەۋىدايە].
۴. ماكيان: مريشك (ۋشەيەكى فارسىيە).
۵. خرووس: كەلەشېر (ۋشەيەكى فارسىيە). پۆپە: پۆپە، پۆپىتە، پۆپەي كەلەشېر.
۶. سوبحدەم: سەردەمى بەياني. [نەجم: ھەم بە ماناي ئەستېرەيە ۋ ھەم بە ماناي گىايە، بە قەرىنەي مەزرەئە و توخم].
۷. [موھەممەدى مەلاكەرىم «دوور و»ى بەلاۋە لە «دوورە» راسترە. - ھەنگاۋى تر: ۲۳۷].

(۱۶)

نہ ققاشی دہمی

نہ ققاشی دہمی نوقتہ کی دانا بہ نیشانی
 زانی کہ زہمی کردووه، بیزارہ لہ مانی^۱
 وہ سفی کہ مہرت غہیری دہمی تو نییہ بیکات
 بی نوقتہ بلّیٰ تہو خہ تی مہ عدوومہ بہ یانی^۲
 سوورہ تگہری سہرلہ وحہیی دیوانی مہ لاحت
 دوو یوسفی کیشاوہ بہ بی تہو وول و سانی^۳
 فہرقیکی نہ بوو غایہ تی تہو کردیہ سووکی
 زووہات و تہو باعسی نازت بہ گرانسی
 پیّم خوشہ غہزل فہرشی قودوومی عوقہ لا بی
 نہک بین و لہ بہرکن جوہلا لہ فز و مہ عانی^۴
 ئیمکانی لہ کن تہو عولہ مای موو دہقہ لیّشن
 عہنقا و وہفا بووچ میانی چ دہہانی^۵

۱. لہ دہقی «م.ر.س» و «گ.م» دا نووسراوہ: «نوخته کی»، بہ لام ئیمہ لہ سہر دہقی «ع.س»
 کردمان بہ «نوقتہ کی» چونکہ لہو باوہ پڑہداین کہ زمانی تہدہبی حاجی لہ سہدہی پیّشو بہو
 جوڑہ بووہ «نوقتہ کی» = «نقطہ کی» بہ کار ہیّناوہ نہک وہ کو تہم پڑ نووسیبتی «نوخته کی». لہ
 دہقی «م.ر.س» دا لہ جیاتی «زہمی کردووه» نووسراوہ: «دہمی کردووه».

۲. تہم بہیتہ لہ یہ کیّ لہ دوو دہستووسہ کی لای مندا ہہبوو لیّرہ دا نووسیمہوہ۔ موحہ ممہدی
 مہ لاکہریم.

۳. مہ لاحت: جوانی.
 ۴. لہ دہقی «م.ر.س» و «گ.م» دا لہ جیاتی «نہک بین و لہ بہرکن»، «بیّت و لہ بہرکن» ہاتوہ.
 ۵. دہہان: دہم، زار. لہ دہقی «گ.م» دا نووسراوہ «حاجی بکوژن بہسیہ» بہ لام لہ سہر دہقی
 «ع.س» وشہی «خیّرہ» مان نووسی، چونکہ گونجاوترہ و لہ دہقیکی کوّنترا ہاتوہ.

[ساقی به فیدات بم له گهّل ٿو دهره یی جامت
 بۆ مه جلیسی ئیمه ش بکه یهك جورعه فشانی]^۱
 تا دهستی نه دا خه نجه ری نه یفه رموو ده سا ده ی
 «حاجی» بکوژن خیره ئیتر مه یدهن ٿه مانی

(IV)

مه ه و میهری به غار ه تا^۲

مه ه و میهری به غار ه تا به شوعله ی شه معی پوخساری
 گولستانیش به یه غما چوو له تهنگی غونچه یی زاری^۳
 له نه شه ی دیدهی مهستی هه موو مه یخانه ویرانن
 هه موو کهس به سته زونناره له سه ودای زولفی تاتاری^۴
 په وان په روانه یی ناره، منیش وهك چاوی بیمارم
 زه مانم وهك شه وی تاره، دلا وهك غونچه خون خواری^۵
 دل و جان و په وان و تهن، وه کوو ئیمان و دینی من
 فیدای پوخساری گولناری، نیساری زولفی ته پراری^۶

۱. [موحه ممه دی مه لا کهریم، ټم به یته ی له که شکۆلّی مامۆستا حه مه بۆر وه رگرتووه و ټم شوینه ی بۆ دیاری کردووه].
۲. ټم هه لبه سته له ده ستنوو سیکی لای موحه ممه د عه لی قهره داغی وه رگیراوه.
۳. مه ه و میهر: مانگ و رۆژ. به یه غما چوو: به تالان چوو.
۴. [زوننار: پشتیندیکه زهرده شتی یان خاچ په رستان له پشتی ده به ستن].
۵. ټم به یته له که شکۆلّیکی «حهمه رهش» ناوینکدا هه بوو موحه ممه د عه لی قهره داغی وینه ی گرتووه ته وه و منیش لیره دا نوو سیمه وه. «موحه ممه دی مه لا کهریم».
۶. [ته پرار: ته رده ست، ساحیر].

دەخىل ئەي چاۋى جادوۋگەر بفرموو مەردومان يەكسەر
 دەلّين خەوتوۋى بىداری، دەلّين مەخمورى ھوشيارى
 شوعاع و شەعشەعەي مېھرى، ئەشيعە و ميشعەلى بەدرى
 لە ساىەي پرتەۋى پروتە، بە قوربان نوورى يا نارى؟^۱
 پېرسە «حاجى» تۆ جارى لە زولف و پەرچەمى خوارى
 بلّى: گەر تارى بۆچ مارى؟ بلّى: گەر مارى بۆچ تارى؟^۲

(۱۸)

لە عەينى لەعلى كانى

لە عەينى لەعلى كانى خەتتى سەبزی بوو بە ميوانى
 نەنازى با "خزر" ئيتىر كە مەشھورە بە حەيوانى^۳
 ھەتا كوھلى غوبارى پىنى نەكاتە چاۋى خۆى مەردوم
 سەۋادى خويندەنەۋەي نابى شىكستەي خەتتى رەيحانى^۴
 كە ھات و كەوتە حەلقەي گىژى مريەم ئەو دەمە يەكسەر
 ئەرەستۆش ۋەك فلاتوون توون بە توون چوۋكەوتە حەيرانى^۵

۱. پرتەۋ: تيشك، پرووناكى. ۲. تار: داۋ، تال.

۳. لە دەقى «گ.م» دا لە جياتى «بوو بە ميوانى»، «تۆ بە ميوانى» نووسراۋە. ماناى نيۋە دېرى دوۋھەم ھىمايەكە بۆ «خدرى زىندە» كە [ۋا مەشھورە] ئاۋى ژيانى خواردۆتەۋە ھەر بە زىندوۋەتى ماۋەتەۋە، حەيوانى: بە ماناى زىندوۋەتى دى.

۴. شىكستە: خەتتى كۆنى فارسيە [شېۋەيەكە لە خەتتى نەستەعليق كە بە نەستەعليقى شىكستە مەشھورە. كوھل: كلە، سورمە. مەردوم: خەلك، بىيىلەي چاۋ]. رەيحانى: جۆرە خەتتىكى عەرەبىيە.

۵. مريەم: ناۋى ئافرەتتىكى جوانى سەردەمى ئەفلاتوون (۴۳۰ - ۳۴۷) پ.ز، بوۋە. ئەرەستۆ: زاناۋ فەيلەسوۋفىكى ھەرەگەرەي گرىك بوۋە؛ (۳۸۴ - ۳۲۲) ى پ.ز.

ئەگەر ئەم زولفە موشکینە، وەگەر ئەم لەعلە پەنگینە
 دەلّی سەحرايی ماچینە، دەلّی کانێ بەدەخشانى^۱
 بخوینە "کافیە" و "شافی" "کەمال"ی نەشئەیی "جامی"
 سەدى وەك "ئینو حاجیب" سەرفی عومری کرد لە دەربانی^۲
 بەجیما «نالی» وەك نالی، بە پاش کەوت «کوردی» وەك گەردی
 کە «حاجی» غاری دا ئەسپی لە مەیدانی سوخەندانی^۳

(۱۹)

دەلّین: یار دیتەو

دەلّین: یار دیتەو، بابی مەحەبەت - یاخودا وا بئ -
 ئەگەر دوشمن دەلّی: نابئ! موغەننی تۆ بئ: نابئ

۱. بە دەخشان: ناوی ناوچەیه کە لە ولاتی ئەفغانستان بە لەعل و یاقوت بەناوبانگە.
۲. کافیە کتیبکی ناوداری ئینو حاجیبە لە زانستی «نەحو = سینتاکس» دا. شافی، شافیە: ئەمەش کتیبکی تری ئینو حاجیبە لە زانستی «سەرف = مۆرفۆلۆژی» دا [بەکار هێنانی وشە «کەمال» و «جامی» هێمایە بۆ کتیبی «الکمال» و «جامی» کە شەرح و پراڤەن لە سەر کتیبی کافیە و شافیە، («الکمال» بۆ شافیە «جامی» بۆ کافیە). هەروەها «ئینو حاجیب» لە لایەنی واتاوە بە مانا «کۆری دەرگاوان»ە کە حاجی بە «دەربانی» ئاماژەى بە مەش کردووە.
۳. [واتە: کاتئ حاجی ئەسپی بە لاغەت و پەوانبێژی خۆی تاو دا، نالی وەك نالی ئەسپە کەى بەجیما و کوردی وەك گەرد و تۆزی پئی ئەسپی ئەو بەجیما. بەم بەیتەدا دیارە حاجی قادر زۆر باوەری بەخۆی بوو و لەوانەیه مەبەستی لە بەجی هیشتنی نالی و کوردی لە بواری شیعی نیشتمانپەروەری و شیعی پۆشنییری ئەو سەردەمە بووێت؛ دەنا نالی پیغەمبەرێکە کە لە نێو کورددا کەس شانی لە شانی نەداوە چ بگات بەوێ کە وەکوو نال لە دووی ئەسپی شیعی حاجی جئ بمیئت!!!!].

دهله رزی باغه بان سه روت له ترسی قامه تی به رزی
 گوتی: ئەم نیکته باریکی گرانه تیده گهی نابی
 له هیج رته هه رده مه سه یلی سروشکم ماجه رای چاوم
 به په نگیك په نگی کرد په نگی جیهان باوه په مه که وای
 له ناکاو دوله برم فەرمووی هه لسته ئیسته کی واعیز
 له بۆمان داده دا وه عزی، گوتم: باکت چیه با بی
 به ته زمین فەرده کی «نالی» ده هیئم تا په فیکانم
 بزانی فەرمان زۆره خه زه ف قهت وه گوهه ر نابی^۱
 «که مهندي زولفی دوولانه، له بۆگه بر و موسولمانه
 ده کیشی بی موحابانه، چ له م لا بی، چ له ولا بی»^۲

(۲۰)

گهر خه لقی جیهان^۳

گهر خه لقی جیهان یه کسه ره فهریاد په سم بی
 وه لّاهیی مه پوندار به غهیری تو که سم بی^۴
 وا سوژی دلم ئاگری به رداوه ته جهرگم
 تو قیوه هه ناسهش نه فه سیك هه مه نه فه سم بی

۱. [خه زه ف: سوآله ت، کاسه ته ل].

۲. ئەمه دپره شیعیکی «نالی» یه حاجی به «ته ضمین» به کاری هیئاوه. بنواپه: د. مارف خه زه دار، دیوانی نالی و فهره نگی نالی، به غدا ۱۹۷۷، ل: ۱۲۹.

۳. ئەم پارچه هه لّبه سته ی حاجی قادر له هیچ سه رچاوه یه کی چاپ کراودا نه هاتوه وایره دا بۆ یه که م جار له ده قی «م. ر. س.» ه وه بّلاوی ده که یه نه وه.

۴. [مه پوندار = «مپندار»، مه پندار: وامه زانه].

مورغی سه حرم بال و په‌ری وه حشه تی ریگهی
 هه‌ستان و فرینم یه‌که چه‌رخیش قه‌سه‌سم بی
 ناده‌م به هه‌موو مولکی سوله‌یمانی زه‌مانه،
 له‌م عاله‌مه پروتی چیه هه‌رگا هه‌وه‌سم بی
 هه‌ر شه‌و به‌دزی نه‌غمه له‌سه‌ر سیدره ده‌کیشم
 با ساییت و سه‌یاره‌یی گه‌ردوون عه‌سه‌سم بی^۱
 «حاجی» که نیگارم سه‌فهری کرد و نه‌مردم
 عه‌بیم مه‌که وه‌ک هاتووه‌ ئه‌م شه‌رمه به‌سم بی^۲

(۲۱)

داغی کردم به جه‌فا

داغی کردم به جه‌فا لاله‌روخی زیبای
 پیری کردم به سته‌م لامه‌زه‌بی ته‌رسای^۳

۱. [سیدره: داریکه له‌به‌ه‌شتدا. ساییت: ئه‌ستیره. عه‌سه‌س: ئیشکچی و چاودیر به‌شه‌واندا].
 چ له‌ده‌ستنوسه ئاماده‌کراوه‌که‌ی کاڭ شاره‌زا و کاڭ میران و له‌نوسخه‌کانی لای خو‌مدا
 وشه‌ی «سیدره» و «عه‌سه‌سم» له‌م به‌یت‌دا به «صدره» یا «صدر» و «عسسم» نووسرا‌بوون،
 به‌لام من بۆ‌چوونی خو‌م لام‌وابوو «صدره» و «عسسم» بووه‌ بۆ‌یه وام‌گۆ‌رین. موحه‌مه‌دی مه‌لا
 که‌ریم. [مانای به‌یت‌که‌ش وه‌هایه: هه‌رچه‌نده هه‌موو ئه‌ستیره‌ی ساییت و سه‌یاره هه‌یه،
 هه‌موو پاسه‌وانی ئاسمان بن، من گو‌ییان ناده‌می و هه‌موو شه‌و به‌دزییه‌وه خو‌م ئه‌گه‌یه‌نمه‌سه‌ر
 دره‌ختی «سدره‌المنته‌ی» و ده‌س ئه‌که‌م به‌چریکاندن].
۲. [ما‌مۆ‌ستا جه‌میل رو‌ژه‌یانی له‌باره‌ی ئه‌م به‌یت‌ه‌وه و توویه: وشه‌ی «هاتووه» نییه و
 «هاته‌وه»یه، چونکه حاجی ئه‌یه‌وئ بۆ‌ی: که یارم سه‌فهری کرد و من له‌فیراقی نه‌مردم، هه‌رکه
 هاته‌وه ئه‌م شه‌رمه‌زاری نه‌مردنه به‌سم بی. موحه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریمیش ئه‌م بۆ‌چوونه‌ی
 به‌ته‌واوی به‌دلّه. -هه‌نگاوئ‌تر: ۲۴۷].
۳. [ته‌رسا: گا‌ور، خاج په‌رست].

تیزبین وه قتی سته م، گاهی که ره م بی به سه ری
 له وه فا هیچ نه زانی له جه فا دانایی^۱
 یاری نه غیار و به خوی موئمین و کافر سیفه تی
 خزمی دوشمن ره ووش و قاتیلی بی په روایی^۲
 ناموسولمان، سه نه می، خوونی موسولمان ریژی
 سه رکesh و به دخوو و هم دلشکه ن و خودپایی^۳
 قیسسه یی حاله تی نه و که شفه له روم و عه جه ما
 نییه وه «حاجی» یی بی چاره نه به د ریسوایی

(۲۲)

وا دیاره...

وا دیاره په سم و قانونی کی ده وران داده نی
 کوردی نیمه گهردشی گهرمین و کویستان داده نی^۴

۱. [به سه ری = «بصر» ی: بی چاو، کویر].
۲. له ده قی «گ.م» دا له جیاتی «یاری نه غیار و به دخوو»، «یاری نه غیار و خه وی» هاتووه. دوشمن ره ووش: دوزمن ره ووش، دوزمن سیفه ت. بی په روایی: بی ترسی، بی باکی.
۳. دلشکه ن: دلشکین.
۴. نه م قه سیده یه له لایه ن «م...خ» ناویکه وه له لاپه ۲۱، ۲۲ ی ژماره ۱۹ گوفاری «هتاو کرد = هتاوی کورد» دا بلاو کراوه ته وه که له ۲۳ ی زیلقه عده ی ۱۳۳۱ ریپکه وتی ۲۴ ته شرینی یه که می ۱۹۱۳ دا له نه سته موول دهرچووه. فوتوی ههر دوو په ری به رگی گوفاره که و لاپه ۲۰، ۲۳ یمان له برای به ریز دوکتور ئیحسان فوئاد وه رگرت و له پرووی تیکسته چاپکراوه که قه سیده که مان به شیوه نووسینی نوئ نووسییه وه. برابان که ریم شاره زا و سهردار میرانیش ۱۳ به یتی له م قه سیده یان له پرووی ژماره ۱۹ ی گوفاری کولجی نه ده بیاتی زانکوی به غذا

ئەى ئەمىرى كوردەكان بۆ ئىيۆه عەييە و شوورەيى حيزە كى وەك ..... دادەنى^۱

نوسىيووھە كە لە ۱۶ بەيتى بە ھەندى ھەلە و دەسكارىيەوھە لە چوارچىوھى وتارىكى دوكتۆر ئىحسان فوئاددا لى بىلاو كراوھتەوھ تىادا. ئەمەى لىرە بىلاو كراوھتەوھ دەقى ئەوھە لە گۆفارى «ھەتاوى كورد» دا بىلاو كراوھتەوھ. ئەبى ئەوھش بلىم كە بەش بە ھالى من قەسىدە كە ھىشتا گەلى ئالۆزىبى تىايە، ھىوام وايە لە دەرەفەتتىكى ترا لىيان بدویم. ئەو «م...خ» ناوھ لە سەرەتای قەسىدە كەدا ئەم چەند دىرەشى نوسىيووھە كە بە تەواوى ئەوھى پى ئىسپات ئەبى ئەم قەسىدەيە ھى حاجى قادەرە:

«كُل راع مسئولٌ عن رَعِيَّتِهِ».

«شاعىرى مەشورى كوردان، پەحمەتى حاجى قارى كۆيى، بىست و پىنج بەرى، ژ كەزە بە كى شەوتى چەند بەيتەك گۆتییە، ئەو پىزى بخوینن، ژ لۆمە و گازنا تارىخان بترسن».

واتە: شاعىرى بەناوبانگى كورد خوالى خۆش بوو حاجى قادرى كۆيى، بىست و پىنج سالى بەر لە ئىستا لە جگەر پىكى سووتاوھە چەند بەيتىكى گوتووه، ئەو پىش بخویننەوھە و لە سەرەنشتى مېژوو بترسن. موھەممەدى مەلاكەرىم.

۱. لە «ھەتاوى كورد» دا جىگای ئەم نوختانە ھەر بە نوختە پىكراوھتەوھ، لەبەر ئەوھ تى ناگەم بۆ كە جارى دووھ چەند بەيتىكى قەسىدە كە لە گۆفارى كۆلىجى ئەدەبىياتدا بىلاو كراوھتەوھ ئەم نىوھ بەيتە وای لى كراوھ: «زالمىكى وەك ھەمىد فىرقەى ھەمىدان دادەنى» من لەو باوھەرەدام ئەم بەيتە ھىرشە بۆ سەر ئەرمەنى ئەك عوسمانى و مەبەست بە «حىز» كەش سەرۆكى سىاسى ئەرمەنەكانە و دوا وشەى لاىراویش «ئەرمەنستان» و دوكتۆر ئىحسان خۆى زۆر باشى بۆ چووه كە لە وتارە كەيا لە گۆفارى كۆلىجى ئەدەبىياتدا، ئەم قەسىدەيە لە گەل قەسىدەى «خاكى جەزىر و بۆتان» دا لە پزىكا ھۆنىوھتەوھ. (بۆ ھەلسنگاندن و راست و دروستى ئەم جۆرە بۆ چوونەى حاجى، پىروانە: موھەممەدى مەلاكەرىم، حاجى قادرى كۆيى، شاعىرى قوناغىكى نوپە لە ژيانى نەتەوھى كورد، ل: ۶۲ - ۶۶، بەغدا، چاپخانەى نىجاح، ۱۹۶۰.

ھەرۆھە پىروانە: «الدكتور كمال مظهر احمد، كردستان في سنوات الحرب العالمية الاولى، ترجمة محمد الملا كرىم، ص ۲۶۶-۲۷۱. م.م.ك».

بۆكەيە نامووس و عار و بۆچىيە ئيمان و دىن؟
 خاچ و ئىنجىلى لە جيى تەفسىر و قورئان دادەنى^۱
 ھەر كە تاجى نايە تەختى لە كوردستان دادەنى^۲
 خەرج و پىتاكى لە سەرگۆران و سۆران دادەنى^۳
 مەدرەسە دەيكاتە جيى قىسسىس و پەھبان و كەشيش
 بانگە ناقووسى، لە تەكەش پىرى مەتران دادەنى^۴
 بۆ ئىھانەت كامى ساحب عىززەتە عەزلى دەكا
 بۆرەزىلى جووتيارى خۆى و گاوان دادەنى^۵
 ھەم لە جيى بەگزاھەكان و جيى فلان ئىبنى فلان
 بۆ رياسەت سەربەسەر ئەلقابى ..... دادەنى^۶

۱. لە «ھەتاوى كورد» دا «كەيە» نووسراو، بەلام ديارە ھەلەى چاپە و ئەبوو شىوھ نووسىنى
 كۆن «كەيە» بنووسرايە، چونكە ئەگەر «كەيە» نەبى «كەيە» بى، بەيتەكە لەنگ ئەبى. لە «ھەتاوى
 كورد» دا يەك دوو ھەلەى تىرىش لەم چەشنە ھەيە و لە جياتى يەك «ى» دوو «ى» نووسراو.
 م.م.ك. ھەر لە ھەمان سەرچاوەدا، چ لەم شوپنە و چ لە وپنە ھاوچەشنەكانيا تەنھا «جى»
 نووسراو. م.م.ك.

۲. لە «ھەتاوى كورد» دا وا نووسراو. من لام وايە «دادەنى» كەشى ھەلەيە و واى بۆ ئەچم
 نيو بەيتەكە بەم جۆرە بى: «ھەر كە تاجى نايە سەر، تەختى لە كوردستان دەبى» چونكە وا نيو
 بەيتەكەش راست ئەيىتەو و مەعناكەشى تەواو ئەبى و جوانىش نىيە «دادەنى» كە تەنھا لە
 يەكەم بەيتى قەسىدە كەدا لە داوئنى ھەر دوو نيوبەيتەكەدا دووبارە بوو تەو و لە بەيتەكانى تردا
 تەنھا بۆ راگرتنى قافىيە پيويستە، لە خۆيەو لەو ناوەرەستەدا راست يىتەو. م.م.ك.

۳. لە «ھەتاوى كورد» دا بە ھەلەى چاپ «گاوا» نووسراو. م.م.ك.

۴. جيى ئەم نوختانەش لە «ھەتاوى كورد» دا ھەر بە نوختە پركراو تەو. لام وايە دوكتۆر
 ئىحسان باشى بۆ نەچووە كە بە وشەيەكى «خۆيان» پرى كەردەتەو، چونكە «خۆيان»
 وشەيەك نىيە مەترسى لى بكرى و پيويست بى لابرى. وا ئەزانم لىرەدا لەقەيىكى ئەرمەنيانە
 ھەبوو بۆيە لابراو. م.م.ك.

هر له پاش چهند سالی تر ته سخیری به غدادیش ده کا
 شاره زووری قشله یه، ده ببو له بابان داده نی^۱
 باغ و راغی بولبوله ده یکاته جیی زاغ و زه غهن
 گورگ و مام ریوی له بیسه و لانی شیران داده نی^۲
 خانه تان ویران ده کا قه سر و قوسووری لی ده کا
 بو ئه مه ی نه چنه عه جه م ئیلچی له تاران داده نی
 بو کوری چاک و کچی شیرینی رایکیشی به زور
 کوللی شار و دیه که ده جاسووسی په نهان داده نی
 تا بزانی کی نوژی کرد و پوژی گرتووه
 بو سیاست کردنی په نجا نیگه هبان داده نی^۳
 تا وه ها بی ئیتتفاق و سه رکه شی بی شیوه تان
 تاجی کیبر و نیخوه و غیره ت له سه رتان داده نی
 شاره زای ئه حوالمانه ..... بیگانه نین
 داغی سه د سالی هه یه ئه مپو له کوردان داده نی^۴
 خزمه به سیه، تی بگهن هر بایه قه ولی .....
 شاهی ئیران راده کا سولتانی تووران داده نی^۵

۱. [قشله: بنکه ی چه کداران، سه ربا زخانه. ده ببو: له وانه یه مه به سستی له ده بیابه و تانگ بی]. له «هه تاوی کورد» دا به هه له ی چاپ «بابا» نووسراوه. م.م.ک.
۲. راغ: میړ غوزار، داوینی چیا که سه وز بی. زاغ: قه له په ش. زه غهن: چوله که په شه. م.م.ک.
۳. نیگه هبان: ئاگاداری که ر. م.م.ک.
۴. جیی ئه م نوختانه ش له «هه تاوی کورد» دا هر به نوخته پر کراوه ته وه. لام وایی حاجی لیړه وه باسی عوسمانییه کان ئه کا. م.م.ک.
۵. جیی ئه م نوختانه ش له «هه تاوی کورد» دا هر به نوخته پر کراوه ته وه. لام وایی وشه لابراوه که ی ئیره «رۆمیان» بی. م.م.ک.

ئیستہ مہ علووم بوو .....
 زاہیرن ہہرکامیان تاعہت دہکا، نان دادہنی^۱
 ریگر و حیز و دزہ، ژن ہہ لگر و مالان برہ
 فائیدہی چی نیو و کونیہی خوئی موسولمان دادہنی
 وادہ زانی قہومی خوئی وەك دایہ بہر شیر و تفہنگ
 قہسری دین ئاوا دہکا، بونیادی ئیمان دادہنی
 عہقلہ کی خوا داویہ گہر پیرہ ژن سہرفی بکا
 دہستی پڑستہم بادہدا، تووران لہ ئیران دادہنی
 ئیستہ کی ئہ پیامہ کہ ہہر میللہ تی ہیمنہت بکا
 مووری بی مایہ لہ سہر تہختی سولہ یمان دادہنی
 بہیتی «حاجی» چونکہ ئہفسانہی تورکبازی نییہ
 زور و ہرینہ، باوجودی دورپرو مہرجان دادہنی
 سائیلیکی مہ ککہیی دیت و بہ مہکتووبی درو
 حیشمہ تیک پەیدا دہکا، مالی فراوان دادہنی^۲
 گہورہ دہیخوینیتہوہ، ہہم بچکہ دہینووسیتہوہ
 بہیتہکانی من لہ گوشہی تاقی نیسیان دادہنی
 بیست و سی بہیتہ قہسیدہم ہہر کہسی گوئی لی بکا
 پی لہ سہر تاقی مہہ و ئہیوانی کہیوان دادہنی^۳

۱. جی ئہم نوختانہش لہ «ہہتاوی کورد» دا ہہر بہ نوختہ پر کراوہ تہوہ. م.م.ک.

۲. سائیل: سوالکەر. م.م.ک.

۳. قسیدہ کہ لہ «ہہتاوی کورد» دا بیست و چوار بہیتہ نہک بیست و سی، جا یا بہیتیکی لی زیاد کراوہ، یا بہ ہہلہ «بیست و چوار» لہ بہیتہ کہ دا کراوہ بہ بیست و سی. م.م.ک.

(۲۳)

حەبیبی جان^۱

حەبیبی جان لەسەرچی ئەم رِق و کینە، هەتا کە ی بئ
 بفەرموو دەنگی ساز و نەغمەیی مۆترب، نەوای نە ی بئ
 بەری بوو دَل لە عالەم تا لە نیو زولفت موقەببەد بئ
 ئیتر فەرشی حەیات و خوۆشی یە کبارە دەبا تە ی بئ
 بە بادام دا دَل و دین عاقبەت بو بادەببی چاوت
 دەمی کە توشنەببی هیجرم، بلین بادە پەیاپە ی بئ
 لە نەزعی دەردی فیرقەت جانی زارم قەت خەلاس نابئ
 مەگەر لەم کەوسەری لیو، بلئ بو خەستە با مە ی بئ^۲

❦

بۆ پتر ئاگاداری لە بارە ی ئەم قەسیدە یەو، برۆانە لیکۆلینەووە کە ی: د. ئیحسان فوئاد لە گۆفاری کۆلیجی ئەدەبیاتی ژمارە ۱۹ ی سالی ۱۹۷۶ و لاپەرەکانی (۵۷-۷۰) بە تاییەتی پەرۆزی ژمارە ۱ ی سالی ۹ ی کە نووسراو: ئیحسان فوئاد، شیعریکی بلاونە کراو ی حاجی، گۆفاری «میللەتانی ئاسیاو ئەفریقا» مۆسکۆ ۱۹۶۷، ژمارە ۲ ل: ۱۳۶-۱۳۸ «بەزمانی پووسی».

هەر وەها برۆانە لیکۆلینەووە کە ی عەبدو پرەزاق بیمار لە ژمارە ۸ ی سالی ۱۹۷۴ گۆفاری رۆشنیری نوئ و لیکۆلینەووە کە ی کەریم شارەزا لە گۆفاری ئۆتۆنۆمی ژمارە ۵ ی سالی ۱۹۸۳.

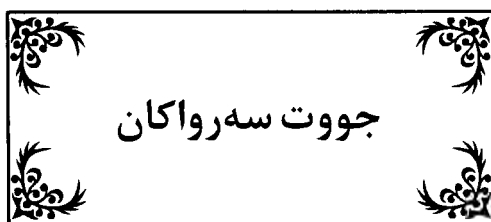
۱. ئەم پارچە شیعەر، لە گەل پارچە شیعریکی فارسی «مەخفی» و پارچە شیعریکی کوردی «وەحشی» و تاکە بەیتێکی «مەنفی» دا لە دوو دیوی قاقەزە کۆتیک نووسراو نەووە کە کاک بەشیر حوسین سەعدی لە ناو کتیبە کۆن و دەستنووسەکانی باوکی خوالی خوش بووی مامۆستا مەلا شیخ حوسەین سەعدیدا دۆزیو یەو و ناردوویە بۆ کاک کەریم شارەزا و ئەویش لە گەل سیایێ ئەم کتیبە ناردیە لای من. هەرچەند کاک بەشیر تیکرا پارچە شیعەر کە ی بە شیو نووسینی نوئ نووسیووە، لە هەندئ شوینیا کەوتبو هەلەو و من خۆم ساغم کردووە. موحەممەدی مەلا کەریم.

۲. [نەزە: گیان دەرجوون، کەوسەر: حەوزیکە لە بەهەشتدا].

له بهر سیوی جه مالت حهق نییه تهنها منم مه حرووم
یه کی له یموون و یهك نارنجه، بو «حاجی» مه گهر بهی بی

جووت سه رواكان

(I)

ئوده با چاکه

ئوده با چاکه لیم نه بن دهرهم
 لهم قسه و لهم حیکایه تهی دهیکهم
 ئیددعای هر سه نایعک ناکه
 تا کوو نه یخوینن، ئیمتیحانی نه که
 پیی ده لین حیلله باز و که ززابه
 «شیخ نه بی» خاریجه له ئهم بابە^۱
 خانه قا و شیخ و ته کیه کان یه کسه
 پیم بلین: نه فعیان چیه ئاخر
 غه یری ته علیمی ته نه لی کردن
 جه معی ئه ملاک و خه زنه کو کردن
 ده فعه یه ک ئیمتیحانیان ناکه
 تی بگه ن زه هره یا نه تریاکن
 له مه حه ککی بدهن ئه گهر وه کوو زهر
 تیده گه ن ری گرن وه یا ره هبه ر^۲

۱. شیخ نه بی: مه به سستی له شیخ نه بی ماویللی ناحه زی حاجیه، له هه ندی له شیعه کانیدا به
 «کهر نه بی» ناوی ده با.

به یتی دووه م و سیهه می ئهم پارچه یه جیان ئهم سه ره تابه نییه و نازانین چۆن وه ها خراونه ته
 ئهم شوینه، به لام وه ک سه رنجماندا له هه موو سه رچاوه یه کی چاپکراو و ده ستنووسدا هه ر له م
 شوینه دا هاتوون، بۆیه ئیمه ش هیشتمانه وه.

۲. له ده قی «گ.م» دا له جیاتی «ره هبه ر»، «رپبه ر» ی ئهم سه رده مه مان هاتووه.

ده خیل شیخ و میخ مه بن ئه به دا
 هیچ که سی رزقی هیچ که سی نادا
 ئه ی خه ریکی رموز و ناز و نیاز
 ئه وروپا فه ننی گه یه ته ئی عجاز
 قولله یی «ئیفل» ی له ئه فلا که
 عه کسی ئه و گهر دشی له ژیر خاکه^۱
 کوره یی ئه م زه مینه یان پیوا
 خاتری تو بی چوونه جه ووی سه ما
 قسه یی ئه مړو ده یگرن له زوبان
 سالی تر بوت ده کهن به بی نو قسان
 سه دو په نجا لوغه ت زیاد ده کهن
 سالی بو ناوی سه نعت و بو فه ن^۲
 چینی ئاته ش په رستن ئی ستاکه ش
 گه بری بی دین و هیندووی رو وپه ش
 بوچی فه رموویه تی نه بیی ئه مین:
 «أَطْلُبُوا عِلْمَكُمْ وَلَوْ بِالصِّين»^۳

۱. ئیفل: قولله یه کی به رزه له شاری پاریس له سالی ۱۸۸۷ دا ئه ندازیاریکی فه ره نسایی
 «ئیفل» ناو له سه رکیسه ی خو ی، ده ستی به دروستکردنی کرد و ۷/۵ ملیۆن فره نک ی زی پری
 تی چووه و به رزایی ۹۸۴ پییه و له سالی ۱۸۸۹ دا ته واو بووه و له ماوه ی سی مانگ و نیودا ئه م
 پاره یه ی له لایه ن ته ماشا کارانه وه چنگ که و ته وه که له هه موو لایه کی جیهانه وه بو ی ده هاتن.

بروانه عه لائه ددین سه جادی، میژووی ئه ده بی کوردی ج ۲، به غدا ۱۹۷۱، ل: ۳۵۹.

۲. ئه م دوو به یته ته نها له ده ستنووسیکی لای مندا هه بوون، موحه ممه دی مه لاکه ریم.

۳. [واته: به دووی زانیندا برۆن با له چینی شدا بی].

نیرۆ می له حه‌دیسه‌ فهرقی نییه
 گهر مه‌ لانه‌ هیهی فهرموو دینی نییه^۱
 تو وه‌ ره‌ فه‌نی فیڕ به‌ چیته‌ له‌ وه
 گاوه‌ ره‌، هیندوووه‌، وه‌ یاخۆ جووه^۲
 لازمه‌ خول بخۆی وه‌ کوو به‌ رداش
 هه‌موو قهرنیک ده‌ گۆرێ ئه‌ مری مه‌ عاش^۳
 ته‌ نه‌ لی کاری حیز و بی خیره
 "ده‌ستی مانه‌ دی له‌ سه‌ر زگی تیڕه‌"^۴
 ئه‌ هلی جه‌ نه‌ نه‌ شوان و گاوانه
 ساحیبی فه‌نن و عیلم و عیرفانه^۵

۱. [واته: ئه‌ گهر مه‌ لا گوتی ئه‌م حه‌دیسه‌ له‌ به‌ر ئه‌ وه‌ی جیناوه‌ کانی (و، گم) ڕوو له‌ نیرینه‌ ده‌ کا که‌ وابوو تایبه‌ت به‌ پیاوانه‌ و ژنان بی به‌ شن، درۆی کردوووه‌؛ چون زۆرینه‌ی ئایه‌ت و حه‌دیسه‌ کان ئاوه‌ هان وه‌ کوو: (أَقِمُوا الصَّلَاةَ)، به‌ لکوو ڕووی ئه‌م جیناوانه‌ (ضمیر) له‌ مرووف یا موسولمانه‌].

۲. له‌ هه‌ندێ ده‌ قدا ئه‌م دێره‌ شیعره‌ به‌م جوۆره‌ هاتوووه‌:

«تو وه‌ ره‌ فیڕی فه‌ن به‌ چیته‌ له‌ وه

گاوه‌ ره‌ جووه‌، یاخۆ هیندوووه‌»

۳. ئه‌م دێره‌ له‌ ده‌قی «مسته‌فا صائب» دا به‌م جوۆره‌ هاتوووه‌: «کوللی» قهرنیک ده‌ گۆرێ ئه‌ مری مه‌ عاش. ڕوانه‌: موحه‌مه‌د عه‌لی قه‌رداغی، هه‌نگاوێک بو‌ راستکردنه‌ وه‌ی شیعره‌ کانی حاجی قادری کۆیی، گۆڤاری «به‌یان» ی ژماره‌ ۶۶ ی سالی ۱۹۸۰.

۴. «ده‌ستی مانه‌ دوو له‌ سه‌ر زگی (سکی) تیڕه‌» په‌ندێکی پیشینانی کوردیه‌ حاجی له‌ پیناوی ئامۆژگاری نه‌ ته‌ وه‌ که‌ی بو‌ کارکردن و تیکۆشان به‌ کاری هیناوه‌. ڕوانه‌: شیخ موحه‌مه‌دی خاڵ، په‌ندی پیشینان چ ۲، به‌غدا ۱۹۷۱ ل: ۲۳۷.

۵. [ئه‌م به‌ یته‌ له‌ ده‌ سنوو سیکی تر دا به‌م شیوه‌ هاتوووه‌:

فائیدہی گہر بدایہ زیکر و دوعا
 دہبووہ قاروون گہدایی سہرپرگا^۱
 ہەرچی بی بہ ہرہ یہ لہ کہ سبی کہ مال
 دبتہ دہرویش و مارگر و حہ ممال
 لہ حہ دیسا ہہ یہ حہ بیبی خودا
 گوتی: الکاسبُ حبیب اللہ
 موسحفی خواہ عالمی برسی
 بہ دوو نانی دہدات و ناترسی^۲
 سوئی وہک تیشنہ بوو لہ زیگری ہہ تاو
 سہد نویژی دہدا بہ کاسہک ئاو^۳
 شیعی وہک تیشنہ بوو لہ سینہ زہدہن
 بہ دوو قہ ترہ دہدا حوسہین و حہ سہن^۴

❧

«ئەھلی جەننەت شوان و گاوانە»
 «جووتیار و سەپانی خەرمانە»

۔ ھەنگاوی تر: ۲۵۴.]

۱. قاروون: ناوی عەرەبی «کریزوس»ی دوا شای لیدیہ کانہ و بہ سامان زۆری و دہو لہمندی بہ ناویانگ بوو. ھەندی سەرچاوەی تریش دەلێن وەزیریکی فیرەوون بووہ جوولە کہ کانی زۆر ئازار داوہ. «الموسوعة العربية المیسرة».

۲. ئەم دوو بەیتەش لہ دەستنووسیکی لای مندا ھەبوون. موخەممەدی مەلاکەریم.

۳. تیشنہ: تینوو. [مەبەستی حاجی لہ زیگری ھەتاو، زیگریکە کہ لہ بەر ھەتاو بکری، واتە: ھەرئەوہندە سوئی لہ بەر ھەتاو زیگری کرد و گەرما لێی دا و تینوو بوو، ئیتر چ نویژییہ ئەدا بە کاسە یەک ئاو کہ بیخواتەوہ.]

۴. سینہ زہدەن: لہ سنگ دان، سنگ کوتان. لہ دەقی «گ.م» دا لہ جیاتی «بە دوو قہ ترہ دہدا» نووسراوہ: «بە دە قہ ترہ دہدا».

به قسه‌ی موخبیر و موئه‌پرخی کۆن
 میلله‌تی چینه چار سه‌د ملیۆن
 سه‌ر به‌سه‌ر ده‌وله‌تی هه‌موو ژاپۆن
 زۆر به‌زه‌حمه‌ت ده‌گاته چل ملیۆن
 ئه‌هلی ژاپۆن به‌فه‌نن و سنعه‌تی چاك
 سه‌یری چۆن چینی گرت و كرديه خاك^۱
 ئیتتیه‌ادی به‌ ئیتتفاقی ئه‌نام
 سوپه‌ره بو حوادیسی ئه‌یام^۲
 کوردی ئیمه‌ نه‌زان و پاشكه‌وتن
 پیکه‌وه پووش و ئاگر و نه‌وتن^۳
 بی ئه‌گه‌ر ده‌ستی یه‌کتری بگرن
 وه‌ك سه‌كهنده‌ر جیهان هه‌موو ده‌گرن^۴
 خواردن و سه‌تری عه‌وره‌ت و سوکنا
 باعیسی ژینه بو‌گه‌دا و پاشا

۱. [ئهم سه‌رکه‌وتن و پێشكه‌وتنه‌ی ژاپۆن له سه‌رده‌می میجیدا (واته: پرووناك) به‌ پاشایه‌تی «موتسۆهیتۆ» بووه‌ كه ولاتی ژاپۆن بو داینگردنی نیازی سنعه‌تی خۆی ده‌ستدریژی كرد بو ولاتی چین].

۲. [ئه‌نام: مرۆف]. سوپه‌ر: مه‌تالی جه‌نگ، شه‌ركه‌ر له کاتی شیربازی خۆی پی ده‌پاریزی.
 ۳. له ده‌قی «م.ر.س» دا، «کوردی ئیوه» نووسراوه.

۴. ئهم دپه‌ر شیعره له ده‌قی «گ.م» دا به‌م جوهری خواره‌وه هاتوه:
 «بی و ئه‌گه‌ر ده‌ستی یه‌کتر بگرن
 وه‌ك سه‌كهنده‌ر جیهان هه‌موو ده‌گرن»

حاله تی وایه چی له سه ر خاکه
 غه یری "عیسا" ده لّین له ئه فلاکه^۱
 ئه وه هه موو مه دحی باده و دوله ر
 نوو سراوه له سه د هه زار ده فته ر^۲
 وه کوو خه مه سی نیزیامیی گه نجه
 که له لای خه لقی کیمیا و گه نجه^۳
 یا وه کوو به یتی شیرین و فه رهاد
 شیعی «حاجی» له به ر کرایه به یاد^۴

۱. [موحه ممه دی مه لاکه ریم لای وایه وشه ی «ده لّین» هه له یه «کهوا» راسته بو ئه م جیگایه،
 ئه لّی: چونکه ناکرێ حاجی به دوو دلّیه وه باسی مه سه له یه ک بکات که خودا له قورئاندا دانی
 له سه ر ناوه و ئه فه رموی: ﴿وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ نيساء:
 ۱۵۸. - هه نگاوێ تر: ۲۵۸.]

۲. [موحه ممه دی مه لاکه ریم وشه ی «ئه م» ی له «ئه وه» پێ راستتیه. له ده قی «گ.م» دا له
 جیاتی «له سه د هه زار ده فته ر» نوو سراوه: «له سه ر هه زار ده فته ر».

۳. [نزامی گه نجه وی: شاعیریکی به رزی ئیرانییه (۵۳۰-۶۱۴ ک.م) به ره مه به ناوبانگه کانی
 پینج گه نج، یان خه مه سی نیزیامین که بریتین له: خه سه ره و شیرین، مه خزه نو له سه رار، له یلی و
 مه جنوون،].

۴. له ده قی ده ستنووسی «مسته فا سائب» به م جوړه ها تووه:

«سه د یه کی باسی شیرین و فه رهاد
 بگو تایه له پێ مه عاش و مه عاد»

بروانه: موحه ممه د عه لی قه ره داغی، گو فاری «به یان» ژماره ۶۶ ی سالی ۱۹۸۰.

[موحه ممه دی مه لاکه ریم لای وایه نیوه به یتی دووهم هه له یه و راسته که ی ئا وایه: «بگو تایه
 له پێ مه عاش و مه عاد»، ئه لّی چونکه ئه مه له گه لّ به یتی پاشه وه ی گونجاوتره. - هه نگاوێ تر:
 ۱۲۶۰.]

ئیستہ میللت دہوونہ ساحیبی جاہ
 یانہ ہہمتائی «أولياء الله»^۱
 کی دہلّی کوردہ کان بہ ئیدراکن
 بہسہ ئەم نہقسہ گوئی لہ من ناکہن
 لہ قسہی ساغی من خہلہل دہ گرن
 واہیمہی شیخہ کان لہ دل دہ گرن^۲
 ئەوی موحتاجی نان و پیوازہ
 یا ہہ تیوازہ یانہ می بازہ
 حہیفہ بو مہردی ساحیب تہ میز
 ہیندہ باسی مہکانی پیسی و میز
 عیشقبازی و ہہوایی دہرویشی
 میللتی خستہ فہقر و بی ئیشی^۳
 ئەو کەسہی دہولہ مہندہ کی چاکہ
 بہندہیی رۆمیانی ناپاکہ
 ہہموو مردووی میان و سمتی خرن
 بہیتی مہددا حیان بہ جان دہ کپرن
 بہیتی من چونکہ کەلکیان دہ گری
 لہ غہریبی و بی کەسی دہ مری

۱. ئەم دہ قەش وەك دہ قی دەستوو سەكە ی «مستەفا سائیب» ە. برۆانە: ەمان سەرجاوەی پیشوو.

۲. [خەلەل: رەخنە، ئیراد. واہیمە: قسە ی ہیچ و پوچ].

۳. لہ دہ قی «گ.م» دا «فہقر و دہرویشی» ھاتووہ.

تالە ژۆر باری پۆمیان نەمرن
 زەحمەتە قەدری بەیتی من بگرن
 یا نه وهك ئەهلی مەغریب ئیستاکی
 چیه ناوت؟ دەلی: خریستاکی
 باوکم «ئەحمەد» بوو ناوی، فیکرم دی
 خەلقى لادی بوو دایکی من «فاتی»
 «حاجی» سا بەسیه سەد هەزار دەفعە
 پیم گوتی: ئەم قسانە بێ نەفعە^۱
 پۆژی ئەووەل لە بەندە و ئازاد
 خدمەتی خەلقە قیسەتی ئەکراد^۲
 لی گەری قەومی تۆ هەموو مارن
 دز و حیز و پیاو کوژ و هارن
 مری ناوداری ورچی ناو دارە
 راستیان خوارە، خواری خونخوارە^۳
 باوکه! هەر چۆنی تۆ دەلی وایە
 زەن دەکەم ئەم قسانە خۆرایە^۴

۱. ئەمە بە گۆڕەیی دەقی «ت.ر.» و «ز.گ.» ه. لە دەقەکانی تردا نووسراوە: «بەسیه حاجی دوسەد هەزار دەفعە».

۲. ئەم دێرە شیعەرە لە هیچ سەرچاوەیە کەدا نەهاتوووە تەنھا لە دەقی «م.ر.س.» نەبێ.

۳. [مر: تیر و تەسەل]. ئەم دوو بەیتەش لە یەکی لە دەستنووسەکانی لای مندا هەبوون. موخەممەدی مەلاکەریم.

۴. [زەن = ظن]. نیو دێری یەکەمی ئەم بەیتە لە «ت.ر.» دا بەم جۆرە هاتوووە: «باوکه هەر چۆنی تۆ دەلی وایە». لە هەندێ دەقیشدا لە جیاتی «زەن دەکەم» نووسراوە: «تێدە گەم».

قورپی کام جی بکھم به سهر خودا
 ئه مه لیم بوو یته عیلله تی سه ودا^۱
 به قسه ی چاکه ده ستیان ده گرم
 تهرکی ناکهم به لومه تا ده مرم

(۲)

یا ئیلاهی

یا ئیلاهی به ئایه تی مونزهل
 به چوار یاری ئه حمه دی مورسه ل^۲
 بی نه وایانی مولکی کوردستان
 ههر له گاوانی تا ده گاته شوان^۳
 له خه وی جهل و مهستی و غه فلهت
 به خه بهر بین به نه غمه یی ره حمهت
 پاکی ده رچن له کاری نا به مه حهل
 رومی رافرینن بو ده ری ئه سفهل^۴
 «حاجی» یه شیعره کانی وهك "کاوه"
 پوژی ده بیین دره فشی هه لداوه^۵

۱. له ده قه کانی غهیری «م.ر.س» دا له جیاتی «خودا» نووسراوه: «خوما».

۲. [ئایه تی مونزهل: واته: ئه و به لگه به ی وا دابه زینراوه، مه به ست قورئانه]. مه به ستی له «چوار یاری ئه حمه دی مورسه ل» چوار خه لیقه کانی راشیدینه.

۳. بی نه وایان: کو کراوه ی بی نه وایه، بی کهس، بی هیز و پشت و په نا.

۴. کاری نا به مه حهل: کاری نا به جی. ده ری ئه سفهل: «الدرك الاسفل». ژیره وه ی جه هه نهم.

۵. له ده قی «گ.م» دا نووسراوه «روژی ده ی بین». دره فشی هه لداوه: ئالای هه لداوه، دره فش: ئالاکه ی کاوه ی ئاسنگه ر بوو له دژی ئه ژده هاکی زۆردار.

(۳)

نہو پوڑہ^۱

نہو پوڑہ بہ ئہمری حہیی مہننان
 ئہم عالہمہ پاکی بوو بہ توفان^۲
 دەییاری نہما لہ جینسی زی پرووح
 غہیری ئہمہ ہاتہ کہشتی نوح^۳
 نہو پوڑہ گہیشٹہ وەقتی مہعوود
 وەستاوہ لہ سەر چیاہ کەہی جوود^۴
 ہەر سی کوری کردیانہ مہسکہن
 نہو جی و مہکانہ میسلی گولشہن^۵

۱. [ئہم پارچہ شیعری حاجی لہسەر ئہو پریوایہ تہی قورئان دامہ زراوہ کہ دہفہرموی: لہ سہردہمی حہزرتی نووحدا تہواوی دنیا ئاو دایپوشی و ہہموو زیندہوہران لہناو چوون بیجگہ ئہوانہی لہ ناو گہمیہ کەہی نووحدا بوون، کہ دواي نیشتنہوہی توفان، لہسەر کیوی «جوودی» (چیاہ کە لہ نیوان کوردستانی عیراق و کوردستانی تورکیادا) لہنگہری گرت، جا بہم بۆنہیہوہ کوردستان بہ بیشکەہی دووہمی مرؤف و ہہووہلین ژینگہ لہ پاش توفان دہژمیردری].

۲. حہیی مہننان: «حی مَنان»، مہبہست لہ خودایہ.

۳. [دہییار: کەس، تاق، دانہ. زی پرووح: گیانلہبەر]. لہ ہہندی دہقدا لہ جیاتی «دہییاری»، «تاقیکی» نووسراوہ. [موحہمەدی مہلاکەریم ئہلئ: کاتی خوئی لہ بیرمان چوو وشہی «ئہمہ» بکەین بہ «ئہمن» کہ ئہمن راستترہ. -ہہنگاوئ تر: ۱۲۶۷].

۴. لہ دہقی «گ.م» لہ جیاتی «نہو پوڑہ»، «ئہو وەختہ» ہاتووہ. و لہ دہقی «ع.س» دا «چیاکیہی جوود» ہاتووہ.

۵. [سی کوری: کورانی حہزرتی نوح؛ سام، حام، یافس].

ئىستاكه جزيره بى موخابا
 مه عموره بى ئه وه له دنيا^۱
 ئه ولادی سه حیحان به بورهان
 كوردن له مه كانى جهددى خويان^۲
 سوکكانى بیلادی روبعی مه سكوون
 «بالجمله» له مانه مونشه عیب بوون^۳
 بى تفرقه بوون موتیع و ههم دهنگ
 ههم مه شرب و ههم لباس و ههم پرنگ
 ئایین و مه زاهیب و ره سائیل
 واكردیه فرقه و قه بائیل
 وهك خهلقى نه چوونه مولكى ئه دنا
 جیی باوكی خويان كرده مه ئوا^۴
 ئاری به حه دیس و نه سسی قورئان
 حویبی وه ته نه ده لیلی ئیمان
 حادیس نییه، ئه سله گفتوگۆیان
 مه وروسه له ده وری جهددى خويان^۵

۱. [بى موخابا: بى پرووده رباسى].

۲. [جهددى خويان: مه به ست حه زره تى نووح و كوره كانیه تى]. له ده قى «گ.م» و «م.م» دا ئه م نیوه دپره به م جۆره هاتوووه: «كوردن له شوینی جهددى خويان».

۳. روبعی مه سكوون: ئه و خاكه یه كه خه لكی لی داده نیشی. مونشه عیب بوون: لق و تیره یان لی بووه وه.

۴. [ئه دنا: نزمایی، په ست، مه به ست شۆنه كانی دیکه ی دنیا یه. مه ئوا: شوین و جیگه].

۵. [واته: زمانه كه یان زمانیکى تازه و نوئ نییه به لكوو ههر ئه وه ره سه نه و له سه ر بنچینه ی باپیریان دامه زراوه].

ئیسْتَاکه که وا جه ماعه تی «وان»
 ئەسلن به نەسەب کەریم و شو جەعان^۱
 مونقادی عەجەم، موتیعی پۆمن
 مەحکوومی خەپات و حیز و دۆمن^۲
 تەقسیری ئەوان نییە ئەمانە
 ھەرگیز بە تەعەججوبی مەزانە^۳
 رەسمیکی قەدیمە دەوری گەردوون
 خەسمی نوجەبایە، ھەمدەمی دوون^۴
 «حاجی» ئەمنیش میسالی کوردان
 کەوتوو مە کەمەندی نەفس و شەیتان^۵
 لەم حەبس و کەمەندە فیکری دەرچوون
 مومکین نییە، من یەکم ئەوان دوون^۶
 مەوقووفە بە پۆستەمی عینایەت
 موحتاجە بە ھیممەت و ھیدایەت

۱. [وان: ئەوان، یان مەبەست شاری «وانە» کە کەوتۆتە باکووری کورستانەو. شو جەعان: بوێران و نەترسان].

۲. مونقادی عەجەم: لە ژێر سەرکردایەتی عەجەم. موتیعی پۆمن: بە فەرمان و بە گوێی پۆمەکان (تورکە عوسمانلییەکان) ئەکەن، ژێر دەستی ئەوان.

۳. ئەم بەیتە لە دەستنووسیکی لای مندا ھەبوو لێرەدا نووسیمەو. موخەمەدی مەلاکەریم.

۴. [خەسمی نوجەبا: دوژمنی لە گەڵ پیاوچاکاندا]. ھەمدەمی دوون: ھاو دەم و دۆستی پیاو خراپان.

۵. کەمەند: پەت، داو، گوریس.

۶. لە دەقی «گ.م» دا نیوہ دێری یەکەمی ئەم شیعەرە بەم جۆرە ھاتووە: «لەم جیسم و کەمەندە فیکری دەرچوون».

دەرچم له ئه سیری میسلی «بیژهن»
پراهی بوو به قووه تی ته هه مه تن^۱

ئهی بی به دهل و شه ریک و ته نها
«ما أعظم شأنك تعالی»؟!^۲

ته عیین بکه پۆسته می دیرایه ت
ته وسه ن بده خوسره وی عینایه ت^۳

تا کورد و ئه من له ده ستی دوونان
دەرچین، هه ره ئه تۆی په حیم و په حمان^۴

.....●.....

(۴)

تا ریک نه که ون

تا ریک نه که ون قه ییلی ئه کرا د
هه روا ده بنه خه رابه ئاباد^۵

ئه نواعی میله له گه و ره تا چووک
خه ملیوه مه مالیکی وه کوو بووک^۶

۱. [بیژهن: پالّه وایتیکی سه رده می پۆسته م بووه]. ته هه مه تن: پیاوی زۆر ئازا، یان نازناوی

پۆسته می زاله له ئازایه تیدا. ۲. [واته: چه ند زاتی تۆ به رز و مه زنه؟!].

۳. ته وسه ن: ئه سپی سه رکه ش.

۴. دوونان: کۆکراوه ی دوونه، واتا: پیاوی هیچ و پوچ.

۵. له ده قی «ت.ر» دا نوو سراوه: «تا یه ک نه که ون قه ییلی ئه کرا د».

۶. له ده قی «گ.م» دا به م جوۆره ها تووه: «ئه نواعی میله له گه و ره و چووک». له ده قی «ت.ر» یشدا به م جوۆره نوو سراوه: «ئه نواعی میله له گه و ره و بچووک». ئیمه ده قی «ر.ک» مان په سند کرد و له هه لبه سته که دا نوو سیمان.

یەك بەرگن و یەك زوبان و یەك ڤهنگ
 بئ غەییەت و عەیب و عار و بئ دەنگ
 دنیا بە تران دەخوون و دەیدەن
 هەرچوونئ مەرامیانە دەیکەن
 هەر کوردن ئەگەرچی پاکی مەردن
 پامالئ زەمانە، میسلی گەردن^۱
 هەر مانەوہ بئ نەوا و مەزلووم
 وەك بوومی خەرابەزار، مەشووم^۲
 گەر باعیسی ئەم دەپرسی کامە
 شەرتیکە کە بو هەموو تەمامە
 ئەو شەرتە بە کوللی ئیتتفاقە،
 گەر "مەرەش" و "وان"ە گەر عیراقە^۳
 قەسریکە یەساغی ئەو نیفاقە
 گەر وانەبئ بابی هەر بە تاقە^۴
 سەد شیخ و مەلا و ئەمیر و خانی
 بو لەزەتی عەیش و زیندەگانی

۱. لە جیاتئ «میسلی گەردن» لە گەلئ دەقەکانئ تردا: «مەحوی کردن» یا «قەتلئ کردن» نووسراوە.

۲. [بوومی خەرابەزار: بایەقوشی کە لاوە. مەشووم: بئ فەر، چارەپەش].

۳. مەرەش و وان: دوو شارن لە کوردستانی تورکیا.

۴. یەساغ: بە تورکی یەعنی یاسا و قانون. لە دەقی «گ.م» دا نیوہ دپری یەکەم بەم جۆرە هاتووە: «قەسریکە بە ساخی ئەو تفاقە».

له ولالوه ئهوان به حيله سازى
 له لالوه ئه مان به تهقله بازى^۱
 قورپان به هموو ولاته وه دا
 تا مولك و ره عييه پاكي فهوتا
 يه كيان ئه مى تو ده كه ي نه يان كرد
 غه ميان نه بوو كورد ئه گهر هه موو مرد

(۵)

تاجى «بسم الله الرحمن الرحيم»

تاجى «بسم الله الرحمن الرحيم»
 نامه سه ر بو ده فعى شه يتانى ره جيم
 ماجه را ييكم هه يه بى بيش و كه م
 هيچ دروى تيدا نيه با بو ت بكه م^۲
 بانى نو تا قى قوبه ي بى ستوون
 كه عبه ييكي بو مه كرده رى نموون^۳
 قاسيدى په يغامى فه رمووى: «مَنْ بَنَى
 مَسْجِدًا يُبْنِي لَهُ بَيْتًا كَمَا»^۴

۱. له ده قى «ر.ك» و «ع.س» و «گ.م» دا وه كوو ناو هه لبه سته كه نووسراوه: «حيله سازى» به لام ته نيا له ده قى «ت.ر» دا نووسراوه: «به حيله بازى».
۲. له هه ندئ ده قدا له جياتى «بيش و» نووسراوه: «زياد و».
۳. [موحه ممه دى مه لاکه ريم ئه لئى له بيرمان چوو «كه عبه ييكي» بکه ين به «كه عبه كى»، هوى راستى ئه مه ش جگه له ده ستنووسه كه، ديا لئى كتى ناوچه ي كو يه يه. - هه نگاوى تر: ۲۷۲].
۴. [واته: پيغه مبه ر فه رموويه تى: هه ركه س مزگه وتئى بکاته وه، خانويه كى چه شنى ئه وى له به هه شتدا بو دروست ئه كرى].

باز فہر مووی: سہرہ سہر پرووی زہمین
 مہ سجیدہ بو زیکری «رَبِّ الْعَالَمِينَ»
 یہ عنی ہر مالی کرابی بو خودا
 کہ عہی عہلیاہ بو زیکر و دوعا^۱
 شکلی تہ کیہ و خانہ قاہی شیخہ کان
 واقعہن رہنگینہ ٹہمما بو پریان
 لہم ہہموو شیخ و موریدانہی ریا
 فہردہ کی ناچیتہ مزگہ وتی خودا^۲
 مہ سجید و میحراب و مینہر بی کہ سہ
 ہہم مہ پرسہ حالی چونہ مہدرہ سہ^۳
 شہ یخنہ نا گہر ٹہم قسہت ناییتہ گوئ
 سہیری وا چوْلہ کہری تیدا بگی^۴
 نا کرئی بہم های و ہوویہ دہفعی پرووس
 ہہروہ کوو شیخی بوخارا و ٹہندہ لووس
 میسلی ئیوہ پالیان دا بہ دوعا
 ٹاخری کافر بہ ریشیاندا ریا
 پشتیان دا ہیممہت و شہ یخووخہ تی
 تا فہرانسز پاکی کردہ میللہ تی^۵

۱. [عہلیا: بہرز و مہزن].

۲. لہ دہقی «گ.م» دا لہ جیاتی «فہردہ کی» نووسراوہ: «تاکہ کی».

۳. ٹہم بہیتہ لہ دہستنووسیکی لای مندا ہہبوو. موحمہدی مہ لاکہریم.

۴. [شہ یخنہ نا = «شیخنا»: شیخی ئیمہ].

۵. لہ دہقی «گ.م» دا ٹہم نیوہ دیپہ بہم جوڑہ ہاتوہ: «تا فہرانسہ پاکی کردہ میللہ تی».

مەرقەدە ئەقتاب و قوببە ئەھلی ٲاز
 بۆتە جیگە گەگەل و مۆلگە بەرەز
 ھیند و داغستان و قازان و قەزم
 خێو و ھیند و بوخارا و خواریزم
 یەك بە یەك وەك ئیو بوون و زیدەتر
 سەر بە سەر بۆ باری کافر بوونە کەر^۱
 موعجیزە و کەشف و کەرامات و دوعا
 بۆچی نەبوو فەخری عالەم مستەفا؟
 جیسمی نوورین و ددانی گەوھەرین
 ئەو شکا، ئەمیان بوو جیگای برین^۲
 سەبەحە و میسواک و خەرقە و تەیلەسان
 بوونە ٲابەندی جیھادی غازیان^۳
 ئەم ھەموو شەھبازە بوونە کوندەبوو
 خەلوەکیشان و چلە سوودی چ بوو

۱. [ئەگەر ھاویئێژی (تر) بکری بە فارسی (تەر) ھەم لە لایەنی قافیەو ٲرێک دەٲی ھەم لە گەل زمانێ حاجیددا جۆرە].
۲. دیسان لە ھەمان سەرچاوەدا نیو دێٲری یە کەم بەم جۆرە ھاتووە: «جیسمی نوورانێ و ددانی گەوھەرین» ئیمە وشە «نوورانێ» یە کەمان لە سەر دەقی «م.ر.س» کرد بە «نوورین» چونکە کیشی سووکتەر.
۳. [سەبەحە: تەزییح. خەرقە: جبە ی کۆن و شٲ و شیتالی سۆفیان. تەیلەسان: عەبای ٲان و گەورە کە شیخ و قازیان لە سەر شانی ئە کەن. غازێ: شەٲکەر].

سەيرى ناكەي تائىفەي ئەو شىخەكان
 ۱. وەك سەحابە و عادەتى پېشىنيان
 پرووت و پىخاوس بە زەرگىك و مەتال
 ۲. باوكى بۇ دوو پوول دەردىنى لە چال
 قەسرى دىن، بنج و بناغەي مەحكەمى
 ۳. شىر و تيرە، دىرەك و تاق و خەمى
 موسبەتە فەرمووى خەببى كىبرىا
 ۴. من «نەبى» ي شىرم لە مەيدانى وەغا
 گولشەنى پىر ميوەيى باغى مەعاد،
 ۵. وا لە ژىرى سايەيى تىغى جىهاد
 كى گوتى: مىسواكە تىرم يا عەسا
 نىزەمە گورزى گرانم مونتهشا^۵

۱. لە زۆربەي سەرچاوە كاندا لە جياتى دوا وشەي دېرى يەكەم چەند خالى دانراوە.
 [موخەممەدى مەلاكەرىم ئەللى: ئىمە بە پىي دەستووسى يەكەم لە باتى ئەو نوختە دانراوانە،
 «ئەو شىخەكان» مان دانا، بەلام من دوو دلم لام وايە وانەبى؛ چونكە «ئەو شىخەكان»
 تەغىرىكى راست نىيە و ماناي تەشبيھكەي لەگەل «وەك سەحابە...» دا دەرناكەوي. -
 ھەنگاوي تر: ۲۷۵].

۲. [زەرگ: سىخ، نىزە. مەتال: قەلغان و سپەر. پوول: قۆشە، كەمترين مال]. لە دەقى «گ.م» دا
 نىوہ دېرى يەكەم بەم جۆرە ھاتووە «پرووت و پىخاوس بە ھۆى زرىە و مەتال» و لە ھەندى
 دەقدا نىوہ بەيتى دووہم بەم جۆرە يە: «باوك و باپىرى دەرىناوہ لە چال».
 ۳. [دىرەك: تيرەك، كۆلەكە. خەم: گومبەز].

۴. [موسبەتە: سابت كراوہ، راستە]. مەيدانى وەغا: مەيدانى شەر، نەبەردى جەنگ.
 ۵. [مونتهشا: نىوى شارىكە كە مەكۆى سۇفيان بوو، گوچانى مونتهشا: كە وا بەدەستى
 سۇفيانەوہ بۇ لاي ئەم شارە نىسبەت دراوہ].

یا کہہ مندم پوشتہ یہ، تیغم تہ بہر
 پوسٹ و کہ شکوّل و دہ فہ و تاج و کہ مہر^۱
 کام حہ دیس و ئایہ تی موعجیز نوما
 ہاتو وہ بوّ رہ غبہ تی رہ قس و سہ ما
 ئہم ئیشاراتہ بہ جیگایہ و بہ ری
 نہک وہ کوو چاو بہ ستہ تہرکی بن بہ ری^۲
 داری دنیا ہہر کہ سیکی تیّ گہ یی
 میوہ یی خامی ہہ یہ و میوہ ی گہ یی
 پہندی من خامی دہ زانن خامہ کان
 شیرن و پوختہ ی دہ زانن پوختہ کان
 تاکی دنیا مایہ پوختہ ی ہہر ہہ یہ
 لہم کہر و خامہ ی کہ ہہن باکم نییہ
 با بلّین: ئہم شیتہ قہ چہ مردو وہ
 چہند وہ ریوہ، چہند ورینہ ی کردو وہ!

۱. [روشتہ: پہ تیّ کہ لہ پہ شم کہ دہ رویشان بہ سہر یان ناوقہ دیانہ وہ دہیبہ ستن. کہ شکوّل:
 سندو قچہ یہ کہ لہ داری نارگیل (گوئزی ہندی) دروست ئہ کری کہ جاران دہ رویشان پہ تیکیان
 پیوہ دہ بہ ست دہ یان کردہ ملیان و ئو خوراکہ ی کہ سوالیان ئہ کرد، ئہ یان کردہ ناوی، ئہم
 کہ شکوّلہ ی نشانہ ی زوہد و دنیا نہ ویستہ. تاج: تہ قلعہ یہ کی خیر خیری جوچکہ دارہ.]

۲. لہ دہ قی «ع.س» دا ئہم دیرہ شیعرہ بہم جوّ رہ ہاتو وہ:

ئہم ئیشاراتہ بہ جیگایہ و بہ ری

نہک وہ کوو چاو بہ ستہ تورکی بن بہ ری

حەق تەعالا واقیفی ئەحوالە
 «خالصاً للهِ» یە تەرقیمی ئەمە^۱
 بەیتە کان عەیبی مەکەن خوار و کەچن
 مەقسەدم لەم بەند و باوە دەربچن
 وەر نیی ئەم دونیایە نەفسی نەفسییە
 گەر لەبەر ئیوە نەبی باکم چییە!
 من لە تۆفانا بەری خۆم دەردەکم
 وامەزانە دامەنی خۆم تەر دەکم^۲
 ئیستە هەر چیم پی بلین عەیبی نییە
 چونکە ئینسان عیلمی غەیبی پی نییە
 ئاخری چی وەحشییە مائی دەبی
 جاھلیش ئەو رۆژە دی حالی دەبی
 ئەم قسە بالیرە بی، ماندی بووم
 بۆت بکەم باسیکی بۆیان کردووم
 پی گوتم ئەحبابەکی ساحیب حەشەم:
 سەرگوزەشتیکم هەیه با بۆت بکەم^۳

۱. [واقیفی ئەحوالە: ئاگاداری حال و وەزعمە. تەرقیم: نووسین]. ئەم نیوە دێرە شیعرە لە دەقی «م.ر.س» دا بەم جۆرە هاتوو: «(خالصاً للهِ) یە تەرقیم ئەمە»
۲. لە دەقی «گ.م» دا نیوە دێری یە کەم بە جۆرە یە: «من لە تۆفانا بیم خۆم دەر دەکم».
۳. لە دەقەکانی «ع.س» و «گ.م» دا ئەم دێرە بەم جۆرە هاتوو:
 «پی گوتم: ئەحبابەکی خواوەند حەشەم»
 سەرگوزەشتیکم هەیه با بۆت بکەم

بەلام ئیمە بە پی دەقەکە ی «م.م» راستمان کردەو. «بنواری: مەسعوود موحەممەد، حاجی قادری کوئی، ب ۲، بەغدا ۱۹۷۴، ل: ۳۱۸».

بازی خه و ئیمشهو له بهر بی هه مده می
 بوو به نه سری ئاسمانی هه وته می^۱
 زاغه که ی شه و باوه شینی شاپه ری
 شه معه که ی کوژانده وه، وه قتی فری^۲
 به یزه کی جیما له گهل ده رکه وتنی
 ئاسمان زهرد و سپی بوو دامه نی^۳
 ماهی بی میهرم له ده رگا هاته ژوور
 ماته م و شین و غه می کردم به سوورا^۴
 کورت و کرمانجی که گرتم به رها
 خستم و باقی وه کوو به یتی "رها"^۵
 چونکه زانیم ئیش که که وته گفتوگو
 بی سهر و پییه وه کوو چه وگان و گو
 ئاخری نایی وه کوو پرووبار و چۆم
 یا شه ره جوینی له نیو خه پرات و دوّم^۶
 چی پیاو بی تیده گا پۆمی چیه
 باسی پمبازی و سواری بو نییه^۷

۱. [نه سر: سیسارگ، مه لیکى مردار خۆره، لاش خۆر، که رکه س،].

۲. [زاغ: قه له ره ش، قالاو]. ۳. [به یزه کی = «بیضه» کی: هیلکه یه ک].

۴. [سوور: جه ژن و شادی].

۵. مه به ستی له به یتی ره زا شیعرى شینخ ره زای تاله بانیه.

۶. له ده قه کانى «ع.س» و «گ.م» دا نیوه دیپرى یه که م به ناته واوی هاتووه. به لام له ده قى

«م.ر.س» دا له جیگه ی بۆشاییه که «پرووبار و چۆم» نووسراوه و ماناش به جوانی ده دات.

۷. له ده قى «گ.م» دا به م جوړه هاتووه: «باسی پمبازی و سوار بوونى نییه».

ئیتتفاقی دولبه ریکی بی که دهه
 حاجی نه نواعی لیباسی کرده بهر
 بی جیاز و مارهی دهیدا به شوو
 لهه موو کوردانه داخوازی نه بوو^۱
 عاقیبهت دهیخوازن نه ماما نه ده می
 پیر بووه، نازی کهل و کوومه ده می
 نه و زه مانی بوونه ئاردی نیو درک
 پاره یه ک ناکا دوو سه د جار بیته رک^۲

(۶)

شیخ بزەینى^۳

شیخ بزەینى قسه ی وه کوو جافه
 خو که رامهت نییه نه میش لافه^۴

۱. له ده قی (گ.م) دا له جیاتی «دهیدا به شوو» نووسراوه: «دهمدا به شوو».
۲. [موحه ممه دی مه لا که ریم نه لی: مه لا جه میل وتووبه: رک: په تی که چه ندین هه لقه ی هاپیوه، کار و به رخی ساوای پی نه پیچن، به لام من ئیستا نه م بۆچوونه م لا هه له یه و راستی مانا به یته که ئاوه هایه: جاکه باوک و کچی به شوو دراو له یه ک جوئ بوونه وه و هه ر یه ک وه ک ئاردی نیو درکیان لی هات که کۆکردنه وه یان بۆ که س هه لنه سوورپی، نه و هه له باوک سه د جاریش رقی هه سستی و له کۆکردنه وه ی خوئی و به شوودانی کچه کهیدا په شیمان بی که لکی نییه. -هه نگاوئ تر: ۲۷۹].
- له ده قی «گ.م» دا نووسراوه: «بی ته رک». ئیدیومی «بوونه ئاردی ناو درک، بوون به ئاردی ناو درکان» حاجی له ناو نه م دپره شیعه ریدا به کاری هیئاوه. «نواره: جه لال مه حمود عه لی، ئیدیوم له زمانی کوردیدا، به غدا ۱۹۸۲، ل: ۹۳ مه به ستیشی له یه ک نه گرتن و بلا بوونه وه ی میلله ته».
۳. شیخ بزەینى: عه شیره تیکی ناوداری کورده.
۴. لاف: ده عیه، هه و، فیز.

ئەو وەکوو ئیمە نین بە ئیدراکن
 ساحیبی نوسخەیی گەلّی چاکن
 وەکوو بەهram و خوسرەو و شیرین
 لەیل و مەجنوون و چەندی وا پرەنگین
 ھەموویان پرەمز و کانی عیرفانن
 فیّری بن چونکە خزمی خوّمانن
 مەم و زین و دیوانی شیخی جزیر
 گەلّی چاکن بە سەھلی بیّنە گیر^۱
 ئەم دوانە ئەمیستە تەرجمەیان
 زۆرە ھەتتا لە نیو فەرەنگستان
 وای بخوینن لە وەجھێ موحاجی
 وا بزانی بە خوێتێ «حاجی»
 ھەم پرەواجی بدەن لە ھەر لاو
 تینەگەن مردووم، بلّین: ماو
 قەت تەسەوور مەکەن تەرەفداری
 غەیری غیرەتکەشی و غەمخواری
 من کەسیکم زەمانەیی ناکەس
 دای پریم لە قەوم و قیلە و کەس
 ھەر منم ئیستا واریسی عیسا
 بی ژن و مال و بی کور و مەئا

۱. شیخی جزیر: مەبەستی شیخ ئەحمەدی جزیری ناودار بە «مەلای جزیری» یە.

(۷)

خو دہزائن سولالہیسی نہکرا

خو دہزائن سولالہیسی نہکرا
 لیروہ بگرہ تا دہگاتہ قوباد^۱
 ھہموو عالیم، ھہموو شیخ و میرن
 زیرہک و ژیر و ئہہلی تہدبیرن^۲
 وہسہتی پانی پازدہ پوژ ریہ
 پر لہ رہشمال و خانہ و دیہ^۳
 بہ دریژی لہ "قاف" کہ رابوردن
 تا بہ "شیراز" و "ئہسفہان" کوردن
 شہسہوارن، پیادہیان ئازان
 بہردی نشان و کولکی مہیدان^۴

۱. [سولالہ: رچہلہک و بنہچہ. قوباد: کہی قوباد، ھہوہلین پاشای کہیانی.]

۲. ئہم دپڑہ لہ دہقی «م.ر.س» و «گ.م.» دا بہم جوڑہیہ:

ھہموو زانا و ھونہروہر و میرن

زیرہک و ژیر و ئہہلی تہگیرن

[موحہممہدی مہلاکہریم لہ بارہی ئہم بہیتہوہ ئہلئ: من لام وایہ ئہم نیوہ بہیتہ لہ ئہسلدا بہم جوڑہ بووی: «ھہموو عالہم ھہموو شہہ و میرن» لہبہر دوو بہلگہ: یہکہم ئہوہیہ کہ حاجی قادر زور دانووی لہگہل شیخاندا نہکولاوہ تا بہ شانازییہوہ بیانکات بہ برپرہی گہلی کورد، دووہہمیش ئہوہیہ کہ ئہگہر «شیخ» یش «ئ» کہی قووت نہدرئ نیوہ بہیتہ کہ توژی لہنگ ئہکا.

۔ ھہنگاوئ تر: ۲۸۱.]

۳. وہسہتی پانی: یتکرای پانی، موعدہدہلی پانی.

۴. [کولک: سووکہ داریکہ لہ یاری جریت دا یاری پی ئہکری. موحہممہدی مہلاکہریم ئہلئ: مانای ئہم نیوہ بہیتہم بو ساغ نہبووہتہوہ، بہلام کاک فایز مہلا بہ کرگوتوویہ: «کولکی مہیدان» لہبہر پی سواران پی شیل ئہکری و ئہہاردی. لہوانہیہ لہ جیی خویا «کولہکہی مہیدان»

بووی. ۔ ھہنگاوئ تر: ۲۸۳.]

دان و بـهـ خـشـیـنـیـان له لا باوه
 خوونی مهیدانیان له کن ئاوه^۱
 به شه جاعت هه موو وه کوو پـۆـستـهـم
 به سه خاوهت هه موو وه کوو حاتهـم
 له وه فاسموه ئیل و ئیسماعیل
 عه هـد و په یمانیان چیا ی قه ندیل^۲
 گوردی شانامه پاکیان کورده
 کافی ئەم سافه کافی ئەو ورده^۳
 له شه را زۆر ده فعه قه و ماوه
 پۆمییانیان چـلۆـن جواب داوه
 «حاجی» ده مری له داخ و هاواره
 کوردی بیچاره ده بنه ئاواره

(۸)

حاکم و میرانی کوردستان

حاکم و میرانی کوردستان
 هه ر له بو تانه وه هه تا بابان

۱. ئەم به یته له یه کێ له ده ستنوو سه کانی لای مندا هه بوو، موحه ممه د مه لا که ریم.
 ۲. [سموه ئیل: پیغه مبه ریکی عیبرییه که له داد په روهری و ئاکار چا کیدا به ناوبانگه].
 ۳. [واته: وشه ی «گورد» که له شانامه دا به مانا پال هوانی هاتوو هه ئوه کورده به نه ختی
 جیاوازی له کافه کاند].

یہ کہ بہ یہ کہ حافیزی شہریعت بوون
 سہییدی قہوم و شیخی میللت بوون^۱
 سہیید و شیخہ کان لہ ترسی ئہوان
 مونزہوی بوون و زاکیری پرحمان^۲
 ہر کہ فہوتان ریای ئہوان دہرکہوت
 سہیری چوں بوونہ پووش و ئاگر ونہوت
 یہ کی لہم لاوہ پروو دہ کاتہ عہجہم
 دوو لہولاوہ دہبسنہ دوژمنی ہم
 دوو ہزار ژن فہساد کرا لہم لا
 بوونہ قاتیل ئہوانی تر لہولا^۳
 یہ کہ بہ یہ کہ بوونہ نائیبی ہمہمہوند
 ساحیبی مارتین و ماری گہزہند^۴

۱. [نیوہ بہیتی دووہم ئامازہیہ بہو حہدیسہ کہ پیغہمبہر دہفرموی: «سَیِّدُ الْقَوْمِ خَادِمُهُمْ»۔
 ہرہوہا بہ لہقہبیک کہ لہ ناو عہرہبدا باوہ «شیخ الملة».]
۲. مونزہوی: گۆشہگیر۔
۳. ئہم دوو بہیتہ لہ گہلّ وردہ جیاوازییہ کہ لہ ہر دوو دہستنووسہ کہی لای مندا ہن۔ لہ
 یہ کی لہو دہستنووسانہدا چہند پہراوینکیان لہسہر نووسراوہ، نووسراوہ ئہوہی «پروو دہ کاتہ
 عہجہم» شیخ عوبہ دیلائی نہہرہوانیہ و ئہو شوینہی «ژنانی لی فہساد کراوہ» ئیرانہ و
 ئہوانہی «بوون بہ دوژمنی یہ کہ» تالہ بانئ و بہر زنجہیین و ئہوانہی «بوون بہ پیاوکوژ» لہ
 شارہ زوورن۔ موحمہدی مہلا کہریم۔
۴. ہمہمہوند: عہشیرہ تیکی ئازای کوردہ۔ مارتین: جوڑہ تفہنگیکی کۆنہ، جاران لہ
 کوردستان زور بہ کار دہیئرا۔ ماری گہزہند: ماری گازگر و زیانبہخش، مہبہست لہ ماری ئہو
 شیخانہیہ کہ ئیجازہی مارگرتن دہدہن۔

میلله تیش هیند کهرن وه کوو جارن
 دهستیان ماچ ده کهن ده لّین: قوربان!
 گهر له سه حرا مه لا نه مردایه
 گورگه شین با کهری بخواردایه
 شیر ی در پرنده وهك له بی شه نه ما
 گورگ و مام ریوی دینه ره قس و سه ما
 من له غه مخواری ئه م قسانه ده کم
 وهر نه په شمه له لام هه موو عالم
 ئه م قسه ئیسته عه بی لی ده گرن
 ئه و دهمه ش دی که ئیوه بو ی دهمرن
 ئه م به ئه و ئه و به ئه م ده لّی: کاکه
 سه یری قانونی «حاجی» چهند چاکه!
 هه ر چلۆنی ئیشاره تی فهرموو
 وهك که رامه ت هه مووی هه روا ده رچوو

(۹)

خوسره و که یقوباد

"خوسره و" و "که یقوباد" و "ئه سکهندهر"
 وه کوو "کیسرا" و "کاوس" و "قه یسه ر"

۱. حاجی بیر ی ئه م دپره شیعره ی له ناوهرۆکی په ندیکی پیشینان وه رگرتوو که ده لّی: له جیی شیران سه گان (ریوی) ده کهن گیران. بنواړه: خال، په ندی پیشینان. به غدا ۱۹۷۱، ل: ۳۹۰.

۱. ھەموو تیڭ چوون و پاکی فەوتاوہ
 نە سیلاح و نە سککەیان ماوہ^۱
 واقیعیەن وایە وەک بەیانم کرد
 ھەر کەسێ زان، بە ناعیلاجی مرد
 مەرگ و ژین میسلی سییەر و تاوہ
 ئەوی باقی بمینی ھەر ناوہ
 چونکە ھەرچی لە داری دونیایە
 دیت و دەروا، ھەمووی وەکوو بایە
 سەد شەھەنشاھ و پادشا مردن
 سەیری کە کوردی ئیمە ھەر کوردن
 میللەتە باقی، مابەقا فانی
 ھەر لە جافی ھەتا بە گۆرانی^۲
 ھەسرەتم ھەر ئەمە لە دنیا دا
 حاجی دەمری بە دەوریان ناگا
 گەر بە دەورانیان بگەییایە
 ھەموو حالی دەبوون چ دەریایە
 چ بە مەنسور و گەوھەری کوردی
 چ بە نەزم و کیتابەتی وردی

۱. سککە: پارە ی مەعدەن.

۲. جاف: خێڵیکی گەورە ی کۆچەری کوردە. گۆران: بە کوردی نیشتەجێ و کشتوکالدار و تراوہ. مەبەستی حاجی لە تێکرای کوردی کۆچەری و نیشتەجییە.

"سەعدی" ئەییامی خوئی نەبوو نانی
 وەکوو من بوو گەرۆک و بیخانی^۱
 ئیستە خەلقى لە حەسرەتی دەمرن
 بەیتەکانی لە زێڕ و زیو دەگرن
 ئاخیری پۆژەکیش دەیی وەعدی
 خەفەتم بۆ بخۆن وەکوو "سەعدی"
 قازیی نەسر و موفیتی نازیم
 تێدەگەن تا مودەرپریس و عالیم
 بۆ تەسیحە ی زوبانی کوردانە
 شیعەرەکانم دەلیل و بورهانه
 یەعنی تا ماوێ شاعیری غەرپا
 عالیم و عامی داخی بۆ ناخوا
 لاکین ئەو ساعەتە ی بە پەحمەت چوو
 قور دەپیۆن دەلێن: چ حیکمەت بوو!
 پەشمە «حاجی» وەرە وەکوو جارێ
 بیڕەوێ سەر حیکایەتی کوردان

۱. سەعدی: مەبەستی لە [شیخ موسلیحەددین] «سەعدی شیرازی» یە کە ئەدیبکی ئیسلامی
 ئایینپەرورەری ئێرانی بوو، لە ساڵی ۱۲۹۱ی زایینی کۆچی دوایی کردوو و لە ناو خەڵکە کەدا
 ناوی بە شیخ سەعدی دەرکردوو.

(۱۰)

شہسوارى به لاغہ تی کوردان

شہسوارى به لاغہ تی کوردان
 به ککه تازی فه ساحه تی "بابان"^۱
 مسته فایه ته خه للوسی "کوردی"
 غه زه لی کرده به ربوتی کوردی^۲
 ناوی "ساحیققران"ی خاصی ئه وه
 چونکه له م عه رسه ئه سپی ئه وه به ده وه
 ئه وه که نووشی شه رابه کی تالی
 "نالی" له وه عه رسه دا بووه تالی^۳
 "نالی" ئوستاده کی گه لی چا بوو
 خزری ئابی حه یاتی مه عنا بوو^۴
 به کی تر بوو "موحه ممه دی فیکری"
 مووی ده ئه نگاوت به تیره کی فیکری
 به کی "ره نجووری" ئه هلی که رکوکه
 فیکری بیکری هه موو وه کوو بووکه

۱. شہسوار: وشہیہ کی لیکدراوی فارسییہ به مانای شاسوار دئ، حاجی له سہدہی نۆژده هه مدا زمانی ئه دہ بی فارسی ئامیز بووه. هه ندئ نووسه ر وه کوو زمانی ئه دہ بی ئه مپرو دہ یکه ن به «شاسوار». [به ککه تاز: سوار چاڤ].
۲. به ربوت: ئامیزکی موسیقای وه کوو عووده.
۳. تال: به پیی هه ندئ سه رچاوه ی زمانی عه ره بی به ئه سپی چواره می مهیدانی غارغارین دہ لئین. بروانه: المنجد في اللغة بیروت ۱۹۶۶، ص ۶۴.
۴. مه به سستی له خزر هه م ناوی «نالی»ی شاعیری مه زنی کورده وه هه م حه زره تی خزری ناودار به «خدری زینده» به چونکه ئاوی ژبانی خوار دۆته وه هه ر به زیندوووه تی ماوه ته وه.

یہ کئی تریان "تہمین بہ گی" دزہیی
 دز نییہ شاعیریکہ جہر بہ زہیی^۱
 "کہ یفی" حاجت نییہ بکہم باسی
 تہم کتیبہی بخوونی دہیناسی
 "سالم" و "مہ شوی"، "شیخ رہا" و "خہستہ"
 شاعیران ہر چواری بہ رجہستہ
 وەك "وہ فایی" کہمہ لہ شو عرای
 خہ تی وەك بہ یتی چاك و تہ سپایی^۲
 لہ کون و قوژبنی کہ لاوہی دہ ہر
 چہ ندی تر ہن میسالی گہنجی گوہر^۳
 سہبکی "جامی" ان و غیرہ تی "سہلمان"
 بہ یتیان ون بووہ وە کوو خویان
 "مہ لکہ قوڑ" و "حیماری" و "کیسہ شکہل"
 «قِسْ مِنْ اَسْمَائِهِمْ وَ لَا تَسْأَلْ»^۴

۱. جہر بہ زہ: بزئو، ئازا و جہ سور. [موحہ ممہدی مہ لا کہ ریم تہ لی: «دزہیی» و «جہر بہ زہیی»
 ہلہن و «دزہیہ» و «جہر بہ زہیہ» راستن. - ہہنگاوئی تر: ۲۹۱.]
۲. [موحہ ممہدی مہ لا کہ ریم تہ لی: ئیستا وای بو دہ چم تہم بہ یتہ ئاوہ ہابی:
 «وہك وہ فایی کہمہ لہ شاعیرا بی
 خہ تی، وەك بہ یتی، چاك و ئوستا بی».]
۳. [ئییوستہ بو تہوہی قافیہی «دہ ہر» لہ گہل «گوہر» دا رپك بیتہوہ، وشہی «دہ ہر» بہ
 «دہ ہر» بخوئیریتہ.]

۴. «مہ لکہ قوڑ» و «حیماری» و «کیسہ شکہل» نازناوی سی شاعیری دؤست و هاوچہ رخی
 حاجی قادر بوون، تہمانہ و چہند کہ سیکی هاوتایان پیکہوہ فہقی بوون لہ مزگہوتہ کہی «شیخ

شعیران جوانه بهس نییه کوردن
 گهرچی بهد ناون و گهلّی وردن
 به فیدایان ده کهم سهد "ئیبنو یه مین"
 چونکه دهر بهستی غیره تی کوردین^۱
 له جزیره یه کیکه "شیخ ئه حمهد"
 ساحیبی ناو و مورشیدی ئه رشهد
 ئه وی "جامی" گوتوو یه تی ئه مه یه
 له و قسه و مه دحه مه قسه دی ئه مه یه
 «پیرمردی بدیده ام ز جزیر
 نیک مردی بدیده ام ز حریر»
 "ئه حمهدی خانی" ساحیبی مه م و زین
 شاه بازی فه زایی عیللین^۲
 خه له فی ئه و ده بن له "گودینگان"
 له جزیر پیی ده لّین: "فه قی ته یران"^۳

﴿﴾

وه تمان» له باله که تی، بۆ پتر ساغکردنه وه ی برپاوه: «مه سعوود موحه ممهد، حاجی قادری کوئی، ب ۲ به غدا ۱۹۷۴، ل: ۵۳ تا ۵۵». نیوه دپری دووهم به پښووسی کوئی عهره بی نووسرابوو خستمانه سهر پښووسی نوئی عهره بی. [واته: به ناوه کانیانا هه لیان سه نگین و ئیتر له باره یانه وه پر سیار مه کهن، یانی خوتان تیده گهن چهنده شوخ و گالته چی بوون].

۱. [ئیبنو یه مین: شاعیریکی ئیرانییه (۷۶۹- ۸۵۰ ه ق)].

۲. [عیللین: جیگه یه کی به رزه له به هه شتدا، «إِنْ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلْلِينَ». موته فقیفین: ۱۸].

۳. ئه مه ده قه ی سهره وه مان له ده ستنوسه که ی «م. ر. س» وهرگرت و وه ک بینیمان ده قه کانی «ع. س.» و «گ. م.» دا به م جوړه بوو: «خه له فی ئه و ده بن کوو زنگان!».

شاعیری ئیره گهرچی زور ماون
 ئەم دوو سیینەن که واه پیش چاون^۱
 چەند ئەوەندەهێ که عەرزى ئیوهم کرد
 شوو عەرمان هەیه بە دەستو برد
 شاعیر کۆن و تازەیی کوردان
 که لە تەعدادی عاجیزە ئینسان
 ئەوی خۆم دیومە یانە خو ئەسەری
 ئەمەیه بو ت دەلیم بە موختەسەری
 مەعدەنی عیلم و عالیمی عامیل
 قوتبی دەوران و مورشیدی کامیل
 هەر لە ئەووەل جەنابی "مەولانا"
 نەقشبەندی رەواقی ئیللەللا^۲

۱. ئەم شەش بەیتە، لە بەیتی «لە جزیرە یەکیکە شیخ ئەحمەد» هەو، لە یەکی لە دەستنووسەکانی لای مندا پارچە یەکی سەر بەخۆن لە پاش پارچە شیعری «خوسرەو و کەیقوباد و ئەسکەندەر» هەو. من لام وایە ئەووە راست نییە و شوینی ئەم بەیتانە لەم پارچەدا یە جاییردا یا لە شوینیکی مونا سیدی تردا. نیوێ یە کەمی بەیتی پینجە میشیان بەم جوهریە: «خەلقی ناو دی گودنگان» که ئەبێ بە «خەلقى ناو دی گودینگان» و دیارە لەنگە. ئەوێ لەم تیکستەدا بایەخی هەبێ ناوی «گودینگان» هەیه که لەوانە یە بێ بە هوی راستکردنەوێ ناوی ئەو شوینیە. ئەگەر ئەو تیکستەش راست بێ که ئەلێ «خەلفی ئەو دەبن»... تاد، ئەو دیارە وائەگە یەنێ که فەقی تەیران کوری یا لە ئەوێ ئەحمەدی خانییە و ئەوێش پێچەوانە یە هەموو ئەو شتانە یە تا ئیستا لە بارە ی میژووی ژبانی فەقی تەیرانەو نووسراون. موخەمەدی مەلاکەریم.
۲. مەبەستی لە مەولانا خالیدی شارەزووری میکاییلی نەقشبەندییە.

غەوسى سانى و حاتەمى مەزھەب
 "غەبدورپرەحمان"ى خالسى مەشرەب^۱
 ۋە کوو "بەیتووشى" شاعىرى غەرەبى
 تا قىامەت نە كەس بوو و نە دەبى^۲
 شاعىرى جاف و نەزمى ئەترافى
 "مەولەۋى" و "خانە" كافىيە و شافى
 ئەۋى سەر خىللى عىللى ئەوزانە
 لە غەشاير "مەلا ۋەلەدخان"ە^۳
 خو "مەلا مستەفاى بىساران"
 بى نەزىرە لە نەزمى كوردستان
 "مەلكە"مان مەلكە مووتى مەعنایە
 يەنى ھەر چۆنى ھەز بكا وایە^۴
 ۋەك "مەلا خدرى روودبارى" نىيە
 شىعەرى ئابى ھەياتە تارىي نىيە
 ھىكمەت و نەزمى "مىرزا يەعقوب"
 ۋەك فلاتوونە لەفزەكان ۋەك كووب

۱. غەوسى سانى: مەبەستى لە غەبدورپرەحمانى باوكى شىخەرەزى تالەبانييە.
۲. بەیتووشى: مەلا غەبدوللای بەیتووشى: شاعىرىكى ھەرە گەورەى كورد بوو، بەلام شىعەرەكانى بە زمانى غەرەبى دادەنان.
۳. ئەم دوو بەیتە لە يەكئى لە دەستنووسەكانى لای مندا ھەبوون، موحەممەدى مەلا كەرىم.
۴. [واتە: مەلكە - كە نازناوى شاعىرىكە - بە مانای فرىشتە يە لەناو فرىشتەكاندا بە مانای مەلكە مووت (ملك الموت) واتە: عىزرائىل دىت كە ھەرچى بكات بە دەس خۆيە].

یہ عنی فیکری لہ ئاسمان بہ دہرہ
 باعسی عیشہ، دافیعی کہ دہرہ
 "حسہن" ی باوکی "فہقی ئومہر"
 کوپی "ئومہر"، "موحہ ممہد" ی سہرورہ
 مہنجہ لی نہ زمی گہورہ و گچکہن
 بو خہ یالاتی عہینی سی کوچکہن^۱
 شاعیری "زہنگہنہ" نیہ ہددی
 وہ کوو شوجعانی ناکری عہددی
 چونکہ مہجمووعی تہبعی مہوزوونہ
 سینہیان میسلی ئاینہ روونہ^۲
 ئینتخاب ناکری لہ بہر چاکی
 وہک لہ شہردا سوار و چالاکی
 دوو وہ حیدن "موحہ ممہد" و "ئہ حمہد"
 یہ کی کو ماسیہ یہ کی دہرہ بند^۳
 "ہمہ وہند" یش کہ خزمی خو مان
 شاعیری زورہ پاکی دہیزانن
 چونکہ تیژی زوبانیان یہ کسہر
 کہوتہ نووکی رم و دہمی خہنجہر

۱. لہ دہقی «گ.م» لہ جیاتی «مہنجہل» وشہی «مہشخہل» ہاتوہ. [سی کوچکہ: سیبہردہ، کوانو].

۲. لہ دہقی «گ.م» دا نیوہ بہیتی یہ کہم بہم جوڑہ ہاتوہ: «چونکہ تہبعی ہمووی مہوزوونہ» و لہ جیاتی «سینہیان»، «سینگیان» ہاتوہ.

۳. مہبہستی لہ جہماغای دہرہ بندفہ قہرہ و ئہ حمہد بہگی کو ماسیہ.

بی کتیبین، ئەمە لەوان دووره
 مەردی ئازا لە ناقیسان دووره
 دەشتی کەرکووک و کیوی هەورامان
 شاعیری زۆرە بی هەدد و پایان
 سادە هەر ناویان بکەم ئیملا
 ئەم کتیبە بچووکه بەش ناکا
 هەر لە "شیراز" وە هەتا "بابان"
 پاکی یەك نەزمە پی دەلین "گۆران"
 هەر "موسل" هەتا هەددی "بابان"
 بەیتیان کردوو وە کوو جافان^۱
 بەسیە بی عاری ئەی گەلی خزمان
 لەم هەموو بەیتی میلله تی خوومان
 ئەگەر ئیمە و "سنه" و "سوله یمانی" ن
 ناوی یەکیان بە چاکی نازانین
 وەك "موحه مەد حەنیفە" بەیتی مەتین
 نییە ئیلا حەساری "قوستەنتین"
 "بەیتی دمدەم" کە قەدری نازانن
 پاکی سیحری حەلالی کوردانن
 وە کوو شانامە گەر بنووسرایە
 لیت موعەییەن دەبوو چ وەستایە

۱. لە دەقەکانی «ع.س.» و «گ.م.» دا وە کوو ناو ئەم قەسیدەیە نووسراوە، بەلام لە دەقی
 «م.ر.س.» دا لە جیاتنی «بەیتیان کردوو» نووسراوە: «بەیتیان کردوو».

ئەسپی ڕەش بەیتی تا بلی چاکە
 نەزمی یەگجار سوار و چالاکە
 ئەسپی شەش پپی قەرەمانی عەجەم
 مەحزی کیزبە بە ئیتفاقی ئومەم
 چونکە نووسراوە خەلکی دەیخوونن
 لەم ھەموو بەیتی ئیمەدا کۆرن
 وەرە ئەمجا لە ھەسرەتان مەمرە
 چوار پەلی ئەسپی سوننیان مەگرە^۱
 وەکوو بەیتی ھەتەم لە دەعوادا
 نییە، "فردەوسی" سەد کلک بادا
 ئەم فەسیحانە پاکی بێناون
 باعسی پیت بلیتم: نەنووسراون
 دوو "عەلی" ن شاعیرن وەکوو ھەسسان
 "بەردەشان" و "ھەریر" مەسکەنیان^۲
 یەکی ھەمنامی خۆم بە خۆم دیبووم
 شیخ وەسانی بوو مەردەکی مەعلووم^۳

۱. لە دەستنووسە کە ی «م.ر.س» دا لە جیاتنی «مەگرە»، «مەپرە» ھاتوو.

۲. [ھەسسان: شاعیریکی ئیسلامیە کە بە شاعیری پیغەمبەر بەناوبانگ بوو].

۳. حاجی لەم دێرە شیعرەدا، لە حاجی قادریکی شاعیری شیخ وەسانی دەدوێ کە ھاوناوی خۆی بوو، بەم وشە ھاوناوەش سەرەرای ناوھێنانی شاعیری شیخ وەسانی، ناوی خۆشی بەبێ دەربڕین خستۆتە پال لیستە شاعیرانی کوردەو. بڕوانە: «مەسعوود موحەممەد، حاجی قادری کۆبی، ب ۱ بەغدا ۱۹۷۴، ل: ۶۶».

وہ کوو من بوو بہ زاہیری جاہیل
 باتینہن شاعیریکی زور کامیل
 "تہمہ دی کور" لہ شاری سابلآغہ
 بہیتہ کی داغہ، بہیتہ کی باغہ
 تہمہ مہ جمووعی شاعیری غہ پران
 ہر وہ کوو مہ سنہوین لہ نیو کوردان^۱
 ہموویان بی نہ زیر و یہ ک وہ زنن
 قابیلی بہ زم و لایقی رہ زمن
 غہیری "دمدم" لہ مان بہ نہ زمہ جودا
 بی سہدا تہ پلّی نہ زمی دہنگ نادا
 بہ رہوانی میسالی ئابی رہوان
 ئیر تیجالین ہموو بہ بی دامن^۲
 کوللی بہ یتیکی دوو ہزار فہردن
 مانگہ کی پی دہوی لہ بہ رکردن
 تہمہ ہر کوردہ لایقی تہ حسین
 بی کتیب و موعہ لیم و نووسین
 کامہ مندال و شیتی لی بگری
 ہر کہ بیستی بہ جاری دیتہ بہری

۱. مہ سنہوی: مہ بہستی لہ و کتیبہ یہ کہ «مولانا جہ لالہ ددینی پڑومی» بہ شاعر و بہ زمانی فارسی دایناوہ.

۲. بہ رہوان، رہوان: «فصیح»، بہ رہوانی: بہ فہ سیحی. ئاوی رہوان: مہ بہستی لہ ئاوی حہ یاتہ، کہ دہ لّین ہر کہ سیکی چنگی بکہوی و بیخواتہ وہ گیز نامری، یا ئاوی جاری. [ئیر تیجالی: لہ پر وئژراو و بہ بی بیر لّیکردنہ وہ].

ئیسته مه علومی بوو هه موو میلله ت
 ئه ی مه لای دهرس و موفتیی ئوممه ت
 ئیمه بی غیره تین و بی عارین
 ئه وی نه یخویندوو له مه عارین
 قهید و تهزیب و شهرح و حاشیه کان
 بوونه سه ددی مه عاریفی کوردان^۱
 حاسلی ئیمه وهك ده کهم ته خمین
 کرمی ئاوریشمین و میش ههنگوین
 نییه ئارام و راحه تی و خه وتن
 شه و و پوژی هه تا دروستی ده کهن
 که چی پومی که ئیمه دهیناسین
 واده زانی که ئیمه نه سناسین^۲
 یانه ئیرانییهك که مه علوممه
 دایکی موعه، باوکی مه وهوممه
 ئه مه ده یکاته کاسه دهینووشی
 ئه و که وای لی ده کات و ده یپووشی

۱. [تهزیب = «تضیب»]: مه بهست ئه و نیشانه و نیگارانیه که فقهی و مه لای کۆن پنه ندی
 وشه و جیناو و... پی ده ستیشان ده کرد. چه شنی نفیساری ئیسته].
 ۲. نه سناس: جوړه مه یموونیکه.

(II)

سلام اللہ منی

«سلام اللہ منی کُلَّ یَوْمٍ»

لہ تہ سبحانی ساحب غیرت و دین^۱

لہ بی عاری ہموویان کہوتہ یادم

رومووزی ئیتیفاق و ئیتیحادم^۲

لہ بہر دووری لہ تہ قران و لہ تہ مسال

لہ کوردانم دہ پرسی «ضرب الأمثال»^۳

لہ بو تہم یہ ک دوو تہ شعاری پش و پروت

ہہ تا پیدای بوو پوحم گہیہ سہر لووت

دہ فہرمووی تہم عہزابہ بوچ دہ کیشی

چ مہزلوومہ تہ گہر چاوت نہ ییشی

قوری کوئی کہم بہ سہر خو ما لہ غور بہت

خہوم نایی لہ داخی مولک و میللت

تہ گہر وہ ک من خہ بہردار بن لہ دہ ولت

لہ حہ یفان خو دہ خنکین بہ بی پت^۴

۱. تہم نیوہ دپڑہ عہرہ بیہ، لہ دہ قی «رک» و «ت.ر» و «ع.س» مان و ہر گرتووہ دہنا لہ دہ قی «گ.م» دا بہم جوڑہ ہاتووہ: «سلام اللہ عہلہ یکوم کُلَّ یوم!».

۲. لہ دہ ستنووہ سہ کہی «م.ر.س» دا نووسراوہ: «بہ رمزی ئیتیفاقی و ئیتیحادم».

۳. [تہ قران و تہ مسال ہاوہل و ہاوتہ مہنہ کان].

۴. لہ ہہ ندی دہ قدا لہ جیاتی «بن»، «بی» و لہ جیاتی «دہ خنکین»، «دہ خنکینی» نووسراوہ.

چوار ملیؤنه کوردستان نفووسی
 به قیسسه‌ی ئه‌هلی ته‌خمینی که نووسی^۱
 هه‌موویان شیر ی بیشه‌ن حاته‌می جوود
 له شه‌رداکیوی "جوودی و به‌حری مه‌مدوود"^۲
 وه‌لیکین فائیده‌ی چی هه‌رج و مه‌رجن
 له ده‌عوادا له‌گه‌ل یه‌کتر به‌مه‌رجن^۳
 "له‌گوئی گا نوستون" هه‌ر چه‌نده شیرن
 وه‌کوو که رویشکی چاو راماو و کویرن^۴
 ئه‌وی ئه‌علایه سه‌رده‌سته‌ی شکاره
 ئه‌وی ئه‌دنایه به‌سته‌ی زولفی یاره^۵
 ئه‌وی ئازایه شه‌هنامه ده‌خوینی
 ئه‌وی میسکینه گه‌نم و جو ده‌چینی

۱. له ده‌قی «ع.س» و «گ.م» دا نووسراوه: «دوازه ملیؤن». ئیمه ده‌قی «ر.ک» و «ت.ر» مان لا
 راست بوو که نووسیویه «چوار ملیؤنه»، چونکه ده‌قی کۆتترن و له‌گه‌ل کیشی شیعره‌که‌ش
 باشتر ده‌گونجی و له سه‌رده‌می حاجیشدا کورد هه‌ر چوار ملیؤنیک بووه و ئیستا زیادی
 کردووه. موحه‌مه‌دی مه‌لاکه‌ریم.

۲. جوود: سه‌خاوه‌ت به‌خشنده‌یی. [به‌حری مه‌مدوود: به‌حری هه‌ره‌گه‌وره]. له ده‌قی «ت.ر» دا
 نووسراوه: «به‌حری مه‌خددود» و له ده‌قی «م.ر.س» یشدا نووسراوه: «به‌حری مه‌حموود».

۳. هه‌رج و مه‌رج: فیتنه و هه‌را و هۆریا. [موحه‌مه‌دی مه‌لاکه‌ریم ئه‌لئ: «یه‌کدی» له «یه‌کتر»
 نزیکتره به‌ زاراوه‌ی کۆیه‌وه، ئه‌مه‌ش سه‌ره‌پای نوسخه‌خه‌تییه‌کان. -هه‌نگاوئ‌تر: ۳۰۶].

۴. له ده‌قی «ر.ک» و «ت.ر» دا نووسراوه: «چاو ئازا و کویرن». [له‌گوئی گادا نووستن:
 ئیدیمیکی کوردیه به‌مانای بی‌خه‌به‌ربوونه].

۵. [ئه‌علا: به‌رز. ئه‌دنا: نزم و خوار].

ئەمانە بى شەۋور و گىژ و ويژن
 موتىعى لۆتى خويپرى و ھەرزە بيژن^۱
 كوپكى وانا ھەبوو ھەستىتە سەر پى
 بزاني خەلقى چۆن كەوتۈنە سەر پى^۲
 بكا سەيرى جەرىدە و ھالى مىللەت
 كىيى تازە و تەئرىخى دەۋلەت^۳
 بزاني تاچ قەۋماۋە لە ئەتراف
 سەراپا ئاگرە ئەتراف و ئەكناف^۴
 ئەگەر كاريك نەكەن لەم بەينەدا زوو
 مەمالىك كاتەكى زانیت لە دەست چوو^۵

۱. لە دەقى «ت.ر.» و «ر.ك.»دا بەم جۆرە يە: «لۆتى خۆر». ئىمە بە «لۆتى خويپرى» مان خويندە ۋە. [كاك] ەبدورپە زاق بيمار، وشەى «لۆتى خويپرى» بە ھەلە ئەزانى و «لۆتە خۆر» بە راست ئەزانى و لەسەر ئەمەش زۆر داکۆكى ئەكات كە «لۆتە خۆر» بە مانا (پىس خۆر و پاشماۋە خۆر) دى و لە كەركووكدا كىردارى «لەۋتاندن» بە مانا پىس كىردن بە كار دەبەن. موخەممەدى مەلا كەرىمش ئەلى من ئەم بۆچۈنەم بە لاۋە راست نەبوۋ تالە دەمى ھاورپىيەكى كەركووكىم پىست و ئىستا پىم ۋايە «لۆتە خۆر» دروستە. ھەنگاۋى تر: ۳۱۷. بەلام سەير ئەۋەيە موخەممەدى مەلا كەرىم چۆن ئەم وشەيەى لە ديوانى نالىدا نەبىنيۋە كە مامۇستا لەۋى بە (بخۆرى پاروۋى زل) ماناى لىداۋەتە:

ۋا خوانى كەنارى من بۆ نوقلى دەم و ماچە
 ئەى «لۆتە خۆر»ى تەكيە، ساتۆ لە كەنارت چى

ھەروەھا مامۇستا ھەزارىش بە پاروۋ زل خۆرى مانا لىداۋەتە ۋە.

۲. لە ھەندى دەقدا لە جياتى «ۋانەبوو»، «ۋانىە» ھاتوۋە و نيۋە دىپرى دوۋەم لە دەقى «ت.ر.»دا بەم جۆرە ھاتوۋە: «بزاني چۆن ھەموو كەس كەۋتە سەرپى».

۳. [جەرىدە: رۆژنامە].

۴. ئەكناف: كۆكرۋەى «كنف»ى ەەرەبىيە بە ماناى تەنىشت و پۇخ دى.

۵. لە دەقى «گ.م.»دا لە جياتى «مەمالىك»، «ۋولات» ھاتوۋە.

گہمی سہ حرا و دہریا دیتہ جہ ولان
 بہ غیری پیکورہی فہوجی سواران^۱
 بہ ترخانی بہ سہرناچی، لہمہ و پاش
 لہ ہہرلاوہ دہ تان ہارن وہ کوو ئاش^۲
 لہ ژیر پیددا دہ چن حہیف و مخابن
 گہدا بن ئیوہ، دوشمنتان بہ شا بن
 بہ غیری رومی و ئینگلیز و پرووسی
 بی ہددن دہ ولہ تان ناویان بنووسی^۳
 لہ جیی خویان ہہ لستاون بہ غیرت
 لہ دنیا ناوی خویان ناوہ دہ ولہ ت
 سہراپا ساحیی سککہ و سوپاہن
 وہ کوو جہم ساحیی تہخت و کولاہن^۴

۱. گہمی سہ حرا حوشرہ و گہمی دہریاش پاپورہ. پیکورہ: بہ و کوللہ ساواہ دہ لین کہ ہیشتا بالی لی نہروایی و بہ ہہزاران ہہزار پہلاماری شینایی دہدن و تہر و ئیشک پیکہوہ دہخون. [فہوج: پؤل، دہستہ]. نیوہ دپری دووہم تہنیا لہ دہقی «رک» دا راست نووسراوہ، دہنا لہ دہقہکانی «ع.س» و «م.ر.س» و «گ.م» دا بہم جوڑہیہ: «بہ غیری پیکہوہی فہوجی سواران».

۲. [ترخانی] ئەم وشہیہمان لہ سہر تیگستی «روژی کورد» و «تیگہیشتنی راستی» راست کردوہ، ئەگینا لہ ہہموو چاپ و دہستوو سہکاندا «بہ درخانی» یہ کہ مہعنا نابہخشی.

موحہ ممہدی مہلا کہریم.

۳. لہ دہقی «گ.م» و «ع.س» دا ئەم دپرہ شیعرہ بہم جوڑہیہ:

بہ غیری رومی و ئینگلیز و پرووسی
 بی ہدده دہ ولہ تان ناویان بنووسی

۴. لہ ہہندی دہقدا لہ جیاتنی «ساحیی» نووسراوہ: «خاوہنی». [جہم: کورتکراوہی جہمشیدہ کہ پاشاہیہ کی کوئی ئیرانیہ].

له ته دبیری ئومووری مولکی خوځیان
 شهریکن پینه دۆز و شاه و گاوآن
 له هر وه قتی یه کیکی بیته هاوار
 له جووتیار و شوان و نه هلی بازار^۱
 له جوشین و له نیشا میشی ههنگن
 به من چی کافرن یانه فهرهنگن^۲
 وه کوو بیستومه بو ده فعی مه سائب
 نه مه ته دبیری کورت و فیکری سائب^۳
 له دهشت و دی و ویلا یهت بینه نه حباب
 وه کوو شه خسیکی واحید بن له هر باب
 له "بوټان" تا "به بان" و سه رحه دی "ره ی"
 له نه ولاتر و هها نوښ بیته سه ر ده ی
 ببینه یهك له ته علیم و له نووسین
 جل و بهرگ و زوبان و ره سم و ئایین^۴

۱. نه م شیعره له ده قی «ت.ر» دا نه بی له هیچ سه رچاوه یه کی دیکه دا نه ها تووه.
۲. نیوه به یتی یه که ممان له سه ر ده قی «رۆژی کورد» راست کرده وه. موحه ممه دی مه لا که ریم.
۳. [مه سائب: کۆی موسییه ت، به لا و کوڤست. سائب: راست و دروست و شیاو]. له ده قه کانی «م.ر.س» و «گ.م» و «ع.س» دا له جیاتی «سائب» «ساحیب» ها تووه، ئیمه «سائب» مان لا په سه ندر بوو.
۴. له ده قی «گ.م» دا نه م نیوه دپره به م جوړه ها تووه: «هه موویان بینه یهك ته علیم و نووسین».

(۱۲)

شاعیر و شیخ و خواجه دهر به دهرن

شاعیر و شیخ و خواجه دهر به دهرن
 له قسه ی بی نه تیجه دا دهرن
 باسی زولفی دریژ و چاوی به خه و
 نه پروا بووه تری خوسره و
 قهید و تهزیب و حاشیه و ئیعراب
 ههموو با بردی بوونه مهوجی سه راب^۱
 "سه فهر نه دهر وه ته ن" چ که لک ده گری؟!
 سه پری ناکه ی شه مه نده فهر ده فری^۲
 به قسه ی ساده برسی تیر نابی
 عه مه له عیززی دین و دونیا بی
 "ئاسنی سارد به فوو نه رم نابی"
 "به ترانیش هه مام گهرم نابی"^۳
 ته لغرافیش ته لیکه بی مایه
 موخیری پرووی کوللی دونیا به

۱. [قهید و تهزیب و حاشیه و ئیعراب: چوار زارواهی زانسته ئایینییه کان].

۲. نه دهر: له ناو سه فهر نه دهر وه ته ن: زارواهییه کی سؤفیانه به واتای گهشتی ناو دهر وون دی.

۳. «ئاسنی سارد به فوو نه رم نابی» و «هه مام به تران گهرم نابی» دوو په ندی پیشینانی کوردین حاجی کردوونی به دیره شیعرێک. پروانه: «شیخ موحه ممه دی خال، په ندی پیشینان ج ۲ به غذا (۱۹۷۱، ل: ۱۴، ۱۸۳)».

جہ وہہری فہردی ئہو موحہ ززا بوو
 یا نہ بوو حاسلی چ پیدایا بوو؟^۱
 گفتگو حاسلی ہمووی بایہ
 عہمہ لیاتہ نانی تیدایہ^۲
 عولہ مامان بہ قہولی بی سہروپا
 پاکی خنکا لہ بہ حری وشکی ہوا
 سنہ تیگ فیر نہ بوون لہ پاش تہ حسیل
 سہیری چوون بو مہناہی بوونہ دہلیل^۳
 یہک بہ یہک بوونہ خائینی دہولت
 خائینی مولک و دوشمنی میللت
 تا تہ عیناتی «کور» و «لال» مابوو
 لہ گہلی دیہکان مہلای چا بوو^۴

۱. [جہ وہہری فہرد: بہ بچو و کترین بہشی ہەر جیسمیک ئہلین کہ لہوہ زیاتر دابہ شبوون
 ہہ لئاگری، زاراوہیہ کی فہلسفہی کونہ. موحہ ززا: دابہ شکراو. حاجی مہبہستی ئہوہیہ
 رویشتن لہ سہر ئہم بیر و باوہرہ کونانہ ہیچ کہ لکیکی بو ئیستای ئیمہ نیہ]. ئہم بہیتہ لہ یہ کی
 لہ دہستنوسہ کانی لای مندا ہہ بوو. موحہ مہدی مہلا کہریم.
۲. مہبہستی لہ عہمہ لیات کار و کردہوہیہ و دہلی گفتگو و قسہ وہ کوو با دین و دہرون، تہنہا
 کردہوہیہ دہمینی و نافہوتی. ئہم دیرہ شیعرہ و دیرہ شیعرہ کہی پیشووتری (تہلغرافیش
 تہلکہ...) تہنہا لہ دہقی «م.ر.س» دا ہاترون و وا بو یہ کہم جار بلاویان دہکہینہوہ.
۳. مہناہی: مہبہستی لہ مہناہی شہریعت و ئایینہ، واتہ: ئہو کار و شتانہی کہ دین نایہوئی
 مرووف بیان کہن.

۴. ئہم دہقہ لہ سہرچاوہ کاندا لہ گہل دہقہ کہی «م.م» جیاوازیان زورہ. بہلام دہق و
 لیکدانہوہ کہی «م.م» مان زور لاگونجاوتر بوو لہ دہقہ کانی تر بو یہ پشتمان پی بہست و

ٺهڻو ڊووانه به ڀرحمہ تی خوا چوون
 شاره کان بی مه لا و موده ڀرپس بوون
 به لئی وایه له ٺه لزه می ٺه شیا
 ٺه ووه له ن خوار دنه، ڊووه م سوکنا^۱
 سییهم سه تری عه وره ته ٺه نجا،
 مه شغه له ی «لا اله الا الله»
 پشتیوانی بینایی شهرعی مه تین
 شیر و به خشین و خامه یی ڀهنگین^۲
 به و شه شه دین موحافه زه ده کری
 یه کی مرد له م شه شانه دین ده مری
 عه جه با! بوچی ٺه هلی مولکی عیراق
 ٺیتفاقی به ده ل ده کهن به نیفاق^۳
 بو ٺه میرانی غه یره ده بنه گزیر
 نه ک له خو یان یه کیکی بیته ٺه میر^۴

- ٽو مارمان کرد. بنواره: مه سعوود موحه ممه د، حاجی قادری کوئی، ب ۲ به غذا ۱۹۷۴، ل: ۹۴.
- (له ده ستنووسیکی لای مندا که هه ندی جیاوازی له م ٽیکسته ی ٽیره هه یه، نوو سراوه مه به س له «کویر» میری ڀه واندز و له «لال» سلیمان پاشای بابانه. موحه ممه دی مه لا که ریم).
۱. [ٺه لزه می ٺه شیا: گرنګترین شت، پنداویستییه سه ره ٺاییه کان].
۲. [موحه ممه دی مه لا که ریم ٺه لئی: ٺه بی به گوږه ی ٺه م به یته له م شوینه دا به یتیک فه و تابی، چونکه له به یتی پاشه وه دا ٺه لئی: «به و شه شه دین موحافه زه ده کری» و سیانیشی و تووه، که واته ٺه و سیانه که ی تر کوان؟ - هه نگاوئ تر: ۳۱۹].
۳. به ده ل ده کهن: ده گوږنه وه، واتا: ٺیتفاق و ږیکه وتن ده گوږنه وه به نیفاق و ناته بایی.
۴. گزیر: کار به ده سټیکي بچو وکی میری، فه رمانبه ری گوندیک.

ئیسْتَه کَش فرسَه تَه گَه لی یاران
 "کَه پَه نَه کَ بۆچیه لَه پاش باران"^۱

(۱۳)

کوردەکی کوئی

کوردەکی کوئی - کەوتەو یادم -
 پیم گوت: ئایا چلۆنە ئوستادم^۲
 وەکوو بیستی بە میسلی هەوری بەهار
 هاتە گریان و پیی گوتم: ئەی یار
 عالمی چاکمان هەموو فەوتان
 ئەهلی فەتوا موسافیری مەوتان^۳
 تاکی قورئان بخووندری بە سەدا
 «رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ اَبَدًا»
 ئەوی ماون لە لیوی کەندال
 جاھیل و بی وقووف و مندال^۴

۱. [کەپەنەک: فەرەنجی، پەستەک]. «کەپەنەک بۆچیه لە پاش باران» یا خود «لە پاش باران کەپەنەک» پەندیکی کوردییە حاجی کردوویەتی بە شیعەر.
۲. لە دەقی «گ.م» دا نووسراوە: «کوردیکی کوئی» بەلام لە دەستنووسی «م.ر.س» و دەقی «م.م» دا «کوردەکی کوئی» هاتوو، لەبارەیی کێشەو دەقی دوایی سووکترە.
۳. [موسافیری مەوتان: کۆچەری مەرگ].
۴. [بی وقووف: ناشارەزا، نااگا]. لیوی کەندال: مەبەستی لە کەندالی گۆر و مردنە، واتا: لەسەر پۆخی گۆر.

نییه «ابن الاثیر» ی بیته که مان
 بهردی «ابن الحجر» بکاته نیشان^۱
 پاک به نهواری عالمین موحتاج
 بی دهلیله نه میسته کی مینهاج^۲
 کهس نه ماوه به غیری "کاک نه حمده"
 شخی "مه عرووف" و عالیمی نه رشده^۳
 چاکه ئیستا ده کاله بو کوردان
 تهرجه مهی شهرع و ئایه تی قورئان
 واقیعه ن خزمه تی له بو خوایه
 چ ده بوو گهر به کوردی نه بوایه
 ههر که وای گوت: وهها موکه ددهر بووم!
 وامده زانی که واه دین ده رچووم^۴

۱. [«ابن الاثیر»: نازناوی سی بران له ناوداران سدهی شه شهیم و هه وتهم، که ئه م سی برایه
 له «جزیر» له دایک بوون. ئه مانه بریتین له «مه جده ددین موباره ک»، «عیزه ددین عه لی» و
 «زیائه ددین نه سرو لالا» باوکیشان «ئه سیره ددین عه بدولکه ریم شه بیانی» یه. بر وانه: «الموسوعة
 العالمية العربیة» له سه ر ناوی «ابن الاثیر»]. «ابن الحجر، ابن حجر» دوو زانای ئیسلام به م ناوه
 هه ن، عه سقه لانی و هه یته می. مه به سستی حاجی له هه یته مییه که زانیه کی شه ریه ته و له
 کوردستانا زۆر ناسراوه. [مه به سستی حاجی ئه وه یه: تازه یه کی وهک «ابن الاثیر» نه ماوه که بیته به
 که وان و تیری خوی به ردی ره ق و سه ختی «توحفه» ی ئیبنو حه جهر بکاته نیشان و بیکۆلی و
 شه رح و ڕاڤه ی بکات].

۲. [ئه نواری و منهاج: ئیوی دوو کتیی له عیلمی فیه داله مه زه به بی ئیمامی شافعیدا. موحتاج:
 ئه کرئ مه به ست لئی موغنی موحتاج شه رحی مینهاج بیته].
 ۳. کاک نه حمده: مه به سستی له کاک نه حمده ی شخی کوری شیخ مارفی نویدییه.
 ۴. وهها موکه ددهر بووم: ئه وه نده تیک چووم، په ست و تووره بووم.

گوتم: ئیستاش له سهر کهری ماوی؟
 چابوو مستم نه‌دا له نیو چاوی
 کوردی ئاخر بلّی چیه‌یه‌یی؟
 ههر کهلامی حه‌قه نییه‌یه‌یی
 له‌فزی کوردی بلّاو نه‌بوو گرد بوو
 واه له مابه‌ینی ئیمه‌دا تی‌چوو
 له فه‌ساحه‌ت بلّا موعه‌پرا بی
 چ قیامه‌ت! به‌ ئهرمه‌نیش نابی^۱
 به‌ زوبانی که‌چ و خه‌تی خواری
 به‌ جه‌ریده و کتییی خه‌لّواری^۲
 چوونه‌ ریزی موعه‌ززه‌ماتی میله‌ل
 وه‌فته‌ خو‌یان حیساب بکه‌ن به‌ دووه‌ل^۳
 یا له‌گه‌ل فارسی چ فه‌رقی هه‌یه؟
 بوچی ئه‌و راسته‌، بوچی ئه‌م که‌چه‌یه؟^۴
 با وجوودی ئه‌گه‌ر بکه‌ی دیق‌قه‌ت
 تیده‌گه‌ی کام له‌ کامیه‌ سیر‌قه‌ت

۱. [موعه‌پرا: پرووت و بی‌توب‌ک‌ل].

۲. له‌ ده‌قی «گ.م» دا «به‌ جه‌ریده و کتیب و خه‌لّواری» نووسراوه‌.

۳. [موعه‌ززه‌ماتی میله‌ل: نه‌ته‌وه‌گه‌وره‌کان].

۴. [موحه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم ئه‌لّی: به‌ پیتی لیک‌دانه‌وه‌ی کاک فایز مه‌لا به‌کر، وه‌ها دروسته‌ که‌ نیوه‌به‌یتی دووه‌م ئاوا بنووسری: «بوچی ئه‌و راسته‌، بوچی ئه‌م گه‌مه‌یه‌». -هه‌نگاوئ‌تر:

چونکہ ئیمہ قہ دیمترین له ئەوان
 بە تەواریخی جوملەیی ئەدیان^۱
 ئاخەر ئەم عەقلەیان هەبوو بوئی
 گەر سولەیمانییە وەیا کوئی
 بوونە ئوستادی فارسی و تازی
 تاگەشتن بە "فەخرەکە ی رازی"^۲
 چونکہ سەرمايە مائی خەلقى بوو
 وەختی مردن هەموو بە هیچ دەرچوو^۳
 ئەمە مەعلوومی عاقلە و منداڵ
 نییە عەیی موناقلەشە ئەمسال
 وەك مریشکی کە عەقلى نەهینى
 بیت و هیلکە ی مراوی هەلبینى^۴

۱. جوملەیی ئەدیان: تیکرا ئایینه کان. کۆمەلى ئایینه کان. هەموو دینه کان.

۲. تازی: فارسە کان بە زمانى عەرەبى دەلّین «تازی». وشەى «تازی» یش له قەبیله ی تە ی «طائی» وەرگیراوه و بە «طائی» دەلّین تازی. رازی: مەبەستى له زانای ئیسلام له پزشکی و ئاییندا، ئیمام ئەبووبە کرى کورپی موحەممەدى ناودار بە رازییە، چونکہ خەلى «رە ی» بوو له نىوانى سالانى (۸۶۵ - ۹۲۵ز) دا ژباوه. پێی دەگوترا پزشکی ئیسلام و دەستیکى بالاشی بوو له کیمیاگەری و فەلسەفە ی ئیسلامدا. بنواری: «الموسوعة العربية المیسرة، القاہرە ۱۹۷۲ ط ۲، ص ۸۵۲».

۳. ئەم نیوہ دێرە شیعرە له دەقی «م.ر.س» دا بەم جۆرە هاتووہ: «وہ ختێ مردن هەمووی بە هیچ دەرچوو!».

۴. له دەقی «ع.س» دا ئەم نیوہ دێرە شیعرە بەم جۆرە یە: «وہك مریشکی کە عەقلى نەهینى». بەلام ئیمە پشتمان بە دەقەکانی «گ.م» و «م.م» بەست.

وہك بگاتە كەنارى. جوگەلەيەك
نايەتە شوپنى، بمرى، جوگەلەيەك
جيى ئەمە وشكە، جيى ئەوى ئاۋە
تيدەگا "قىنگدپانى پى ماۋە"

(۱۴)

لە جوملەلى ماجەراى

لە جوملەلى ماجەراى دوورى ويلايەت
ئەمەش باسيكە خۆشە ۋەك حىكايەت
شەۋى دانىشتىبوم بى شەمە و مىسباح
ئەتۈى ھىئاۋە يادم "كاكە فەتتەح"^۱
گوتى: باكاغەزىكى بۆ بنىرىن
موحبى سادىقە ۋ ھەمرازى دىرىن
مىنىش ئەم نامەيەم نووسى بە تەعجىل
شېر ۋ ۋېر ۋەك خەرار ۋ كۆنە زەنبىل^۲
بە بى تەسۋىد ۋ تەسحىح ۋ موبالات
ۋە كوو "بەيتى بلە" ھەرچۈننى بۆم ھات^۳

۱. لە دەقى «م.ر.س» دا «شەۋى دانىشتىبومىن» ھاتوۋە.

۲. [تەعجىل: پەلە. خەرار: جوالەلى لە موو دروستكراۋ]. لە ھەندى دەقدا ئەم نىۋە شىعرە
بەم جۆرە ھاتوۋە: «شېر ۋ ۋېر ۋەك خەرار ۋ كۆنە زەنبىل» بەلام ئېمە لە سەر دەقى «م.ر.س»
ۋە كوو ناۋ قەسىدەكە راستمان كردهۋە. [موحەممەدى مەلا كەرىم بە پىيى دىيالىكتى كۆيە
«كەۋنە» ى بەلاۋە لە «كۆنە» پى راستتە].

۳. [تەسۋىد: رەشنىۋوسىن، پىش نووس. موبالات: سەرنجدان. بەيتى بلە: ۋە كوو موحەممەدى

به لام ئەفکاری خوّمه نهزمی کوردی
له خومخانهی خه یالی ساف و وردی^۱

عباراتی «دهری» و «تازی» م نه هینا
ده زانی مالی خوّمه، مهردی دانا^۲

له بهر پیری ئەمه نده بی چه واسم
ده لئی ئه رکانی ئیسلامی ئیناسم^۳

سه ر و ریشم سه راپا بوته لوکه
به شه و هه مراز مه پشمن و کوکه

غه ربیی غوربه تی کردم به ئه وتان
سه راپا ئه رزی لی کردوومه زیندان

مه لاکه ریمیش گوتوو به، له قسه ی نهسته قی کوردان کینایه یه له قسه ی بی سه ر و به را. له ده قی
«ع.س» دا ئەم نیوه دپره به م جوړه هاتووه: «وه کوو نووسیومه هه رچوئی بۆم هات».

۱. [خومخانه: مه یخانه، کینایه یه له عاله می عه شق و ئه وین].

۲. ده ری: به و زمانه فارسی په تییه ده لێن که دوا ی په هله وی بوو به زمانی ده رباری شایه کان و
زمانی ئەده بیات. تازی: وه ک له مه و بهر پروونمان کرده وه مه به ست له زمانی عه ره بییه.

۳. [ئیناس: خه لک. واته: چه نده دینی خه لکی کز بووه له شی منیش ئه وه نده لاواز و بی هیژ
بووه]. له ده قه کانی «ع.س» و «گ.م» و «م.ر.س» دا ئەم دپره شیعره به م جوړه ی خواره وه
هاتووه:

«له بهر پیری ئەوه نده بی چه واسم

ده لئی ئه رکانی ئیسلامی نه ناسم»

به لام ئیمه له سه ر ده قی «م.م» تۆمارمان کرد و خستمانه ناو قه سیده که. بڕوانه: «مه سعوود

موحه ممه د، حاجی قادری کوئی ب ۱، به غدا ۱۹۷۳، ل: ۱۰۶».

وه لىكىن تۆكەریم ئىينولكه ریمی
 به ره حمهت بابى ئەشعارى يه تيمى^۱
 ئەتۆ ماوى له نوققادى ويلايهت
 ئەوانى تر هه موو بوونه حيكايهت
 ئەگەر "نالى" بوو ليرە نالى ئاويّت
 دلّى "كوردى" بووه گەردى له بهرپيّت^۲
 منيش كاتى دەزانى پيم هه له نگووت
 ئەجەل باى سەرسەرە ئيمەش پەرپووت^۳
 كه نامه گەييه ئيرە مورمان كرد
 من و "فەتاحى" دانا زەرفمان كرد
 "جەلى" مان نووسى ئەرقامى وسوولى
 به ئوممىدى قوبوولى بى فزوولى^۴
 رەفەيقانم له كۆيه ئاشنا نين
 وقووفى حالى ئيمەى بى نهوا نين^۵

۱. [كه ريم ئىينولكه ريم: چاكى كورپى چاك، برىتيه له بهر و پشت ئەتلەس بوون، وه رگراوه له
 حەدىسى پيغەمبەر كه دەفەرموئ: «يوسف بن يعقوب بن اسحاق بن ابراهيم، كريم ابن الكريم
 ابن الكريم». يه تيم: بى باوك يان بى ويّنه وكوو «درّ يتيم»].

۲. له دهقى «گ.م» دا بهم جوّره هاتووه: «ئەگەر "نالى" بوو ليرە نالى ئاويژت» له دهقى
 «م.ر.س» دا «...ئەو دە ناليت».

۳. [سەرسەر: باى سەخت و توند كه هه موو شتى له بن بيّنى].

۴. [جەلى: رووناك وزهق، ئاماژەيشه به هاوړپى دپرينى حاجى، (مه لاهه بدوللاى جەلى زاده)
 كه پاشان ناوى لى ئەبريّت. ئەرقامى وسوول: مەبەست (۲۴۶۸) كه به حيسابى ئەبجەد ئەكاتە
 (بدوح) كه گوايه ناوى فريشتهى گەياندننى نامه يه. -ههنگاوئى تر: ۳۲۷].

۵. بى نهوا: هه ژار و دەر به دەر.

سه لاميڪه دياريمان، دياره
 له دار و بهردی ٿه و دار و دياره^۱
 خوشووسن ئاستانهی ٿه رجومهندی
 جهلی زادیڪه «عبداللہ» ٿه فہندی^۲
 چ "عہدوللا" "عوبہ یدوللاہی ٿه حرار"
 موسہ غہر بہندہ ییڪہ زہر خریدار^۳
 [بہ نیسبت تو عوبہ یدیللاہی نہ ہری]
 [وہ کوو بزنی گہرہ، مہ جووری دہیری]^۴
 زہ کاوہت کانییڪہ توئی دہراوی
 خہ تی ئیقراوی نووسیوہ زہاوی^۵

۱. دیار: ولات.

۲. ئاستانہ: دہرگہ، دہرگانہی شا. ٿه رجومہند: پیاوی بہ قہدر و قیمہت، پیاوی زانا.

۳. [عہدوللاہی ٿه حرار: یہ کیڪہ لہ شیخہ ہہرہمہزنہ کانی پربازی نہ قشہ بہندی (ف ۸۹۶ھق). واتہ: عوبہ یدیللا، سووکہ ٿہ ناوی عہدوللاہی، لہ چاوی مہ عہدوللا وہ کوو کڙیلہ وایہ]. لہ دہقی «ع.س» و «گ.م» دا «بہندہ ییڪی» ہاتوہ.

۴. [موحہ ممہدی مہ لاکہ ریم ٿہ لی ٿہم بہیتہ لہ دہ سنو سیڪ لای مندا ہہ بوو، لہ بیرم جوو بوو بیخہ مہ نیو برپرہی دیوانہ کہوہ. لہ پہراویژدا نووسیوہ: شایانی وتنہ حاجی قادر لہ پارچہ شیعیکی تریشا پلاریکی تری گرتوہ تہ «شیخ عوبہ یدیللاہی نہ ہری» کہ لہ دژی عوسمانیہ کان راپہریوہ و لہ گہل ٿیرانیہ کان ہاوکاری کردوہ، بہ بؤچوونی من ٿہ مہ بہ ہوی تہ عہ سسوبی ئیسلامہ تی و سوننیہ تی حاجی قادر بووہ کہ لہم مہ سہلہ یہ دا ہہرگیز نہ یو بستوہ پشتی عوسمانیہ کان بدا لہ زہوی. - ہہنگاوی تر: ۳۳۴].

۵. [لہ وانہیہ ٿہم شیعرہ ٿامازہ بی بہوہ کہ ماموستا عہدوللاہ لہ خزمہت موفتی زہاویدا ئیجازہی مہ لایہ تی وہر گرتی].

مەلایكى "فەقىيانە" وىقارت

بەيانت "ئاوۋە گەردە" ئىقتىدارت^۱

علوومت «كافىيە» و «شافىيە» بە واجىب

لە كۆي تۆ دەبته حاجىب "ئىينو حاجىب"^۲

لە داغى تۆ دەسووتى "نەفتە وە يەيى"

وە كوو "بى" زەرد بووۋە رووى "سىبە وە يەيى"^۳

لە مەيدانى فەساحەت تۆ مۇجەللى

"حەرىرى" تالىيە و "سەعدى" مۇسەللى^۴

۱. فەقىيان: بە دوو مەنا دى، يان كۆكراوۋە فەقىيە و دەلى: وىقارت وە كوو مەلایەكى فەقىيانە لە ھىمنى و ئارامىدا، لە لایەكى تىرىش مەبەستى لە فەقىيان: گوندېكە لە سەرووى شارى كۆيە بە چىاي باواجىيە وە. مەبەستى لەم نبوۋە دېرەى دووۋە مەش ئەمەيە بلى: ئەي حاجى مەلا عەبدوللا، بەيان و رەوانىيىزى تۆ وە كوو ئاۋ لووس ولىكە و تواناي زانستىشت وە كوو گرديكى گەورە وایە. لە لایەكى تىرىشە وە مەبەستى ناوھىنانى چىاي «ئاۋە گردى» سەرووى شارى كۆيە. ۲. مەبەستى لە «كافىيە» و «شافىيە» دوو كىيە بە نرخەكەى «ئىينو حاجىب» كە يەكەمىيان لە زانستى «نحو» دووۋە مىشيان لە «صرف» دا. ئىينو حاجىب ناۋى تەواۋى عوسمانى كورى عومەرى كوردىيە و ناۋدارە بە ئىينو حاجىب (۱۱۷۵-۱۲۴۹ز). بېروانە: «الموسوعة العربية الميسرة. القاهرة ۱۹۷۲ ۲ط». [حاجىب: دەرگاۋانى شا، واتە: ئىينو حاجىب بە و ھەموو زانستە وە لە چاۋ زانستى تۆدا وەك دەرگاۋانە و تۆ شاى].

۳. نەفتە وە يەيى: «نفظويە» (۸۵۹-۹۳۷ز) زانايەكى ناۋدارى نەحوى عەرەبى بوو. سىبە وە يەيى: «سىبويە» لە (۷۷۰ز) دا مردوۋە و گەورەترىن زانا بوو لە نەحوى عەرەبىدا، بە سەرۋكى قوتابخانەى «بەسرى» يەكەن دادەنرى لە نەھودا. [حاجى بە وشەى "سووتاندن" لە گەل "نەفت" و "بى" و "زەرد" لە گەل "سىب" دا تەناسوبىكى جوانى رېك خستوۋە].

۴. مۇجەللى: «المجلى» بە ۋە ئەسپە دەگوترى كە يەكەم بى لە مەيدانى غارغارىندا. تالى: «التالى» لە ھەندى سەرچاۋە بە ئەسپى چوارەم و لە ھەندىكىشا بە ئەسپى دووۋە دەگوترى. مۇسەللى «المصلى» ئە و ئەسپەيە كە دووۋە دەرېچى لە غارداندا.

به غهیری جەددی ئیوہ کیّھه دانا
 له کوردستان ئەساسی عیلمی دانا^۱
 وەرە با بیینه سەر باسی نیهانی
 به یادی عەیش و ئەییامی جەوانی
 به فیکرت دئی زەمانی چووینە «بالەک»
 به پیّ خواسی نه کهوشم بوو نه کالەک^۲
 له بەر پیّم دړک و دار و شاخ و باری
 وه کوو مەخمەر بوو نەرمی یا نه قالی^۳
 که چووینە "سینگورە" سینەم گری بهست
 وه کوو "قەندیل" ی سەرگەردان، وه کوو مەست

۱. له دهقی «م.م» دا نیوہ دپړی دووهم بهم جوړه هاتوو: «له کوردستان بناغی عیلمی دانا» به لام له دهقه کانی «م.ر.س» و «گ.م» و «ع.م.ن» دا له جياتی «بناغی»، «ئەساسی» هاتوو و ئیمەش له ناو ئەم قەسیدەمان تۆمار کرد، چونکه باشتەر له گەلّ زمانی ئەدەبی سەدە ی رابوردوودا رێک دەکەوئ.

۲. [کالەک: کلاش، گیوہ]. له دهقی «گ.م»، «وہ بیرت دئی» هاتوو و له دهقی «م.م»، «بەبیرت دئی» نووسراوه، که چی له دهقه کانی «ع.س» و «م.ر.س»، «به فیکرت دئی» هاتوو ئیمەش پشتمان بهم دهقانه وه بهست.

۳. له دهقی «گ.م» دا له جياتی «قالی» وشە ی «خالی» نووسراوه. ئەم «قالی» یه بۆ هاوسەنگی، به شیوہی کۆیه «قاری» دهخوینرێتەوہ. [لەم بەیتەدا حاجی به بۆنە ی بیرهینانەوہ ی سەردەمی لاویەتی، به تەواوی به شیوہزاری ناوچە ی کۆیه ھۆنیوہ تەوہ، واتە: زۆریە ی لامە قەلەوہ کان دەکەن به پێی سووک، وەك دړک و دالّ = دړک و دار، شاخ و یالّ = شاخ و یار، مەخمەلّ = مەخمەر، قالی = قاری. به پێی لیکدانەوہ ی حەمە ی مامۆستا و کاک فایزی مەلابە کر، لەم بەیتەدا وشە کانی «باری» و «قالی» ھەلەن و «یاری» و «قاری» راستن. بۆ ئاگاداری زیاتر پروانە: ھەنگاوئێتر: ۳۳۳ و ۳۳۴].

دەلّىن ئىستا ھەۋارى گورگ و شىران
 ۋە كوۋ قەلبى ھەسوۋدى تۆيە ويران
 چكاوۋە ئاۋى پېرژ و گۆلە شىنى
 نەماۋە ھەر لە كۆتر تا شەھىنى
 گەروۋى شىخى لە لوقمەى كۆچ و باران
 موعەپرپايە مىسالى رۆزەداران^۱
 ئەمە دىيائە نامىنى ھەتا سەر
 لە بۆ ئازا و دانا، حىز و ماكەر
 مەللى ئەم قىسسەيە بىرپى و جىيە
 لە ترسى تۆنەبى ھىشتا لە كويىە
 لە دەردى دوۋرى و جەۋرى زەمانە
 گەللى نەزدىكە زۆر دوۋرى مەزانە
 لە خۆم ئاگر ھەللىنم ۋەك «چنارۆك»
 لە چاۋم گىريە دەربى ۋەك «ھەمامۆك»^۲
 بە سەد قەيد و ھەۋاشى دەردى دوۋرى
 بەيانى ناكىرى غەيرەز سەبوۋرى^۳

۱. رۆزەداران: بە رۆژوۋ بوۋەكان، رۆژى دارەكان. [موعەپرپا: پروتكرائ].

۲. چنارۆك: ھاۋىنەھەۋارىكە ۷ كىلومەتر لە رۆژھەلاتى شارى كۆيەۋە دوۋرە. جاران
 بىنەمالەى جەلى زادە ھاۋىنان دەچۈنە سەرباغ و پەزى خۇيان لەۋى و مەدرەسەى خويندى
 فەقىيانىشان دەبرد بۆ ئەۋى. ھەمامۆك: كانياۋىكە كەۋتوۋەتە سەروۋى شارى كۆيەۋە بە بن
 چىاي باۋاجىيەۋە.

۳. لە دەقى «ع.س» و «گ.م» دالە جياتى «قەيد» وشەى «كەپرە» ھاتوۋە.

له مه و پیش شه ممه یه ك عه رزی ئه تۆم كرد
 بلاوه فیکر و عه قلم، وه سه وه سه ی كرد
 كه وابوو چاكه جامه ی خۆم قه با كه م
 بهری ده ست هه لبرم پرووی خۆم له خوا كه م
 بلیم ئه ی رازیقی می شووله و فیل
 به حه ققی "جوبره ئیل" و هه م "سرافیل"
 هه لی كه ی به یره قی كوردی له ده و ران
 له مابه یینی «كه كۆن» و «هه یبه سولتان»^۱
 له شه رق و غه ربه وه تا قیتعه یی كۆ
 له بهر گۆچانی ئه مرت بی وه كو و گۆ
 ده زانی زه حمه ته ته عدادی یاران
 به سه د هاوین و زستان و به هاران
 دیاره دۆستدارانی ئه من كین
 له "خوشناو" و له "ئاكو" و ده شتی "بیتوین"
 له ئیمه هه ركه سی پرسی ته مامی
 وه کیلی مو تله قی سه رفی سه لامی
 وه كو و من تۆش بنووسه بی ته ئه ممول
 جه وابی نامه كه م مانه ندی بولبول^۲

۱. [به یره ق: به یداخ، ئالا]. له ده قی «گ.م» دا له جیاتی «به یره قی»، وشه ی «به یده غی» هاتووه.
 كه كۆن: گردیكه له رۆژئاوای راسته كۆبه ی جاران، گۆرستانێك و قشله ی به سه روه یه.
 هه یبه سولتان: ریزه چیا به كه له رۆژه لاتنی شاری كۆیه.

۲. له هه ندی ده قدا له جیاتی «تۆش»، «تۆ» وه له جیاتی «بی ته ئه ممول»، «حه رفی كامیل»

غهرز دهست خه تتي تویه، ناعیلاجی
بلا مه عنای نه بی وهك به یتي «حاجی»^۱

(۱۵)

له مهیدانی به هارا

له مهیدانی به هارا اشاره کهي "کو"
قوبه ی کیشمیری دا بهر شق وه کوو گو^۲
له مابه ینی "که کون" و "هه ییه سولتان"
"نسی" ی ئیواره و "سایه" ی سبه ینان^۳
له لام زیللی "هوما" یه چه تری "سهنه ر"
چ جای سیبهری سهرو و سهنه و بهر^۴

□

نووسراوه. وه له دهقی «گ.م» دا نیوه دیری دووهم بهم جوړه هاتووه: «جوانی نامه کهم مانه ندی بولبول» که چی له سهرچاوه کانی تر وه کوو ناو هم قه سیده یه «جهوابی نامه کهم» هاتووه، که مانای گه لی گونجاو و راسته. وشه ی «مانه ند» یش به مانای «وه کوو چه شنی» دی.

۱. بلا: با، بام، له دهقی «گ.م» دا نووسراوه: «به لا مه عنای نه بی وهك به یتي حاجی». به لام به پی مانای وشه که ده بی «بلا» بی. به لا له گه ل دهر پرینه کانی دیکه پړک ناکه وئ.

۲. کیشمیر: ولایتکی خو شه که وتوته سهرووی روژ ئاوا ی هیندستان.

۳. نسی: سیبهری سهر له ئیوارانه. له دهقی «گ.م» دا «شنه» هاتووه، به لام شنه بو بایه و لیره ش باسی سیبهری ئیواران و سیبهری به یانیا نه. هم دهقی ناو قه سیده که مان له دهقی «ع.م.ن» وهرگرت. سایه: سیبهری سبه ینانه.

۴. لزیللی = «ظل»: سیبهر. هوما: بالنده یه کی خه یالیه که ده لین سیبهری بالی بکه و یتنه سهر ههر که س به خته وهر نه بی.]

به هاری بو گول و بو میوه پاییز
 نه زیری گهر بلیم نابی به جایز
 به رهنگی ئاسمان تامی نه باته
 به سافی کهوسه و ئاوی حه یاته
 نموونه ی جهننه ته شیوی "ره زانی"
 به هاری شامه ئه ییامی خه زانی^۱
 گولی حاجیله کانی ده شتی "هاموون"
 نه که ی بیده ی به "نه رگسجاری" گهر دوون^۲
 له سه ر کیوان گلووک و لاله یی سوور
 یه دی به یزایی مووسایه له سه ر "تور"^۳
 له غونچه ی نه و ده میده ی باغ و راغی
 ده لئی گهر دوونه هه لگیرسا چراغی^۴

۱. شیوی ره زانی: دۆلی ره زانی. مه به سستی دۆلی ره زانی کوویه.ه.
 ۲. [کاک عه بدور ره زاق نیوه به یتی یه که می ئاوه ها خویندوو ته وه: «گولی حاجیله کانی ده شت و هاموون»، ئه لئ: چونکه هاموون به مانا ده شت و سه حرا هاتوو به لام ئه گهر ئیزافه بکری «ده شتی هاموون» من نه مبیستوو «هاموون» نیوی شوینی بیئت لای کوویه. -هه نگاوئ تر:
 [۳۴۱]

۳. تور «طور»: مه به سستی له چیا ی تووری سینایه که حه زره تی مووسا له سه ر ئه و چیا یه چاوه روانی دیدهنی خودای کردوو.

۴. [نه وده میده: تازه پشکووتوو]. له ده قی «گ.م» دا نیوه دپری یه که م به م جوړه هاتوو: «له خونچه ی نه وده می لا باخ و شاخی». ئیمه له سه ر ده قی ده ستنوسه کانی «م.ر.س» و «ع.م.ن» وه کوو ناو قه سیده که مان نووسی چونکه گونجاوتر مان هاته به رچاو. مه به سستی له و نیوه دپره دا ئه وه یه: غونچه گوله کان وه کوو ئه ستیره گه شه کانی ئاسمانن و وه کوو چرا ی پرووناکن له جهرگه ی شه ودا.

مه‌که‌ن مه‌نعم هه‌موو راسته مه‌قاله‌م
 به بورهان و حه‌دییسه فه‌خری عالهم
 وه‌ته‌ن مه‌حبووبه‌ییکه حوجره ئارای
 نیشانه‌ی دین و ئیمانته مه‌ننای^۱
 له «ئاده‌م» بگره تا ده‌ورانی ئیستا
 یه‌کیکه «حاجی» له و خاکه هه‌لستا^۲
 که غه‌مخواری بکا بو میلله‌تی خو‌ی
 له به‌ینی گه‌وره‌کان و شیخی بی‌پو‌ی
 زه‌مانه تووشی ده‌رد و غوربه‌تی کرد
 غه‌می کو‌یی په‌ریشانی هه‌مووی کرد
 به قه‌ددی "ئاوه‌گرده" ده‌ردی دووری
 نه‌زیری "ئیچقه‌لایه" بی‌حوزووری^۳
 دوو ئاغای ماوه وه‌ک بیستوومه ئه‌خبار
 "ئه‌مین ئاغا" و "حه‌ماغای" ساحیبی کار

ئه‌وه‌یه بلی: «له دینداری فه‌قییه‌کانی کو‌یه وه‌کوو چیا به‌رز و گه‌وره‌ن و مه‌لاکانیشیان بو
 خه‌زینه‌ی دین ئه‌ی حاجی قادر وه‌کوو قه‌لانه». له لایه‌کی تریشه‌وه مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه باسی
 گوندی «حاجی قه‌لا» بکات که که‌وتووته قه‌لشتیکی ریزه‌چای هه‌یه‌سولتان.
 ۱. له ده‌قی «ع.س» و «گ.م» دا ئه‌م نیوه دپه‌ به‌م جو‌ره هاتوو: «وه‌ته‌ن مه‌حبووبه‌ییکه زو‌ر
 جیلوه ئارای».

۲. ئه‌م نیوه دپه‌مان له سه‌ر ده‌قی «م.ر.س» راستکرده‌وه.

۳. ئاوه‌گرد: وه‌ک له‌مه‌وبه‌ر گوتمان ناوی چیا‌ییکه له سه‌رووی کو‌یه. ئیچقه‌لا: ناوی قه‌لاتیکی
 ناوه‌وه‌ی شووره‌ی کو‌یه بووه، هه‌شه ده‌لی به‌کو‌نه قشله‌ی کو‌یه گوتراوه.

ئەمین و پشتیوانی قەسری میللەت
 نیگەهبانی خەزینەى دین و دەولەت^۱
 لە دنیادا ئیلاهی ھەر بۆیەن
 بۆیەى بۆ ئیتفاقی ھەلقەنەن^۲
 لە "قۆچ" پاشاوە تائىستا ئەمیریک
 لە کۆی پەیدا نەبوو یاخود ھەزیریک
 لە ھەر بۆ ئیتتیحادی بوونە مسکین
 لە ئاخردا ھەکوو زانیومە ھەلدین
 لە مابەینى کلاوسوور و کلاورەش
 پەریشان و دیارن میسلى گای بەش^۳
 لە ھەر ئەم ناتەبایی و کینەجۆیی
 لەلای پۆمى زەلیلن مەردى کۆی^۴
 ھەکوو بیستوومە ئەى یارى نیکۆپەى
 لە تەئریخی جەم و ئەسکەندەر و کەى^۵
 بە شیر و خامە دەولەت پایەدارە
 ئەمەن خامەم ھەیە، شیر نادیارە

۱. نیگەهبان: پاسەوان.

۲. لە دەقى «گ.م» دا لە جیاتى «ئىلاهى»، «خودایا» ھاتوو.

۳. کلاوسوور: مەبەستى لە تورکە عوسمانلییەکان بوو، چونکە فیسی سووریان لەسەر دەنا.
 کلاورەش: مەبەستى لە ئێرانییە قاجارییەکان بوو چونکە ئەوان جۆرە فیسیکی کورتى
 رەشیان لەسەر دەنا.

۴. کینەجۆیی: دوژمنایەتى.

۵. نیکۆپەى: بەختەوهرى

نه بهیداغی ههیه نه تهپل و کووسی
 ئەمەندە ی پی کرا بی چاره نووسی^۱
 وه زیفه ی خۆم به جی هینا ته مامی
 به شیر و دهوله ته میلله ت نیزامی
 ئەوا خووی کرده مه هدی «حاجی قادر»
 نه نادر شای ههیه و نه شاهی نادر

وه ره سهیری بزانه لاوی کوویی

وه ره سهیری بزانه لاوی کوویی
 مه هه دانیشتووه یا سهروه پوویی
 هه یاسه و پهسته کی لای نیوه شانی
 که وای شیرداغ و فیس و جامه دانی^۲
 به یه غمای داوه خه رقه ی شیخی هیندی
 رییدا و ته یله سانی نه قشبه ندی^۳
 که بیستی سهیدی دل له م دهوره باوه
 له په نجا جیوه شهستی زولفی ناوه

۱. کووسی، کووس: دههۆلی گه وره یه.

۲. [هه یاسه: که مه ره بیهندی زیو یان زیر. فیس: کلاو]. له دهقی «گ.م» دا نووسراوه: «هه یاسه و پیسته که ی».

۳. [خه رقه: لیباسی سو فیان. رییدا: عه با. ته یله سان: پارچه یه که که قازی و شیخان له سه ر شانی ده خه ن]. یه غما: تالانکردن، سه لب و پرووتکردنه وه.

دلی ویستم دوو چاوی، دانی خوْشه
 دَلَم نایه دلی بشکئی، نه خوْشه^۱
 گرینم وهك شهوی پاییز به تاوه
 گوئیکم بوو له باغاندا نه ماوه
 مهلی غم گه ورهیه یا گریه ورده
 ئەمه گهرداوه، ئەویان ئاوه گرده^۲
 بهسه ئەی خامه با ئەم باسه پهی بی
 وهره سهر باسه کی وا فائیده ی بی^۳
 ئەمانه قیسسه یکه زۆر کراوه
 وه کوو ئاوی شهوی تامی نه ماوه
 گهلی سألّه ئەهالی شاره کی کو
 شهو و پوژی له گهل شیخانی بی پو
 میسالی ئاگر و ئاگر په رستن
 ده سووتین و هه میسان ده په رستن
 لهعه هدی «که نه بی» تاده وری «گا کویر»
 له گوئی گا نوستوون زۆر حه یفه بو شیر^۴

۱. له دهقی «م.ر.س» دا نیوه شیعر یه کهم بهم جۆرهیه «دلی ویستم دوو چاوی، وا نه خوْشه». له سهرچاوه کانی دیکه دا وه کوو دهقه کانی «ع.س.م» و «گ.م» بهم جۆره هاتووه: «دهلی ویستم دهوی چایوانی خوْشه».

۲. [واته: هیچ فهرقیان نییه: چ گهر داو و چ ئاوه گرد ههردووکی گێژاوه، ئەشکرئ «گهر داو» مه بهست «ئه گهر داو» بیّت.] له دهقی «ع.س.» و «گ.م» دا له جیاتی «مهلی» وشه ی «بلی» هاتووه.

۳. له هه مان سهرچاوه دا له جیاتی «بهسه»، وشه ی «دهسا» هاتووه. په ی بی: بپری، بپریته وه.

۴. مه بهستی له «که نه بی»: «شیخ نه بی» ی ماویلویه و مه بهستی له «گا کویر»: شیخ غه فووری

له کن خوتان فلان ئیینی فلان
 له دنیا ئاین و ئوین ده زانن^۱
 که چی که چ مه شره بیکی بی دینانه
 به حیل مل دهنیته بهر عیبادهت
 شهریهت گهر بزانی یا نه زانی
 وه کوو کهر ده چنه بن باری گرانی
 له مهش تهنه نییه سووچ و خه تاتان
 له که سبیش غافلن میسلی مهلاتان
 له به غذا بوچی خورما بیّت و له یموون
 له بو دهرمان له شار بی رونی زهیتوون
 له دهوری کوللی باغی شاری کوئی
 دووسه د بن داری زهیتوونی به جوئی^۲

مامی شیخ رهزای تاله بانیه که شیخی ریازی قادری بووه له کزیه. «له گوئی گا نوستووه»، یا خود «له گوئی گا دا نوستووه»: ئیدیۆمیک کوردیه به یه کیك ده گوتری که له شتیك زور بی ئاگا بیّت. حاجی ئەم ئیدیۆمە ی له شیعره کهیدا به جوړیکی گونجاو به کار هیناوه. «جه لال مه حمود عه لی، ئیدیۆم له زمانی کوریدا، به غذا ۱۹۸۲ ل: ۴۳۳».

۱. ئاین و ئوین: فروفیل، حیل و حه والّه.

۲. له دهقه کانی «م.م» و «گ.م» دا له جیاتی «بن» وشه ی «مه ن» و اتا: باتمان هاتووه. که چی ئیمه له سه ره دهقی «ع.س» و «م.ر.س» راستمان کرده وه و کردمان به «بن» چونکه بو بنه دره خته نه ک داره که، له کوردستانیش هه رگیز داری سووتاندن به کیشان نه فروشراوه به لکوو هه ر به بار فروشراوه، داری زهیتوونیش له بهر خوشه ویستی فروشتنی له سه ره نه بووه.

له ئىۋە كامتان بوو ئىك دوو بارىك
 بىكاته كىسەيەك يا خوود خەرارىك^۱
 دوو پىيى لىدا له كولا مىسلى دوشاو
 وه كوو رۇن رۇنى زەيتوون بىتە سەرئاو^۲
 وه ياكەي نىژراوه چەند نەمامەك
 له نارنج و توورونج و ھەر مەقامەك^۳
 بزائن شين دەبى، نابى بە بەر دى
 له جىگاي گەرم و ساردى چى بەسەردى
 بەراو و ئەرزی ئىۋە كىمىايە
 دور و گەوھەر گەزۇ و مازووى چىايە^۴
 مەعادىن خاترى تۇبى لە گەل كان
 گەنمتان زىرە ھەتتا زىوہ زىوان^۵
 رەژووى واپۇر و خوئ و نەوت و گۆگرد
 لە كىۋى ئىۋەدا كۆيە وەكوو گرد^۶

۱. [خەرار: جوالى لە موو چنراو]. لە دەقى «ع.س» و «م.م» دا لە جياتى «بىكاته» وشەى «بىكاته» ھاتوۋە.

۲. كۆل: كارگەيەكى بچووكە لە بەرد و گەچ دروست دەكرى بۆگوشىنى ترى و ھەموو جۆرە ميوەيەك دەست دەدات، بە تايبەتى بۆ ترى و ھەنار و زەيتوون گوشين و دەرھىنانى دوشاو و سرکە و رۇنى زەيتوون.

۳. ھەرمەقامەك: لىرەدا بە ماناى «ھەر جۆرىك» يان «ھەر چەشنىك» دى.

۴. لە دەقى «گ.م» دا لە جياتى «بەراو و ئەرزی ئىۋە»، «بەراو و خاكى ئىۋە» ھاتوۋە.

۵. [زىوان، زىقان: كۆرگ، دىكىكى رەش و تالە لە نىۋگەنم و جۇدا].

۶. گۆگرد: كىرىت.

له بهینی میلله تی خۆتان به یاری
 بکهن ته قسیمی شاخ و دار و باری
 ده وهن ئاخر ده بیته داری گه وه
 مه ری له پر خدمه تی بو گوشتی چه وه^۱
 له دنیا دا ئه وی باقی بمینی
 له عوقبا دا گوناھی پی نه مینی
 عه تایه و حوسنی خولق و ئیتحادی
 ئیتاعه ی عالمانه و شیخی هادی
 خه ریکی کاسبی و کاری حه لاله
 به غهیری ئه م، ئه وانێ تر به تاله^۲
 ئه وانیه ی مولکی خویان کرده ده ولت
 وه کوو بت ده بپه رستن جه معی میلله ت
 میسالی ئیوه بوون یا خود وه کوو من
 ئه وان بوچی پیاون، ئیمه وه ک ژن

۱. ده وهن: بنچکه داری بچووکێ داری چایه، ئه گه ر لێی به گه رپێن و نه ی بر نه وه، له ئه نجامدا ده بیته دارێکی گه وه. واتا: هه ر شتیکی بچووک و گه وه ده بی، ئه مه ش په ندیکی پیشینانی کوردیه حاجی کردووه یه به شیعر. په نده که ده لێ: هه ر ده وه نه و ئه بیته دار له بنیا دائه نیشین فه قیر و هه ژار. بر وانه: «شیخ موحه ممه دی خاڵ، په ندی پیشیان چ ۲ به غدا ۱۹۷۱، ل: ۴۸۲».
۲. ئه م دێره شیعره له هیچ سه رچاوه یه کی چاپ کراودا نه هاتووه، ته نیا له ده قی «م.ر.س» دا هیه و له ده قی «م.م» یشدا ده ستی بو درێژ کراوه و نووسراوه (سه رجه می دێره کانی ئه م قه سیده یه بووه به ۳۵ دێر). واتا: له گه ل ئه م دێره تازه یه یدا. بر وانه «مه سهوود موحه ممه د، حاجی قادری کۆبی ب ۲، به غدا ۱۹۷۴، ل: ۱۶۱».

سکه‌ندهر بۆچی چار چاودووسه‌ربوو
 فەرەیدوون فیل و کاوه شیرى نەربوو؟
 لە دنیا هەر کەسێ هەستا بە هیممەت
 فەرەیدوونیکە ئەسکه‌ندهر مرووەت
 لە سایەى شیعەرەکانى وهك فەرەیدوون
 دەمینى «حاجى» تا دەورانى گەردوون^۱

(۱۶)

هەر کوردە

هەر کوردە لە بەینى کوللى میللەت
 بى‌بەهرە لە خویندن و کیتابەت
 بیگانه بە تەرجمەى زوبانى
 ئەسرارى کتیبى خەلقى زانى
 یەكسەر عوله‌ما درشت و وردى
 ناخویننەوه دوو حەرفى کوردی
 ئوستادى خەتن لە ئەم سیانە
 وهك دى لە زوبانى خۆى نەزانە^۲

۱. دەقى ئەم نێوه شیعەرەمان لە سەرچاوه‌کەى «گ.م» وەرگرت، دەنا لە دەقى «م.ر.س» دا بەم جۆرەیه: «ئەبەد ما حاجى تا دەورانى گەردوون». لە دەقى «ع.س» یشدا «باقى ما حاجى تا دەورانى گەردوون» نووسراوه.

۲. مەبەستى لەم «سیانە» زمانەکانى عەرەبى و فارسى و تورکپیه.

مومکین نییہ دہربچیٰ لہ چہنگی
 حہ تتا رۛقہم و خہ تی فہ رۛنگی
 ساحیب کوتوب و پہ یامہ ہہ رکہس
 ئیمہ نہ بی بووینہ قہومی چہ رکہس^۱
 کاکہ ئیمہ موئمین، نہ پرووسین
 بوچ کفرہ زوبانمان بنووسین؟^۲
 میللہ تی بی کتیب و بی نووسین
 غہ یری کوردان نییہ لہ پرووی زہمین^۳
 سی قہیلہ حہ قیر و «بی رومتن»
 کورد و روم و یہ هوودی گومراہن^۴

۱. چہ رکہس: نہ تہ وہ یہ کی قہ فقاس [(قہ قزاز)] نشینہ، بہ لام لہ دوایدا زور بہ یان بہ ناو تورکیا و سووریہ و ئوردن بلا بوونہ وہ و کہ وتنہ ژیانیکی دہ ربہ دہری.
 ۲. ئہم نیوہ دیرہ شیعہ لہ ہہر سہرچاویہ کدا بہ جورنک ہاتوہ: لہ دہقی «م.ر.س» دا بہم جورہ ہاتوہ: «ئیمہ کہ موئمین، نہ پرووسین». وہ لہ دہقی «ع.س» یشدا نووسراوہ: «ئیمہ موئمین، نہ پرووسین». (ئیمہ بہ پیی دہقی «ت.ر» نووسیمانہ وہ. موحمہ دی مہ لاکہ ریم).
 ۳. ماموستا مہ سعود موحمہ دی وای بو دہچی کہ لہم دیرہ وہ بہ حری ہہ لبہ ستہ کہ دہ گوردی و دہ بی بہ ہہ لبہ ستیکی نوی، بہ لام وہک سہرنجان دا لہ ہہموو سہرچاویہ چاپکراو و دہستووسہ کاندا ہہر بہم جورہ یہ و لہ گہل ئہم ہہ لبہ ستہ ہاتوہ بویہ وہ کوو خویمان ہیشتہ وہ.

۴. [موحمہ دی مہ لاکہ ریم ئہ لی: وشہی «بی رومتن» مان بو راست نہ بووہ تہ وہ. ئہ وہ ندہی ہہ یہ بلین لہ ئہ سلدا «بی جاہن» بووہ، جا لہ بہر گورپانکاری ناشیانہ وہ بووہ بہ «بی وہ جہن» و ئہ ویش بہ «بی رومتن». - ہہنگاوی تر: ۳۵۰]. ئہم بہ یتہ لہ تیگستہ کہی گوفاری (روژی کورد = روژ کرد) ژمارہ «۲» دا ہہ یہ، نووسیمانہ وہ. بہ لام رستہی ناو دوو کہ وانہ کہ مان بو ساغ نہ کرایہ وہ، وہک خوی نووسیمانہ وہ. وشہی «دوم» ی بہ یتی پاشہ وہ شمان لہم تیگستہ وەرگرت.

رۆم و جوو چاکه ئیتیفای هیه
 کورده بی غیره تی و نیفای هیه
 جینگه نهی ئیره با وجوودی کهرن
 ههروه کوو دۆمی ئیمه دهره رده رن
 لیوه عاقلترن به سهد مه نسه ب
 کوری خویان دهنیرنه مه کته ب
 ئیسته کی ئامیرانی کوردستان
 ههر له بو تانه وه هه تا بابان^۱
 له هه تیوانی مه کته بهن یه کسه ر
 کورده کان بار ده کهن وه کوو ما که ر
 وا دیاره هه تا کوو دنیا بی
 کورده کان حالیان ده بی وابی
 جوو چ قه دری هیه له نیو کوردان
 غه یری لیدان و جوین و تییه لدان
 حاله تی زیردهستی ههر وایه
 نوکه ری کاری چاکی بو نایه

له ده ستنوسه ئه سله که دا «قهومی» بوو. لام وایه وشه ی «رۆم» له م به یته و له به یته پاشه وه شدا
 له راستیدا «دۆم» بی چونکه هیچ به لگه یه ک نییه بو به راورد کردنی «رۆم» که واته «عوسمانی»
 به کورد و به جووی ئه وه سه رده مه. په ندیکی پیشینانی کوردیش هیه «دۆم» و «جووی» له گه ل
 «فهقی» پیکه وه تیا کو کراوه ته وه ئه لی: «جوو له ترسا، فهقی له برسا، دۆم بو په رۆ، ئه م سیانه
 خوش ئه رۆ». واته: به په له ری ئه کهن. موحه ممه دی مه لاکه ریم.
 ۱. له دهقی «ت.ر» دا «ئیهسته کی کورده کانی کوردستان» هاتووه.

(IV)

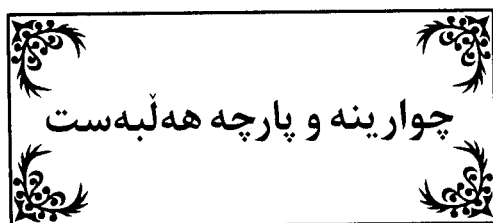
ههروه کوو مهردوم^۱

ههروه کوو مهردوم له بهرچاوم ده گریئ نم نمى
 پیره گودروونیش له داغی دهوړی حوکماتى گومى
 تهن له سایه ی دووکه لى ئاهى دلى پر ئاته شه
 واه به حری گریه دا چالاکه وهك ئائش گهمى
 زولفى تاتا کردووه بادی سه با، هه رتایه کی
 سه د هه زار چینی هه یه، هه ر چینی بارىکی خهمى
 «صاد عینی بالبا للنأي، ضنت بالکری»
 «لیس للإنسان إلا ما سعى فیما همی»
 یا هه لى، یا تاقه تی بارى ره قیانت هه بى
 پوچه کهم «حاجى»، مبه ناموسته قیم و دم ده مى^۲

۱. [ئهم پارچه شيعره مان له کتیبى - ههنگاوئ تر: ۳۷۶. وه رگرت که پارچه شيعرئکى تازه دوزراوهى حاجیه، موحه ممه دى مه لاکه ریم ئه لى: به هاوکارى باوکم و کاکم (فاتحى مه لاکه ریم) راستمان کرده وه].

۲. [موحه ممه دى مه لاکه ریم ئه فهرموئ: ئهم پارچه شيعره نایابه به شیوه داپشتن و تیکرأى بابه ته که یا له شيعرى سهرده مى کوردستانی حاجى ئه چى، به لام به یتى یه که مى هه ستیکى ئاشکراى نه ته وه یی پتوه یه و دوا به یتیشى نیشانه ی ئه و کیشه بیریه یه له نئون ئه و و ناحه زه کانیا، به تایبه تی له شیخانى ته ریفه ت پرووى داوه. ئه گهر بۆچوونه که مان له جیبى خو یا بیت و حاجى ئهم پارچه شيعره ی له کوردستان وتبى، یه که مین پارچه شيعرئکى ئه بى مؤرکینکى نه ته وه یی پتوه بى و تا ئیستا دوزرا بیته وه. - ههنگاوئ تر: ۳۷۴].

چوارينه و پارچه هه لبه ست

یاره ب به قه دهر حه رفی سیووتی یه ک یه ک
ره حمه ت له موسه نیف و له قاری بی گه له ک
ئه مما عه جه م و ئه و کسه ی چاپی دانا
بیاته جه هه ننه م به عه زاب و به کوته ک^۱

***

ئه ی ره فیقانی وه ته ن زور غه زه لم ماوه له وی
له که ناریکه وه ته قدیره وه کوو هه ل بکه وی
وه ک سه فینه بگه ری بیخه نه بهر به حری قسم
حه یفه وه ک من له غه ربی بمریت و نه ته وی

***

له سه رده شتی میحنه ت په ره ی کرده وه
کهه وانسی به لا لۆکه یی په یکه رم
به لا لۆوکه ده رمانی ده ردم ده لین
به پاره وه گیر ناکه وی بیکرم^۲

***

ئه ی عوتارید له ده رت خادیمی سه ججاده به شان
وه ی له کوئی فوسه حادا قه له مت سنجه شان
«حاجی» قادر نییه به یتکی وه کوو ئیوه بلئ،
ئه سپی کۆن زه حمه ته ده رچی له گه ل ئاهوو ره وشان^۳

***

۱. [سیووتی = سیوطی]. حاجی ئه م چوارینه ی له سابلآغ داناوه کاتئ خه ریکی خویندنی
کئیبی سیووتی بووه.

۲. ئه م چوارینه شی هه ر له کوردستانی ئێران له «سه رده شت» داناوه.

۳. ئه م چوارینه ی له ستایشی «حاجی مه لا عه بدوللای جه لی زاده» داناوه.

نەقدى عومرم بە غەزەل دا و دووكانم دانا
 ھېچ كەسنى نەيكىرى ترسام لە پزىن و لە خوران
 بى بەھا دامە ئەم و ئەو وەكوو كوردېك كە پڑا
 رۆنى، ئەو وەقتە دەلى: كەردمە خىرى كۆرەكان

***

سەقەرېكە سەفەرى راھەرەوى بى تووشە
 خاسەتەن ئەم سەفەرى بەد ئەسەرى بى تووشە
 بەدرەقەى پىگە ئەگەر «خزرى نەبى» بى تووشە
 "كافىه" كافىه كوا مەنزلى من بى تووشە؟^۱

***

يارەببى تۆ خەللاقى عەزىمو ششانى
 ھەرچى كە بوو و دەبى و دەبى دەيزانى
 من بى خەبەرم لە ئەووەل و ئاخىرى خۆم
 حالېم بکە لەم بەينە چىيە ئىنسانى؟!^۲

***

بەيتى «نالى» و بەيتى من گەر تىكەلى يەكتر دەكەن
 ئەحمەقى سوورەت پەرست و جاھىلى مەعانەزان
 حاجى لەك لەك بە لەك فەرقى لەگەل تووتى ھەيە
 وەك ھەزارى نەوبەھار و بولبولى فەسلى خەزان^۳

***

۱. بىروانە: مەسعوود موھەممەد، حاجى قادرى كۆيى. ب ۳ بەغدا ۱۹۷۶ ل: ۱۴۰.

۲. [عەزىمو ششان = عظيم الشأن].

۳. [ھەزار: بولبول]. لە دەقى رۆشنىيرى نويدا لە جياتى «دەكەن» وشەى «دەكەى» ھاتووە و لە جياتى «سوورەت پەرست و»، «سوورەت پەرستى» ھاتووە. بىروانە: ژمارە (۳۵) ى بىلاوكرائەى ناوبراو. وە لە جياتى «حاجى لەك لەك بە لەك»، «حاجى لەك لەك بە لەك» ھاتووە. وە لە جياتى «وہك»، «وہكوو» ھاتووە.

شهوکه تی جووته ی سمیلت تاکه، مانه ندی که مه
 ته رکه شی تیری ته ژا و شیر ی دهستی رږسته مه
 پرووی له ته ختی پروومه ت هیناوه بو شانت ده لئی
 ماری سهرشانی زوحاک و دوژمنی ته ختی جه مه^۱

***

سمتی ده له ریته وه ده لئی دووگی مېړه
 گرد و سپی و لووسه وه کوو تووری تهړه
 مالیکه ئه گهر بدا به نه قدی دل و جان
 خوشت له سهر نه بی، جه هه ننه م بکړه^۲

***

چوومه جهرگه ی ئه هلی دل جهرگیکی بی داغم نه دی
 ناله یی بولبول له باغا بی قره ی زاغم نه دی
 عاله میکم دی نه خوشت و یه که سی ساغم نه دی
 دوور له مهیدانی خودا غه یری قورومساغم نه دی^۳

***

۱. حاجی ئه م چوارینه ی به پیاوړکی ته قته قیدا هه لگوتوه. بنواړه «مه سعوود موحه ممه د. حاجی قادری کوئی. ب ۲ به غدا ۱۹۷۴ ل ۱۵۷».
۲. [موحه ممه دی مه لا که ریم ئه لئ: به هه له «خوشت له سهر بنی» مان به «خوشت له سهر نه بی» چاپکړدوه. مانا که ی واته: گوی مه ده و خوشت بنی به سهریدا و چش که له هه رچی شته. - هه نگاوئ تر: ۳۵۷]. ئه م چوارینه له که شکو لئ مه لا په سوولئ توربه پیدا هه بو که وینه یه کی لای شیخ موحه ممه د علی قهره داغیه. هه روا له یه کی له دوو ده ستنوسه که ی لای خو شمد ا هیه. موحه ممه دی مه لا که ریم.
۳. ئه م چوارینه مان به هوی کاك موحه ممه د علی قهره داغیه وه ده سگیر بوو که له پرووی که شکو لئ مه لا عه زیزی ریشاوی نوو سیبوویه وه. موحه ممه دی مه لا که ریم.

شیعری تاک تاکه

شیخ غه فوور بیستوومه چاچیم پی ده لئی،
چاکه من نابم به نوقته ی لا به لا!^۱

***

جورمی من داوینی عه فوی گهر نه پووشی رۆژی حه شر
عه بره تی من کافیه بو ئه هلی مه حشر سه ره سه ر^۲

***

دهرسی مه عنای بی عیبارت مه رکه زی مه یخانه یه
حه لقه یی جه نگ و جیداله خانه قا و مه دره سه

***

سوخره یی جیننی ته بیعت سوخره یی عالم هه لئی
وا سوله یمان دیته وه کوتر فریئت پی ده کا^۳

***

باسی زاری تو خه یالئی بوو کرابوو هات و چوو
بوچی لیم عاجز ده بی قوربان له سه ره هیچی نه بوو

***

په رده یی سیدق و سه فا و راستیی ئاده م نه درابوو
که رباسی غه می بوو به قه دی بهنده برابوو^۴

***

۱. مه سهوود موحه ممه د، حاجی قادری کوئی، ب ۲ به غدا ۱۹۷۴، ل: ۲۰۰.
۲. [عه بره ت: درس وه رگرتن، یان فرمیسک و ئه سرین]. مه لا رپه ئووفی سه لیم ئاغا، دیوانی حاجی قادری کوئی، ده ستنوس، ل: ۲۳۱.
۳. [ئاماژه یه به و چیروکه ی که ده لئین: سوله یمان که بو ماوه ی چل رۆژ پاشایه تییه که ی لی زهوت کرا و که وته دهستی جنۆکه یه ک، که له پاش ئه و ماوه دیسانه وه خوا پاشایه تییه که ی پی خه لات کرده وه و جینییه کانی زنجیر کرد].
۴. کرباس، که رباس: داوی رستراو، ریس.

مہنزلۍ مہنمہ نہ ماوہ ئیستہ کہ ئہ ییامہ کہ
راہہ تی مومکین نیہ نہ چہ مہ دینہ یا مہ کہ

***

سینہم دہ گری لیم دہ مری کہ لبی رہ قیب
ئہم کارہ وہ کوو داری لہ دوو لاوہ گلاوہ^۱

***

تو خوش دہ بہ زی ئہ سپی بہ زینت پیہ
من ناگہمہ تو ئہ سپی بہ زینم پیہ^۲

***

چاوہ کہم توش پیر دہ بی، ریشہ دہ بیتہ گورہ وی
وہک بفہرمووی من فلانم پیٹ دہ لین توخوا ہوی؟

***

خانہ قاکہ ی کہ نہ فی ئہ منہ، ئہ دہ بخانہ یی عام
جی قہ زای حاجہ تہ خہ لقی بہ زہرووری دہ چنی

***

موددہ عی دوینی ئہ گہر جوونی دہ دا عہ یی نہ بوو
شکلی خوئی دیوو لہ ئاوینہ بہ عہ کسی دہ وہری^۳

***

۱. [موحہ ممہ دی مہ لاکہ ریم ئہ لی: نیوہ یہ کہ می ئہم بہ یتہ لہنگی تیایہ و برگہ یہ کی لہ نیوہ دووہم کہ مترہ، لہ بہر ئہوہ لام وایہ وشہ ی «رہ قیب» راستہ کہ ی «رہ قیبم» بووبی۔
-ہہ نگاوئ تر: ۳۶۰.]

۲. مہ سعوود موحہ ممہ د، حاجی قادری کوئی، ب ۱ بہ غذا ۱۹۷۴، ل: ۱۲۳.

۳. [بہ بوجوونی موحہ ممہ دی مہ لاکہ ریم «دوونی» راستہ نہک «دوینی» چونکہ وا بہ دیالیکتی کوئیہوہ نزیکترہ۔ -ہہ نگاوئ تر: ۳۶۲.]

شیخ ده لئی: باری ریا شانم جده و ناکا نه گهر
کیوی کاروخ بی، گوتم: سه د «بارک الله» کهر "نه بی" ^۱

***

مه سئه له ی کو حلی له به حسی مه بنیا ته قریر نه کرد
پیئی نه لیت (.....) نه حمه قی کهر وا نه لئی «ابن الحجر» ^۲

***

(.....) ده خیلتم بم سه ما نه بیرد، زه وی قووتی نه دا
ههر له بهینی ئیمه دا بوو ئه م دل ئاخر کیوه چوو ^۳

***

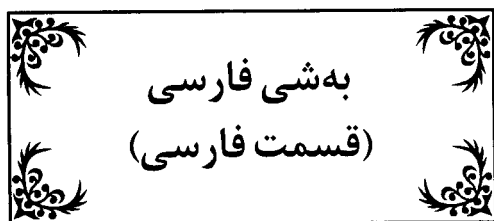
گهر نه چم لیم زویر ده بی وه قتی ده چم مه نعم ده کا
سهیری که بی مروه ته چیم لی ده کا و چیم پی ده کا

***

زور سه گم دیوه فه قهت نه مدی ره قیبی هه نده سه
وه زعی نامه وزوون ده بی وهك خانویی بی هه نده سه ^۴

***

۱. مه سعوود موحه ممه د، حاجی قادری کوی، ب ۱ به غدا ۱۹۷۴، ل: ۱۲۳.
۲. ئه م بهیته له یه کی له ده ستنووسه کانی لای مندا هه بوو. نیوه ی دووه می له نگیه کی تیا به لام وایه له و شوینه دا که به چهند نوخته پرم کردووه ته وه وشه یه کی لی په ریوه، له وانه یه «ئه ی» بیت، هه روا لاشم وایه «پیئی نه لیت» هه کی له راستیدا «پی ده گوت» بووبی چونکه نیوه ی یه که می بهیته که واپیویست ده کا. موحه ممه دی مه لا که ریم.
۳. ئه م بهیته ش هه روا له یه کی له ده ستنووسه کانی لای مندا هه بوو. ئه میش وشه یه کی له سه ره تاوه په ریوه، شوینه که یم به نوخته پرم کردووه ته وه. موحه ممه دی مه لا که ریم.
۴. [به بۆچوونی موحه ممه دی مه لا که ریم «خانویی» له «خانویی» چاکتره. -هه نگاوی تر:

به‌شی فارسی
(قسمت فارسی)

(۱)

ای مرا از عشق رویت

ای مرا از عشق رویت دل چو مجنون دربه‌در
 عالم از شوق جمالت خون فتاد اندر جگر
 روز و شب از کوی جانان یک نگاهم آرزوست
 تا نثار او کنم جان از بهای یک نظر
 سینه چاکم کرد چون گل غمزه‌ی چشم از نگاه
 ای نگه چون سمّ قاتل تیغ بُرّان در اثر
 تا فرود آمد به رویش حلقه‌ی زنجیر زلف
 دل فتاد اندر کمندش چند کرد از وی حذر
 هرکه در بستان حسنت آمد از بهر نگاه
 غنچه‌سان خون در دل آمد هوش افتادش ز سر
 آهوی چشمت به زیر ابروی هم‌چون هلال
 سینه‌ها را تیر باران کرده سانِ رهگذر
 گلشن عیش من اندر آتش هجران تو
 شد بهارش چون خزان، بی‌برگ ماند و بی‌ثمر
 ناله از دل، آتش از تن، دودم از جان می‌رود
 روز و شب حالم چنان است زین میانم درنگر
 ناله‌ی «حاجی» جهان افگند یک سر در خروش
 در تو کافردل، نسازد ناله‌ی زارم اثر^۱

۱. پارچه شیعر و چوارینه فارسیه‌کانی ئەم دیوانه، به یارمه‌تی مامۆستا مه‌سعوود
 موحه‌ممه‌د و دوکتۆر موحه‌ممه‌د نووری عارف خستوومانته‌ته سه‌ر پښووسی فارسی،
 چونکه له ده‌قه‌کانی «م.ر.س» و «گ.م» دا به پښووسی ئەم‌پړۆی کوردی نووسرا‌بوونه‌وه.

(۲)

ای بت سنگ دل

ای بت سنگ دل چرا وعده به جا نمی کنی
 مژده‌ی وصل می دهی باز وفا نمی کنی؟
 سوختم اندر آرزو وز غمت ای عبیر بو
 باعث چیست - باز گو - رحمی به ما نمی کنی؟
 دیده پر آب حسرتم خم شده سرو قامتم
 در دل اندر آفتم، از چه دوا نمی کنی؟
 دادی پیام دیدنی زان رخ خوب گلشنی
 تا دل از آتش افگنی ور نه چرا نمی کنی؟
 سوخته دل در آتشم نعره به چرخ می کشم
 باری ز روی مهوشم کام روا نمی کنی؟
 تا کی بسوزم از درون، جان نشود ز غم برون
 زان رخ خوب لاله گون، دیده ضیا نمی کنی؟
 حلقه‌ی زلف خم به خم، دل چو گرفت در ستم
 بهر چه میلی از کرم سوی گدا نمی کنی؟
 سینه کباب از غمت، وعده شد و ندیدمت
 گوشه‌ی چشم مرحمت بهر چه و نمی کنی؟
 «حاجی» بسوخت از درون سینه نمود بحر خون
 رحم چرا به این زبون بهر خدا نمی کنی؟

(۳)

مژده ای دل

مژده ای دل که مرا درد به درمان آمد
قاصد خوش خبرم از سوی جانان آمد
داد پیغام که اندر چه محنت به در آی
شاهد از روی کرم بر سر پیمان آمد
گرچه دریای غمش کشتی دل کرد هلاک
ساحل وصل چو دیدم همه پایان آمد
شد یقین بخت بد و طالع بر گشته ی من
از پریشانی غم باز به سامان آمد
دیده ی کور من از اشک چنان شد بینا
گوئیا پیرهن از یوسف کنعان آمد
کشتزارِ دلم از آبِ حیاتِ لبِ دوست
چون ریاض "ارم" از شوق درخشان آمد
دل که تاریک تر از زلف پریشان تو بود
آتش عارض گل فام تو درخشان آمد
زخم های دل مشتاق من از ناوک دوست
مرهمش بهر نشاطش سوی لقمان آمد
غنچه ی سینه ام از خون جگر پاک نمود
باد صبح از سر کویت چو به بستان آمد

۱. ئەم بەیتە لە دەستنووسیکی لای خۆم و لە دەستنووسیکی مەلارە سوولێ توربەبیدا
هەبووە و ئەنەیم لە موخەممەد عەلی قەرەداغی وەرگرت. تێکڕا گەلێ هەلە ی ئەم پارچە و دوو
پارچە ی پیشووم لەسەر ئەو دوو دەستنووسە راست کردووە تۆ. موخەممەدی مەلاکەریم.

سبزوار از چمن عیش دلم نشئه نماست
ز ابر لطف تو ای دوست که باران آمد^۱
«حاجی» از لعل تو گر بود امید شکرش
راهش از لطف تو سوی شکرستان آمد

(۴)

تاریخ وفات حاجی بکر آغا^۲

شنیدم دیشب افغان از زن و مرد
صدا افگند بر طاق زبرجد
بگفتم چیست این افغان؟ مردی
کشید آهی ز سوز سینه‌ی سرد
بگفتا مر ندانی کز جهان رفت
"ابوبکر" انیس غار "احمد"
بگفتم: چیست تاریخ وفاتش؟
بگفت: «وا ثانی ثنین محمد»^۳

۱. ئەم دەربەرینە ی «ز ابر» بە «ز بر» دەخوینرێتەو، لەبەر کێشی شیعرە کە.
۲. بنواری: مەسعوود موحەممەد، حاجی قادری کوّیی، ب ۱، بەغدا ۱۹۷۳، ل: ۳۹. مەلا رەئوفی سەلیم ناغا، دیوانی حاجی قادری کوّیی، دەستنوس، ل: ۲۱۱.
۳. ئەم دێرە بە یتە «وا ثانی ثنین محمد» بە حسیبی «جومەل» ساڵ ۱۲۷۰ ی کوچی [هەتاوی] دەگرێتەو کە ساڵی کوچی دوا یی حاجی بەکراغایە.

و ا ث ا ن ی ث ن ی ن م ح م د

۱۲۷۰ = ۴ + ۴۰ + ۸ + ۴۰ + ۵۰ + ۱۰ + ۵۰ + ۵۰۰ + ۱۰ + ۵۰ + ۱ + ۵۰۰ + ۱ + ۶

(۵)

ای دوست^۱

ای دوست دل از بند غم و جور رها کن
در دل بیچاره‌ام از رحم روا کن
مشتاق نگاه است ز کرم کام روا کن
«ای خسرو خوبان نظری سوی گدا کن»
«رحمی به من سوخته‌ی بی سر و پا کن»

***

له ده‌قی ده‌ست‌نوسه‌که‌ی «م.ر.س» دا نووسراوه: «واثانی اثنین محمد» و به‌م حیسبیه‌ش سالی ۱۲۷۱ی کوچی ده‌گریته‌وه و هه‌روه‌کوو ساغیش بۆته‌وه و هیچ گومانی تیدا نییه «حاجی به‌کراغا» له سالی «۱۲۷۰»ی کوچیدا کوچی دواپی کردووه. که‌واته ده‌بی هه‌مزه‌که‌ی «اثنین» به‌رئین و بیکه‌ین به «اثنین» تا‌کوو ساله‌ که‌ راست ده‌ربچی.

۱. ئه‌م پارچه‌ شیعره و پارچه‌ شیعره‌کانی پاشه‌وه‌یم له‌ رووی که‌ شکۆله‌ ده‌ست‌نوسه‌که‌ی مه‌لا ره‌سوولی توربه‌یی نووسیه‌ته‌وه که‌ وینه‌ی لای شیخ موحه‌مه‌د عه‌لی قه‌ره‌داغییه. ئه‌م پارچه‌یه‌ پینج خشته‌کیه‌ له‌ سه‌ر غه‌زه‌لیکی خواجه‌ حافزی شیرازی که‌ گه‌لی له‌ چاپه‌ لیکۆلراوه‌کانی دیوانی شاعیری ناوبراودان به‌وه‌دا نانین هی ئه‌و بی. من به‌راوردی غه‌زه‌له‌که‌ی حافزم له‌ گه‌ل نوسخه‌ی چاپی «مطبع محمدی بمبی‌ء» کردووه که‌ له‌ سالی ۱۳۲۲ی هیجری «۱۹۰۵-۱۹۰۴» دا له‌ چاپ دراوه. به‌ پپی ئه‌و چاپه‌ له‌ ده‌ست‌نوسه‌که‌ی توربه‌ییدا هه‌ندی به‌ر و دوا پیکردن له‌ نیوان چه‌ند نیوه‌ دپیکدا و چه‌ند ورده‌ هه‌له‌یه‌ک هه‌بوو هه‌مووم به‌ گویره‌ی چاپه‌ که‌ راست کردنه‌وه. له‌و چاپه‌دا به‌یتیکی تریش هه‌بوو که‌ یا حاجی قادر نه‌یدیوه، یا نه‌یکردووه به‌ پینج خشته‌کی، یا له‌ ده‌ست‌نوسه‌که‌دا نه‌نووسراوه‌ته‌وه. ئه‌و به‌یته‌ پینجه‌مین به‌یته‌ و ئه‌مه‌یه:

شمع و گل و پروانه و بلبل همه جمعند
ای دوست بیا رحم به تنهائی ما کن

ای بزم مرا عارض گل فام تو ماهی
 مژگانِ توم خنجر و ابروی تو شاهی
 تا کی بزند بر دل بیچاره سیاهی
 «دارد دل درویش تـمـنای نـگـاهی»
 «زان چشم سیه مست به يك غمزه دوا كن»

***

جان باد فدای خم ابروی هلال
 گل گشت پریشان ورق از شرم جمالت
 خورشید شد از حسن تو در عین خجالت
 «گر لاف زند ماه که ماند به جمالت»
 «بنمای رخ خویش و مه انگشت نما كن»

***

ای سینه‌ام از پیک ترا لحظه نشانی
 بد حال و پریشان شدم از زخمِ امانی
 رحمی کن و از کوی خودم ده تو مکانی
 «ای سرو چمن از چمن و باغ و زمانی»
 «بخرام درین بزم و دو صد جامه قبا كن»

***

چشمان من از بادیه‌ی اشکم شده ساغر
 مژگانِ توم خون جگر ریخته ظاهر
 سرخاک ره کوی توم ای شه «فاخر»^۱
 «با دل شدگان جور و جفا تا به کی آخر»
 «آهنگ وفا، ترك جفا بهر خدا كن»

***

۱. به ته‌واوی له‌م وشه‌یه دلنیا نیم، به‌لام له‌مه‌ش که نووسیومه باشتی بۆ نه‌چووم.

گر رفت رقیب از برت ای شمع دلارا

.....^۱

در عهد تو «نابد» قدمی نیست چو مارا^۲

«مشنو سخن دشمن بدگوی، خدا را»

«با "حافظ" مسکین خود ای دوست وفا کن»

***

(۶)

بازم هوای مهر بتان در درون فتاد

بازم هوای مهر بتان در درون فتاد^۳

دل غونچه وار در غمش از بحر خون فتاد

غم تازه کرد داغ کهن باز در تنم

از غمزه های چشم چنان دل زبون فتاد

شمشیرهای ابروی قوس و قزح صفت

بر دل چنان کشید ز روی سکون فتاد

هوشم پرید از سر و صبرم گریز کرد

دل در کمند عشق «پسی» از جنون فتاد

راه نجات چند طلب کردم از غمش

دل از نگاه چشم و رخس سرنگون فتاد

۱. لیره دا ئه بی نیو به ییتی تر هه بی که له ده ستنوسه که دا نییه.

۲. له م وشه یه ش به ته وای دلنیا نیم، هه روا له مه ش که لیره دا نووسیومه باشتی بو نه چووم، موحه ممه دی مه لا که ریم.

۳. له ده ستنوسه که دا له جیاتی «بازم»، «باز» نووسرا بوو دیاره هه له یه. موحه ممه دی مه لا که ریم.

زین پیشم ار امید نجاتی ز غم بُدی^۱
 این نویتم امید ز دل در بیرون فُتاد
 راه نجات ار طلبی دل مده به کس
 بنگر به حال از نگهی دل که چون فُتاد
 «حاجی» خروش و نوحه و زاریت شرم باد
 بس دل ز داغ عشق چو تو لاله گون فُتاد^۲

(۷)

به مژگانم مزن

به مژگانم مزن بس دردمندم
 نهال عیش از بنیاد کندم
 چه حاجت دل سوی زندان کشندم
 «چنان در قید مهرت پای بندم»
 «که گویی آهوی سر در کمندم»

دلم چون حلقه‌ی زلف تو درهم
 قدم چون ابروان دوست در خم
 چنانم دائم از دست تو در غم
 «گاهی بر درد بی درمان بگیریم»
 «گاهی بر حال بی سامان بخندم»

۱. له ده ستنووسه که دا له جیاتی «ار»، «از» نووسرا بوو دیاره هه‌له‌یه. موچه ممه‌دی مه‌لاکه‌ریم.
 ۲. له ده ستنووسه که دا له جیاتی «ز»، «از» نووسرا بوو دیاره هه‌له‌یه. موچه ممه‌دی مه‌لاکه‌ریم.

چنان در آتش حسن تو جوشی
مپندار از دلم - ای خواجه - هوشی
فتاد اندر سینه گر سازد خروشی
«مرا هوشی نماند از عشق کوشی»
«که قول هوشمندان کاربندم»

***

چو غنچه تا به کی باشیم خونخوار
چو بلبل چند باشم دل پر از خار
چنان است سینه‌ی چاکم پر از مار
«مجال صبر تنگ آمد به یکبار»
«حدیث عشق در صحرا فگندم»

***

مرا گویند اگر یار تو مه روست
لبش چون چشمه‌ی حیوان دلجوست
جفاهایش مکش، بسیار بدخوست
«نه مجنونم که دل بردارم از دوست»
«مده گر عاقلی ای خواجه پندم»

***

فروغ حسنت ای دل‌بند شد فاش
رقیب از پیش رویت با خف‌اش
«تعالی الله» ز حسنت گر فزون باش^۱

۱. له ده ستنو سه که دا ته نیا یه ک وشه هه بوو له ویش دلنیا نه بووم چیه، به لام زیاتر به «تعالی»
نه چوو به بی وشه ی دوو هه میش نیو به یته که له نگ بوو، بویه لای خو مه وه وام دانا «تعالی الله»
بی که له گهل مه عنای رسته که ش نه گونجی. له گهل هه موو نه وه ش رسته ی «گر فزون باشی»
مه عنایه کی ته او نادا به ده سته وه. موحه ممه دی مه لاکه ریم.

«چنین صورت نبندد هیچ نقاش»
«معاذ اللّٰه من این صورت نبندم»

***

ز مژگان تو زد بر سینه غم‌ها
دل‌م شد در خم زلف تو شیدا
نگه کن در غمت بین ای مه‌آسا
«چه جان‌ها در غمت جز سود تنها»^۱
«نه تنها من اسیر و دردمندم»

***

فتاد از چین زلفت بخت در دام
دل‌م اندر پیش گردید بر.....م^۲
چو نتوان آرامش گفتم دل‌آرام
«تو هم باز آمدی ناچار و ناکام»
«اگر باز آمدی بخت بلندم»

***

نیاسودم دمی از مهرت ای دوست
روانم بیرون آمد از غمت دوست^۳

۱. نه‌ونده‌ی من بوم ساغ‌کرایته‌وه ثم دوو وشه‌یه له ده‌ست‌ن‌و‌سه‌که‌دا «جز سود» ه به‌لام هیچ مه‌عنایه‌کی لیوه حالی نه‌بووم، بویه لام دوور نییه «فرسود» بی له‌گه‌ل «و» يك و «تنها» یش جمعی «تن» بی به‌رابه‌ر به «جان‌ها». موحه‌مه‌دی مه‌لا‌که‌ریم. [له کوللیاتی سه‌عدی ساغ‌کراوه‌ی «محمد علی فروغی» دا ثم نیو دیره به‌م‌جوړه هاتووه: «چه جان‌ها در غمت فرسود و تن‌ها» که دیاره بوو‌چونه‌که‌ی ماموستا موحه‌مه‌دی مه‌لا‌که‌ریم راسته].

۲. ثم وشه‌یه‌شم به‌ته‌واوی بو ساغ نه‌کرایه‌وه. موحه‌مه‌دی مه‌لا‌که‌ریم.

۳. وادیاره له پاش ثم نیوه به‌یته‌وه پینج نیوه به‌یت په‌ریوه، سیانیان له‌گه‌ل ثم دوو نیوه به‌یته‌وه دوانیان له‌گه‌ل سیانه‌که‌ی پاشه‌وه‌یان و پینج خشته‌کییه که دو پینج خشته‌کی بووه. موحه‌مه‌دی

ولی بعد از وفاتم ای رخ از نور
 «گر آوازم دهی «دل» خفته در گور»^۱
 «براساید درون دردمندم»

***

روان پر دردم از بهر فدایت
 ننالم هرگز از دست جفایت
 تن بیمارم ار نبود سزایت
 «سری دارم فدای خاک پایت»
 «گرم راحت رسانی یا گزندم»

***

به بیداد آتشم افگند در پوست
 روان در تن، در اندر سینه‌ام سوخت
 ولی «حاجی» بگویش از من ای دوست
 «اگر در رنج «سعدی» راحت از اوست»
 «من این بیداد بر خود می‌پسندم»

.....●.....

مه‌لا که‌ریم. [به‌لام له ته‌واوی ده‌قه‌کانی کوللیاتی سه‌عدیدا یازده شیعه‌ره که حاجی قادریش
 هه‌ریازده‌که‌ی هیناوه!].

۱. له‌م «دل» هیش دلیا نیم، به‌لام به‌جۆریکی که‌ش بۆم نه‌خوینرایه‌وه. موحه‌مه‌دی مه‌لا
 که‌ریم. [له‌ته‌واوی ده‌قه‌کانی کوللیاتی سه‌عدیدا وشه‌ی «من» هاتوه].

(۸)

[فدایت جان من،]

[فدایت جان من، صد جان عاشق
تویی هم جان و هم جانان عاشق
نماند بی تو صبری در وجودم
نباشد صبر در امکان عاشق
همه شب تا سحرگه ناله‌ی من
بلند آوازه کرد افغان عاشق
به بیماری تو خود کن چاره چون نیست
علاج هجر نه درمان عاشق
بیا «حاجی» در این ره سر فداکن
نخواهد سر، دل حیران عاشق]

(۹)

[بدیدم طاق ابرویت]

[بدیدم طاق ابرویت دلم شد مبتلای تو
به شوخی برده‌ای دل را تو دانی و خدای تو
بسی خوبان بدیدم (...) ^۲نگشتم نایل ایشان
نمی‌دانم چه سر است این که من مردم برای تو

۱. [نم پارچه شیعره و پارچه شیعی پاشه‌ویمان له کتیبی «هنگاوئ تر به‌رِگادا به‌ره و ساغکردنه‌وی دیوانی حاجی قادر» و هرگرت، که موحه‌ممه‌دی مه‌لا که‌ریم ئه‌لی: له ده‌سنووسه‌که‌ی کاک هوشه‌نگ (حه‌مه‌بۆر) بوو و به‌خه‌تی «بیخود» نووسرا بووه‌ه.]
۲. [ئیره‌دا وشه‌یه‌ک ناته‌واوه‌ه.]

تُرا مطلب اگر این است من در حیر میرم
[مرا صد جان اگر باشد همه سازم فدای تو]
اگر خوبان عالم را سراسر جمع گردانی
دل مسکین «حاجی» را ندارد جز هوای تو

رباعی

یارب به کرم به جای طاعت از من
این کوشش و این سعی دمامد بپذیر
وین گرسنگی و غربت و بی خوابی
فرسودن پهلوان به بالای حسیر^۱

***

ای دریغا بود آن روز که یاران قدیم
ز سر لطف به این خط پریشان نگرند
هم بگویند دریغا پی «حاجی» که فلك
کشت او را و بر او عالم و جاهل نگرند^۲

***

-
۱. پروانه: مه سعوود موحه ممد، حاجی قادری کوئی، ب ۱ به غدا ۱۹۷۴، ل: ۲۶۸؛ مه لا
ره ئووفی سه لیم ئاغا، دیوانی حاجی قادری کوئی، ده ستئوس، ل: ۲۲۲.
۲. مه لا ره ئووفی سه لیم ئاغا، دیوانی حاجی قادری کوئی، ده ستئوس، ل: ۲۲۳

فرد

شب سه شنبه بیست از ماه آخر
هزار و دو صد و هفتاد و شش در^۱

***

گدازانیدی بیم از او همه تیغ
نیامش گر نبستی می چکیدی^۲

***

مستی و دایره‌ی حکمت (...) هیهات
برندارند به يك دست دو تا خربزه را^۳

۱. مه‌سعوود موحه‌ممه‌د، حاجی قادری کوئی، ب ۲ به‌غدا ۱۹۷۴، ل: ۱۸۲؛ هه‌مان
سه‌رچاوه: ب ۲ به‌غدا ۱۹۷۴، ل: ۱۷۵.

۲. مه‌سعوود موحه‌ممه‌د: ئه‌مه وه‌رگێڤ دراوی تاکه شیعرێکی «ابوالعلاء المعری»یه که ده‌لی:
یذیب الرعب منه کلّ غضب

و لولا الغمد یمسکه لسا

۳. ئه‌م به‌یته له یه‌کی له ده‌ستوو سه‌کانی لای مندا هه‌بوو. موحه‌ممه‌دی مه‌لاکه‌ریم.

دوا وشەس منىش

لەسەر داواى خۆم، سەرپەرشتى کردنى چاپ و راستکردنەوہى پرۆفەکانى ئەم کتیبەم پى سپىرا. مەبەستم لەم داوايە ئەوہ بوو دەمى بوو لە دڵما بوو بۆم پى بکەوئ ھەول بەدەم دیوانىكى پوختى حاجى قادرى پيشەنگى چەرخى پاپەپىنى کۆمەلەى کوردەوارى بە چاپ بگەيەنم. کە برايان کاک کەرىم شارەزا و کاک سەردار مىران ئەم ئەرکە پىرۆزەيان بەجى ھيئا، و تەم با جارى لەم قۇناغەدا ھەولەى خۆم بىخەمە پال ھەولەى ئەوان و چاوە بە تىکستە کەيانا بگىرەمەوہ و لەگەڵ ئەو سەرچاوانەى لامن بەراودى بکەم بەلکەو بەمە کارە کەيان زياتر بەرەو پوختى بەرم.

ئەو سەرچاوانەى ئىستا لە بەردەستى مندان ئەمانەن:

۱. دەستەنووسىكى خوالى خۆشبوو مەلا پەئووفى سەلىم ئاغا.

۲. دەستەنووسىكى - بەقسەى براى عەزىزم شىخ عەلى قەرەداغى - خوالى خۆشبوو مستەفا

سائىب.

۳. فۆتۆ دەستەنووسى «مەلا پەسوولەى توربەيى» و «حەمە پەش» ناوئک کە ھەندى

شىعەرى حاجىشىيان تيايە و شىخ عەلى قەرەداغى دايە لام.

۴. دوو سى وردە بەيازى ترکە چەند پارچەيەك شىعەرى حاجىشىيان تيايە.

۵. گۆفارى «ديارى کوردستان»ى خوالى خۆشبوو سالىح زەكى ساحىبقران کە چەند پارچە

شىعەرى «حاجى» يشى تيا بلاو کراوہ تەوہ.

۶. تىکستى ئەو وتارە ئەدەبىيانەى لە پۆژنامەى «تىگەيشتنى راستى» دا بلاو کراوہ تەوہ و

چەند پارچە شىعەرىكى «حاجى» يشىيان تيايە و خۆم لە پرووى پۆژنامە کە نووسىومنە تەوہ.

۷. سی ژماره یی یه که می گوڤاری «رۆژی کورد» که کاک جه مال خه زنه دار به ئۆفیست له چاپی داونه ته وه و چه ند پارچه شیعی «حاجی» یشیان تیایه.

۸. فۆتۆبه کی شه ش لاپه رهی ژماره یی یه که می گوڤاری «هه تاوی کورد» که له دوکتۆر ئیحسان فوئادم وه رگرت و پارچه یه کی نایابی شیعی حاجی تیایه.

ئه مه سه ره رای ئه و سه رچاوه چاپانه ی لای کاک که ریمیش هه ن. له به راورد کردنی تیکسته که ی برایان که ریم شاره زا و سه ردار میرانه وه له گه ل ئه م سه رچاوانه، گه یشتمه ئه وه که پیوسته هه ندی و شه ی تیکسته که ی ئه وان به گویره ی یه کی یا زیاتر له تیکسته کانی لای خۆم بگۆرم و گه لی به یت و پارچه هه لبه ستیشم دیه وه که له تیکسته که ی ئه واندا نه بوون و خستمنه سه ر دیوانه که. له هه لیککی له مه و پاشیشدا به درێژی پروونی ئه که مه وه که بۆچی وام کردو چۆن ئه و وشه به پپی تیکسته کانی لای خۆم گۆرراوانه م، لا راستتر بوو^۱. ئیسته ئه وه ی پیوست بی بوتری ئه وه یه: کاک که ریم شاره زایش رای له گه لمه و لای وایه ئه و گۆرینه ی کردوومن راست و پیوستن.

هه رچه ند خۆم هیشتا زۆر شوینی ئه م دیوانه م لا ئالۆزه و لام وایه بۆ مه به ستی ساغکردنه وه یه کی وردتری شیعه کانی حاجی و لیکدانه وه یه کی تیر و ته سه لیان پیوسته بگه رپین به دوا ی تیکستی تردا، نه خوازه لا چاپه مه نییه کانی چاره کی یه که می ئه م سه ده یه ی ئه سته موول و ئه و ده ستنووسانه ی له کتیبخانه گشتی و تایبه تییه کانی ئه وئ و کوردستاندا ده سگیر ئه بن، له گه ل ئه وه شا ئه توانم بلیم به م چاپه تازه یه به شیکی زۆری شیعی به رده ست که وتووی حاجی، به راستی که وتووه ته به رده ستی خوینده واران و هیوادارم له هه نگاو یکی تریشا، له سه ر ده ستی هه ر که سیکیدا بی، به و ئاواته پیروژه ییش بگه ین که دیوانی حاجی به ته وای و بی هیچ جۆره هه لیه ک بکه وینه کتیبخانه ی کوردیه وه.

موحه ممه دی مه لا که ریم

۱. [له م چاپه تازه ی به رده ستاندا هه موو گۆرانکاری و بۆچوونه کانی موحه ممه دی مه لا که ریممان هیئانه ئاماژه مان به بۆچوونه کانی کردووه و له نیوان دوو قولابدا (I)] به نیوی خۆیه وه دیاریمان کردوون.]

سەرچاوه کانی ئەم دیوانه

سەرچاوه سەرەکییه کان:

۱. مه‌لا به‌ئووفی سه‌لیم ئاغای هه‌وێزی «دیوانی حاجی قادری کۆیی»، ده‌ستنووس، ۲۳۷ لاپه‌ره‌.
۲. گێوی موکریانانی «دیوانی حاجی قادری کۆیی»، چ ۲ هه‌ولێر ۱۹۵۳، چ ۳، هه‌ولێر ۱۹۶۹، ۱۵۶ لاپه‌ره‌یه‌.
۳. عه‌بدوهره‌ حمان سه‌عید «کۆمه‌له‌ شیعرێ حاجی قادری کۆیی» به‌غدا ۱۹۲۵، ۵۹ لاپه‌ره‌ی ناوه‌نجیه‌.
۴. مه‌سه‌عوود موحه‌ممهد «حاجی قادری کۆیی»، ب ۱ به‌غدا ۱۹۷۳، و ب ۲ به‌غدا ۱۹۷۴ و ب ۳ به‌غدا ۱۹۷۶.

سەرچاوه کانی دیکه

۱. دوکتۆر که‌مال فوئاد «کوردستان»، یه‌که‌مین رۆژنامه‌ی کوردی (۱۸۹۸ - ۱۹۰۲) کۆکردنه‌وه‌ و پێشه‌کی و چاپ کردنه‌وه‌.
۲. جه‌مال خه‌زنه‌دار «رۆژی کورد»، ۱۹۱۳- ب‌لاوکردنه‌وه‌ و پێشه‌کی و له‌سه‌ر نووسین، به‌غدا ۱۹۸۱.
۳. دوکتۆر که‌مال مه‌زه‌هر ئه‌حمهد «تێگه‌یشتنی راستی و شوێنی له‌ رۆژنامه‌ نووسی کوردیدا»، به‌غدا ۱۹۷۸.
۴. ره‌فیق حیلمی «شیعر و ئه‌ده‌بیاتی کوردی» ب ۱ به‌غدا ۱۹۴۱.

۵. عہ لائے دین سہ جادی «میژووی ئەدەبی کوردی»، چ ۱ بەغدا ۱۹۵۲، چ ۲ بەغدا ۱۹۷۱.
۶. موحمەدی مەلاکەریم، «حاجی قادری کوئی شاعیری قۇناغیکى نوپیه له ژيانى نەتەوہی کورد»، بەغدا ۱۹۶۰.
۷. عەبدولمەجید نورەدین جەلى زادە «هەندى له شیعەرەکانى حاجى قادری کوئی»، دەستەنوس، ۴۵ لاپەرەیه.
۸. کەریم شارەزا «کوئیە و شاعیرانى»، ب ۱، بەغدا ۱۹۶۱.
۹. دوکتۆر ئیحسان فوئاد «بەرھەمى حاجى کوئی و جیگەى له ئەدەبى کوردیدا»، پوختەى نامەکەى دوکتۆرای بە زمانى پووسى، مۆسکۆ.
۱۰. دوکتۆر کەمال فوئاد «دەستەنوسى کوردی»، پێشەکی، باسى حاجى قادری کوئی بە زمانى ئەلمانى، فیزبادن ۱۹۷۰.
۱۱. مەلا عەبدولکەریمى مودەرپرېس و فاتیح عەبدولکەریم، «دیوانى نالى» بەغدا ۱۹۷۶.
- کۆپى زانیاری کورد.
۱۲. دوکتۆر مەرف خەزەندەدار «دیوانى نالى و فەرھەنگى نالى»، بەغدا ۱۹۷۷.
۱۳. مەلا عەبدوڕپرەحمەنى کورپى ئەحمەدى کورپى موحمەدی کورپى مەلا ئەحمەدى گەرە، نامیلکەیهکی لە بارەى ژیان و شیعری حاجی قادروە. بنواریە پاشکۆی ژمارە «ج» ی (مەسعوود موحمەمەد، حاجی قادری کوئی، ب ۲ بەغدا ۱۹۷۴، لاپەرەکانى ۳۲۹ تا ۳۳۴).
۱۴. شێخ موحمەمەدی خاڵ «پەندى پێشینان» چ ۲ بەغدا ۱۹۷۱.
۱۵. م.ب. ڕودنکۆ، «مەم و زین» ی ئەحمەدی خانى، مۆسکۆ ۱۹۶۲.

سەرچاوە عەرەبیەکان

۱. الدكتور عزالدین مصطفى رسول «الواقعية في الأدب الكردي»، بيروت ۱۹۶۶.
۲. يوسف ابكاروفيتش اوربلى «جداول لتحويل السنوات الهجرية الى السنوات الميلادية» ترجمة، د. حسين قاسم العزيز - مجلة المورد - المجلد ۳، العدد ۴، بغداد ۱۹۷۴.
۳. اشرف محمد شفيق غربال «الموسوعة العربية الميسرة» ط ۲، القاهرة ۱۹۷۲.
۴. قاموس «المتجد في اللغة و الاعلام»، ط ۱۹ بيروت: ۱۹۶۶.

سەرچاوه فارسییه کان

۱. «فرهنگ طلائى» الدكتور محمد التونجى، بيروت ۱۹۶۹.

۲. «کليات سعدى»، به کوشش محمد على فروغى.]

هه ندى سەرچاوه ستر

۱. گوڤارى هاوار ژماره ۴ سالى ۱ شام ۱۹۳۲.

۲. گوڤارى گه لاويز ژماره ۱ و ۲ و ۳ سالى ۴ به خدا.

۳. بلاوکراوهى روشنبيري نو ژماره ۱۲ و ۱۳ به خدا ۱۹۷۴.

۴. گوڤارى نووسه رى کورد ژماره ۶ سالى ۱۹۸۱ و ژماره ۹ سالى ۱۹۸۲.

۵. گوڤارى بهيان، ژماره كانى ۵۳، و ۵۵ سالى ۱۹۷۹ و ژماره ۶۶ سالى ۱۹۸۰ و ژماره ۸۰ سالى ۱۹۸۲.

۶. گوڤارى پوژى کوردستانى ژماره ۱ سالى ۲ به خدا ۱۹۷۲.

۷. گوڤارى «کاروان» سالى ژماره ۷ سالى ۱۹۸۳ و ژماره ۱۰ سالى ۱۹۸۳.

۸. عهبدو لا شالى و دوکتور عيزه ددين مسته فاپه سوول و هاوکاره كانيان. زمانى نه ده بى

کوردى بو پولى سييه مى ناوه ندى چ ۸ به خدا ۱۹۸۲.

۹. جه لال مه حمود عهلى، «ئيدىوم له زمانى کوردیدا». به خدا ۱۹۸۲.

هەندى مەسەل و ئىدىيۇم لە نىۋ شىعرەكانى حاجىدا

۱. ناننى خۇي دا بە تەنوورى گەرمەو:

ناننى خۇي تاكوو بە تەندوورى گەرم پىۋەنەدا"
ناروا «حاجى» ئەگەر چاۋى دەرىنن بە بزوت!

۲. قونچكى پىواز، يان سەرى سىر:

بى مېننە تەگەر خوانى ۋەلى نىعمەتى «حاجى»
ئەم شىخە چىيە؟ "قونچكى پىوازە، سەرى سىر"

۳. ئاگرى بن كا، يان ئاگرى ژىر كا:

هە تا ۋەك "ئاگرى بن كا" ن لە گەل يەك
ئەگەر توفان بى لە شكرتان بە پووشەك

۴. لە گوئى گا نووستن:

"لە گوئى گا نوستوون" بۆيىكە رىۋى
لەسەر ئىۋە ۋەھا شىرگىرە ۋەك سەگ

۵. هەر ئەدییەك بووه ساخوا له ده‌می ناوه بلی:
ده‌وله‌تی داوه به‌که‌ر، نیعمه‌تی داوه به‌سه‌گان

۶. گەر قور ده‌که‌ی به‌سه‌رتا، هی به‌رده‌رگای گه‌وره‌مالان به‌سه‌ردا که:
ئهم مه‌سه‌له مه‌شه‌ووره گەر قور ده‌که‌ی به‌سه‌رتا
ئیکسیره خاك و خو‌لی ده‌رمالی گه‌وره‌مالان

۷. هەر پ‌یوی گه‌رابی ئازاتره له شیران:
خوتان ده‌لین: - ئەگه‌رچی مه‌شه‌ووری خاس و عامه -
هەر پ‌یوییه‌ك گه‌رابی ئازاتره له شیران

۸. ته‌ماعی جیژنی نه‌بی که‌س له ژیر چادری شین:
ئهم ئه‌رزه‌کونه هه‌واره، خه‌لایقیش کوچه
ته‌ماعی سووری نه‌بی که‌س له ژیری چادری شین

۹. وه‌ك تری بن گو‌م پ‌و‌یشت (به‌مانای بی‌ده‌نگ پ‌و‌یشتنه):
ئه‌دیپ و عاقلی له‌م به‌حه‌ره وه‌ك "تری بن گو‌م"
گه‌لیکی ون بووه «حاجی» وه‌چا که‌ لیی ده‌رچین

۱۰. داری گه‌وره وه‌ك نه‌مامی تازه دانایه:
ته‌ماشای قامه‌تم پ‌یری چلو‌ن تیری عه‌سای دایه!
درویه "داری گه‌وره وه‌ك نه‌مامی تازه دانایه"

۱۱. له ترسی گورگی به دکار کهری خوّم به سته وه:

هه رکه بیستم پیم ده لی: «حاجی» سه گی ده رگانه مه
من له ترسی گورگی به دکارم کهری خوّم به سته وه

۱۲. شیر به گوی ده گری:

سوفی عیاده تی هه موو مه کرو پروه یه
گه ر "شیری نه پ به گوی بگری" په شمه تاعه تی

۱۳. دهستی ماندوو له سهر سکی تی ره:

ته به لی کاری حیز و بی خیره
"دهستی ماندی له سهر زگی تی ره"

۱۴. دنیا به تر گوزه راندن:

دنیا به تران ده خوّن و ده یدهن
هه رچوئی مه رامیانه ده یکه ن

۱۵. به پری خو له ئاو کی شانده ر:

من له توفانا به پری خوّم ده رده که م
وا مه زانه دامه نی خوّم ته پ ده که م

۱۶. ئاردی نیو دړک کو کردنه وه (مه به ست له شتی مه حاله):

ئه و زه مانى بوونه ئاردی نیو دړک
پاره یه ک ناکا دوو سه د جار بیته ړک

۱۷. پەشمە لە لام (شتیکی بی نرخ و هیچە):

من له غەمخواری ئەم قسانە دەکەم
وهرنه پەشمە لە لام هەموو عالەم

۱۸. لە جیی شیران سە گان (پۆیان) دە کەن گیرە، (پشیلە لە مال نە بی مشك
سەرچۆپی ئە گری):

شیری دەرپندە وەك له بیسه نه ما
گورگ و مام پړیوی دینه ره قس و سه ما

۱۹. ئاسنی سارد بە فوو نەرم نابی:

"ئاسنی سارد بە فوو نەرم نابی"
بە ترانیش حەمام گەرم نابی

۲۰. بە تر حەمام گەرم نابی:

ئاسنی سارد بە فوو نەرم نابی
"بە ترانیش حەمام گەرم نابی"

۲۱. کە پەنەك^۱ بۆ چییە پاش باران (دوای تەرە خەمشە برە):

ئێستە کەش فرسەتە گەلی یاران
"کە پەنەك بۆ چییە لە پاش باران"

۲۲. قنگ دراوى بۆ ماوه تەوہ:

جيى ئەمە وشكە، جيى ئەوى ئاوه
تيدە گا "قنگ درانى پى ماوه"

۲۳. دەوہن ئاخري دەبيتہ دارى گەورہ:

"دەوہن ئاخري دەبيتہ دارى گەورہ"
مەرى لەر خەلمە تى بۆگۆشتى چەورہ

۲۴. مەرى لەر خەلمە تى بۆگۆشتى چەورہ:

دەوہن ئاخري دەبيتہ دارى گەورہ
"مەرى لەر خەلمە تى بۆگۆشتى چەورہ"